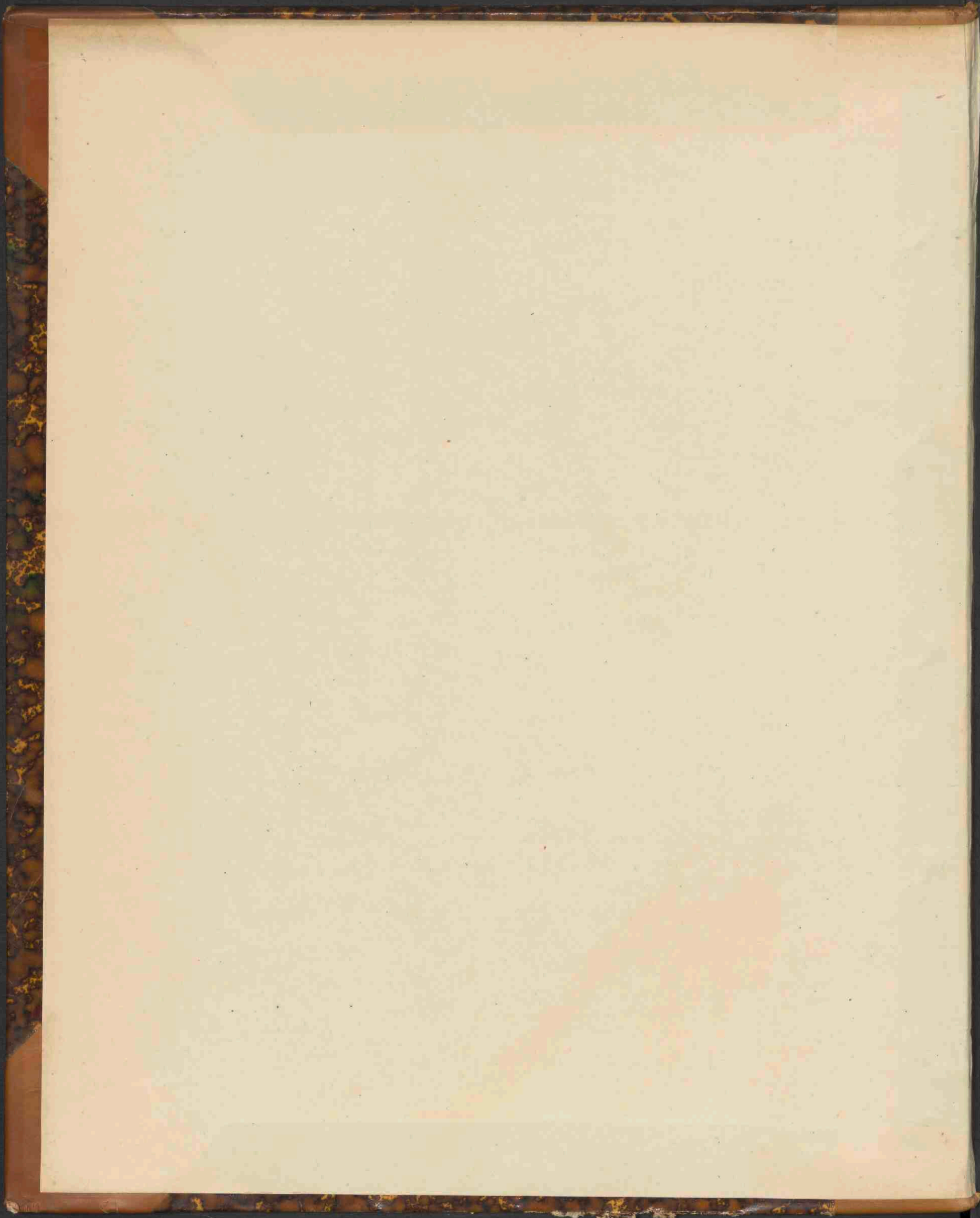

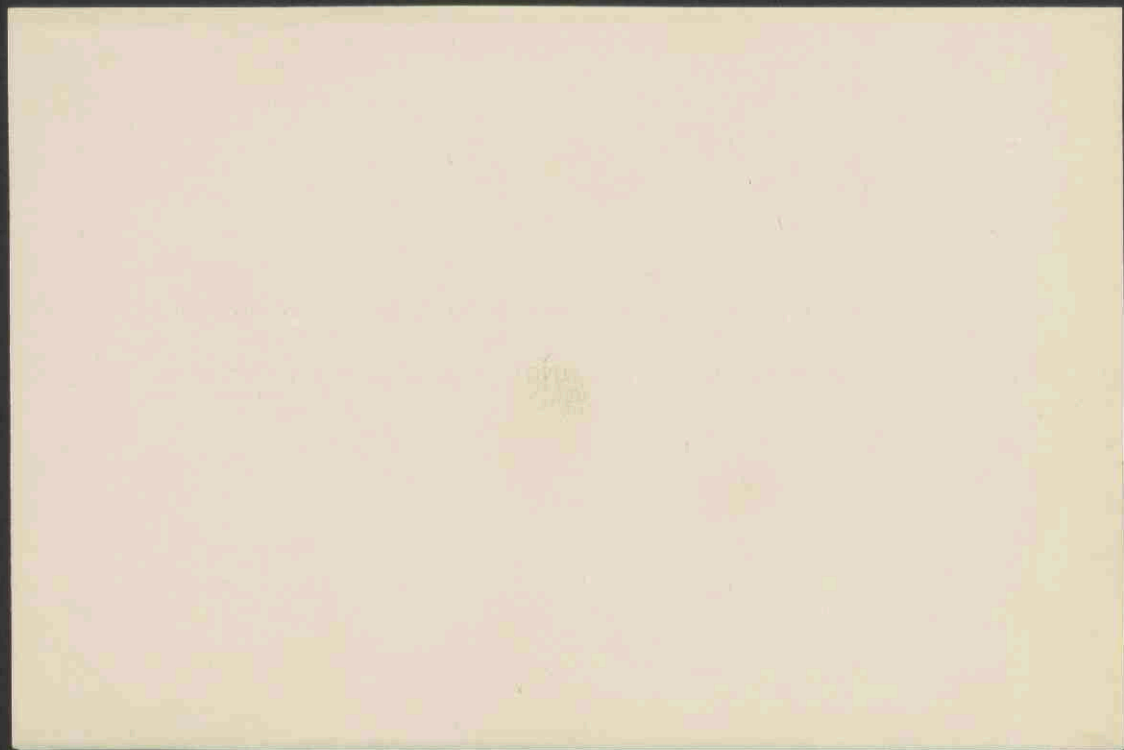
Flora Batava

<https://hdl.handle.net/1874/426624>

N.B. In de plaats van driehonderd acht en zeventigste
aflevering, leze men driehonderd acht en zestigste
aflevering, enz.

~~F18~~
F7831

F.18 (Nederland)

*Platen
1841-1842*

*Ra word qu*V* 88*

FLORA BATAVA.

AFBEELDING EN BESCHRIJVING

DER

NEDERLANDSCHE GEWASSEN,

AANGEVANGEN DOOR WIJLEN

JAN KOPS,

Hoogleeraar te Utrecht,

VOORTGEZET DOOR WIJLEN

F. W. VAN EEDEN,

*Lid van de Hollandsche Maatschappij der Wetenschappen, de Nederl. Botanische
Vereeniging, enz., te Haarlem,*

EN ONDER REDACTIE VAN

L. VUYCK, Phil. Dr.,

te Diepenveen.

VIER EN TWINTIGSTE DEEL.

's-GRAVENHAGE
MARTINUS NIJHOFF

1915

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1890

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1890

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1890

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1890

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1890

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1890

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1890

LIJST VAN DE PLANTEN,

die afgebeeld en beschreven zijn in deel XXIV der FLORA BATAVA,
naar den tijd van uitgave gerangschikt.

DRIE HONDERD ACHT-EN-ZEVENTIGSTE AFLEVERING.

No.		
1841.	<i>Silene cretica</i> L.	<i>Silene van Creta.</i>
1842.	<i>Phalaris angusta</i> Nees.	<i>Smalaarig kanariegras.</i>
1843.	<i>Alopecurus geniculatus</i> L. m. <i>glomeratum</i>
B <i>Phalaris angusta</i> Nees.	<i>Geknikte vossestaart met afzonderlijke kluwens.</i>
1844.	<i>Beckmannia erucaeformis</i> L.	<i>Erucavormige Beckmannia.</i>
1845.	<i>Inocybe frumentacea</i> (Bull.) Bres.	<i>Meelkleurige Inocybe.</i>

DRIE HONDERD NEGEN-EN-ZEVENTIGSTE AFLEVERING.

1846.	<i>Rubus hystrix</i> Wh. et N. ras: <i>adornatus</i> P. J. M.	<i>Dichtstekelige Braam.</i>
1847.	<i>Potentilla norvegica</i> L.	<i>Noorweegsche Ganzerik.</i>
1848.	<i>Centaurea melitensis</i> L.	<i>Malthezer Centaurie.</i>
1849.	<i>Hypholoma sublateritium</i> Schaeff.	<i>Steenroode Hypholoma.</i>
1850.	<i>Hypholoma sublateritium</i> Schaeff. F. <i>decurrens.</i>	<i>Steenroode Hypholoma met afloopende plaatjes.</i>

DRIE HONDERD TACHTIGSTE AFLEVERING.

1851.	<i>Orobanche hederæ</i> Duby.	<i>Klimop-Bremraap.</i>
1852.	<i>Malcolmia maritima</i> R. Br.	<i>Zeeviolier.</i>
1853.	<i>Potentilla supina</i> L.	<i>Liggende Ganzerik.</i>
1854.	<i>Lactarius helvus</i> Fr.	<i>Geelrosse Melkzwam.</i>
1855.	<i>Rhizina inflata</i> Schæff.	<i>Opgeblazen Rhizina.</i>

DRIE HONDERD EEN-EN-TACHTIGSTE AFLEVERING.

1856.	<i>Salix pentandra</i> L.	<i>Laurier-wilg.</i>
1857.	" " "	" "
1858.	<i>Ophrys apifera</i> L.	<i>Bijen-Orchis.</i>
1859.	<i>Erodium ciconium</i> Willd.	<i>Ooievaars Reigersbek.</i>
1860.	<i>Nyctalis parasitica</i> Quélet op <i>Russula delica</i> Fr.	<i>Woekerende Nyctalis.</i>

DRIE HONDERD TWEE-EN-TACHTIGSTE AFLEVERING.

1861.	<i>Nasturtium officinale</i> R. Br. <i>genuinum</i> Gren.
et Godr.	<i>Gewone Waterkers.</i>
1862.	<i>Nasturtium officinale</i> R. Br. F <i>microphyllum</i> Rehb.	<i>Kleinbladige Waterkers.</i>
1863.	<i>Mycena arcangeliana</i> Bres.	<i>Helmzwam van Arcangeli.</i>
1864.	} <i>Polyporus hispidus</i> (Bull.) Fr.	<i>Ruwe Gaatjeszwam.</i>
1865.		

DRIE HONDERD DRIE-EN-TACHTIGSTE AFLEVERING.

No.		
1866.	Rubus Koehleri Wh. et N.	<i>Koehler's Braam.</i>
1867.	" " " " "	" "
1868.	Avena pratensis Fl. var. glaucescens Caspary.	<i>Blauwgroene variëteit der Weide Haver.</i>
1869.	Trametes rubescens (A. et S.) Fr.	<i>Blozende Trametes.</i>
1870.	Clitocybe rivulosa (Pers.) Gillet.	<i>Begleufde Trechterzwam.</i>

DRIE HONDERD VIER-EN-TACHTIGSTE AFLEVERING.

1871.	Rubus rosaceus Wh. et N.	<i>Rooskleurige Braam.</i>
1872.	Bromus squarrosus L. C. villosus Koch.	<i>Rappige Dravik, wollige vorm.</i>
1873.	Medicago ciliaris Willd.	<i>Gewimperde Rolklaver.</i>
1874.	Sclerotina tuberosa (Hedw.) Fuck.	<i>Knol-bekerzwam.</i>
1875.	Collybia platyphylla (Fr.) Quéf.	<i>Breedplatige penningzwam.</i>

DRIE HONDERD VIJF-EN-TACHTIGSTE AFLEVERING.

1876.	Rubus fissus Lindl.	<i>Braam met gespleten bladeren.</i>
1877.	Rubus rudis Wh. et N.	<i>Ruwe Braam.</i>
1878.	Phlebia aurantiaca (Sow.) Schroet.	<i>Oranje Phlebia.</i>
1879.	Hymenochaete rubiginosa (Fr.) Lév.	<i>Roestkleurige Tepelzwam.</i>
1880.	Lentinus cochleatus Fr.	<i>Schelpvormige Trechterzwam.</i>

DRIE HONDERD ZES-EN-TACHTIGSTE AFLEVERING.

1881.	Thlaspi praecox Wulf.	<i>Vroege Boerenkers.</i>
1882.	Crucianella angustifolia L.	<i>Smallbladige Kruisjesplant.</i>
1883.	Hypholoma lacrymabundum (Fr.) Quéf.	<i>Tranende Hypholoma.</i>
1884.	Tremellodon gelatinosum (Scop.) Pers.	<i>Geleiachtige Stekelzwam.</i>
1885.	Polyporus amorphus Fr.	<i>Vormlooze Gaatjeszwam.</i>

DRIE HONDERD ZEVEN-EN-TACHTIGSTE AFLEVERING.

1886.	Rubus caesius var. dunensis Noeldeke.	<i>Duinworm van de Dauwbraam.</i>
1887.	Phleum subulatum A. et G.	<i>Priem-Doddegras.</i>
1888.	Melilotus infestus Guss.	<i>Schadelijke Honingklaver.</i>
1889.	Merulius tremellosus Schrad.	<i>Trillende Houtzwam.</i>
1890.	Hydnum velutinum Fr.	<i>Fluweelachtige Stekelzwam.</i>

DRIE HONDERD ACHT-EN-TACHTIGSTE AFLEVERING.

1891.	Rubus divergens Neumann.	<i>Wijd uitstaande Braam.</i>
1892.	Bupleurum Gerardi Jacq.	<i>Gerard's Doorwas.</i>
1893.	Russula pectinata (Bull.) Fr.	<i>Kamvormige Russula.</i>
1894.	Daedalea unicolor (Bull.) Fr.	<i>Eenkleurige Daedalea.</i>
1895.	Polyporus rufescens Fr.	<i>Bruinroode Gaatjeszwam.</i>

DRIE HONDERD NEGEN-EN-TACHTIGSTE AFLEVERING.

No.		
1896.	Rubus argentatus P. J. Muell.	<i>Zilverbladige Braam.</i>
1897.	Cuscuta Gronovii Willd.	<i>Gronovius' Warkruid.</i>
1898.	Mutinus caninus (Huds.) Fr.	<i>Honden-Stinkzwam.</i>
1899.	Flammula penetrans (Fr.) Quél.	<i>Binnendringende Flammula.</i>
1900.	Ceratiomyxa mucida Schroet.	<i>Schimmelvormige Ceratiomyxa.</i>

DRIE HONDERD NEGENTIGSTE AFLEVERING.

1901.	Rubus diversifolius Lindl.	<i>Braam met verschillend blad.</i>
1902.	Carex vulpina \times remota A. et G. (C. axillaris Good.).	<i>Bastaard tusschen vos zegge en wijdgeaarde zegge.</i>
1903.	Vicia calcarata Desf.	<i>Spoordragende Wikke.</i>
1904.	Melilotus macrocarpa (Cosson et) Durieu.	<i>Grootvruchtige Honingklaver.</i>
1905.	Coprinus lagopus Fr.	<i>Inktzwam met behaarden steel.</i>

DRIE HONDERD EEN-EN-NEGENTIGSTE AFLEVERING.

1906.	Rumex maximus Schreb. Rumex hydrolapathum \times aquaticus Aschers.	<i>Reuzen Zuring.</i>
1907.	Briza minor L.	<i>Kleinbloemig Trilgras.</i>
1908.	Azolla filiculoides Lmk.	<i>Varenachtig roode kroos.</i>
1909.	Cordyceps ophioglossoides. (Ehrh.) Lk.	<i>Slangentongvormige Cordyceps.</i>
1910.	Stereum hirsutum. (Willd.) Fr.	<i>Gele Korstzwam.</i>

DRIE HONDERD TWEE-EN-NEGENTIGSTE AFLEVERING.

1911.	Reseda alba L.	<i>Witte Reseda.</i>
1912.	Bromus arvensis v. velutinus Duv. Jouve.	<i>Behaarde Akkerdravik.</i>
1913.	Rumex aquaticus L.	<i>Paardezuring.</i>
1914.	Collybia tuberosa (Bull.) Quél.	<i>Knolletjes Collybia.</i>
1915.	Tricholoma putidum (Fr.) Karst.	<i>Stinkende Ridderzwam.</i>

DRIE HONDERD DRIE-EN-NEGENTIGSTE AFLEVERING.

1916.	Reticularia Lycoperdon Bull.	<i>Bovistachtige Slijmzwam.</i>
1917.	Iva xanthiifolia Nutt.	<i>Stekelnootachtige Iva.</i>
1918.	Crepis pulchra L.	<i>Fraai Streepzaad.</i>
1919.	Geaster Bryantii Berk.	<i>Bryants Aardster.</i>
1920.	Ceratomyces albus (Corda) Sacc.	<i>Witte Ceratomyces.</i>

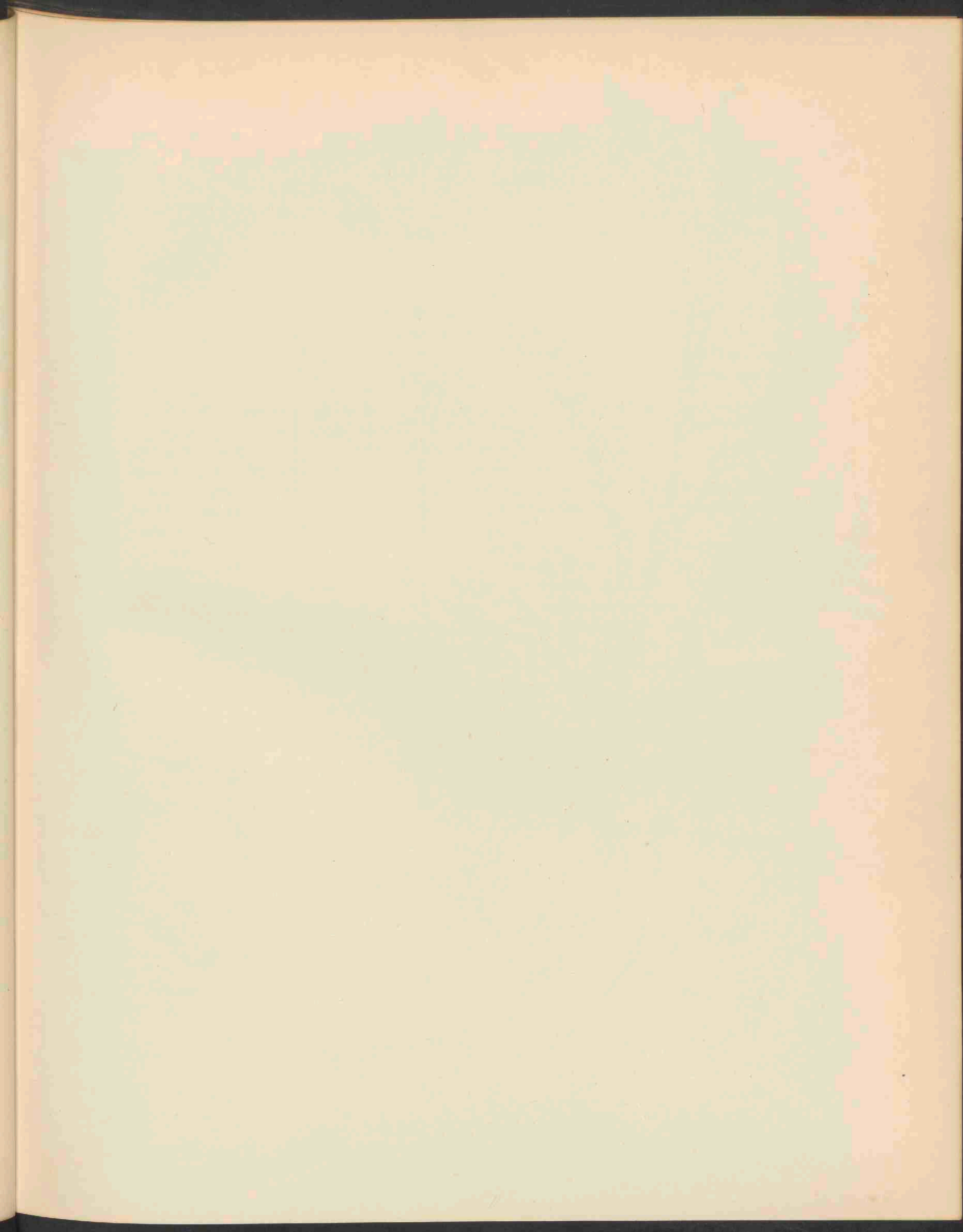
ALPHABETISCHE NAAMLIJST VAN DE PLANTEN,

die in dit deel afgebeeld en beschreven zijn.

		No.
<i>Alopecurus geniculatus</i> L. m. <i>glomeratus</i> .	<i>Geknikte vossestaart met afzonderlijke kluwens</i>	1843.
<i>Avena pratensis</i> Fl. var. <i>glaucescens</i> Caspary.	<i>Blauwgroene variëteit der Weide haver</i>	1868.
<i>Azolla filiculoides</i> Lmk.	<i>Varenachtig roode kroos</i>	1908.
<i>Beckmannia erucaeformis</i> L.	<i>Erucavormige Beckmannia</i>	1844.
<i>Briza minor</i> L.	<i>Kleinbloemig Trilgras</i>	1907.
<i>Bromus arvensis</i> v. <i>velutinus</i> .	<i>Behaarde Akkerdravik.</i>	1912.
<i>Bromus squarrosus</i> L C <i>villosus</i> Koch.	<i>Rappige Dravik, wollige vorm</i>	1872.
<i>Bupleurum Gerardi</i> Jacq.	<i>Gerard's Doorwas</i>	1892.
<i>Carex vulpina</i> × <i>remota</i> A. et G. (<i>C. axillaris</i> Good.).	<i>Bastaard tusschen vos zegge en wijdge- aarde zegge.</i>	1902.
<i>Centaurea melitensis</i> L.	<i>Malthezer Centaurie.</i>	1848.
<i>Ceratiomyxa mucida</i> Schroet.	<i>Schimmelvormige Ceratiomyxa</i>	1900.
<i>Ceratomyces albus</i> (Corda) Sacc.	<i>Witte Ceratomyces</i>	1920.
<i>Clitocybe rivulosa</i> (Pers.) Gillet.	<i>Begleufde Trechterzwam</i>	1870.
<i>Collybia platyphylla</i> (Tr.) Quél.	<i>Breedplatige Penningzwam</i>	1875.
<i>Collybia tuberosa</i> (Bull.) Quél.	<i>Knolletjes Collybia</i>	1914.
<i>Coprinus lagopus</i> Fr.	<i>Inktzwam met behaarden steel</i>	1905.
<i>Cordyceps ophioglossoides</i> (Ehrh.) Lk.	<i>Slangentongvormige Cordyceps</i>	1909.
<i>Crepis pulchra</i> L.	<i>Fraai Streepzaad</i>	1918.
<i>Crucianella angustifolia</i> L.	<i>Smalbladige Kruisjesplant.</i>	1882.
<i>Cuscuta Gronovii</i> Willd.	<i>Gronovius' Warkruid</i>	1897.
<i>Daedalea unicolor</i> (Bull.) Fr.	<i>Eenkleurige Daedalea</i>	1894.
<i>Erodium ciconium</i> . Willd.	<i>Ooievaars Reigersbek</i>	1859.
<i>Flammula penetrans</i> (Fr.) Quél.	<i>Binnendringende Flammula</i>	1899.

	No.
Geaster Bryantii Berk.	<i>Bryant's aardster</i> 1919.
Hydnum velutinum Fr.	<i>Fluweelachtige Stekelzwam</i> 1890.
Hymenochaete rubiginosa (Fr.) Lév.	<i>Roestkleurige Tepelzwam</i> 1879.
Hypholoma lacrymabundum (Fr.) Quéf.	<i>Tranende Hypholoma</i> 1883.
Hypholoma sublateritium Schaeff.	<i>Steenroode Hypholoma</i> 1849.
Hypholoma sublateritium Schaeff. F. decurrens.	<i>Steenroode Hypholoma met afloopende plaatjes.</i> 1850.
Inocybe frumentacea (Bull.) Bres.	<i>Meelkleurige Inocybe</i> 1845.
Iva xanthifolia Nutt.	<i>Stekelnootachtige Iva</i> 1917.
Lactarius helvus Fr.	<i>Geelrosse Melkzwam</i> 1854.
Lentinus cochleatus Fr.	<i>Schelpvormige Trechterzwam</i> 1880.
Malcolmia maritima R. Br.	<i>Zeeviolier</i> 1852.
Medicago ciliaris Willd.	<i>Gewimperde Rolklaver</i> 1873.
Melilotus infestus Guss.	<i>Schadelijke Honingklaver</i> 1888.
Melilotus macrocarpa (Cosson) et Durieu.	<i>Grootvruchtige Honingklaver</i> 1904.
Merulius tremellosus Schrad.	<i>Trillende Houtzwam</i> 1889.
Mutinus caninus (Huds.) Fr.	<i>Honden-Stinkzwam</i> 1898.
Mycena arcangeliana Bres.	<i>Helmzwam van Arcangeli</i> 1863.
Nasturtium officinale R. Br. genuinum Gren. et Godr.	<i>Gewone Waterkers</i> 1861.
Nasturtium officinale R. Br. F. microphyllum Rehb.	<i>Kleinbladige Waterkers</i> 1862.
Nyctalis parasitica Quélet op Russula delica Fr.	<i>Woekerende Nyctalis</i> 1860.
Ophrys apifera L.	<i>Bijen-Orchis</i> 1858.
Orobanche hederæ Vauch.	<i>Klimop-Bremraap</i> 1851.
Phalaris angusta Nees.	<i>Smalaarig Kanariegras</i> 1842, 1843.
Phlebia aurantiaca (Sow.) Schroet.	<i>Oranje Phlebia</i> 1878.
Phleum subulatum A. et G.	<i>Priem-Doddegras</i> 1887.
Polyporus amorphus Fr.	<i>Vormlooze Gaatjeszwam</i> 1885.
Polyporus hispidus (Bull.) Fr.	<i>Ruwe Gaatjeszwam</i> { 1864. 1865.
Polyporus rufescens Fr.	<i>Bruinroode Gaatjeszwam</i> 1895.
Potentilla norvegica L.	<i>Noorweegsche Ganzerik</i> 1847.
Potentilla supina L.	<i>Liggende Ganzerik</i> 1853.
Reseda alba L.	<i>Witte Reseda</i> 1911.
Reticularia Lycoperdon Bull.	<i>Bovistachtige Slijmzwam</i> 1916.
Rhizina inflata Schäff.	<i>Opgeblazen Rhizina</i> 1855.
Rubus argentatus P. J. Muell.	<i>Zilverbladige Braam</i> 1896.
Rubus caesius var. dunensis Noeldeke.	<i>Duinvorm van de Dauwbraam</i> 1886.

	No.
Rubus divergens Neumann.	<i>Wijd uitstaande Braam</i> 1891.
Rubus diversifolius Lindl.	<i>Braam met verschillend blad.</i> 1901.
Rubus fissus Lindl.	<i>Braam met gespleten bladeren</i> 1876.
Rubus hystrix Wh. et N. ras adornatus P. J. M.	<i>Dichtstekelige Braam</i> 1846.
Rubus Koehleri Wh. et N.	<i>Koehler's Braam</i> 1866.
" " " " "	" " 1867.
Rubus rosaceus Wh. et N.	<i>Rappige Dravik, wollige vorm</i> 1871.
Rubus rudis Wh. et N.	<i>Ruwe Braam.</i> 1877.
Rumex aquaticus L.	<i>Paardezuring.</i> 1913.
Rumex maximus Schreb. Rumex hydrolapathum × aquaticus Aschers.	<i>Reuzen Zuring</i> 1906.
Russula pectinata (Bull.) Fr.	<i>Kamvormige Russula</i> 1893.
Salix pentandra L.	<i>Laurierwilg</i> 1856.
" " "	" 1857.
Sclerotina tuberosa (Hedw.) Fuck.	<i>Knolbekerzwam</i> 1874.
Silene cretica L.	<i>Silene van Creta.</i> 1841.
Stereum hirsutum (Willd.) Fr.	<i>Gele Korstzwam.</i> 1910.
Thlaspi praecox Wulf.	<i>Vroege Boerenkers</i> 1881.
Trametes rubescens (A. et S.) Fr.	<i>Blozende Trametes</i> 1869.
Tremellodon gelatinosum (Scop.) Pers.	<i>Geleiachtige Stekelzwam</i> 1884.
Tricholoma putidum (Fr.) Karst.	<i>Stinkende Ridderzwam.</i> 1915.
Vicia calcarata Desf.	<i>Spoordragende Wikke</i> 1903.

SILENE CRETICA L. 1841.

SILENE CRETICA L.

Silene van Creta.

Hoogduitsch: Kretisches Leimkraut.

Engelsch: Cretan Catchfly.

Bloeit: Juni, Juli. ☉.

Pl. 1841.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. X. Ord. III. Decandria. Trigynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Caryophyllaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. IV, N°. 312.

SOORTELIJKE KENMERKEN: inferne breviter velutina, pubescens, superne glabra viscida, caule tenui virgato, foliis radicalibus obovato-oblongis, superioribus lineari-subulatis, cyma terminali laxa pauciflora stricta interdum uniflora, pedunculis calyce multo longioribus, calyce e basi minute umbilicata, clavato prominenter nervoso dentibus ovatis acutiusculis late albo marginatis, fructifero elliptico, lamina purpurea ad medium obtuse et subdivaricatus biloba, caronae laciniis oblongo-linearibus, capsula ovata carpophoro triplo longiore, seminibus parvis facie concavis dorso subcanaliculatis tuberculatis.

Onderaan kort fluweelachtig, zachtharig, naar boven toe kaal, kleverig; stengel tener, roedevormig; wortelbladen omgekeerd eivormig-langwerpig, de bovenste lijnvormig-elsvormig; eindelingsche bloemtuil uitgespreid weinig-bloemig of samengetrokken, somtijds eenbloemig; bloemsteel veel langer dan de kelk, deze met een lichtelijk ingedrukten voet en sterk uitspringend generfd, met eivormige eenigszins toegespitste tanden, welke breed witgerand zijn, bij vruchtrijpheid elliptisch; bloembladen purper, de schijf tot het midden stomp en uiteenwijkend tweelobbig; kroonschubben langwerpig-lijnvormig; zaaddoos eivormig, driemaal langer dan den vruchtdrager; zaden klein, van voren hol, op den rug eenigszins gevoerd, met puistjes voorzien.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* Bloem, *b.* onderdeelen van de bloem, *c.* rand der bladeren.

GROEIPLAATS: In bebouwde streken van Zuid-Europa, van Zuid-Spanje tot Calabrië en Dalmatië.

NEDERLAND: Ook elders in Europa met vlaszaad ingevoerd; in ons land werd zij door de heeren WACHTER en JANSSEN gevonden in den Boschpolder bij Rotterdam, den 9 Juli 1911 en ons welwillend ter afbeelding aangeboden.

SILENE CRETICA L.

Silène de Crète. — Cornillet de Crète.

Fleurit: Juin—Juillet. ☉.

Pl. 1841.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. X. Ord. III. Decándria. Trigynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. O. Caryophyllacées.

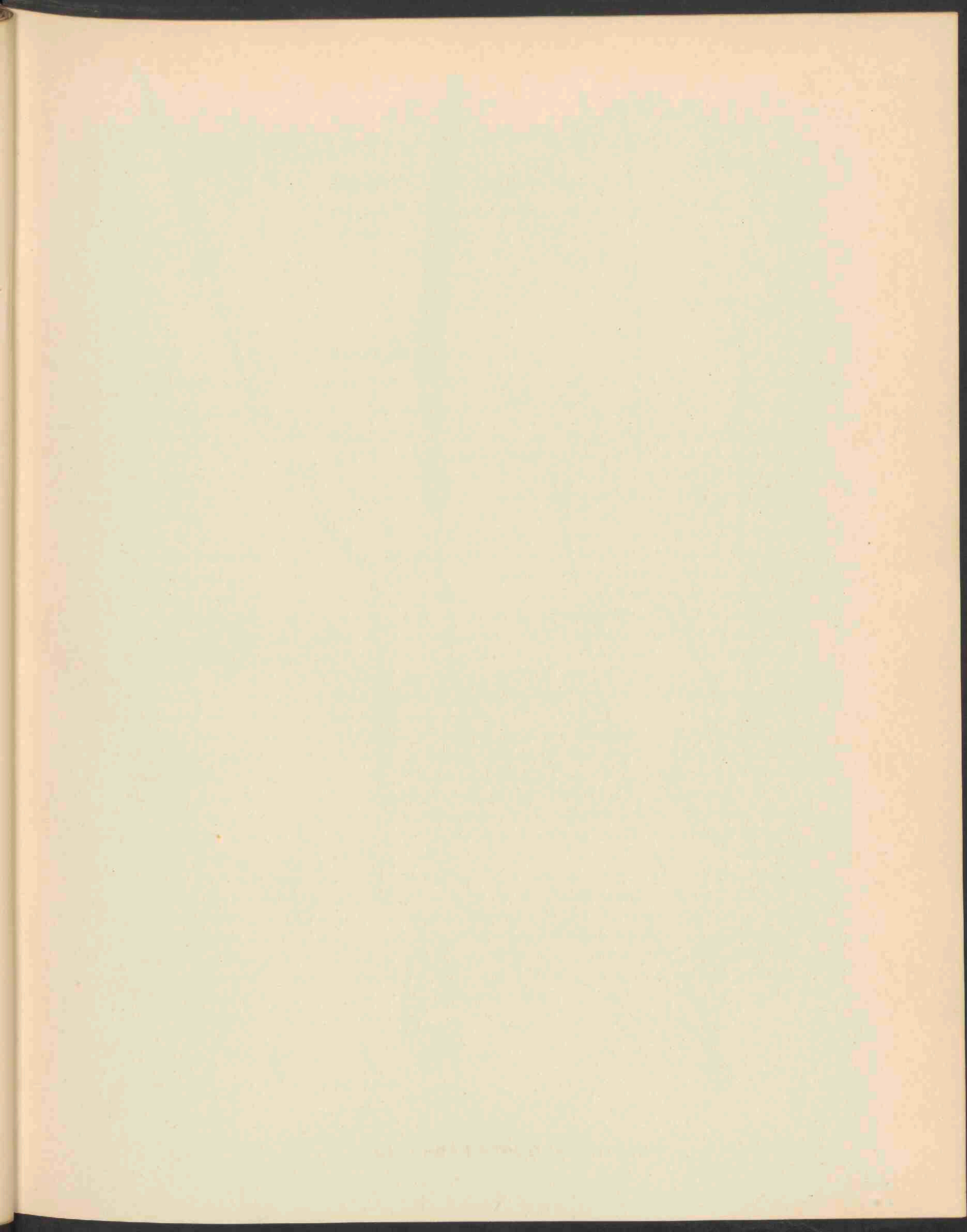
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 312, T. IV.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Plante glabre ou pubescente à la base, un peu visqueuse au sommet; tige grêle, dressée; feuilles inférieures oblongues-obovées, apiculées, atténuées en pétiole; les supérieures étroites linéaires-acuminées. Fleurs dressées, longuement pédonculées, en grappe lâche irrégulière. Calice court, ovoïde, resserré à la gorge, très renflé et presque globuleux à la maturité, un peu ombiliqué, à nervures saillantes, à dents lancéolées aiguës. Pétales à limbe bifide, tantôt inclus, tantôt plus longs que le calice, munis à la gorge de 2 écailles allongées aiguës; onglet non auriculé. Capsule lisse, renflée, globuleuse-conique, obtuse, trois fois plus longue que le thécaphore glabre. Graines brunes, réniformes, un peu canaliculées sur le dos, tuberculeuses.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur. *b.* Partie de la fleur. *c.* Bord des feuilles.

HABITAT: Lieux cultivés, champs de lin de l'Europe méridionale, de l'Espagne méridionale jusque la Calabrie et la Dalmatie.

PAYS-BAS: Comme ailleurs en Europe introduit par le lin; la plante a été recueillie par M. M. JANSEN et WACHTER dans le Boschpolder près de Rotterdam, le 9me Juillet 1911. Je suis bien reconnaissant à ces messieurs pour leur zèle en me procurant les plantes fraîches pour le dessin de cette flore.

PHALARIS ANGUSTA NEES 1842.

PHALARIS ANGUSTA NEES.

Smalaardig kanariegras.

Hoogduitsch: Schmalähriges Glanzgras.

Engelsch: Narrow-spiked Phalaris.

Bloeit: Juni. ☉.

Pl. 1842.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Monocotyledoneae. Ord. Gramina.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. VI, N°. 411.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Culmus e basi subascendente erectus, gracilior parte inferiore cum nodis glaber, superne scabriusculus. Foliorum vaginae striatae, glabrae; ligula membranacea, subovata, albida; lamina linearis, longe acuminata, scabriuscula, in margine scabra. Panicula cylindrica spicularum pedicelli brevissimi. Glumae exteriores semi-oblongae, subaequilatae, acutae, trinerves, carinato-alatae, ala denticulato-ciliolata; glumam demidiatum latitudini non aequante. Glumae interiores minutae, appendiculatae, cum appendice subulatae, pilosae, basi pergamenae, glabrae, appendice membranacea, pilosa. Valvulae pilosae glumis exterioribus fere tertia parte breviores.

Halm van uit een opstijgenden voet opgericht, slank, het onderste gedeelte alsmede de knopen kaal, naar boven een weinig ruw. Tongetje vliezig, bijna eivormig, witachtig; bladschijf lijnvormig, lang toegespitst, iets ruw, met scherpen rand. Pluim cilindervormig, steeltjes der pakjes zeer kort. Buitenste kelkkafjes half langwerpig, bijna even breed, spits, drie-nervig, gekield-gevleugeld met getand-gewimperden vleugel, welke smaller is dan de helft van de breedte van het kafje. Binnenste kelkkafjes klein, met een aanhangsel voorzien, en hierdoor elsvormig, behaard, aan den voet perkamentachtig en kaal, terwijl het aanhangsel vliezig en behaard is. Kroonkafjes behaard ongeveer driemaal kleiner dan de buitenste kelkkafjes.

Ik heb hier de beschrijving gevolgd, zooals die door de heeren JANSEN en WACHTER uit de Flora Brasiliensis overgenomen is in Kruidkundig Archief 1912, p. 68. Zeer duidelijk is deze beschrijving niet. Ik wil ook hier naar dit opstel verwijzen, waaruit blijkt dat *Ph. angusta* Nees slechts een bijzondere vorm is van *Ph. intermedia* Bosc. zooals dit door Prof. E. HACKEL bevestigd werd. In het weinig toegankelijke werk van GAY: Flora chilena T. VI. Gramineae wordt *P. angusta* Nees beschreven: *P. annua*, culmo crasso, 2—5 pedali; foliis late linearibus; vaginis internodiis brevioribus; panicula spiciformi, angusta, cylindrica, 2—4 pollicari; spiculis 2—2¹/₄ lin. longis, d. i. eenjarig, halm dik, 2—5 voet hoog, bladen breed lijnvormig; bladscheeden korter dan de stengelleden; pluim aarvormig, smal cilindervormig, 2—4 duim lang; pakjes 2—2¹/₄ lijn lang, terwijl van *Ph. microstachya* DC = *Ph. intermedia* Bosc. de volgende diagnose voorkomt: *P. annua*, caespitosa, culmis fasciculatis, basi geniculatis, pedilibus, gracilibus, foliis, lineari-lanceolatis, brevibus; vaginis superioribus ventricosis; spiculis 2¹/₂ lin. longis; panicula spiciformi, ovata, v. ovato-elongata 1—1¹/₂ pollicari d. i. eenjarig, zodevormend, halmen gebundeld, aan den voet knievormig, een voet hoog, slank; bladen lijn-lancetvormig, kort: bovenste scheeden opgezwollen; pakjes 2¹/₂ lijn lang, pluim aarvormig, eivormig of eivormig gestrekt 1—1¹/₂ duim lang enz.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* Bloem, *b.* kroonkafje, *c.* vruchtbeginsel en meeldraden. De figuur links stelt een 142 c.M. lange plant voor op $\frac{1}{6}$ der ware grootte.

GROEIPLAATS: Blijkbaar een Amerikaansche plant, vermeld voor Brazilië, Chili en de Zuidelijke Staten van Noord-Amerika.

NEDERLAND: Gevonden door de heeren WACHTER en JANSEN in den Boschpolder bij Rotterdam, den 9 Juni 1911. Men vergelijke in bovengenoemd opstel van deze heeren de verwantschap van deze plant met *Ph. intermedia* Bosc. en de vroegere opgaven omtrent *Phalaris minor* Retz.

PHALARIS ANGUSTA NEES.

Phalaris à thyrses grêles.

Fleurit: Juin. ☉.

Pl. 1842.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Monocotylédonées. Ord. Graminées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 411, Vol. VI.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chaumes dressés ou un peu ascendants, grêles, à la base et sur les noeuds glabres, un peu rudes au sommet. Feuilles linéaires acuminées, planes, rudes en dessous et sur les bords; gaines striées, glabres à ligule membranée, subovée, blanchâtre. Panicule spiciforme cylindrique, épillets brièvement pédicellés. Glumes semi-oblongues aiguës, munies de chaque côté de trois nervures, à carène relevée dans sa moitié supérieure d'une aile entière, dentée-ciliée et tronquée obliquement, plus étroite que la moitié de la largeur de la glume. Glumelles inférieures petites, appendiculées, avec appendice subulé, poilues, parcheminées à la base, glabres, appendice membraneux, poilu. Ecailles velues presque trois fois plus courtes que les glumelles extérieures.

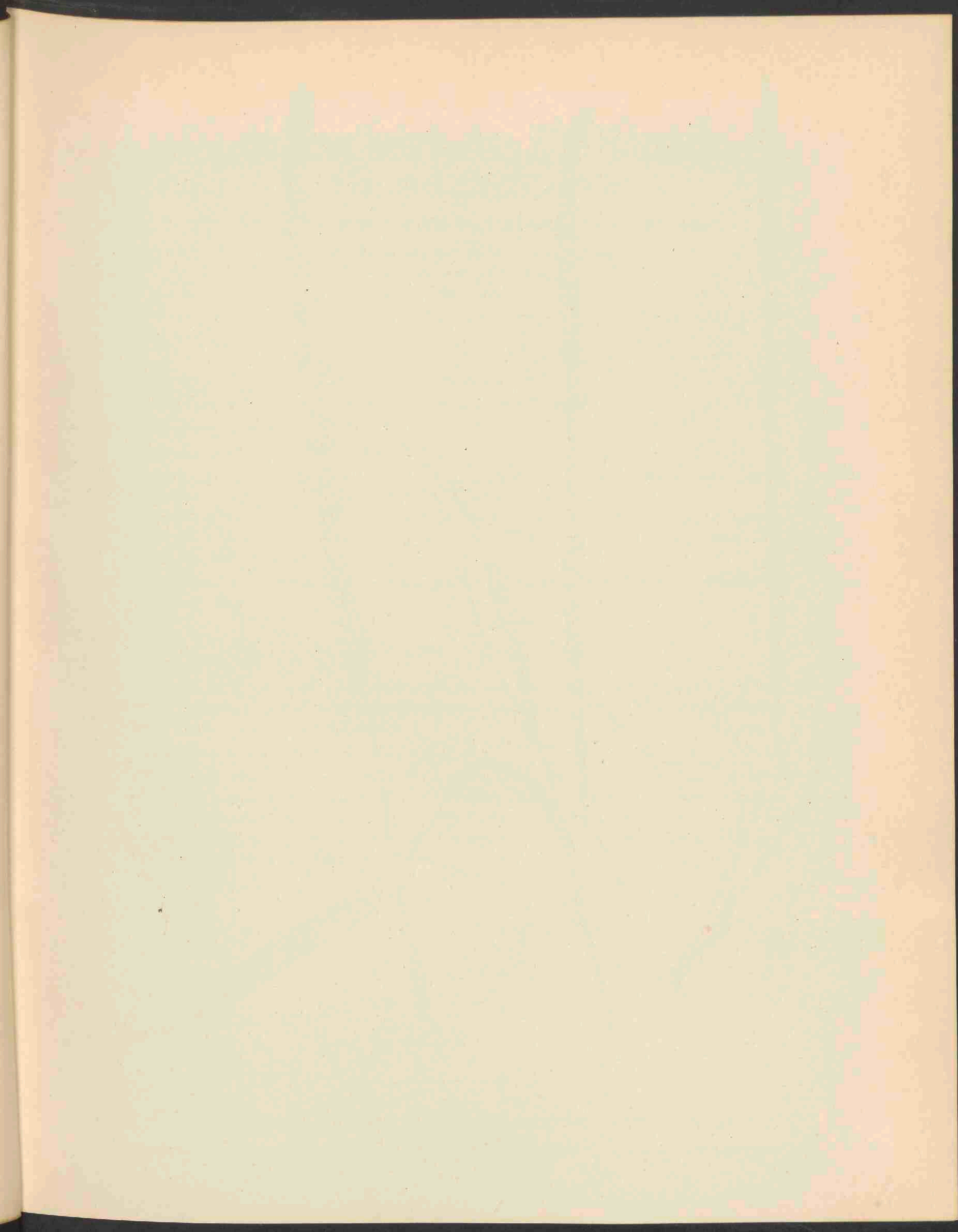
J'ai suivi la description, que M. M. JANSEN et WACHTER, ont tirée de la Flora Brasiliensis, et publiée dans Kruidkundig Archief 1912, p. 68. Une description peu claire. Je veux renvoyer nos lecteurs à cette esquisse, de laquelle ressort que *Ph. angusta* Nees ne soit qu'une forme particulière de *Ph. intermedia* Bosc., ce qui est de plus d'accord avec l'opinion du Prof. E. HACKEL. Dans l'ouvrage peu accessible de M. GAY: Flora chilena T. VI. Gramineae le *P. angusta* est décrit de la manière suivante: *P. annuel*, chaume épais, 2—5 p. d'altitude, feuilles larges linéaires; gaines plus courtes que les entrenoeuds; panicule spiciforme, étroite, cylindrique, 2—4 pouces, épillets 2—2¹/₄ lin. longs, tandis qu'on y trouve du *P. microstachya* la description suivante: *P. annuel*, cespiteux, chaumes fasciculés genouillés à la base, grêles, un pied de hauteur, feuilles linéaires-lanceolées, courtes, gaines supérieures renflées; épillets 2¹/₂ lin. longs; panicule spiciforme, ovoïde ou ovoïde-allongée, à 1—1¹/₂ pouces de longueur.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur. *b.* Glumelle. *c.* Caryops et étamines. La figure à gauche représente une plante de 142 cm. longueur à une sixième de la grandeur naturelle.

HABITAT: Evidemment une plante américaine, mentionnée de Brésil, Chile et des Etats Unis méridionaux de l'Amérique du Nord.

PAYS-BAS: Trouvé par M. M. WACHTER et JANSEN dans le „Boschpolder” près de Rotterdam, le 9 Juin 1911. Comp. dans l'ouvrage des messieurs W. et J. cité ci-dessus l'affinité de cette plante avec le *Phalaris intermedia* Bosc. et les notes antérieures sur le *Phalaris minor* Retz.

[The text on this page is extremely faint and illegible. It appears to be a multi-paragraph document, possibly a letter or a report, with several lines of text visible but not readable.]

ALOPECURUS GENICULATUS L. M. GLOMERATUS 1843.
B PHALARIS ANGUSTA NEES.

A. ALOPECURUS GENICULATUS L. M. GLOMERATUM.

B. PHALARIS ANGUSTA NEES.

A. *Geknikte vossestaart met afzonderlijke kluwens.*

Hoogduitsch: Geknäuelter geknieter Fuchsschwanz.

Engelsch: Clustered Marsh Foxtail.

Bloeit: Mei—Juni. 2.

Pl. 1843.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Monocotyledoneae. Ord. Gramina.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. II, N°. 91.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Zie Dl. VI, N°. 402.

KENMERKEN DER AFWIJING; differt ab forma genuina una vel pluribus glomerulis a spica terminali plusminusve remotis, e speculis paucis, interdum pluribus, consistentibus.

Beneden de eindaar met min of meer duidelijk van deze gescheiden takken, in gering of grooter aantal, die soms weinig, soms veel aartjes dragen. (Zie WACHTER en JANSEN: Kruidk. Arch. 1912, Floristische Aanteekeningen V, pag. 74.)

VERKLARING DER AFBEELDING: A. *a.* geheel pakje, *b.* kroonkafjes met naald. Het geheele exemplaar was 70 c.M. lang.

B. *Phalaris angusta* Nees.

Dezelfde soort als op de vorige plaat afgebeeld, doch dit exemplaar was slechts 80 c.M. lang. De aar vertoont over haar geheele lengte een meer gelobd karakter, wat bij de eerste teekening slechts aan den voet der aar zichtbaar is.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* bloempakje.

NEDERLAND: Afwijkingen als onder A. zijn afgebeeld, komen in de litteratuur bijna niet voor. De heeren JANSEN en WACHTER vonden deze afwijking met de exemplaren van *Phalaris angusta* in den Boschpolder bij Rotterdam, den 27 Mei 1911. Voor de toezending dezer planten ben ik den heeren WACHTER en JANSEN zeer dankbaar, alsmede voor de inlichtingen, die zij mij aangaande deze grassen wel hebben willen verschaffen.

A. ALOPECURUS GENICULATUS L. M. GLOMERATUM.

B. PHALARIS ANGUSTA NEES.

A. *Vulpin genouillé aggloméré.*

Fleurit: Mai—Juin. 2.

Pl. 1843.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Monocotylédonées. Ord. Graminées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 91, Vol. II.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Voyez le N°. 402, Vol. VI.

CARACTÈRES DE LA VARIÉTÉ: Se distingue de la forme normale par une ou plusieurs glomérules plus ou moins écartées de l'épi terminal, composées de quelques, quelquefois de plusieurs épillets. Cf. WACHTER et JANSEN dans *Kruidkundig Archief* 1912, *Floristische Aanteekeningen* V, p. 74.)

EXPLICATION DE LA PLANCHE: A. *a.* Epillet entier. *b.* Glumelle intérieure avec arête. L'exemplair dessiné avait une hauteur de 70 cm.

B. *Phalaris angusta* Nees.

La même espèce de la table précédente, mais l'individu ne mesurait qu'une hauteur de 80 c.M. La panicule spiciforme nous montre sur toute sa longueur une forme très lobée, caractère qui ne se trouve dans le dessin antérieur qu'à la base de l'épi.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Epillet.

PAYS-BAS: On rencontre les descriptions d'une déviation représentée dans notre planche rarement dans la littérature. M. M. JANSEN et WACHTER ont trouvé cette variété avec des exemplaires de *Phalaris angusta* dans le Bospolder près de Rotterdam, le 27 Mai 1911. Je rends grâce aux Messieurs WACHTER et JANSEN pour l'envoi de ces plantes et davantage pour leurs renseignements sur ces graminées, dont j'ai pu faire usage dans mes descriptions.

BECKMANNIA ERUCAEFORMIS L. 1844.

BECKMANNIA ERUCAEFORMIS L.

Erucavormige Beckmannia.

Hoogduitsch: Erucaförmige Beckmannia.

Engelsch: Erucalike Beckmannia.

Bloeit: Mei—Juni. 4.

Pl. 1844.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Monocotyledoneae. Ord. Gramina.

GESLACHTSKENMERKEN: Spiculae biflorae in rachi communi spicae biseriatae et unilaterales compressae, flosculis sessilibus aequalibus. Glumae binae subcoriaceae compressae, naviculares aequales muticae. Glumella et palea membranacea, illa quinquenervia paleam binervem bicarinatam amplectens in flosculo inferiore mucronata et glumas superans, in flosculo superiore mutica. Stamina tria. Styli duo, stigmata plumosa pilis dentatis. Squamulae binae breviter lanceolatae dentatae. Caryopsis elliptica latere compressa ventro sulcata.

Pakjes tweebloemig tweerijig aan de gemeenschappelijke bloemspil, eenzijdig samengedrukt met zittende bloempjes, die niet in grootte verschillen. Kelkkafjes twee, bijna lederachtig, samengedrukt, kielvormig, gelijk, ongenaald. Kroonkafjes vliezig, het buitenste vijfnervig, het binnenste tweenervige, twee-kielige kafje omvattend; het onderste bloempje is toegespitst en groter dan de kelkkafjes, het bovenste is stomp. Meeldraden drie. Stijlen twee, stempel vedervormig met getande haren. Zwellichaampjes twee, kort lancetvormig, getand. Vrucht elliptisch zijdelings samengedrukt met gevoorde buikvlakte.

SOORTELIJKE KENMERKEN: perennis, radice repente, culmis erectis elatis foliosis basi incrassatis, foliis planis linearibus elongatis, ligula elongata, spicis sessilibus linearibus in racemum longum alternatim et unilateraliter dispositis, inferioribus dissitis superioribus subcontiguis, spiculis eximie et imbricatim distichis, glumis semiorbiculatis basi attenuatis apice oblique acutatis praeter nervos transverse rugosis.

Overblijvend met kruipenden wortel; halmen rechtop, lang, bebladerd, aan den voet verdikt; bladen vlak, lijnvormig, lang, met uitgerekt tongetje; aartjes zittend lijnvormig gerangschikt in afwisselende orde en eenzijdig tot een lange tros gerangschikt; de onderste uiteen geplaatst, de bovenste bijna aaneensluitend; pakjes zeer diep en dakpansgewijze tweerijig; kelkkafjes halfcirkelvormig naar den voet versmald, naar boven scheef toegespitst, behalve op de nerven dwars gerimpeld.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* Aartje, *b.* bloempakje, *c.* bloem.

GROEIPLAATS: Op vochtige gronden en langs slooten in Italië, Dalmatië, de Donau-streken, Rusland, geheel Siberië, Japan en Noord-Amerika.

NEDERLAND: Evenals in andere landen van Europa ingevoerd. De afgebeelde plant werd gevonden den 9 Juni 1911 door de heeren JANSSEN en WACHTER in den Boschpolder bij Rotterdam. Ook werd zij door den heer HENRARD voor ons land vermeld.

BECKMANNIA ERUCAEFORMIS L.

Beckmannia en forme de Roquette.

Fleurit: Mai—Juin. 4.

Pl. 1844.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia,

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Monocotylédonées. Ord. Graminées.

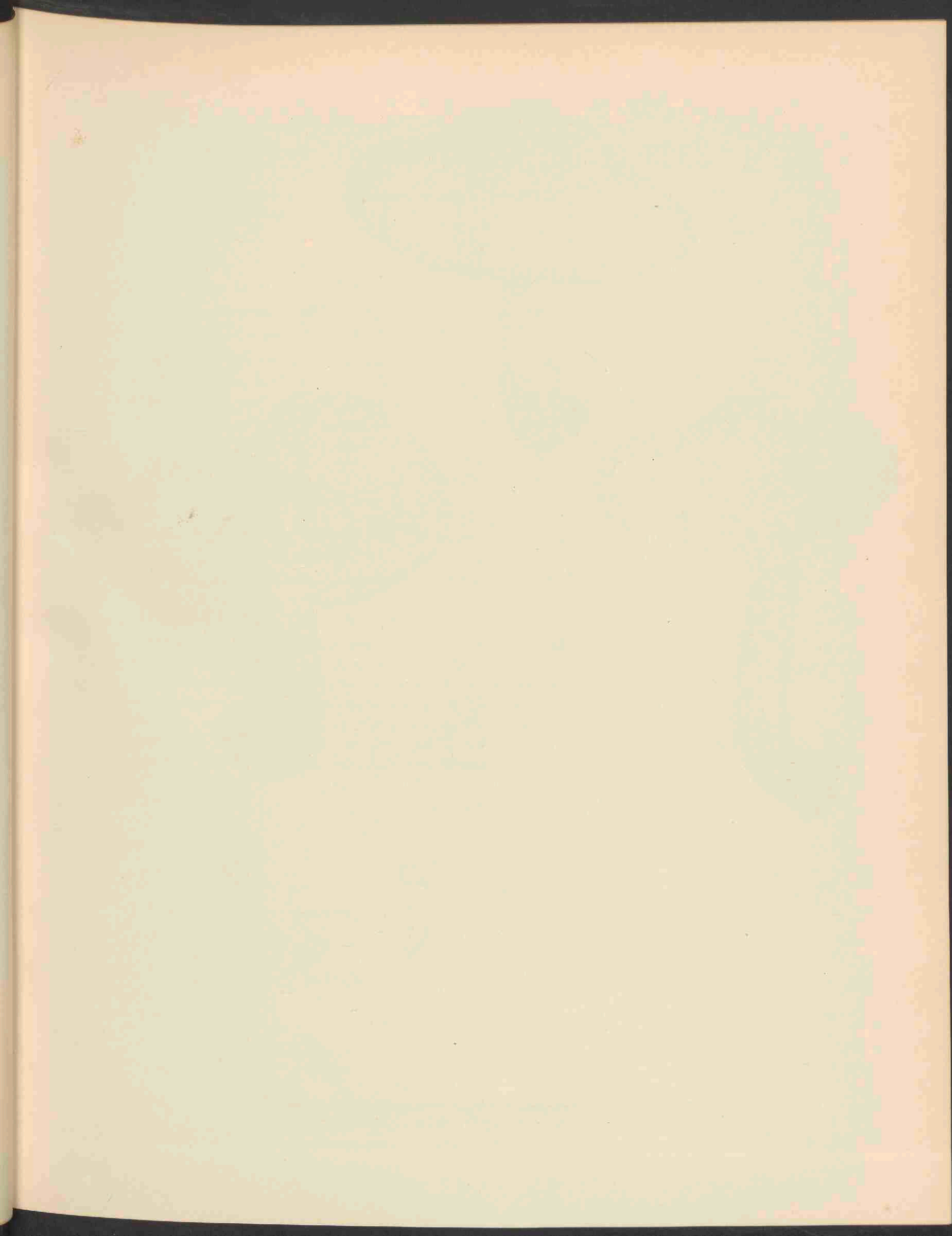
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Epillets à deux fleurs bisériés sur le rachis commun de l'épi, comprimés unilatéralement, à fleurs sessiles égales. Glumes 2, un peu coriaces, comprimées en navicule, égales et mutiques. Glumelles membraneuses, l'inférieure à cinq nervures embrassant la supérieure binerviée à deux carènes, la fleur inférieure mucronulée et plus longue que les glumes, la fleur supérieure mutique. Etamines 3. Styles 2, stigmates plumeux à poils dentés. Glumellules 2 brièvement lancéolées, dentées. Caryops elliptique, comprimé par le côté, canaliculé par dessous.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Perennant à racine gazonnante; chaumes dressés, allongés, feuillés, enlargis à la base. Feuilles planes, linéaires, allongées à ligule allongée; épillets sessiles linéaires arrangés en ordre alternatif et unilatéraux dans une panicule allongée; les inférieurs divariqués, les supérieurs presque contigus; fleurs dès la base distiques et imbriquées. Glumes semi-orbiculaires atténuées vers la base, tronquées obliquement au sommet, transversalement ridées entre les nervures.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Epis, *b.* épillet, *c.* fleur.

HABITAT: Lieux humides et le long des fossés en Italie, la Dalmatie, les contrées danubiennes, la Russie, toute la Sibérie, le Japon et l'Amérique du Nord.

PAYS-BAS: Comme dans les autres pays de l'Europe introduit par les semences. La plante dessinée a été trouvée dans le Boschpolder près de Rotterdam. Elle a été signalée de même dans notre pays par Mr. HENRARD, apothécaire à Gorinchem.

INOCYBE FRUMENTACEA (BULL). BRES. 1845.

INOCYBE FRUMENTACEA (BULL.) BRES.

Meelkleurige Inocybe.

Pl. 1845.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomyces. Agaricaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XVII, N°. 1465.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Pileus carnosus, e campanulato expanso-umbonatus, margine sinuato-repando, lubricus, flavescens, fibrillis fulvo-auroreis obtectus, centro laevi, fulvo-aureo 7—10 cM. latus; lamellae confertae, ex albo argillaceo-cinnamomeae, acie albo-fimbriata, postice rotundato-liberae; stipes solidus pruinatus, apice striatus, basi ventricosus-incrassatus, 7—9 cM. longus, 10—15 mM. crassus, caro alba, fracta, laeviter flavo-rubescens, odore grato, sapore miti; spores fulvae, laevae, ovals 10—12 × 6 μ; cystidia absentia.

Hoed vleezig, eerst klokvormig, daarna met centrale verhevenheid, met bochtig omgeslagen rand, glibberig, geelachtig met lichtbruine rozeroode vezels bedekt; middengedeelte glad, lichtbruin-roodachtig, 7—10 cM. breed; lamellen dicht bijeen, eerst wit dan leem- tot kaneelkleurig, met wit getanden rand, bij de aanhechting afgerond-vrij; steel vast, berijpt, aan den top gestreept, aan den voet buikig opgezwollen, 7—9 cM. hoog, 10—15 mM. dik; vleesch wit, week, licht-geel, roodachtig, met aangename geur en zachten smaak: sporen geelbruin, glad, ovaal, 10—12 × 6 μ; cystiden ontbreken.

Inocybe frumentacea (Bull.) Bres. (*Bresadola, Fungi Tridentini pl. 200*).

NEDERLAND: Gevonden door den heer JOH. RUYS te Heemstede, den 29 Juni 1911. Zij werd te Parijs gedetermineerd als *Inocybe repanda* Bull. en onder dien naam ook afgebeeld. De heer H. A. VAN DER LEK meende echter te moeten twifelen aan dien naam en zond de afbeelding met materiaal aan BRESADOLA, die haar determineerde als *Inocybe frumentacea* (Bull.) Bres., opmerkende dat beide soorten zeer veel op elkaar geleken, doch vooral in anatomische kenmerken voldoende verschilden. Zoowel den heer JOH. RUYS ben ik dankbaar voor de toezending der champignon, als den heer VAN DER LEK voor zijne zeer gewaardeerde hulp.

INOCYBE FRUMENTACEA (BULL.) BRES.

Inocybe à couleur de froment.

Pl. 1845.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes — Agaricinées.

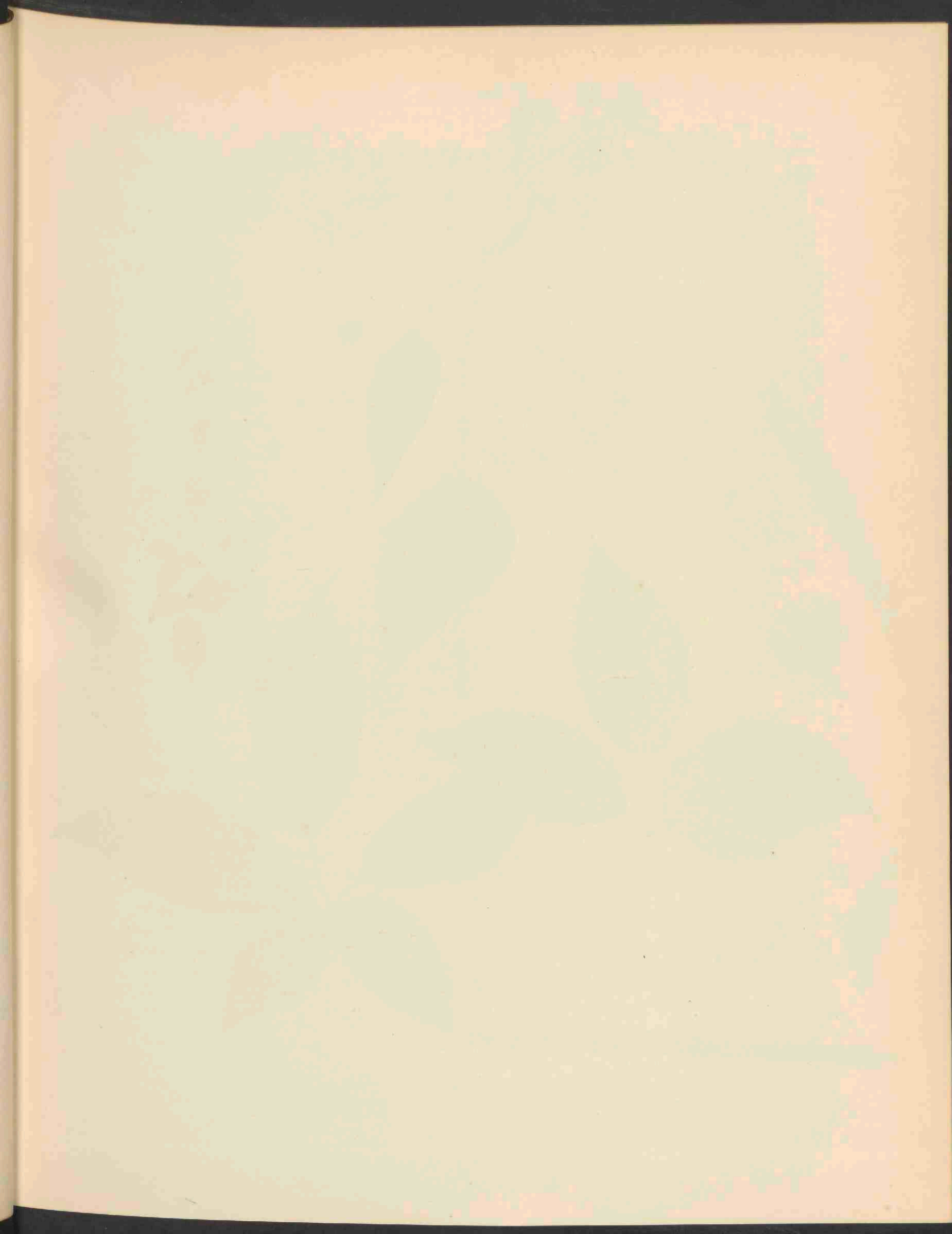
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 1465, Vol. XVII.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau charnu, campanulé-plan, mamelonné, à bord sinué-abaisé, glissant, fauve, pourvu de fibrilles appliquées, lisse au centre, fauve-roussâtre, 7—10 cm. large; feuillets rapprochés, blanchâtres puis grisâtres, enfin couleur de cannelle, albo-fimbriés sur la tranche, libres, arrondies. Pied solide, prineux, strié au sommet, élargi-renflé à la base, 7—9 cm. long, 10—15 mm. large, à chair blanc, mou, blanc-jaunâtre-rougeâtre, à odeur agréable, et à saveur douce: spores fauves, lisses, ovales, $10-12 \times 6 \mu$; cystides absents.

Inocybe frumentacea (Bull.) Bres. (*Bresadola, Fungi Tridentini pl. 200*).

PLANCHE 1846.

PAYS-BAS. Trouvé par M. JOH. RUYSS à Heemstede près de Harlem, le 29 Juin 1911. Déterminé à Paris comme *Inocybe repanda* Bull. et dessiné sous ce même nom. Cependant M. H. A. VAN DER LEK se doutait du nom et a envoyé le dessin avec le matériel à M. BRESADOLA, qui l'a désigné comme *Inocybe frumentacea* (Bull.) Bres., en remarquant que les deux espèces se ressemblent beaucoup, mais se distinguent surtout par des caractères anatomiques. Je suis bien reconnaissant à la bienveillance de M. JOH. RUYSS, qui m'a envoyé le champignon, et à M. VAN DER LEK pour son secours bien estimé.

RUBUS HYSTRIX WH. ET N. 1846.
RAS: ADORNATUS. P. J. M.

RUBUS HYSTRIX WH. ET N.

Dichtstekelige Braam.

Hoogduitsch: Dichtstachelige Brombeere.

Engelsch: Close prickled Bramble.

Bloeit: Juli. 5.

Pl. 1846.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Rosaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. II, N°. 105.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Turiones procumbentes vel scandentes angulati aculeis inaequalibus partim praelongis validis, aciculis, glandulis pilisque patentibus copiosis instructi; folia quinata, foliola supra sparsim pilosa saturate viridia subtus pubescentia pallide viridia, terminale oblongo-ovatum apicem versus sensim attenuatum et acuminatum. Inflorescentia mediocris inferne foliosa aculeisque aduncis instructa superne aphylla; ramuli tomentoso-pilosi purpureo-glandulosi et aculeis brevibus raris muniti. Sepala tomentosa glandulosa post anthesin reflexa. Petala suborbiculata filamentaque purpurea.

Loten neerliggend of klimmend, kantig met zeer ongelijke, ten deele lange krachtige stekels, stekelborstels, klieren en afstaande haren voorzien; bladen vijftallig, blaadjes van boven spaarzaam behaard donker groen, van onder zachtharig licht groen, eindblaadje langwerpig-eivormig naar den top geleidelijk versmald en toegespitst. Bloeiwijze van gemiddelden omvang onderaan bebladerd en van gebogen stekels voorzien, naar boven bladerloos; bloemtakken viltig-behaard met purperkleurige klieren voorzien en met enkele korte stekeltjes bewapend. Bloemkelken viltig, klierig, slippen na den bloei teruggeslagen. Bloembladen bijna cirkelvormig, helmraden purper.

VERKLARING DER AFBEELDING: A. Bloeiwijze op $\frac{1}{3}$ der ware grootte: a. bloem, b. bloemblad nat. gr., c. bloem, vergr., d. meeldraad, e. stampers, f. bloemknop.

GROEIPLAATS: In struikgewas en langs wegranden. Volgens Focke in Ascherson und Gräbner, Synopsis der Mitteleuropäischen Flora behoort de hoofdsoort thuis in Noordwest Duitschland, vooral in Westphalen en aan den Neder-Rijn, in haar typische gedaante echter maar zelden. Ook in Engeland en Noord-Frankrijk komen overeenstemmende vormen voor. Van deze soort komen eenige rassen voor, waarvan B. adornatus (= R. adornatus P. J. Müll) de algemeenste is, die haar verspreidingsgebied hoofdzakelijk vindt in Nassau, de Rijnprovincie, vooral in den Eifel, in de Belgische Ardennen en ook in het Schwarzwald. De afgebeelde plant schijnt ook tot dezen vorm gebracht te moeten worden.

NEDERLAND: Mookerheide, aan den weg van Nijmegen naar den Plasmolen, 3 Augustus 1910. De heer W. W. Schipper, die de braam aldaar verzamelde, zond haar ook ter afbeelding toe en heeft de teekening gecontroleerd.

RUBUS HYSTRIX WH. ET N.

Ronce densément aiguillonnée.

Fleurit: Juillet. †.

Pl. 1846.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Rosacées.

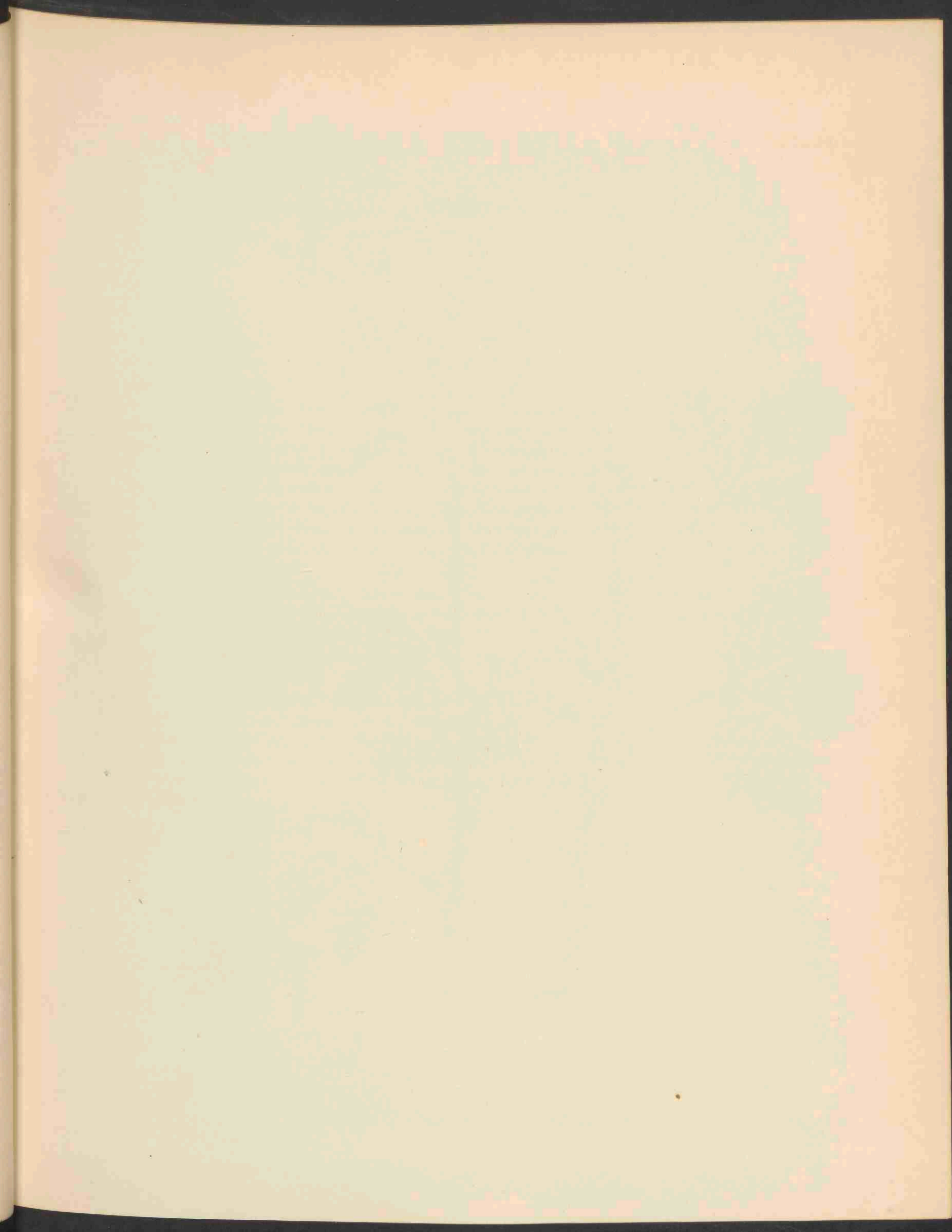
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 105, Vol. II.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Tige décombante ou grimpante, anguleuse, armée d'aiguillons variés en partie très longs et robustes, entremêlés de glandes, de poils et d'aiguillons fins. Feuilles quinées, à folioles un peu poilues en dessus, d'une couleur verte saturée, pubescentes et vertes claires sur la face inférieure, la terminale oblongue-ovée vers le sommet atténuées et acuminées. Grappe médiocre feuillée à la base et aciculée, sans feuilles au sommet; rameaux tomenteux-poilus, munis de glandes pourpres et de quelques aiguillons minces. Segments du calice tomenteux glanduleux réfléchis après la floraison. Pétales presque orbiculaires; étamines pourpres.

EXPLICATION DE LA PLANCHE 1847: A. Grappe à $\frac{1}{3}$ de sa grandeur. a. Fleur. b. Pétale. gr. nat. c. Fleur. gr. d. Etamine. e. Styles. f. Bouton de fleur.

HABITAT: Les buissons et le long des chemins. Selon l'autorité de M. Focke dans „Ascherson und Graebner, Synopsis der Mitteleuropäischen Flora" l'espèce principale se trouve en Allemagne occidentale, surtout en Westphalie et au Rhin inférieur, mais rarement en forme typique. Aussi en Angleterre et en France septentrionale se trouvent des formes analogues. On distingue de cette espèce quelques races, dont B. *adornatus* (= R. *adornatus* P. J. MUELL) est la plus répandue, qui occupe surtout un terrain s'étendant dans les provinces de Nassau, du Rhin, principalement dans l'Eiffel, dans les Ardennes belgiques et aussi dans le Forêt noir. La plante dessinée me semble faire partie aussi de cette même race.

PAYS-BAS. Bruyère près du village de Mook (Mookerheide) le long de la chaussée de Nimègue vers le Plasmolen, le 3 Août 1910. M. W. W. SCHIPPER, qui a trouvé cette ronce à l'endroit nommé, a bien voulu nous l'envoyer et a eu la bonté de contrôler les figures.

POTENTILLA NORVEGICA L. 1847.

POTENTILLA NORVEGICA L.

Noorweegsche Ganzerik.

Hoogduitsch: Norwegisches Fingerkraut.

Engelsch: Norwegian Potentil.

Bloeit: Juni—Sept. ☉

Pl. 1847.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Rosaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. I, N°. 66.

SOORTELIJKE KENMERKEN: *hirsuta*, caule erecto superne dichotome ramoso, foliis ternatis inferioribus interdum quinatis, foliolis oblongis, grosse serratis, stipulis ovatis, subintegris, pedunculis alaribus et terminalibus semper erectis, calycis laciniis subaequilongis acutis externis angustioribus, petalis pallide flavis obovatis disjunctis calyce brevioribus, carpellis rugosis.

Ruigharig; stengel rechtopstaand naar boven vorksgewijs vertakt; bladen drietallig, de onderste somtijds vijftallig; blaadjes langwerpig, grof gezaagd; steunblaadjes eivormig, bijna gaaf; bloemstelen gevleugeld, de eindbloemen steeds opgericht; kelkslippen bijna even lang, spits, de buitenste smaller; bloembladen licht geel, omgekeerd eivormig, niet aaneensluitend en korter dan de kelkbladen; vruchtjes gerimpeld.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* Bloem met de zeer kleine meeldraden zonder helmknoppen, *b.* en *c.* bloemblad, 'tlaatste vergroot; *d.* jonge kelk, *e.* oude kelk uitgebloeide bloem, *f.* stengelstuk, *g.* bovenste blaadjes, *h.* vruchtje.

GROEIPLAATS: Op vochtige zandgronden van den Caucasus, in Arktisch en Midden Oost-Europa, geheel Siberië en in Noordelijk Amerika.

NEDERLAND: Den 7^{en} Juli 1911 gevonden op braakland in den Boschpolder bij Rotterdam door de heeren JANSEN en WACHTER, die een exemplaar voor deze afbeelding te onzer beschikking stelden. Om de plant niet uit te roeien kon geen wortel afgebeeld worden. Zij werd vroeger reeds in ons land gevonden door den heer KOK ANKERSMIT aan het Pothoofd te Deventer (1894), Scheveningsche kanaal, V. D. LEK (1894), terwijl zij ook vermeld wordt uit de omgeving van Naarden en Zutphen.

POTENTILLA NORVEGICA L.

Potentille de Norvège.

Fleurit: Juin—Septembre. ☉.

Pl. 1847.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Rosacées.

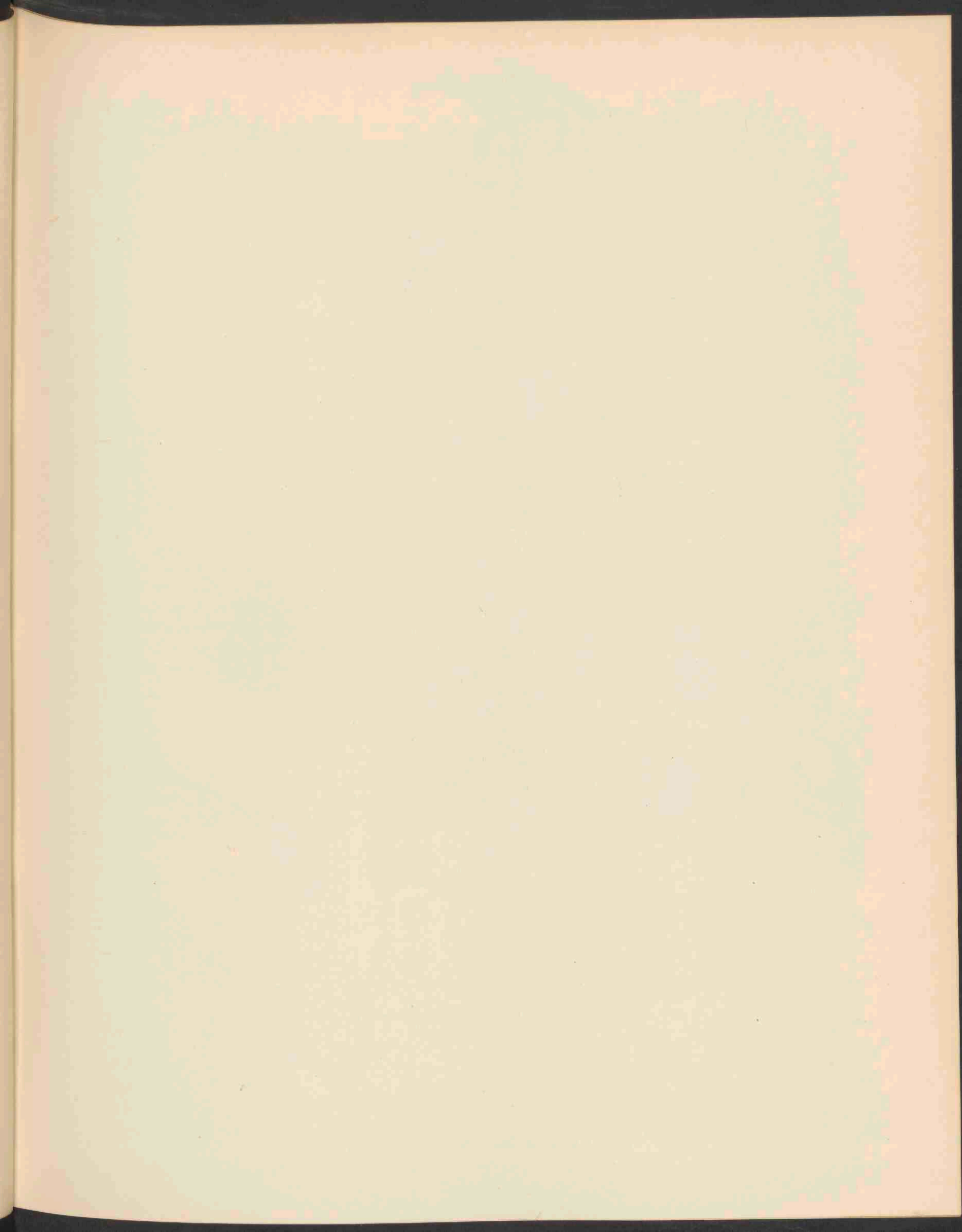
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 66, Vol. I.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Tige hérissée, dressée, à la partie supérieure à ramification dichotome; feuilles ternées, quelquefois quinées, folioles oblongues, grossièrement dentées en scie; stipules ovées, presque entières; pédoncules des fleurs latérales de même que ceux des fleurs terminales toujours dressés; divisions du calicule à peu près égales à celles du calice, acutes, les extérieures un peu plus étroites; pétales jaunes pâles, obovés, ne se touchant pas, plus courts que le calice
Carpelles rugueux.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur avec les très petites étamines sans anthères. *b.—c.* Pétale le dernier agrandi. *d.* Calice jeune. *e.* Calice de la fleur murie. *f.* Partie de la tige. *g.* Feuilles de la partie supérieure de la tige. *h.* Fruits.

HABITAT: Lieux sablonneux humides du Caucase, en Europe du midi orientale, toute la Sibérie et en Amérique du nord.

PAYS-BAS: Trouvé le 7 Juillet 1911 en guéret du Boschpolder près de Rotterdam par M. M. JANSEN et WACHTER, qui nous ont offert gracieusement un exemplaire pour notre planche, malheureusement la racine manque, parce qu'on n'a voulu pas arracher la plante. Elle a été signalée déjà plus tôt par Mr. H. J. KOK ANKERSMIT au Pothoofd à Deventer (1894), par Mr. VAN DER LEK le long du canal de Schéveningue (1897), aussi mentionné des environs de Zutfen et de Naarden.

CENTAUREA MELITENSIS L. 1848.

CENTAUREA MELITENSIS.

Malthezer Centaurie.

Hoogduitsch: Maltesische Flockenblume.

Engelsch: Maltese Centaurea.

Bloeit: Juni—Augustus. ☉.

Pl. 1848.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XIX. Ord. III. Syngenesia. Polygamia frustranea.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Compositae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. II, N°. 83.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Asperulo-pubescens, tandem glabrata; caule erecto, ramoso; foliis in petiolum attenuatis, inferioribus lyrato-pinnatifidis, laciniis paucis brevibus obtusis, ceteris oblongo-linearibus linearibusve, integris, decurrentibus; capitulis ovatis, solitariis vel aggregatis; involucri phyllis virescentibus, parce araneosis, in appendicem parvam, fusciculam, spina patulo-recurva, acerosa, utrinque 2—3 spinulosa terminatam, abeuntibus; flosculis pallide luteis, glandulosis, non radiantibus; acheniis glabris, pappo sublongioribus.

Ruwharig, ten slotte kaalwordend; stengel opgericht, vertakt; bladen in den steel versmald, de onderste liervormig, vindeelig, met weinig en korte stompe slippen, de overige langwerpig-lijnvormig of lijnvormig, onverdeeld, aflopend; hoofdjes eivormig, alleenstaand of gebundeld; omwindselblaadjes groenachtig, verspreid spinnewebachtig behaard, eindigende in een klein bruinachtig aanhangsel, dat uitloopt in een uitstaande teruggebogen, eenigszins schubbige doorn, die ter weerszijde weder 2—3 stekels draagt; bloempjes bleek geel, geklierd, niet stralend; vruchtjes glad, iets langer dan het vruchtpluis.

VERKLARING VAN DE AFBEELDING: *a.* Bloemhoofdje. *b.* buitenst omwindselblaadje. *c.* binnenst omwindselblaadje. *d.* *e.* vruchtbare bloempjes, de laatste vergroot. *f.* binnenst bloempje. *g.* stijl. *h.* buitenst bloempje. *i.* haren op den bloembodem, tusschen *h* en *d* jonge vrucht.

GROEIPLAATS: Op dorre heuvels en op ruigten, in het gebied der Middellandsche Zee.

NEDERLAND: Op braakland van den Boschpolder den 7^{den} Juli 1911 gevonden door de heeren JANSSEN en WACHTER. Evenals wij dit reeds zoo herhaaldelijk deden, herhalen wij hier nogmaals onzen dank aan gemelde heeren voor hun trouwe hulp aan deze Flora.

CENTAUREA MELITENSIS.

Centaurée de Malte.

Fleurit: Juin—Août. ☉.

Pl. 1848.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XIX. Ord. III. Syngenesia. Polygamia frustranea.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Composées.

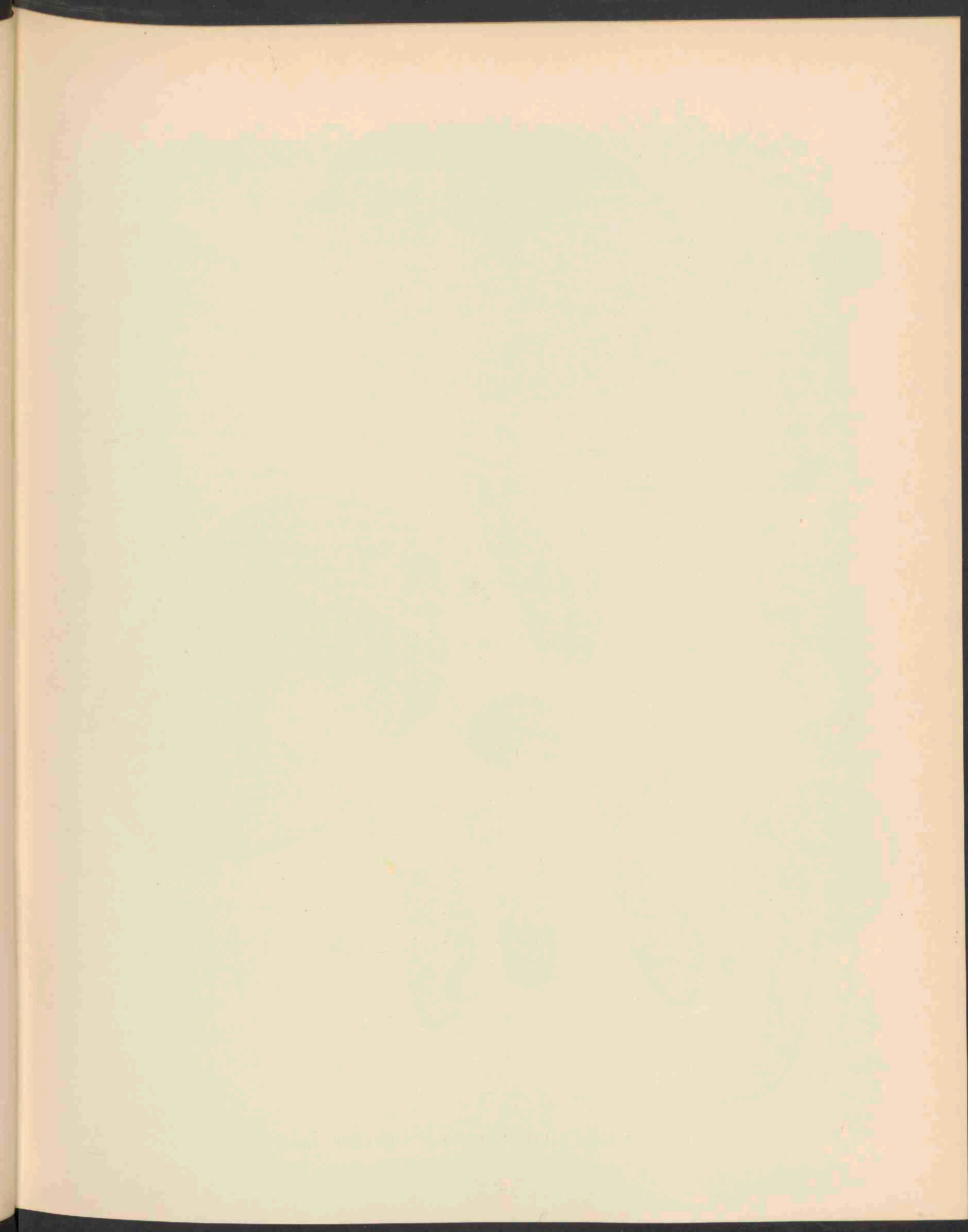
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 83, Vol. II.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Tige dressée, droite, rude, à la fin glabre, rameuse; feuilles atténuées en pétiole, les inférieures lyrées-pennatipartites à lobes courts, peu nombreux, obtus, les autres oblongues-linéaires ou linéaires, entières, décurrentes; calathides ovées, solitaires ou rapprochées au sommet de la tige; péricline d'un vert-jaunâtre, un peu aranéeux, à écailles imbriquées prolongées en une épine fine, peu piquante, un peu concave à sa base du côté interne, très étalée et plus longue que l'écaille, pennée et munie de chaque côté depuis sa base jusqu'au milieu de 3—4 petites épines écartées; fleurs jaunes, glanduleuses, toutes égales; akènes glabres à aigrette plus courte que la graine.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Calathide, *b.* écaille extérieure du péricline, *c.* écaille intérieure, *d. e.* fleurs fertiles, la dernière agrandie; *f.* fleur intérieure, *i.* paillettes sétacées du réceptacle, entre *h.* et *d.* graine jeune.

HABITAT: Lieux secs et collines de la région méditerranéenne.

PAYS-BAS: Terre inculte du Boschpolder près de Rotterdam, trouvé le 7 Juillet 1911 par M. M. JANSEN et WACHTER. Comme déjà si souvent, nous répétons nos remerciements à ces messieurs pour leur zèle et leur secours à cette Flore.

HYPHOLOMA SUBLATERITIUM SCHAEFF. 1849.

HYPHOLOMA SUBLATERITIUM. SCHAEFF.

Steenroode Hypholoma.

Pl. 1849.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomycetes. Agaricaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. X, N°. 769.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Pileo carnoso, convexo-plano, obtuso, discoideo, siccò, glabrescente; carne compacta, albida; stipite farcto, fibrilloso, deorsum attenuato, ferrugineo; lamellis adnatis, confertis, ex albo olivaceo-fuliginis; sporis ellipsoideis, $6-7 \times 3-4 \mu$. Maius, amarum, vix olens; pileus fulvo-lateritius, ambitu pallidior, 5-8 c.M. latus; stipes 8 et ultra c.M. long., 4-7 m.M. crassus.

Hoed vleezig, gewelfd-plat, stomp, schijfvormig, droog, glad; vleesch stevig, witachtig; steel gevuld, vezelig, benedenwaarts versmald, roestkleurig; plaatjes aangegroeid, dicht bijeen, eerst wit, later olijfgroen-bruingeel; sporen ellipsoide, $6-7 \times 3-4 \mu$.

Groot, bitter, bijna reukeloos. Hoed geel-roestkleurig, aan den rand lichter gekleurd, 5-8 c.M. breed; steel 8 c.M. en langer, 4-7 m.M. dik.

Hyph. sublateritium Schaeff. t. 49 f. 6. 7. Fr., S. M. I p. 288 ubi syn.; Hym. Eurp. p. 290, Gill. C. F. c. ic. Cooke III. t. 557, Hussey I t. 60; Kickx p. 174; Berk. Outl. p. 169; Secr. N°. 345; Krombh. t. 44 f. 1-3, Hedw. Crypt. t. 38, Sacc. V. p. 1028; Oud. Rév. I p. 294.

PLAAT 1850.

GROEIPLAATS: Zodevormend, op en bij boomtronken in Europa, Ceylon en Noord-Amerika.

NEDERLAND: Door mij gevonden 2 November 1911 in dennenboschjes bij het station Ede; trouwens ook elders nabij Wageningen algemeen.

HYPHOLOMA SUBLATERITIUM. SCHAEFF.

Hypholome jaune-paille.

Pl. 1849.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires mycètes. Ord. Hyménomycètes. Agaricinées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 769, Vol. X.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau charnu, convexe-étalé, obtus, ou aplati au centre, lisse, glabre, rouge-brique lavé de fauve, pâissant vers la circonférence; chair blanche ou à peu près; pied robuste, ferme, farci, atténué et ferrugineux vers la base, plus pâle vers la sommet, strié-fibrilleux; feuillets rapprochés, adnés, d'abord blanc-grisâtes ou gris-verdâtres, enfin fuligineux-olivacés. Spores ellipsoïdes, $6-7 \times 3-4 \mu$. Plante assez robuste, un peu amère, presque sans odeur. Chapeau 5-8 cm. large; pied 8 cm. et plus long, 4-7 mm. large.

Hyph. sublateritium Schaeff. t. 49 f. 6. 7; Fr., S. M. I p. 288; Hymn. Eur. p. 290; Gill. C. F. c. ic., Cooke III t. 557; Hussey I t. 60; Kickx p. 174; Berk. Outl. p. 169; Secr. N^o, 345; Krombh. t. 44 f. 1-3; Hedw. Crypt. t. 38, Sacc. V. p. 1028; Oud. Rév. I p. 294.

HABITAT: Gazonnet, sur les troncs d'arbres et aux environs de ceux-ci, en Europe, à Ceylon et à l'Amérique du Nord.

PAYS-BAS: Trouvé par moi-même le 2 Novembre 1911 dans de petits bois de pins près de la gare d'Ede; d'ailleurs assez commun aux environs de Wageningen.

HYPHOLOMA SUBLATERITIUS SCHAEFF. 1850.
F. DECURRENS.

HYPHOLOMA SUBLATERITIUM SCHAEFF. F. DECURRENS
NOV. FORM.

Steenroode Hypholoma met afloopende plaatjes.

Pl. 1850.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomycetes. Agaricaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. X, N°. 769.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Zie vorige plaat.

KENMERKEN DER VERSCHIEDENHEID: Hyph. subl. lamellis decurrentibus. Pileus glaber, haud hygrophanus, obscure punctatus, carne tenuissima, annulo evanescente, acute definito, araneoso-fibrilloso. Stipes cavus, basin versus fuliginosus, superne sordido-flavus. Lamellae griseae, dein purpuraceae, contusae nigrescentes. Sporae $6.5-7.5 \times 3.6 \mu$.

Plaatjes afloopend: Hoed glad, niet hygrophaan, met donkere stippels. Vleesch zeer dun, ring verdwijnend, scherp begrensd, spinnewebachtig-dradig; steel hol, onderaan roestkleurig, naar boven vuilgeel. Plaatjes grijs, daarna purperkleurig, bij kneuzing zwart wordend. Sporen vuil paars, $6.5-7.5 \times 3.5 \mu$.

NEDERLAND: Door mij gevonden den 22 November 1911 in de stadsbosschen bij Wageningen, alleenstaand op den grond. In Saccardo vond ik alleen een vorm C. Schaefferi B. et Br. Ann. N. H. N. 1768 met deze beschrijving: minus, pileo conico dein depresso, rugoso, flavido; stipite cavo aequali; lamellis angustis, decurrentibus. Schaeff. t. 49. Misschien dezelfde vorm? In ieder geval blijkt het meer voor te komen dat bij Hypholoma de plaatjes afloopend zijn, waardoor dergelijke vormen niet te determineeren zijn.

HYPHOLOMA SUBLATERITIUM SCHAEFF. F. DECURRENS

N. F.

Hypholome jaune-paille à feuillets décurrents.

Pl. 1850.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Agaricinées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 769, Vol. X.

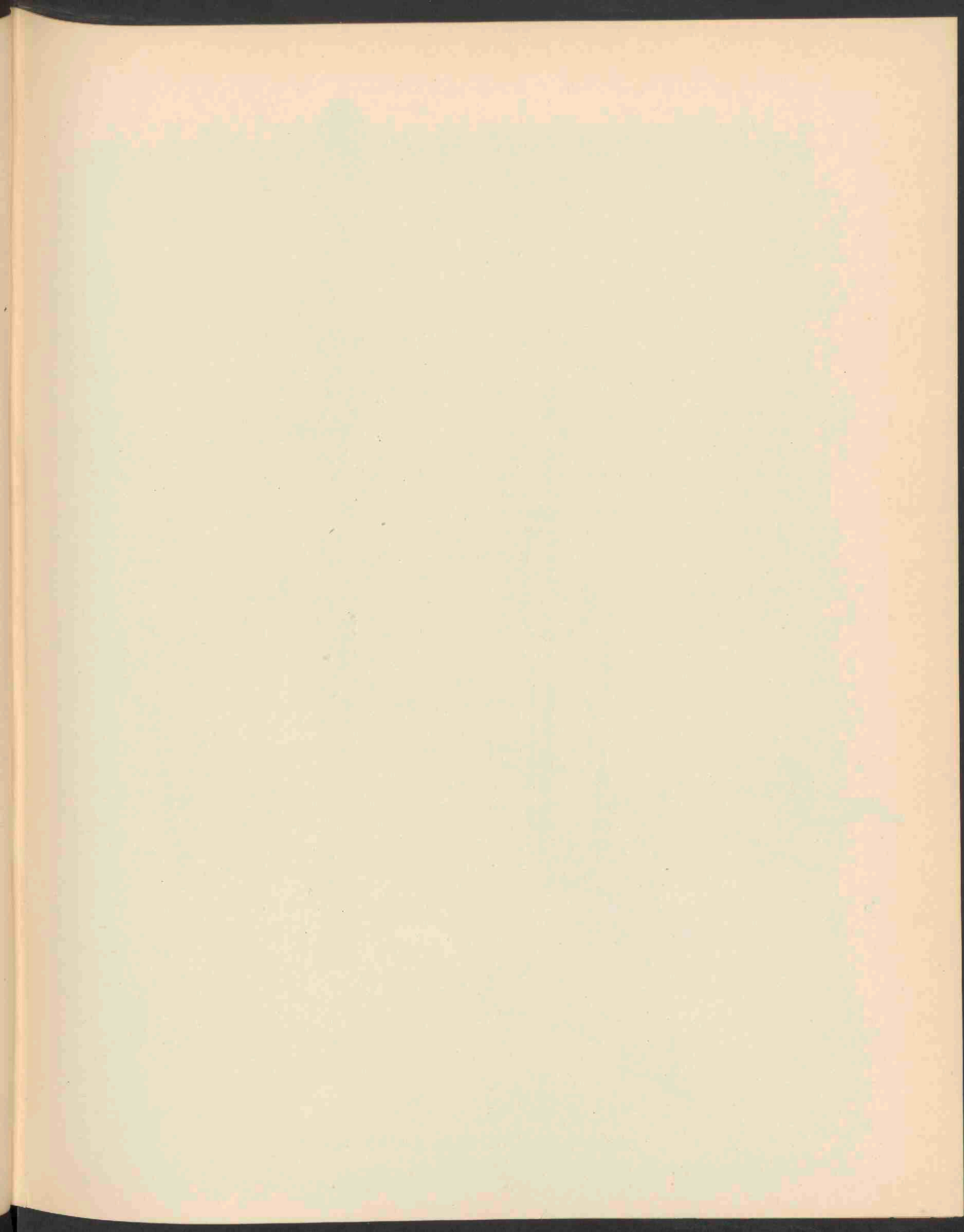
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES; Voyez la planche précédente.

CARACTÈRES DE LA FORME: Hyphol. sublat. à feuillets decurrents. Chapeau glabre, non hygrophane, obscure-ponctifère, chair très mince, anneau floconneux, fugace, fibrilleux-aranéeux, très nettement circonscrit. Pied creux, vers la base fuligineux, au sommet sale fauve.

Feuillets grisâtres, enfin pourpres, froissés noirissants. Spores $6.5-7.5 \times 3.6 \mu$.

PLANCHE 1851.

PAYS-BAS: Trouvé par moi-même le 22 Novembre 1911 dans les bois de la ville de Wageningen, isolé sur la terre. Dans l'ouvrage de Saccardo j'ai trouvé une forme C. SCHAEFFERI B. et Br. Ann. N. H. N. 1768, décrite ainsi: minus. pileo conico dein depresso rugoso, flavido; stipite cavo aequali; lamellis angustis, decurrentibus. SCHAEFF. t. 49. Peut-être la même forme? En tout cas, il résulte de cette description, que les feuillets décurrents se trouvent plus d'une fois chez les Hypholoma, ce qu'enbrouille beaucoup la détermination.

OROBANCHE HEDERÆ VAUCH. 1851.

OROBANCHE HEDERAE DUBY.

Klimop-Bremraap.

Hoogduitsch: Epheu—Sommerwurz.

Engelsch: Ivy Broomrape.

Bloeit: Juli—September. (..)

Pl. 1851.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XIV. Ord. II. Didynamia. Angiospermia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Orobanchaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XI, N°. 838.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Scapo subfirme; spica cylindracea, multiflora, plurimum densi-rarius laxiflora; calycis segmentis integris v. bidentatis, dentibus saepe filiformibus, plurimum tubo corollae brevioribus; corolla 10—20 m.M. longa, erecto-patula v. pronus curvata, sub limbo constricta, ochroleuca v. flavescens, in labium superum integrum v. plicato-emarginatum rubescens v. lilacea, laciniis in margine glabro crenato-denticulatis; filamentis 3—4 m.M. alte insertis, infra breviter pilosis supra glabris, stylo plurimum parce glanduloso-piloso; stigmatate luteo v. aurantiaco.

Bloemstengel tamelijk stevig; aar cilindervormig, veelbloemig, meestal dicht-, zeldzamer ijlbloemig; kelkslippen onverdeeld of tweetandig, met dikwijls draadvormige tanden, meestal korter dan de bloemkroonbuis; bloemkroon 10—20 m.M. lang, schuin uitstaande, of naar beneden gebogen, onder den zoom saamgetrokken, geelwit of geelachtig, naar de bovenlip, die onverdeeld is of gevouwen, uitgerand, roodachtig of paars, slippen gekarteld-getand op den overigens kalen rand; helmraden 3—4 m.M. hoog ingeplant, naar beneden kort behaard, naar boven kaal; stijl meestal spaarzaam klierig behaard, stengel geel of oranje.

VERKLARING VAN DE AFBEELDING: *a.* bloem, vergr., *b.* meeldraden en stamper, idem.

GROEIPLAATS: Woekert op *Hedera Helix* en *H. Colchica* in Zuid- en Zuidwest-Europa, vooral in de Rijnprovincie.

NEDERLAND: Als woekerplant nu en dan, vooral in Botanische Tuinen, meestal met aarde, ingevoerd. Sedert jaren bevond zij zich in den Bot. Tuin te Berlijn, terwijl zij ook in den Leidschen Hortus reeds vele jaren wordt aangetroffen, ofschoon zij daar niet ieder jaar tot bloei komt. De afgebeelde plant dank ik aan de vriendelijke zorgen van den Custos F. J. STRUYKENKAMP te Leiden, die haar den 3 Juli 1911 aldaar verzamelde. Waarschijnlijk in vollen wilden toestand werd de plant verzameld in 1885 door de heeren KOBUS en GOETHART op den Sint Pietersberg, alwaar zij in 1893 nog werd aangetroffen door den heer HOEVENAARS, zooals uit het herbarium van den heer E. J. M. DE HAAS S. J. blijkt.

OROBANCHE HEDERAE DUBY.

Orobanche du lierre.

Fleurit : Juillet—Septembre. ☺

Pl. 1851.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XIV. Ord. II. Didynamia Angiospermia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Orobanchées.

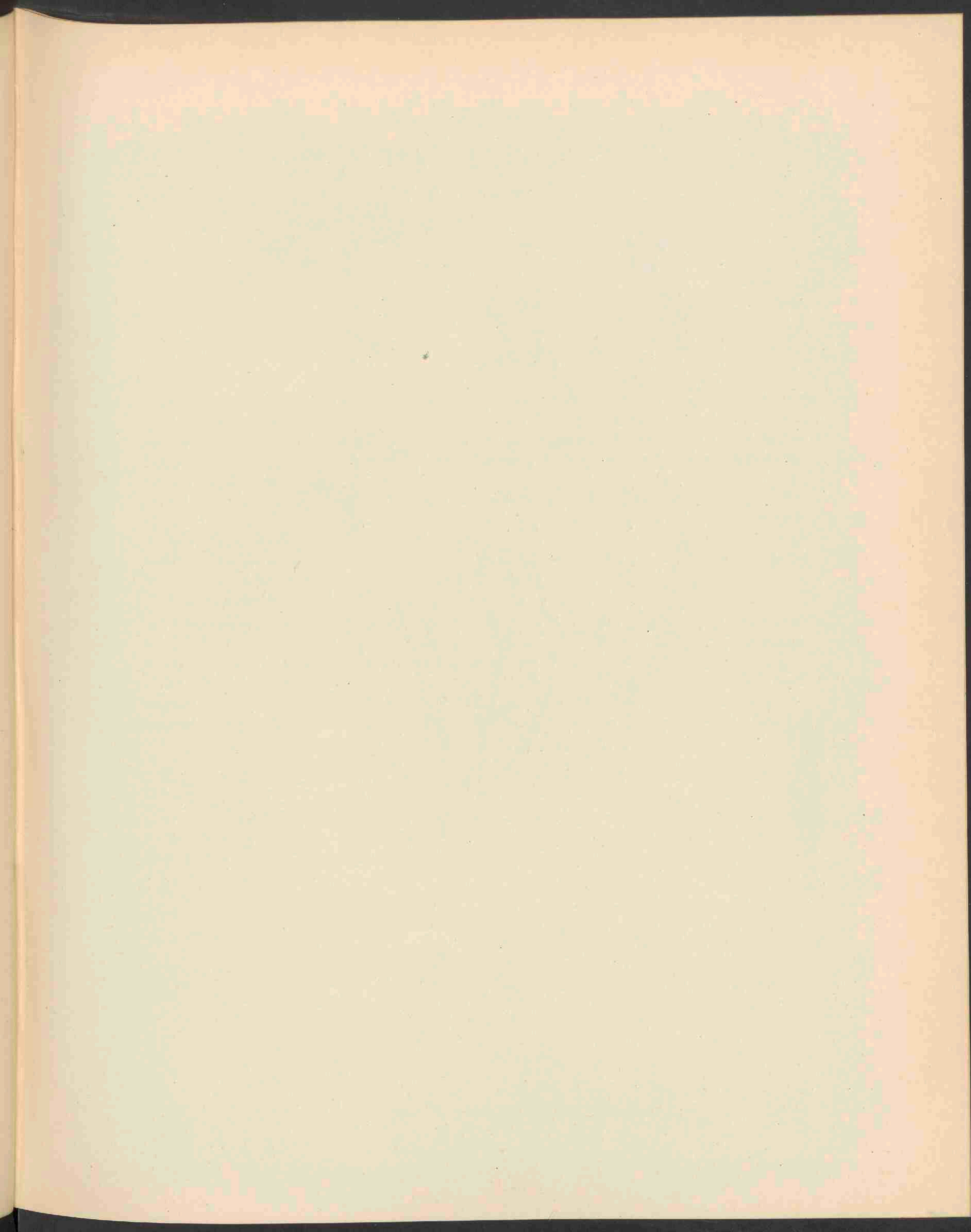
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 838, Vol. XI.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Fleurs en épi un peu serré, lâche à la base; bractées ovales-lancéolées, acuminées, égalant la corolle, pubescentes, sans nervures, d'un violet noir, ainsi que les sépales. Ceux-ci subuninerviés, soudés en avant à la base, lancéolés, subulés, entiers, bidentés ou bifides, égalant ou dépassant le tube de la corolle. Celle-ci d'un jaune clair, légèrement teintée et veinée de violet, tubuleuse, un peu arquée sur le dos, glabre ou munie de quelques poils glanduleux, à lèvres denticulées, non ciliées; la supérieure émarginée ou bilobée; l'inférieure à trois lobes dont le moyen est plus grand. Etamines insérées vers le tiers inférieur du tube, glabres ou très-légèrement pubescentes à la base. Style subglanduleux, violacé; stigmate d'un beau jaune.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur. agr. *b.* Etamines et ovaire.

HABITAT: Parasite sur les racines du lierre et de *Hedera Colchica* dans le Sud et le Sud-Ouest de l'Europe, surtout au province du Rhin.

PAYS-BAS. Importé comme parasite avec le sol çà et là, surtout dans les jardins botaniques. Déjà depuis plusieurs années il se trouve dans le jardin botanique de Berlin. Aussi dans l'Hortus de Leyde on a pu voir la plante depuis longtemps, quoiqu'elle ne fleurit pas chaque année. Je suis bien obligé aux soins amicaux du custos M. F. J. STRUYKENKAMP, qui a recueilli un spécimen pour notre dessin, croissant spontanément dans le jardin académique de Leyde. Probablement dans l'état sauvage la plante a été trouvée en Juillet 1885 par M. M. KOBUS et GOETHART au montagne de St. Pierre près de Maastricht, où M. HOEVENAARS l'a retrouvée encore en 1893, suivant l'herbier de M. DE HAAS S. J.

MALCOLMIA MARITIMA R. BR. 1852.

MALCOLMIA MARITIMA R. BR.

Zeeviolier.

Hoogduitsch: Meer-Nelke.

Engelsch: Virginia Stock.

Bloeit: Mei—Juni. ☉.

Pl. 1852.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XV. Ord. II. Tetradynamia. Siliquosa.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Cruciferae.

GESLACHTSKENMERKEN: Calyx erectus basi aequalis vel bisaccatus. Petala unguiculata. Stamina libera vel rarius maiora inter se per paria subconniventia. Siliqua elongata teres saepe tarde dehiscens in stigma rarius capitatum saepius laminis in conum connatis acutum sensim attenuata. Semina uniseriata rarissime biseriata oblonga. Septum cellulis minimis constans centro fibrosum. Herbae semper annuae floribus roseis vel albis.

Kelk opgericht, aan den voet gelijk of met twee uitzakkingen. Bloembladen genageld. Meeldraden vrij of zeldzamer de groote onderling bij paren samennijgend. Hauwen lang, glad, dikwijls laat openspringend, langzamerhand versmald tot een stempel, die somtijds knopvormig is, meestal echter spits is door de tot een kegel vergroeide lobben. Zaden eenrijig, zeldzaam tweerijig, langwerpig. Tusschen-schot uit zeer kleine cellen bestaand, in het midden vezelig.

Altijd eenjarige kruiden met rose of witte bloemen.

SOORTELIJKE KENMERKEN: pube ramosa adpresse obsita, foliis obovato-oblongis obtusis subintegris, pedicellis calyce dimidio brevioribus, racemis fructiferis rectis non incrassatis, siliquis gracilibus strictis pilis bipartitis obsitis, stylo latitudine siliquae pluries longiore.

Dicht bezet met aangedrukte, vertakte haren; bladen omgekeerd-langwerpig, stomp, bijna gaaf, bloemstelen de helft korter dan de kelk, vruchtrossen rechttopstaand en niet verdikt, hauwen slank, aangedrukt met tweedeelige haren bedekt; styl vele malen langer dan de breedte van de hauw.

VERKLARING VAN DE AFBEELDING: *a.* kelk, *b.* bloemblad, *c.* meeldraden en stamper.

GROEIPLAATS: Aan de zeestranden van Portugal, Spanje, Zuid-Frankrijk, in Italië bij Ostia en in Dalmatië.

NEDERLAND: Als tuinplant nu en dan ontvlucht, doch niet inlandsch. De afgebeelde planten werden door den heer F. J. STRUYKENKAMP den 25 Mei 1911 verzameld te Noordwijk aan Zee, waar de plant echter hoogstwaarschijnlijk ook ontvlucht voorkomt.

MALCOLMIA MARITIMA R. BR.

Malcolmie maritime, Giroflée de Mahon.

Fleurit: Mai—Juin. ☉.

Pl. 1852.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XV. Ord. II. Tetradynamia. Siliquosa.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Crucifères.

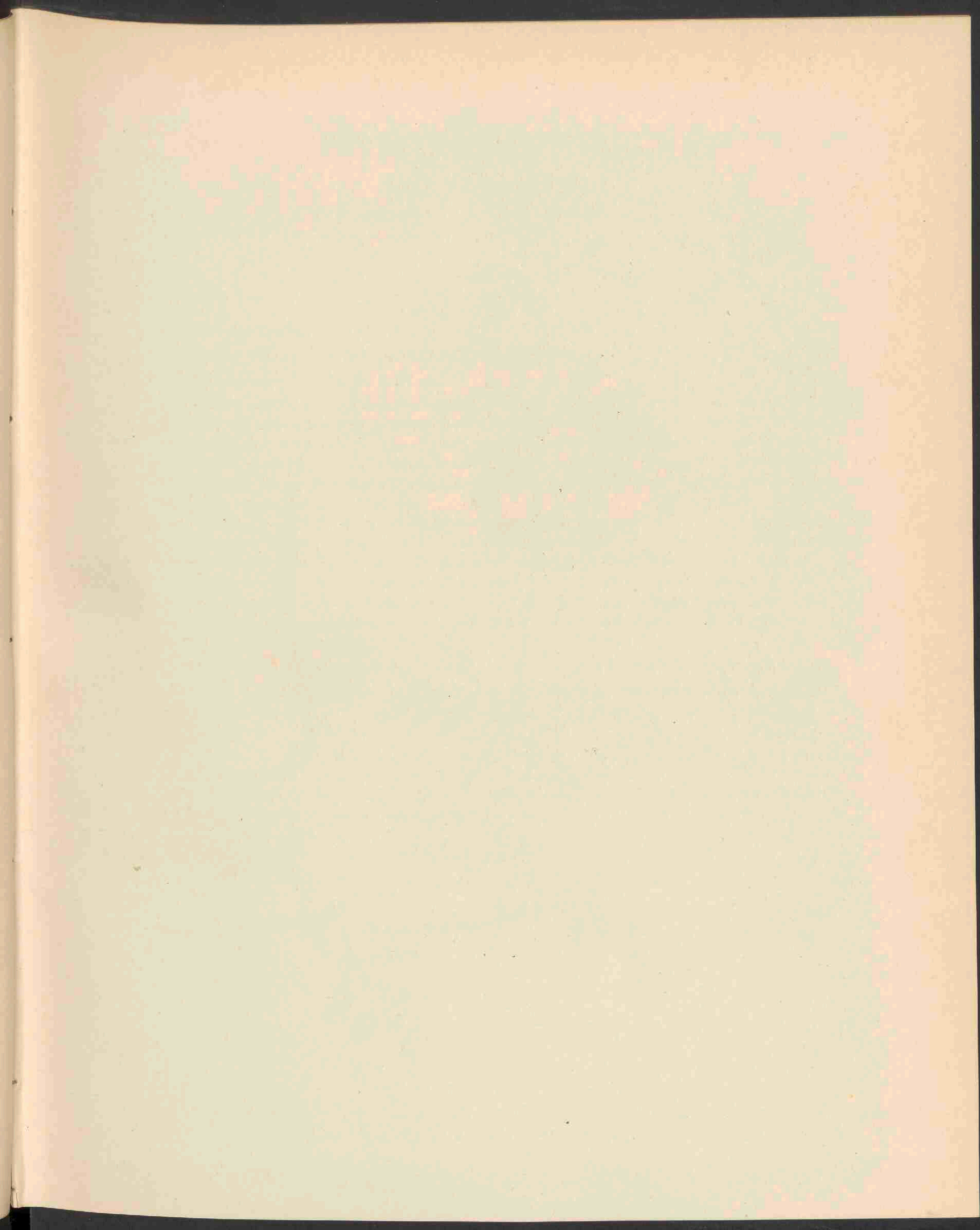
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Calice égal ou bossu à la base. Pétales égaux, entiers. Six étamines dépourvues d'aile et d'appendice. Stigmate fendu en deux lames acuminées, aiguës, conniventes; style conique-subulé. Silique déhiscente, linéaire-cylindrique, épaisse à la base; valves plus ou moins convexes à une nervure dorsale; placentas linéaires, planes extérieurement. Graines unisériées, ovoïdes-comprimées, non ailées, pendantes; cotylédons un peu concaves, épais, ovales, entiers; radicule dorsale ou oblique.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Sépales dressés, plus longs que le pédoncule. Pétales à limbe large, obové, plus court que l'onglet. Style vert, persistant, aussi large que la silique à sa base; les lames stigmatiques atteignant presque la base du style. Grappe fructifère flexueuse; pédoncules épais, étalés ainsi que les siliques; celles-ci flexueuses, grêles, couvertes de poils en navette; cloison mince, transparente, favéolée. Feuilles d'un vert cendré; les inférieures obovées, obtuses, atténuées en pétiole, entières; les supérieures, oblongues ou lancéolées aiguës, un peu dentillées. Tige dressée, très rameuse dès la base; rameaux fluxueux, étalés.

EXPLICATION DE LA PLANCHE 1853: *a.* Calice. *b.* Pétale. *c.* Etamines et ovaire.

HABITAT: Sables des côtes de la méditerranée de Portugal, l'Espagne, la France méridionale, en Italië près d'Ostia et en Dalmatië.

PAYS-BAS: Plante çà et là échappée des jardins, mais certainement pas indigène. Les plantes dessinées ont été recueillies par M. F. J. STRUYKENKAMP, le 25 mai 1911 près du village de Nordvick sur mer, où elle est probablement enfaie d'une culture.

POTENTILLA SUPINA L. 1853.

POTENTILLA SUPINA L.

Liggende Ganzerik.

Hoogduitsch: Liegendes Fingerkraut.

Engelsch: Lying Potentil.

Bloeit: Juni—October.

Pl. 1853.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl XII. Ord. III. Icosandria Polygynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Rosaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. I, N°. 66.

SOORTELIJKE KENMERKEN: adpresse plus minus pubescens pallide virens rarius canescens, caulibus elongatis a basi dichotome ramosis foliosis procumbentibus rarius erectis, foliis inferioribus 3—5-jugi, summis ternatis, foliolis oblongis inciso-serratis summis saepe decurrentibus, stipulis ovatis integris, pedunculis in dichotomiis et axillis solitariis fructiferis recurvatis, calycis laciniis externis lanceolatis internis ovatis acutis subbrevioribus latioribusque, petalis obovatis disjunctis pallide flavis calycem aequantibus, carpellis minimis rugulosis.

Min of meer aangedrukt behaard licht groen, zeldzamer wit glanzend; stengels lang van af den voet vorksgewijs vertakt, bebladerd, neerliggend, zelden opgericht, onderste bladen 3—5 jukkig, de bovenste drietallig; blaadjes langwerpig ingesneden-gezaagd, de allerbovenste dikwijls aflopend, steunblaadjes eivormig, gaaf, bloemstelen alleenstaand in de vertakkingen en in de oksels, vrucht-dragend teruggebogen; buitenste kelkslippen lancetvormig, de binnenste eivormig, spits, korter en breeder dan de eerste, bloembaden omgekeerd eirond, elkander niet rakend, bleek geel en even groot als de kelkslippen; vruchtjes zeer klein en rimpelig.

VERKLARING VAN DE AFBEELDING: *a.* Bloem, *b.* bloembodem, *c.* kelk van achteren, *d.* bloemblad.

GROEIPLAATS: Op vochtige zandgronden en op 's winters ondergelopen plaatsen in het geheele Middellandsche zee-gebied, in Midden- en Zuid-Europa, in geheel Siberië, Oost-Indië, tropisch Afrika en aan de Kaap de Goede Hoop.

NEDERLAND: De afgebeelde plant werd verzameld den 9 Juni 1911 op akkers in den Boschpolder bij Rotterdam door de heeren JANSEN en WACHTER, die mededeelden dat de plant op die plaats reeds 8 jaren voorkwam. Zij werd vroeger reeds in ons land waargenomen op verschillende plaatsen langs den IJssel, de Waal en de Lek en reeds in 1832 verzameld door VAN HALL.

POTENTILLA SUPINA L.

Potentille couchée.

Fleurit: Juin—Octobre. 4.

Pl. 1853.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Rosacées.

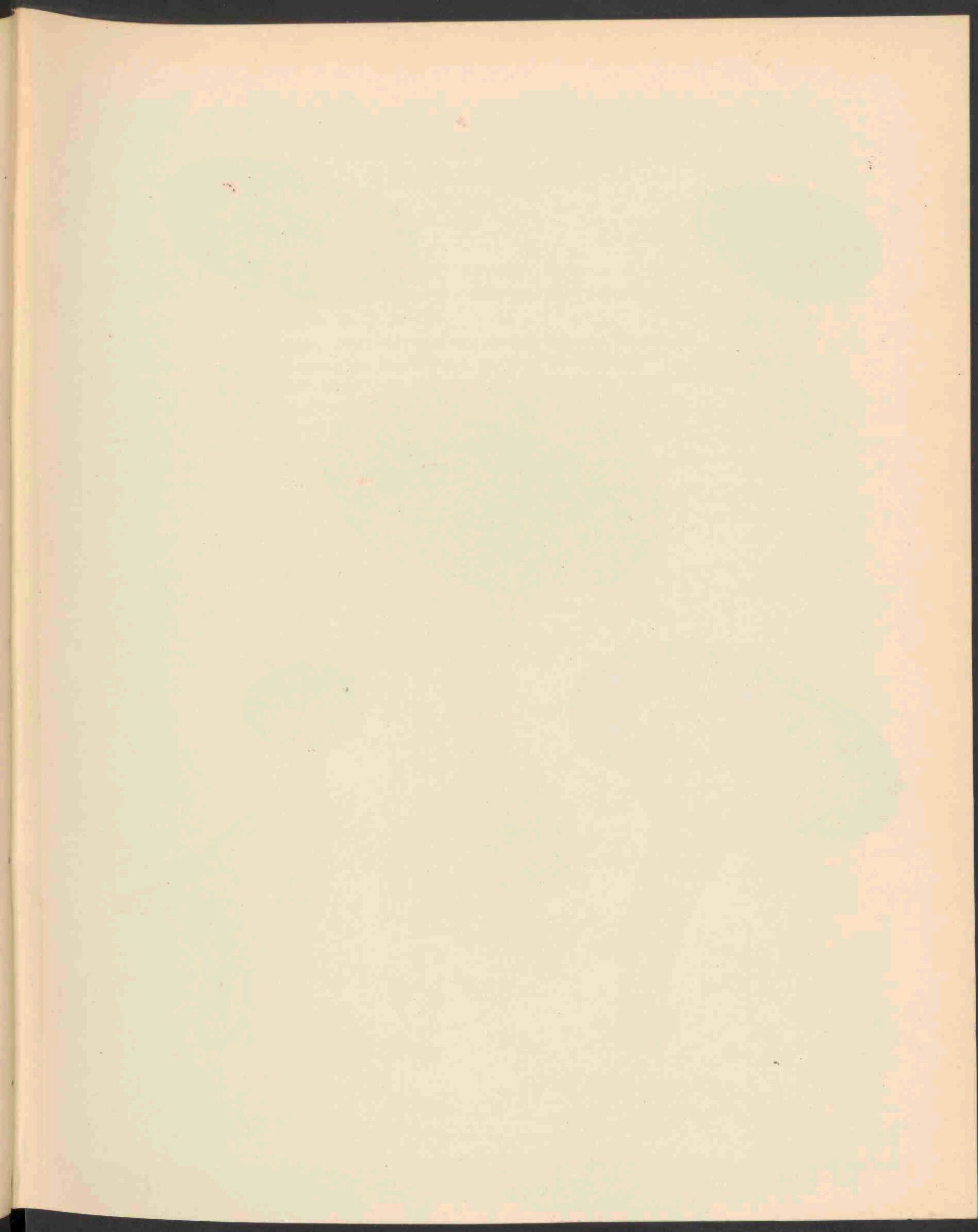
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 66, Vol. I.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Divisions du calicule lancéolées, souvent dentées, plus étroites et plus longues que celles du calice, ovales-aiguës. Pétales obovés, un peu émarginés, presque aussi longs que le calice. Carpelles ridés, glabres. Feuilles inférieures longuement pétiolées, pennatiséquées, à 7—11 segments fortement incisés-dentés, les supérieurs décourants sur le pétiole commun; stipules ovales, entières. Tiges allongées, couchées, très rameuses. Racine grêle, fusiforme, annuelle. Plante d'un vert clair, peu velue, à pédoncules axillaires ou terminaux courts, à la fin courbés en bas; fleurs petites, d'un jeune pâle.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur. *b.* Carpelles. *c.* Calice par dessous. *d.* Pétiole.

HABITAT: Lieux sablonneux humides et terrains inondés pendant l'hiver dans toute la région méditerranéenne, en Europe centrale et méridionale, dans toute la Sibérie, les Indes Orientales, l'Afrique tropique et le Cap de Bonne Espérance.

PAYS-BAS: La plante dessinée a été recueillie le 9 Juin 1911 dans des champs du Boschpolder près de Rotterdam par M. M. JANSSEN et WACHTER, qui m'ont fait la communication que la plante se trouvait en cet endroit déjà plus de 8 ans. Elle a été signalée plus tôt dans notre pays de plusieurs endroits le long de l'Ysel, la Waal et la Lek et déjà trouvée en 1832 par le Prof. VAN HALL.

LACTARIUS HELVUS FR. 1854.

LACTARIUS HELVUS FR.

Geelrosse Melkzwam.

Pl. 1854.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomycetes. Agaricineae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XI. N°. 825.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Pileo carnosio, fragili, tandem depresso, subumbonato, sicco, primum sericeo, dein flocculoso-squamuloso, foveis minutis, superficialibus, ramosis praedito, pallide rufescente, mox expallescens; stipite denique cavo, lanugine subtili rorem imitante tecto; lamellis approximatis, tenuibus, decurrentibus, primum albis, dein pallide ochraceis; lacte subacro.

Hoed vleezig, breekbaar, ten laatste neergedrukt, eenigszins getepeld, droog, eerst zijdeachtig, later vlokkig-schubbig, met nauwe, oppervlakkige, vertakte indrukzels, licht rossig, spoedig verbleekend; steel ten laatste hol, met een zacht op dauw gelijkend dons bedekt; plaatjes opeengehoopt, dun, aflopend, eerst wit, later licht okerkleurig; melk eenigszins scherp.

Lactarius helvus Fries, *Epicr.* p. 347, *Cke.*, *Hdbk.* p. 314, *Cke.*, *Illustr.* p. 994, *Massee*, *Br. Fung.* Fl. III, p. 25, *Sacc. Syll.* V, p. 443, *Oud. Rév.* I, p. 149, *Bresad.*, *F. Trid.* p. 22 et t. 127.

GROEIPLAATS: Vochtige met mos begroeide boschplekken.

NEDERLAND: Het afgebeelde exemplaar werd 8 Juli 1912 door den heer A. LEFÉBURE te Baarn gevonden en door de goede zorgen van den heer H. A. VAN DER LEK voor de flora geteekend. Door OUDEMANS reeds gevonden in 1882 bij Driebergen, in 1888 bij Apeldoorn.

LACTARIUS HELVUS FR.

Lactaire jaune-rougeâtre.

Pl. 1854.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Agaricinées.

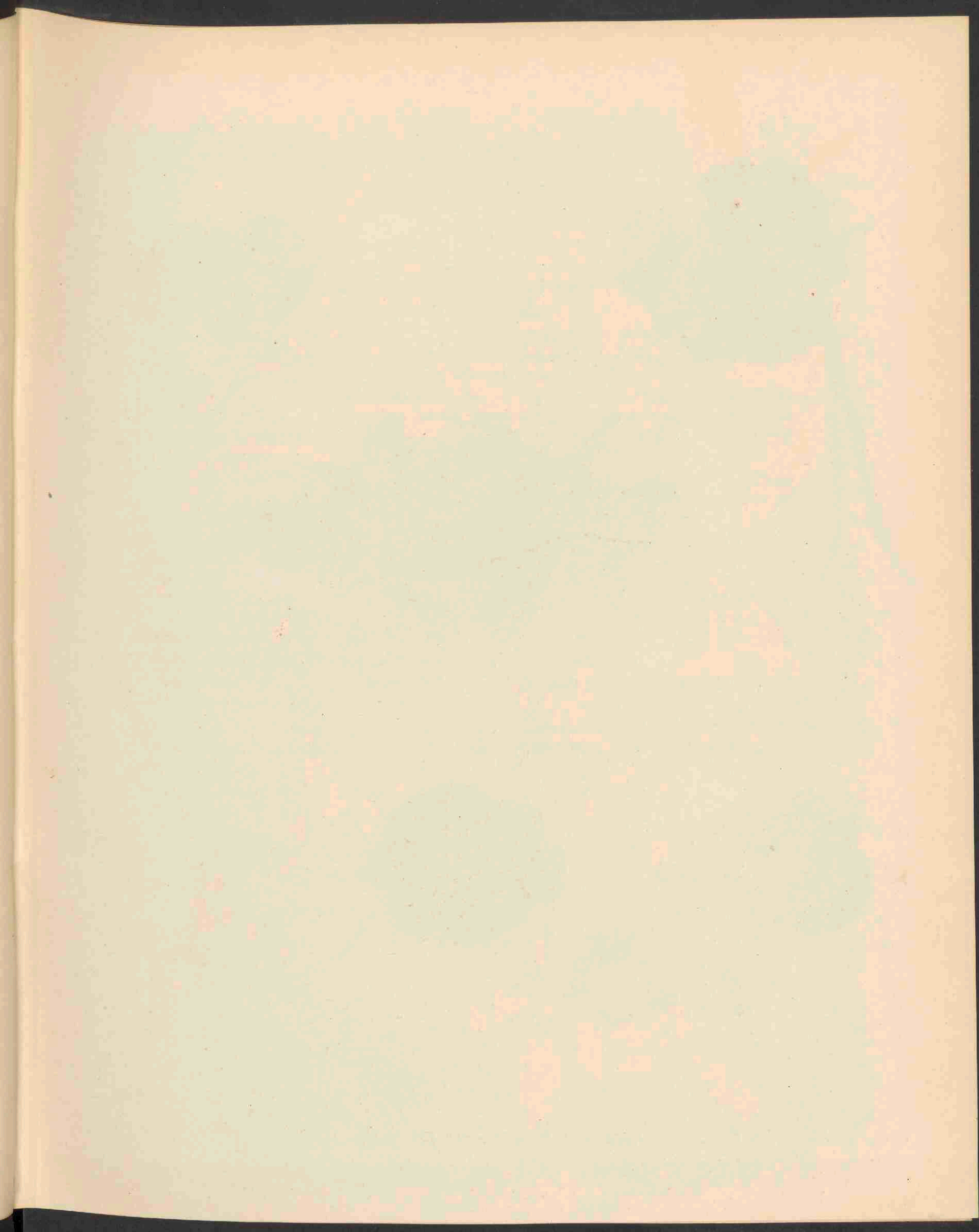
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 825, Vol. XI.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau charnu, fragile, à la fin déprimé, à peine ombonné, sec, d'abord soyeux, puis floconneux-squamuleux, et muni d'impressions étroites, superficielles, rameuses, rougeâtre-pâle, bientôt perdant de sa vivacité. Pied à la fin creux, couvert d'un duvet très subtil, simulant la rosée. Feuilletts rapprochés, minces, décurrents, d'abord blancs, puis ocre-pâle. Champignons sans odeur, chapeau non visqueux; lait un peu âcre.

Lactarius helvus Fries, Epicr. p. 347, Cke. Hdbk. p. 314, Cke. Illustr. p. 994, Masee, Br. Fung. Fl. III, p. 25, Sacc. Syll. V, p. 443; Oud. Rév. I, p. 149, Bresad. F. Trid. p. 22 et t. 127.

HABITAT: Lieux humides et moussus forestiers.

PAYS-BAS: L'exemplaire dessiné a été recueilli le 8 Juin 1912 à Baarn par M. A. LEFÉBURE et m'a été remis par les soins bien estimés de M. H. A. A. VAN DER LEK. Déjà trouvé par feu M. le Prof. OUDEMANS en 1882 près de Driebergen, en 1888 près d'Apeldoorn.

RHIZINA INFLATA SCHÄFF 1855.

RHIZINA INFLATA SCHÄFF.

Opgeblazen Rhizina.

Pl. 1855.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Ascomycetes.

GESLACHTSKENMERKEN: Ascoma carnosum, crustaceo-laminare, sessile subtus bullatum, hymenio supero levi persistente radiculisque copiosis longis typice instructum, margine deflexum. Asci cylindracei, octospori, paraphysati. Sporidia ovoideo-oblonga, ampla, continua, hyalina.

Vruchtlichaam vleezig, korstvormig-bladachtig, zittend naar onder bultig, vruchtdrager naar boven gekeerd, glad blijvend en voorzien van talrijke lange worteltjes, met teruggeslagen rand. Asci cilindervormig, achtsporig, met paraphysen gemengd. Sporen eivormig langwerpig, groot, gelijkmatig van inhoud, hyalien.

SOORTELIJKE KENMERKEN: effusa, undulata, spadicea, margine inflexo, subtus foveolosa fibrisque pallidis; ascis cylindraceis; sporidiis fusoideis utrinque apiculatis, ex hyalino fuscillis $30-32 \times 8-9$, binucleatis.

Uitgespreid, gegolfd, dadelkleurig, met ingebogen rand, van onderen vlokkig en met lichtere vezels; asci cilindervormig, sporen spoelvormig aan beide zijden met een verhevenheid, eerst helder dan bruinwordend, $30-32 \times 8-9$, tweekernig.

Rhizina inflata (Schaeff.) Quéf. Ench. p. 272, Elc. *inflata* Schaeff. fung. t. 153; Ehrh. Beytr. Phallus *acaulis* Batsch El. p. 129, Helv. *acaulis* Pers. Syn p. 614, Obs. myc. 2 p. 20, A. S. p. 298, *Rhizina undulata* Fr. Obs. I pag. 161, Pers. Myc. eur. p. 216, Fuck Symb. App. II f. 25, Phill. Disc. II f. 10, Gill. Disc. Pat. Tab. an. f. 479. — Sacc. Syll. VIII, p. 57.

GROEIPLAATS: Op den naakten grond, ook op mossen, algemeen in Zweden, Duitschland, België, Engeland, Aziatisch Siberië, Zuid-Carolina.

NEDERLAND: Op het landgoed „de Groote Meer” bij Ossendrecht verzameld door den heer H. A. A. VAN DER LEK, die zoo welwillend was een afbeelding voor deze Flora te doen vervaardigen.

RHIZINA INFLATA SCHAEFF.

Rhizine renflée.

Pl. 1855.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Ascomycètes.

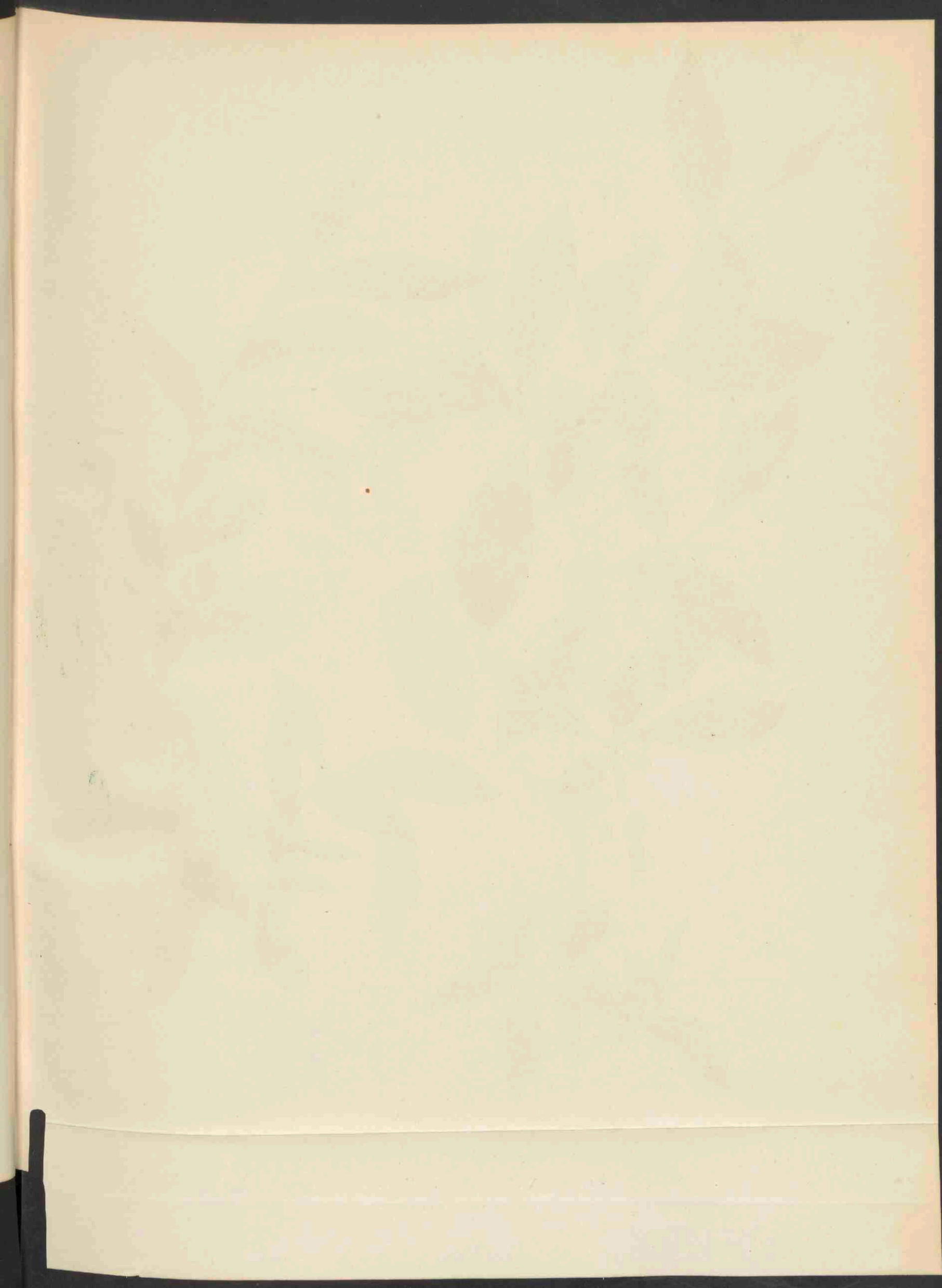
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Ascome charnu, croûté-laminaire, sessile, bouffi au dessous, hymène au dessus lisse, persistant, muni de radicules multiples longues, à bord réfléchi; asques cylindriques, octospores, entremêlés de paraphyses. Sporidies ovées-oblongues, grandes, continues, hyalines.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Etendu, ondulé, spadicé à bord réfléchi, floconneux et avec fibrilles claires au dessous; asques cylindriques, sporidies en navette apiculées des deux côtés, d'abord hyalines, puis brunissantes, $30-32 \times 8-9 \mu$, à deux nucléoles.

Rhizina inflata (Schaeff.) Quél. Ench. p. 272, Elc. inflata Schaeff. fung. t. 153; Ehrh. Beytr., Phallus acaulis Batsch El. p. 129, Helv. acaulis Pers. Syn. p. 614, Obs. myc. 2. p. 20, A. S. p. 298; *Rhizina undulata* Fr. Obs. I, p. 161; Pers. Myc. eur. p. 216, Fuck Synb. App. II. f. 25, Phill. Disc. II f. 10, Gell. Disc., Pat. Tab. an. f. 479. — Sacc. Syll. VIII, p. 57.

HABITAT: Sur la terre découverte, ainsi que sur des mousses, commun en Suède, Allemagne, Belgique, Angleterre, Sibérie asiatique, Carolina méridionale.

PAYS-BAS: A la maison de campagne „de Groote Meer” près de Ossendrecht recueilli par M. H. A. A. VAN DER LEK, qui avait l'obligeance de laisser faire le dessin pour cette Flore.

SALIX PENTANDRA L. 1856.

SALIX PENTANDRA L.

Laurier-wilg.

Hoogduitsch: Lorbeer Weide.

Engelsch: Laurel Willow.

Bloeit: Mei—Juni. ♀.

Pl. 1856 en 1857.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXII. Ord. II. Dioecia. Diandria.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Salicaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. I, N°. 80.

SOORTELIJKE KENMERKEN: amentis sat longe foliato-pedunculatis, densifloris, obtusis, nutante-patulis, masculis 4—12 andris; squamis ovatis vel obovatis, pallide flavis, obtusis, saltem apice glabris; staminibus aureis; rachi glabra; capsulis conicis, rostratis, glaberrimis, demum pedicellatis, pedicello nectarium fere bis superante, stylo brevi, stigmatibus crassiusculis bilobis patulis; foliis ovato-lanceolatis, acuminatis, dense glanduloso-serratis, glaberrimis, adolescentia glutinosis, lucidis, subtus pallidioribus et crebre venuloso-reticulatis, mox rigidis, stipulis ovato-oblongis, petiolo supra glanduligero.

Katjes tamelijk lang met bebladerde bloeistelen, dichtbloemig, stomp, overhangend, de mannelijke met 4—12 meeldraden, schubben eivormig of omgekeerd eivormig, licht geel, stomp, alleen aan den top kaal; meeldraden goudgeel, met kale bloemas, vruchtjes kegelvormig, gesnaveld, zeer glad, ten laatste gesteeld, waarbij de steel bijna tweemaal langer wordt dan het nectarium; stijl kort, stempels tamelijk dik tweelobbig uitstaand; bladen eivormig-lancetvormig, toegespitst, dicht klierig gezaagd, zeer glad, in de jeugd kleverig, glimmend, van onder lichter en dicht netaderig, weldra stijfwordend; steunblaadjes eivormig-langwerpig; bladsteel van boven klierdragend.

VERKLARING VAN DE AFBEELDINGEN: Pl. 1856. *a.* bloempje, buitenzijde, *b.* bloempje, binnenzijde, *c.* gedeelte van een katje vergroot; aan de linkerzijde: *a.* bloem met 6 meeldraden en twee honigklieren, *b.* normale bloem met 5 meeldraden, *c.* bloem met 4 meeldraden.

Pl. 1857. *a.* vrouwelijke bloem, *b.* onderste deel blad en bladsteel met klieren, *c.* klein blaadje onder het katje, *d.* blad, *e.* en *e*¹. bladrand, sterk vergroot, *f.* blad in de nabijheid van een katje.

GROEIPLAATS: In moerassige weiden en op vochtige boschgronden van midden Europa en Azië tot het noorden van Skandinavië, en oostelijk tot Kamtschatka.

NEDERLAND: Deze wilg werd reeds sinds lang waargenomen in het oosten van Groningen en Drenthe; opgaven van andere groeiplaatsen zijn of twijfelachtig of hebben betrekking op aangeplante boomen. De afgebeelde planten werden mij welwillend ter teekening toegezonden door den heer W. W. SCHIPPER te Winschoten, die ze verzamelde in Mei 1911 te Weende, gemeente Vlachtwedde in Groningen.

SALIX PENTANDRA L.

Saule à cinq étamines.

Fleurit: Mai—Juin. †.

Pl. 1856 et 1857.

SYSTÈME DE LINNÉ: Bl. XXII. Ord. II. Dioecia. Diandria.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Salicinées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 80, Vol. I.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chatons naissant avec les feuilles, portés par un pédoncule feuillé et étalé. Chatons mâles un peu compactes, velus sur l'axe et sur les écailles; étamines cinq, rarement 4—10, libres. Chatons femelles allongés, très lâches, à axe velu; capsule ovoïde-conique, glabre, à pédicelle court et un peu plus long que les glandes; style court; stigmates épais et échancrés-bilobés. Feuilles ordinairement un peu glutineuses et assez semblables à celle du Laurier, ovales-elliptiques ou ovales-lancéolées, acuminées, vertes et très luisantes en dessus, plus pâles en dessous, très glabres, entourées de dentelures nombreuses, fines et presque obtuses; pétiole glanduleux au sommet; stipules lancéolées, droites, équilatères. Arbrisseau élevé ou arbre de moyenne taille, parfois réduit à un buisson.

EXPLICATION DES PLANCHES: Pl. 1856. *a*. Fleur, face extérieure. *b*. La même, face intérieure. *c*. Partie d'un chaton, agrandie. A la côté gauche: *a*, fleur avec 6 étamines et deux glandes. *b*. fleur normale à cinq étamines *c*. fleur à quatre étamines.

Pl. 1857. *a*. Fleur femelle. *b*. Partie inférieure de la feuille et pétiole avec glandes. *c*. Petite feuille sous le chaton. *d*. Feuille. *e*. et *é*. Bord d'une feuille, très grossi. *f*. Feuille dans le voisinage d'un chaton.

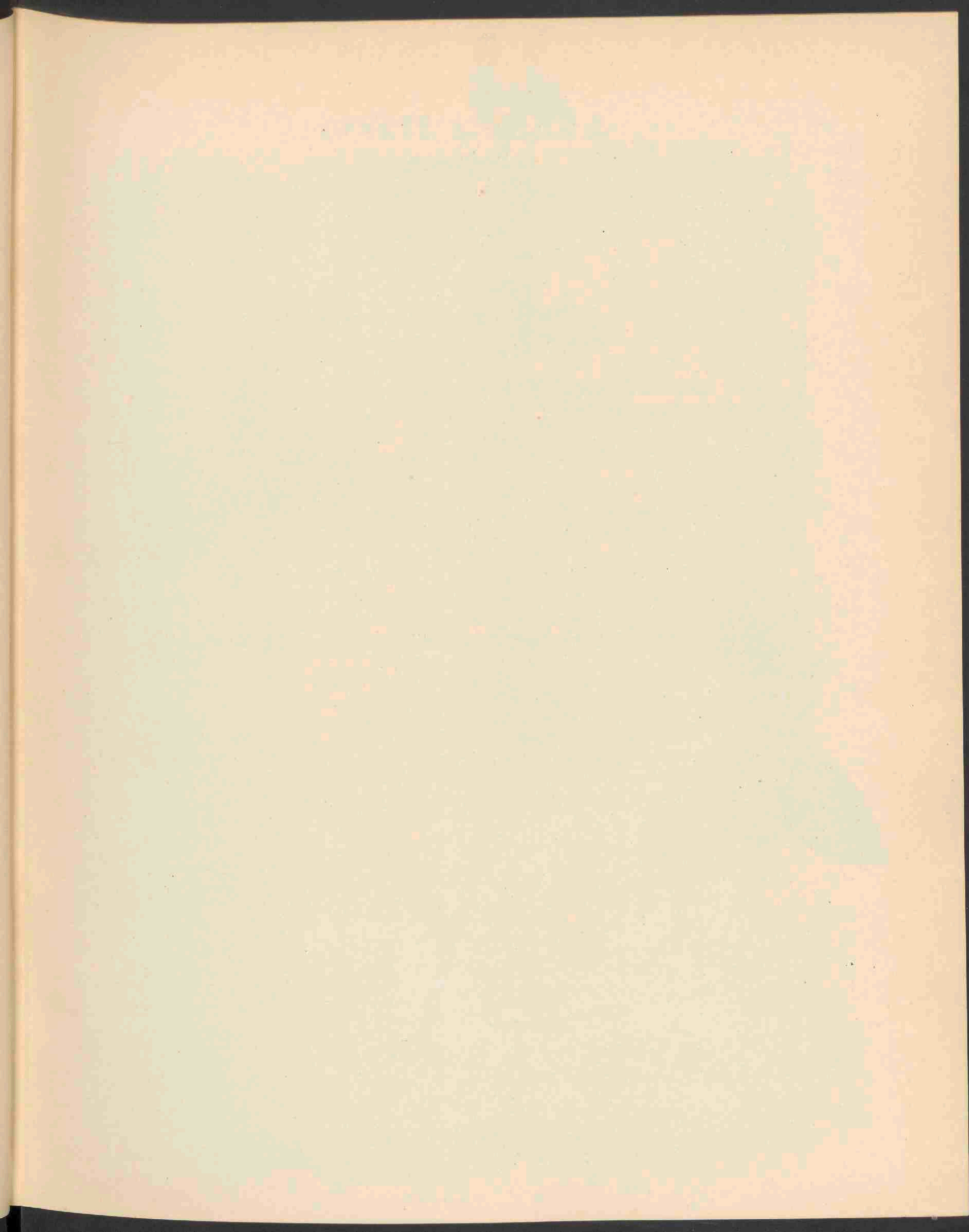
HABITAT: Pâturages marécageux et lieux humides forestiers de l'Europe centrale et l'Asie jusqu'au Nord de Skandinavie et vers l'est jusqu'à Kamtschatka.

PAYS-BAS: Notre saule était déjà depuis longtemps connu de l'Est de Groningue et de Drente; les notices sur d'autres habitats sont douteuses ou se rapprochent à des arbres cultivés. Les plantes dessinées m'ont été envoyées par la bienveillance de M. W. W. SCHIPPER de Winschoten, qui les a recueillies en Mai 1911 à Weende, communauté de Vlachtwedde, province de Groningue.

SALIX PENTANDRA L. 1857.

OPHRYS APIFERA L. 1858.

OPHRYS APIFERA L.

Byen-Orchis.

Hoogduitsch : Bienen Frauenträne.

Engelsch : Bee Ophrys.

Bloeit : Juni—Juli. 4.

Pl. 1858.

STELSEL VAN LINNAEUS : Cl. XX. Ord. I. Gynandria Monandria.

NATUURLIJK STELSEL : Vasculares Monocotyledonae. Ord. Orchidaceae.

GESLACHTSKENMERKEN : Zie Dl. XVII, No. 1323.

SOORTELIJKE KENMERKEN : perigonii phyllis 3 externis ovato-oblongis, glabris, roseis vel albis, 2 internis brevissimis, triangularibus, velutinis; labello phyllis externis brevior, convexo, subrotundo, fusco-purpureo-velutino, macula glabra lineolisque notato, trilobo, lobis lateralibus oblongis, gibbosis, intermedio multo maiore, obovato, apice retuso, appendiculo glabro, deorsum flexo terminato: gynostemio in rostrum tenue flexuosum producto.

Drie buitenste bloemdekbladen eivormig-langwerpig, kaal, rose of wit, twee binnenste zeer kort, driehoekig, fluweelachtig; lip korter dan de buitenste slippen, bol, bijna rond, donker fluweelachtig purper, met een kale vlek en strepen versierd, drielobbig, zijlobben langwerpig, bultig, de middelste veel grooter, omgekeerd eivormig aan den top teruggeslagen, met een kaal en naar achter teruggebogen aanhangsel voorzien; gynostemium in een gebogen dunnen snavel uitlopend.

VERKLARING VAN DE AFBEELDING : *a.* Bloem van voren. *b.* Bloem van ter zijde.

GROEIPLAATS : Op droge weilanden, gewoonlijk op kalkgronden, van Midden- en Zuid-Europa, doch niet Noordelijker dan Midden-Duitschland en België en voorts in Zuid- en Oost-Engeland en in Ierland.

NEDERLAND : Hier en daar in de duinen, waar zij voor 't eerst werd verzameld in 1902 door wijlen Dr. G. VAN VLOTEN. Voor de overige opgaven cfr. F. A. DES TOMBE, „Verzeichniss der neuen und bemerkenswerthen Gefässpflanzen, welche in den Niederlanden 1901—1910 gefunden werden” in Mededeelingen van 's Rijks Herbarium Leiden No. 8 (1912) p. 45. In Limburg werd zij in Juli 1911 door den Heer DE WEVER bij Eys gevonden en den 28 Juni door Dr. GOETHART op den Keutenberg bij Oud Valkenburg, welke plant tevens voor deze afbeelding heeft gediend. Om de groeiplaats niet te verstoren, werden geen onderaardsche deelen verzameld en konden deze dus ook niet afgebeeld worden.

OPHRYS APIFERA L.

Ophrys abeille.

Fleurit: Juin—Juillet. 27.

Pl. 1858.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XX. Ord. I. Gynandria. Monandria.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Monocotylédonées. Ord. Orchidées.

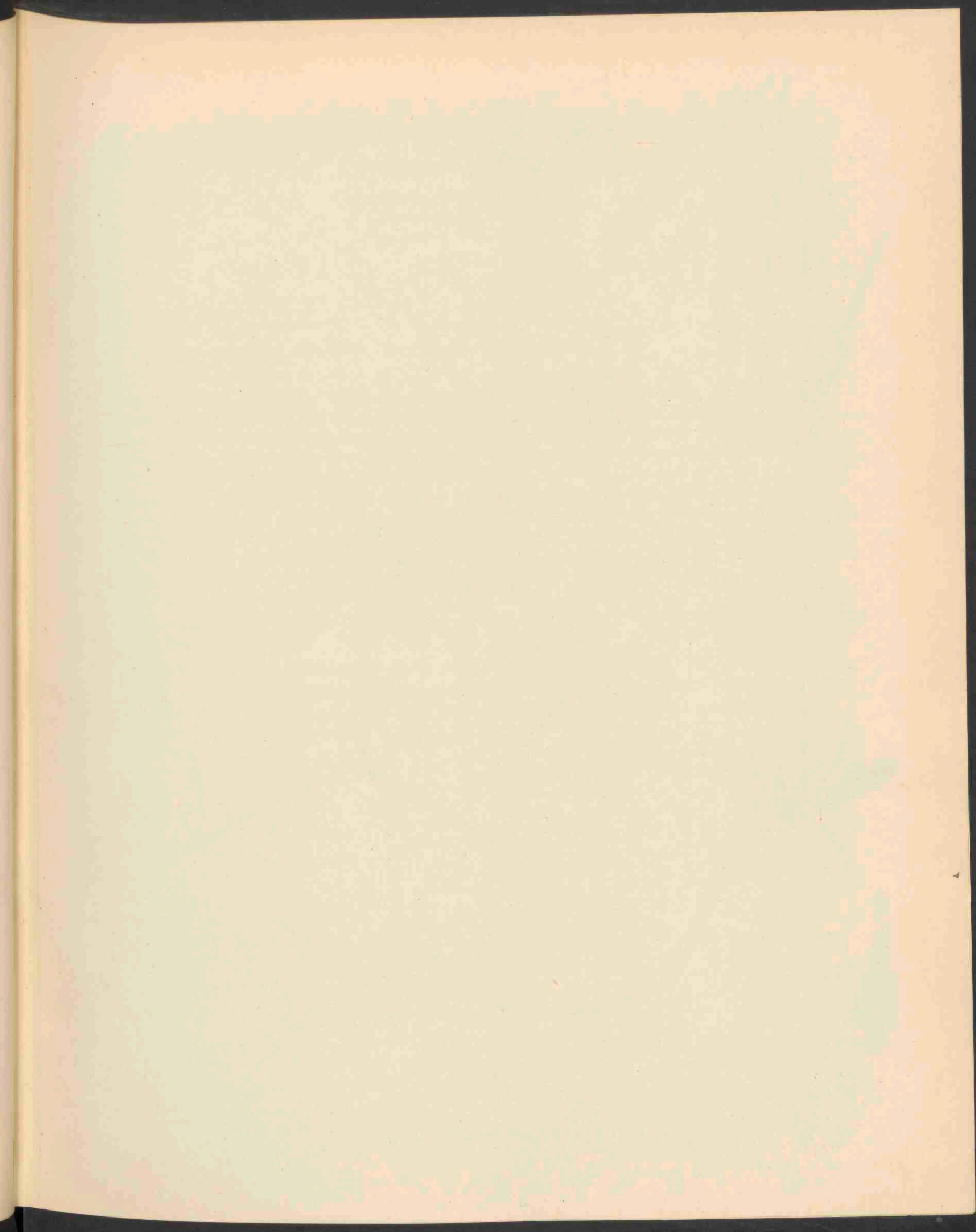
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 1313, Vol. XVII.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Fleurs espacées en épi lâche, bractées dépassant ordinairement l'ovaire. Les 3 divisions périgoniales externes ovales-oblongues, obtuses, roses, à nervures vertes; les 2 intérieures bien plus courtes, subtriangulaires, d'un rose mêlé de vert, veloutées antérieurement. Labelle trilobé à la base, les 2 lobes latéraux naissant à la base du labelle, triangulaires, très veloutés, infléchis et portant à leur base une gibbosité velue-veloutée; lobe moyen constituant presque tout le labelle, large, oblong-obovale ou suborbiculaire, convexe supérieurement et presque à demi globuleux, velouté, d'un pourpre foncé, marqué à sa partie moyenne d'une tache glabre et verdâtre, formée de lignes ordinairement confluentes symétriques et souvent interrompues par des lignes brunes; sommet du labelle recourbé en dessus et muni d'un appendice glabre replié et caché en dessous. Gynostème prolongé en bec long et flexueux. Feuilles ovales-oblongues ou oblongues, tendant à noircir par la dessiccation.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur par devant, *b.* Fleur en profil.

HABITAT: Pâturages arides, le plus souvent sur les terrains calcaires de l'Europe centrale et méridionale, ne dépassant vers le nord que l'Allemagne centrale et la Belgique, et en Angleterre méridionale et orientale et l'Irlande.

PAYS-BAS: Çà et là dans les dunes, où elle a été trouvée pour la première fois par feu le Dr. G. VAN VLOTEN. Pour les autres lieux v. F. A. DES TOMBE, „Verzeichniss der neuen und bemerkenswerthen Gefässpflanzen, welche in den Niederlanden 1901—1910 gefunden werden” dans mededeelingen van 's Rijks Herbarium, Leiden, N°. 8 (1912) p. 45. Dans le province de Limbourg la plante a été trouvée en Juillet 1911 par M. DE WEVER près d'Eys et le 28 Juin de la même année par le Dr. GOETHART sur le Keutenberg près de Oud-Valkenburg; la dernière a été reproduite dans notre planche. En évitant la disturbance de l'espèce dans cet endroit, on a pris soin de ménager les parties souterraines, et c'est pour ça que ces parties ne sont pas représentées.

ERODIUM CICONIUM WILLD. 1859.

ERODIUM CICONIUM WILLD.

Ooievaars Reigersbek

Hoogduitsch: Storch Reiherschnabel.

Engelsch: Stork Crane-bill.

Bloeit: Juni. ☉.

Pl. 1859.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XVI. Ord. II. Monadelphia. Decandria.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Geraniaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. I, N°. 28.

SOORTELIJKE KENMERKEN: pubescenti-viscidum, caulibus elongatis ascendentibus crassis, foliis ambitu ovatis, pennatisectis segmentis pennatifidis partitisve rachide dentata, stipulis lanceolatis, acutis, pedunculis multifloris, sepalis glandulosis longe mucronatis, petalis purpureis, obovatis, calyci aequilongis superioribus retusis, filamentis omnibus inferne ciliatis, fertilibus longe acuminatis valvularum foveolis subtus plica destitutis, rostro longissimo.

Kleverig-behaard, stengels lang opstijgend, dik, bladen in omtrek eivormig, vinvormig verdeeld met vinspletige of vindeelige slippen, gemeenschappelijke bladsteel getand; steunblaadjes lancetvormig, spits; bloemstelen veelbloemig; kelkbladen geklierd in een lange punt uitlopend; bloembladen paars, omgekeerd eivormig, evenlang als de kelk, de onderste teruggebogen; helmraden alle benedenwaarts gewimperd, de vruchtbare lang toegespitst, zonder putjes onder den plooi der kluisvruchtjes; snavel zeer lang.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* meeldraden en stijlen, *b.* helmdraad, *c.* stamper, *d.* bloemblad, *e.* kelkblad, *f.* zaad.

GROEIPLAATS: Op grazige plaatsen en aan ruigten in Zuid-Europa.

NEDERLAND: De afgebeelde plant werd mij vriendelijk toegezonden door de heeren WACHTER en JANSEN, die haar vonden den 9 Juni 1911 op braakland in den Boschpolder bij Rotterdam in één exemplaar.

ERODIUM CICONIUM WILLD.

Erodium bec-de-cigogne.

Fleurit: Juin. ☉

Pl. 1859.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XVI. Ord. II. Monadelphia. Decandria.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées Ord. Géraniacées.

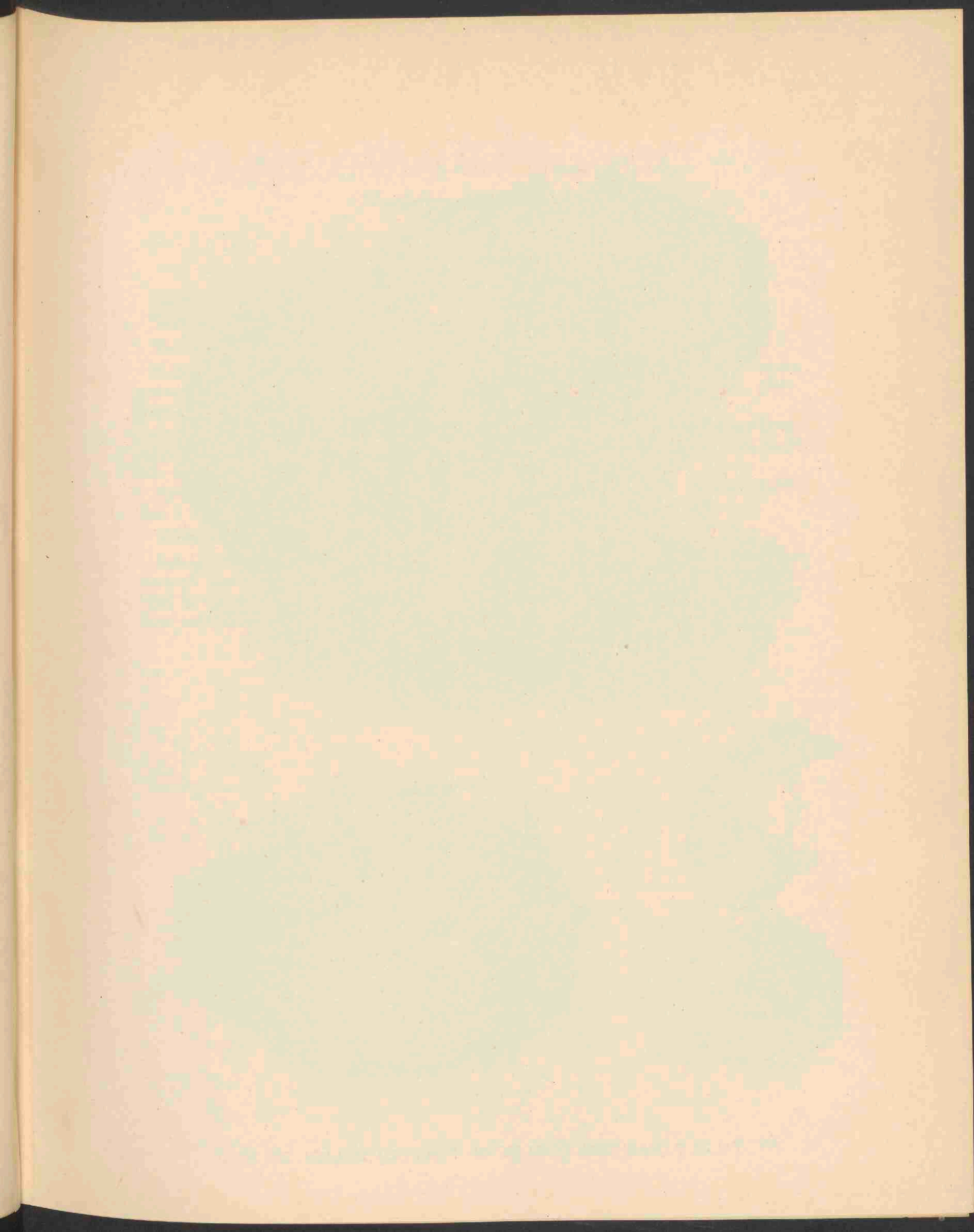
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le No. 28, Vol. I.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Pédoncules épais, allongés, multiflores; bractéoles ovales longuement acuminées. Sépales oblongs, glanduleux, à nervures saillantes, à pointe de 4 millim. Pétales égalant ou dépassant peu le calice, inégaux, obovés; les supérieurs plus larges, émarginés au sommet. Filets des étamines tous ciliés; les stériles courts lancéolés, les fertiles longuement acuminés. Valves du fruit couvertes de longs poils blancs étalés et de petits poils glanduleux; dépressions du sommet semicirculaires, sans plis au-dessous d'elles: bec de 6—8 cm. Graines lisses. Feuilles grandes, pubescentes, ovales dans leur pourtour, pennatiséquées, à segments pennatifides ou pennatifides dentés; les segments supérieurs se prolongeant au bas en une aile dentée ou lobulée; stipules arrondies, longuement acuminées. Tiges épaisses, ascendantes ou diffuses. Racine annuelle, longue, rameuse au sommet.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Etamine et styles. *b.* Filet. *c.* Ovaire. *d.* Pétale. *e.* Sépale. *f.* Graine.

HABITAT: Lieux secs et incultes de l'Europe méridionale.

PAYS-BAS: La plante figurée m'a été envoyée par l'amitié de M. M. WACHTER et JANSEN, qui l'ont trouvée le 9 Juin 1911, en un seul exemplaire, sur de la terre en jachère dans le Boschpolder près de Rotterdam.

NYCTALIS PARASITICA QUÉLET OP RUSSULA DELICA FR. 1860.

NYCTALIS PARASITICA QUEL.

Woekerende Nyctalis.

Pl. 1860.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomyces. Agaricineae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XXII, N°. 1730.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Pileo carnosulo, e conico explanata, inaequali, pellicula persistente, pruinosa grisea; stipite subtiliter fistuloso, flocculoso-villoso, albicante; lamellis adnatis, crassis, distantibus, demum contortis anastomisantibusque, fuscescentibus.

Hoed eenigszins vleezig, eerst kegelvormig, later uitgebreid, ongelijk, met een blijvend huidje, grijsachtig berijpt; steel zeer nauw buisvormig, vlokkig behaard, witachtig; plaatjes aangegroeid, dik, wijd uitstaand, eindelijk verwrongen en samensmeltend, bruin wordend.

Nyctalis parasitica (Bull.) Fr. Ep. p. 372, Hym. Eur. p. 464, Britz Nyct. f. 10, Gill. Agaricus Bull. t. 574 f. 2, Sowerb. t. 343, Fr. S. M. I. p. 135, Secr. n. 855, Sacc. V. p. 502.

GROEIPLAATS: Op *Russula adusta* in Europa.

NEDERLAND: De hier afgebeelde champignon werd den 14 Oct. 1911 gevonden door den heer D. A. G. BRUGGEMAN op *Russula delica* Fr. tusschen gras onder boomen van de Lindelaan Oranje-woud bij Heerenveen. Aan de tusschenkomst van den heer H. A. A. VAN DER LEK te Leiden dank ik de publicatie in deze Flora.

NYCTALIS PARASITICA QUEL.

Pl. 1860.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Agaricinées.

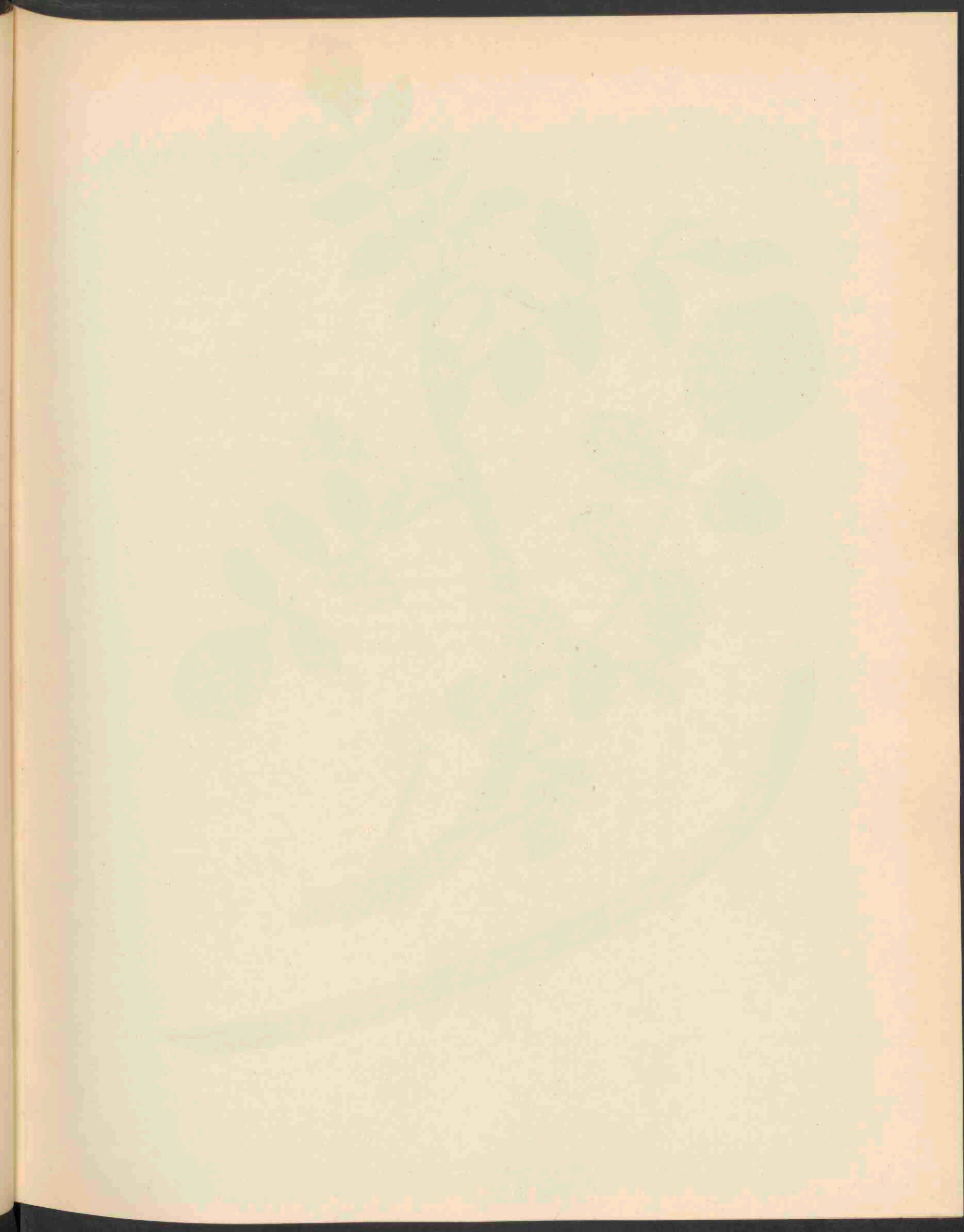
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 1730, Vol. XXII.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau un peu charnu, d'abord conique, puis étalé, inégal, pellucelle persistante, grise pruveuse; pied à peine creux, fibrilleux-velu, blanchâtre; feuillets adnés, fermes espacés, enfin tordus et anastomisants, un peu brunâtres.

Nyctalis parasitica (Bull.) Fr. Ep. p. 372, Hym. Eur. p. 464, Britz Nyct. f. 10, Gill. Agaricus, Bull. t. 574 f. 2, Sowerb. t. 343, Fr. S. M. I, p. 135, Secr. n. 855. Sacc. V. p. 502.

HABITAT: Sur le *Russula adusta* en Europe.

PAYS-BAS: Le champignon figuré dans notre planche a été trouvé en Oct. 1911 par M. D. A. G. BRUGGEMAN sur un *Russula delica* pourrissant parmi l'herbe sous des arbres du Lindelaan de l'Oranjewoud près de Heerenveen. Je suis bien obligé à l'intermédiaire de M. H. A. A. VAN DER LEK à Leyde pour la publication dans notre Flore.

NASTURTIUM OFFICINALE R.Br. GENUINUM GREN. ET GODR. 1861.

NASTURTIIUM OFFICINALE R. BR. GENUINUM GREN. ET GODR.

Gewone Waterkers.

Hoogduitsch: Gebräuchliche Brunnenkresse.

Engelsch: Common Watercress.

Bloeit: Mei—September. 4.

Pl. 1861.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XV. Ord. II. Tetradynamia. Siliquosa.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Cruciferae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. VI, N°. 405.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Zie Dl. X, N°. 732.

VARIËTEITS-KENMERKEN: Caule radicante; foliis pinnatis 3—4-jugis, foliolis ovatis, apice emarginatis, terminali maiore, basi-cordato.

Stengel wortelend; bladeren met 3—4 paren ovale, aan den top uitgerande blaadjes, het bovenste het grootst, dikwijls met hartvormigen voet (Rehb. Ic. 4359).

VERKLARING DER AFBEELDING: *a*. Bloem: vergroot.

GROEIPLAATS: In en langs sloten, beken en bronnen, in geheel Europa en Russisch Azië, behoudens het hooge noorden; ingevoerd in Amerika.

NEDERLAND: Op de reeds genoemde plaatsen door het geheele land verspreid. De afgebeelde variëteit werd gevonden langs den Korreweg te Groningen en aldaar verzameld den 12^{den} Juni 1912 door den heer W. W. SCHIPPER te Winschoten, die de plant ter afbeelding opzond.

NASTURTIUM OFFICINALE R. B. GENUINUM GREN. ET GODR.

Cresson officinal f. g enuine.

Fleurit: Mai—Septembre. 2.

Pl. 1861.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XV. Ord. II. Tetradynamia. Siliquosa.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Crucif eres.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N . 405, Vol VI.

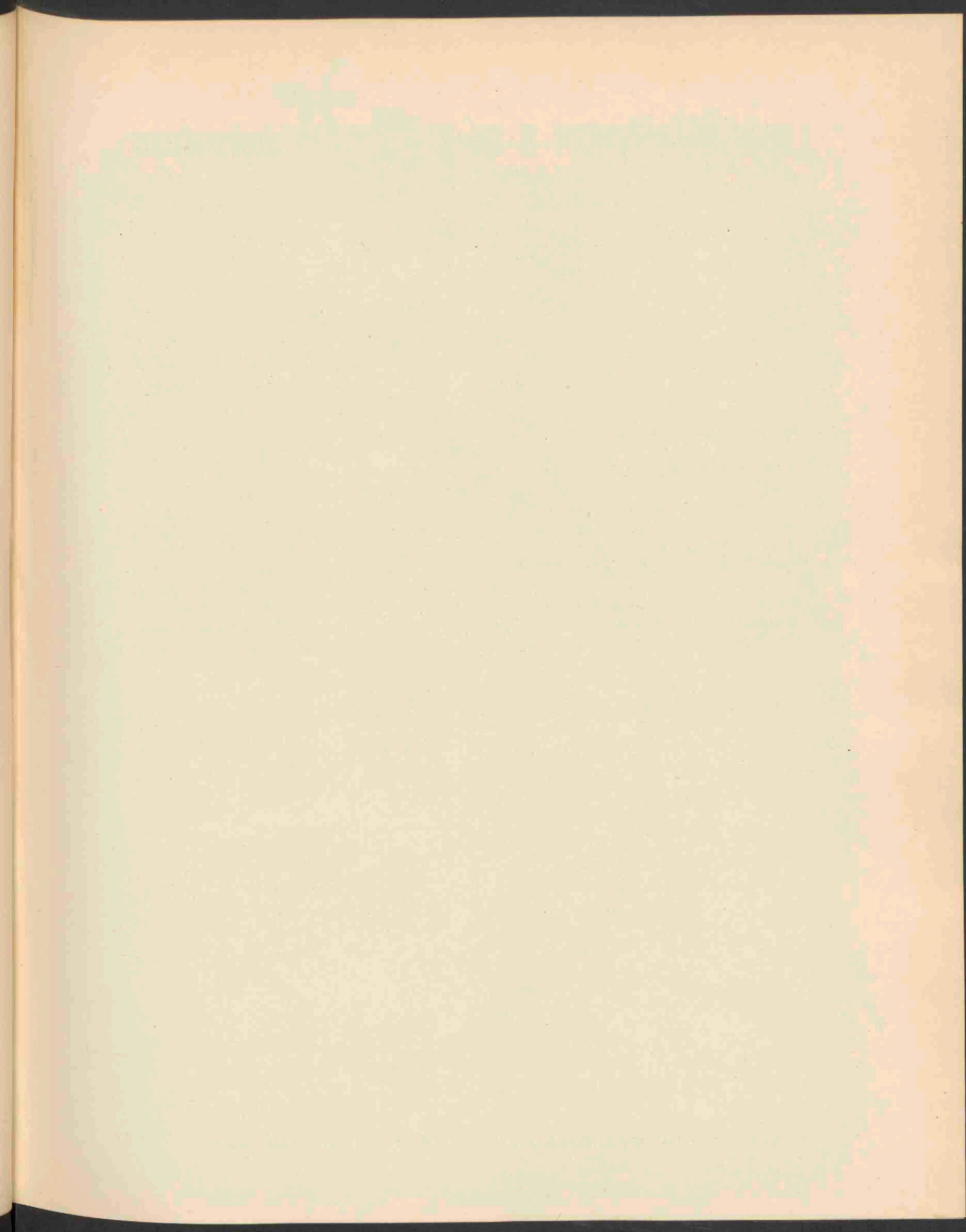
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Voyez le N . 732, Vol. X.

CARACTÈRES DE LA VARIÉTÉ: Tige radicante; feuilles à 3—4 paires de segments ovales, émarginés au sommet; le supérieur plus grand, souvent en coeur à la base.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: a. Fleur, gr.

HABITAT: Dans les ruisseaux, aux bords des fossés etc., dans toute l'Europe et l'Asie russe, excepté l'extrême Nord; introduit en Amérique.

PAYS-BAS: Aux lieux indiqués répandu dans toute la contr e. La variété dessinée a été trouvée le long du Korreweg près de Groningue et recueillie en cet endroit par M. W. W. SCHIPPER de Winschoten en Juin 1912, qui eut la bienveillance de m'envoyer la plante pour notre dessin.

NASTURTIIUM OFFICINALE R.Br. F. MICROPHYLLUM R.Chb. 1862.

NASTURTIUM OFFICINALE R. BR. F. MICROPHYLLUM RCHB.

Kleinbladige waterkers.

Hoogduitsch: Kleinblättrige Brunnenkresse.

Engelsch: Small-leaved Watercress.

Bloeit: Mei—September. 24.

Pl. 1862.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XV. Ord. II. Tetradynamia. Siliquosa.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Cruciferae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. VI, N°. 405.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Zie Dl. X, N°. 732.

VARIËTEITS-KENMERKEN: Caule nano, elato; foliis pinnatis 3—jugis foliolis orbicularibus, terminali maiore, basi cordato.

Stengel tener, opgericht; bladen 3-jukkig met ronde blaadjes, waarvan het eindblaadje het grootst, met hartvormigen voet. (Peterm. Fl. lips. 482).

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* Bloem-vergr. *b.* Blad.

GROEIPLAATS: Als de vorige.

NEDERLAND: Ook deze vorm werd door den heer W. W. SCHIPPER aan den Korreweg te Groningen waargenomen en ons welwillend ter afbeelding toegezonden.

Reeds bij Pl. 732 werd over de verscheidenheid microphylla gehandeld. Daar echter de op die plaat afgebeelde plant een vrij slecht beeld geeft van de hoofdsoort, mogen deze beide platen de verschillende hier voorkomende vormen der Waterkers verduidelijken.

NASTURTIUM OFFICINALE R. BR. F. MICROPHYLLUM RCHB.

Cresson officinal f. à feuilles petites.

Fleurit: Mai—Septembre. 4.

Pl. 1862.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XV. Ord. II. Tetradynamia. Siliquosa.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Crucifères.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 405, Vol. VI.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Voyez le N°. 732, Vol. X.

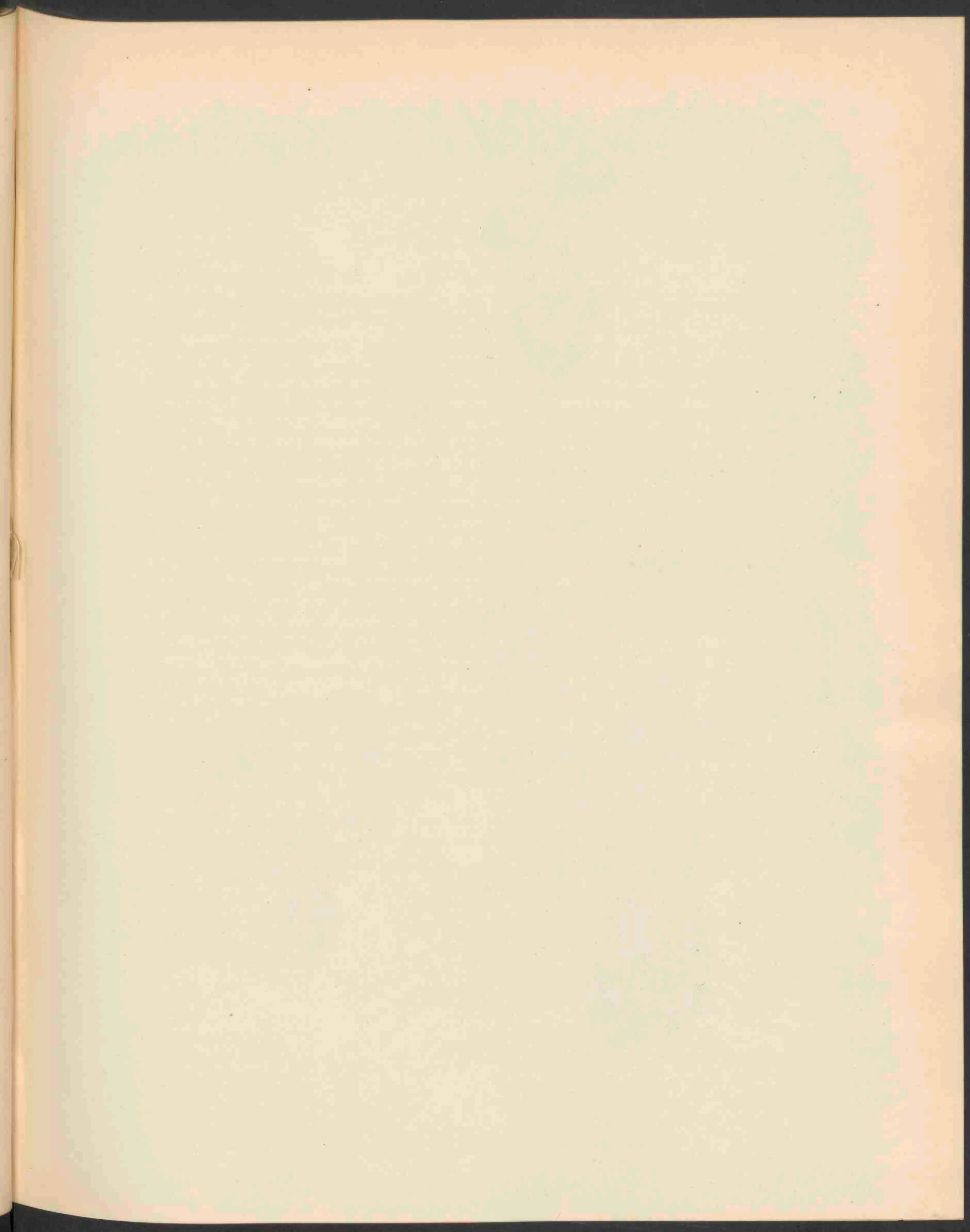
CARACTÈRES DE LA VARIÉTÉ: Tige naine, dressée; feuilles à trois segments, orbiculaires; le supérieur plus grand, en coeur.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur, gr. *b.* Feuille.

HABITAT: Le même que le précédent.

PAYS-BAS: Aussi la forme à petites feuilles a été trouvée le long du Korreweg près de Groningue par M. W. W. SCHIPPER, qui l'avait mise à notre disposition.

Déjà dans le texte de la planche 732 on a fait mention de cette variété. Parce que la plante figurée dans cette planche nous ne donne qu'une idée très mauvaise de l'espèce générale, il était à souhaiter de figurer les formes diverses de notre pays d'une manière plus distincte.

MYCENA ARCANGELIANA BRES. 1863.

MYCENA ARCANGELIANA BRES.

Helmzwam van Arcangeli.

Pl. 1863.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Basidiomycetes. Fam. Hymenomycetes. Sect. Agaricaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XIV, N°. 1060.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Caespitosa; pileo submembranaceo e conico campanulato expanso-umbonato, ad medium striatum, pallido, umbone fuscidulo, dein unicolore, 1.5—3 cm. lato; lamellis subconfertis, postice adnato uncinatis, albis, demum laete roseis; stipite tereti v. rarius compresso, glabro, nitido e fumoso-violaceo fuscidulo, fistuloso, basi radice albo-strigosa praedito, carne pallida, stipitis subcartilaginea, intus fibrosa, fuscidula, odore forti, fere carnis anatae, sapore miti; sporis obovoideis v. subglobosis hyalinis, plerumque 6—7 = 5—5.5 μ ; basidiis clavatis, cellulis aciei lamellarum obovoideis apice muriculato v. scabro, tenuiter tunicatis.

Ab affini *M. levigata* differt odore forti, lamellis demum roseis et stipite fusco.

Zodevormend; hoed bijna vliezig, eerst kegelvormig, later klokvormig uitgespreid, tot het midden gestreept, licht met donkerder bruine verhevenheid in het midden, ten slotte eenkleurig, 1.5—3 cm. breed; plaatjes tamelijk dicht bijeen, van achteren aangegroeid genageld, wit, later helder rood; steel rond, of zeldzamer samengedrukt, glad, glimmend, eerst vuil violet, later bruinachtig, hol, aan den voet voorzien van een wit-stijfharigen wortel; hoedvleesch eenigszins kraakbeenig, dat van den steel vezelig dooreengevlochten; geur sterk, op sterk vleesch gelijkend, smaak zacht; sporen omgekeerd eivormig of bijna bolvormig, hyalin, meestal 6—7 = 5—5.5 μ ; basidien knotsvormig; cellen aan den rand der plaatjes omgekeerd eivormig, aan den top gepunt of ruw, een lichte bekleeding vormend.

Verschilt van de verwante *M. levigata* door den sterken geur, de ten laatste roode plaatjes en den bruinen steel.

GROEIPLAATS: Werd het eerst gevonden aan den stam van een *Pritchardia filifera* in den Hortus te Pisa door G. Arcangeli en door Bresadola beschreven in Barsali Agg. Micol. Pis. in Bull. Bot. Ital. 1904. p. 78. (Zie Sacc. Syll. XVII. p. 18).

NEDERLAND: Gevonden te Leiden den 11^{den} Nov. 1911 in den tuin van het oude Herbarium door den heer H. A. A. VAN DER LEK, die tevens zoo vriendelijk was voor een juiste afbeelding zorg te dragen.

MYCENA ARCANGELIANA BRÉS.

Mycène d'Arcangeli.

Pl. 1863.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Basidiomycètes. Fam. Hyménomycètes. Sect. Agaricinées,

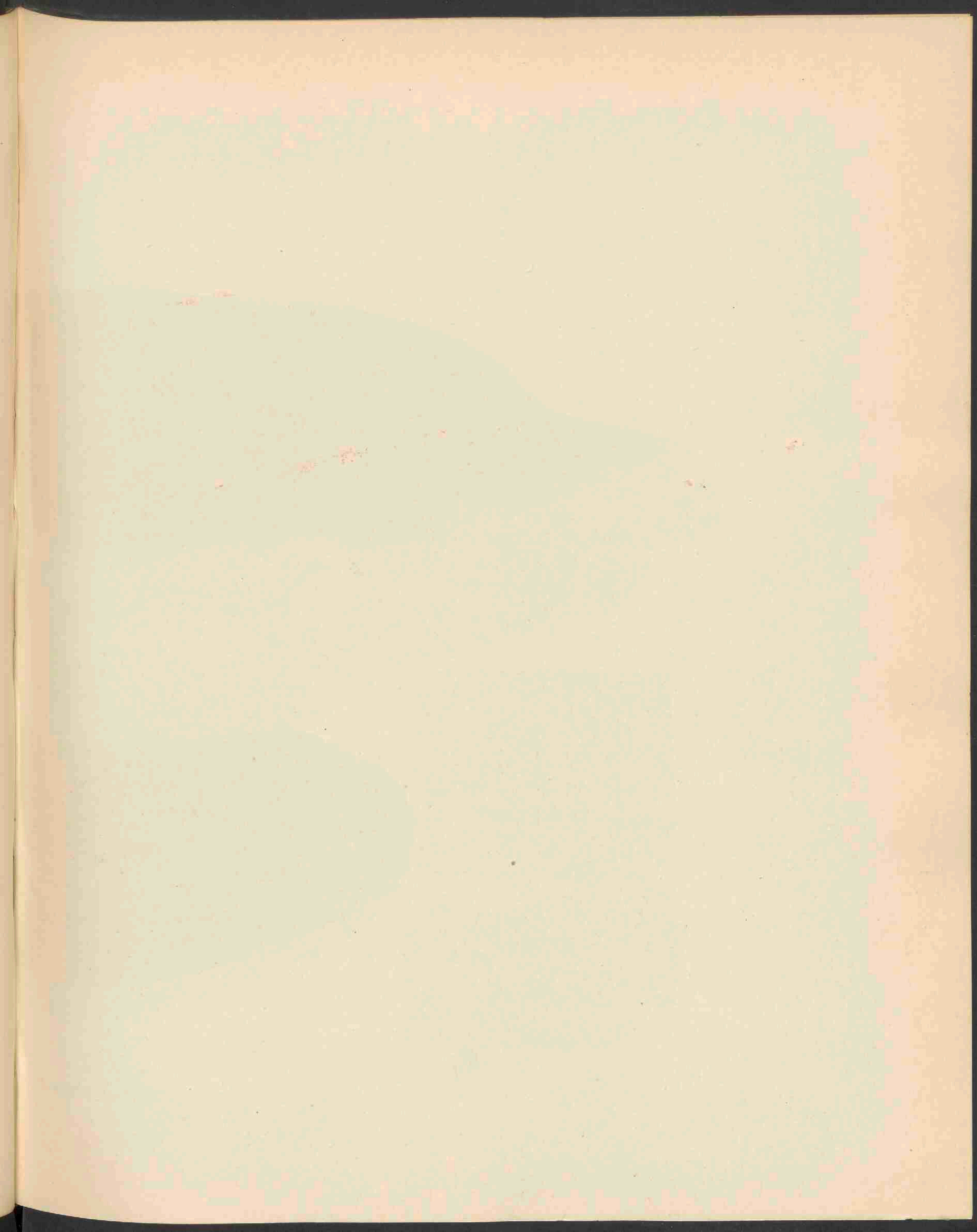
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Voyez le N°. 1060, Vol. XIV.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Cespiteux; chapeau presque membraneux d'abord campanulé puis étalé, presque mamelonné, strié au milieu, pâle, le mamelon plus foncé, enfin unicolore, 1.5—3 cm. de lat.; feuillets un peu serrés, adnés-ungulés, blancs, enfin clairs roses; pied cylindrique ou quelquefois comprimé, glabre, luisant, grisâtre-violacé, fistuleux, muni d'une racine striée de blanc; chair pâle; celle du pied un peu cartilagineuse, fibreuse en dedans, à odeur fort, à saveur douce; spores obovées ou subglobuleuses, hyalines, ordinairement 6—7 = 5—5.5 μ ; basidies clavées, cellules de la tranche des feuillets obovées à sommet pointu ou scabre, mincément tuniquées.

Differt de la *Mycena levigata* par l'odeur fort, les feuillets roses et le pied brun-roussâtre.

HABITAT: A été trouvé pour la première fois sur un tronc de *Pritchardia filifera* dans le jardin botanique de Pise par M. G. Arcangeli et décrit par Bresadola dans Barsali Agg. Micol. Pis. (Bull. Bot. Ital. 1904 p. 78, cfr. Sacc. Syll. XVII p. 18).

PAYS-BAS: Trouvé à Leyde le 11 Nov. 1911 dans le jardin de l'Herbier royal par M. H. A. A. VAN DER LEK, qui a eut la bienveillance de prendre soin de notre dessin exact.

± 1/4

POLYPORUS HISPIDUS (MULL.) FR. 1864 en 1865.

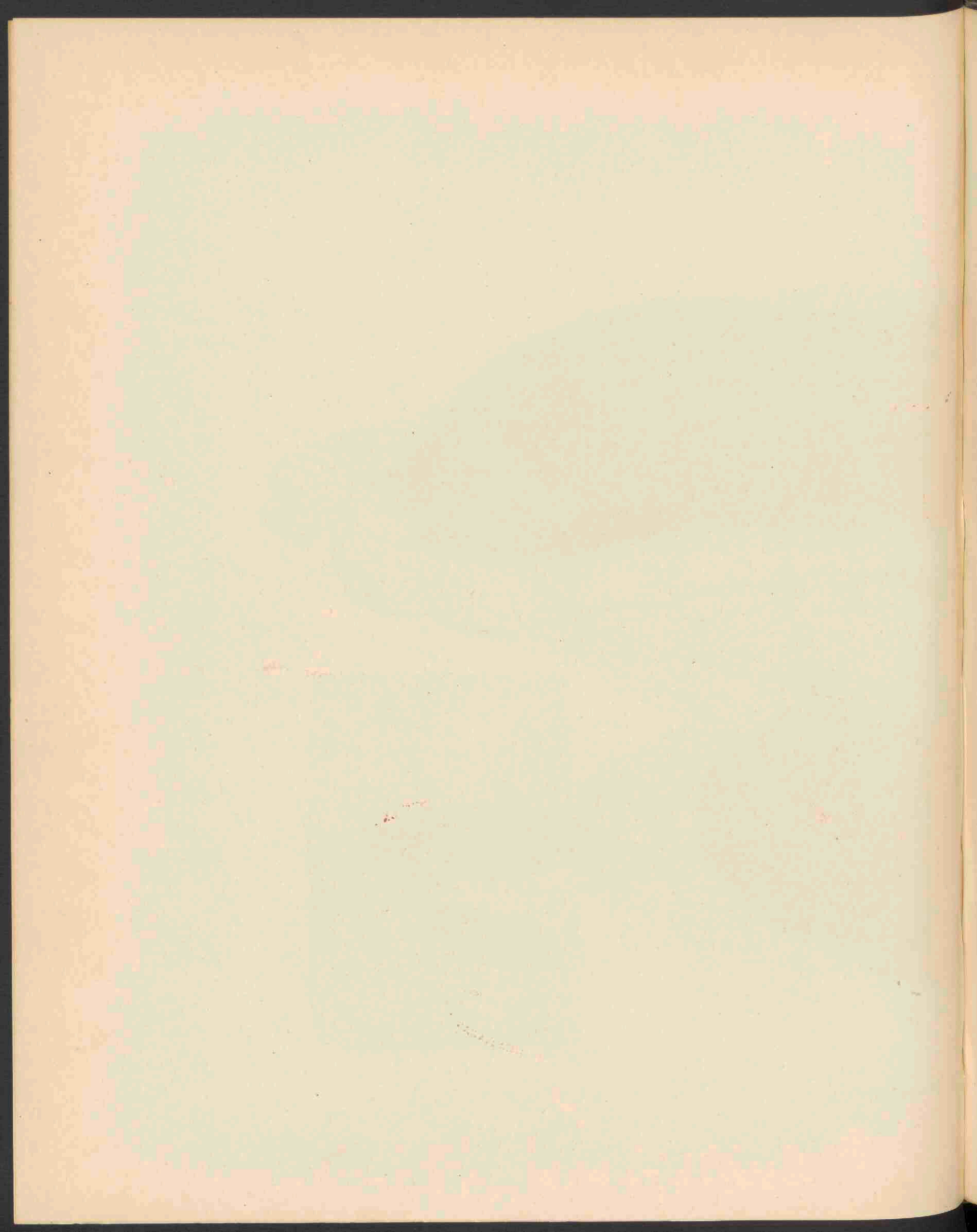

$\frac{700}{1}$

$\pm \frac{1}{4}$

POLYPORUS HISPIDUS (MULL.) FR. 1864 en 1865.

POLYPORUS HISPIDUS (BULL.) FR.

Ruwe gaaljeszwam.

Pl. 1864, 1865.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Basidiomycetes. Fam. Hymenomycetes. Sect. Polyporeae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. X, N°. 730.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Pileo compacto, spongioso-carnoso, dimidiato, pulvinate, hispido, subferrugineo, intus divergenti-fibroso; poris minutis, rotundatis, subdiscretis, fimbriatis, pallidioribus; sporis 5-6 = 3. Pileus 10-15 cm. latus. Maior, decolorans, pori e lutescente fusciscentes.

Hoed vast, sponzig-vleezig, gehalveerd, kussenvormig, ruw, licht roestkleurig, van binnen uiteenloopend vezelig; poriën klein, rond, bijna vrij, gewimperd en lichter gekleurd dan de bovenzijde; sporen 5-6 = 3 μ . Hoed 10-15 cm. breed, indien grooter verkleurend. Poriën geelachtig bruin.

P. hispidus (Bull.) Fr. S. M. I. p. 362, Hym. Eur. p. 551; Grev. Scit. t. 14; Krombh. t. 48 f 7-10; Hussey 1 t. 29, 31; Gill. Champ. c. ic. Pat. t. 140, Sacc. Syll. VI. p. 129; Boletus, Bull. t. 210, 493; Bolton, t. 161. *B. velutinus* Sow. t. 345; *B. flavus* Poll, Fl. Ver. III p. 607.

GROEIPLAATS: Aan de stammen van verschillende loofboomen in Europa en de Vereenigde Staten van Noord-Amerika.

NEDERLAND: Volgens OUDEMANS, Rév. I p. 364 van Mei tot Oktober gevonden op oude boomstammen te Leiden, in het Westland en bij Lochem.

De hier afgebeelde plant werd den 31sten Augustus 1911 gevonden door den heer H. A. A. VAN DER LEK op een iep in den tuin van den heer FLORIS VERSTER te Leiden.

Gelijk zoo menigmaal danken wij den heer VAN DER LEK voor zijn hulpvaardigheid ten opzichte der Flora Batava.

POLYPORUS HISPIDUS (BULL.) FR.

Polypore hérissé.

Pl. 1864, 1865.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Basidiomycètes. Fam. Hyménomycètes. Sect. Polyporées.

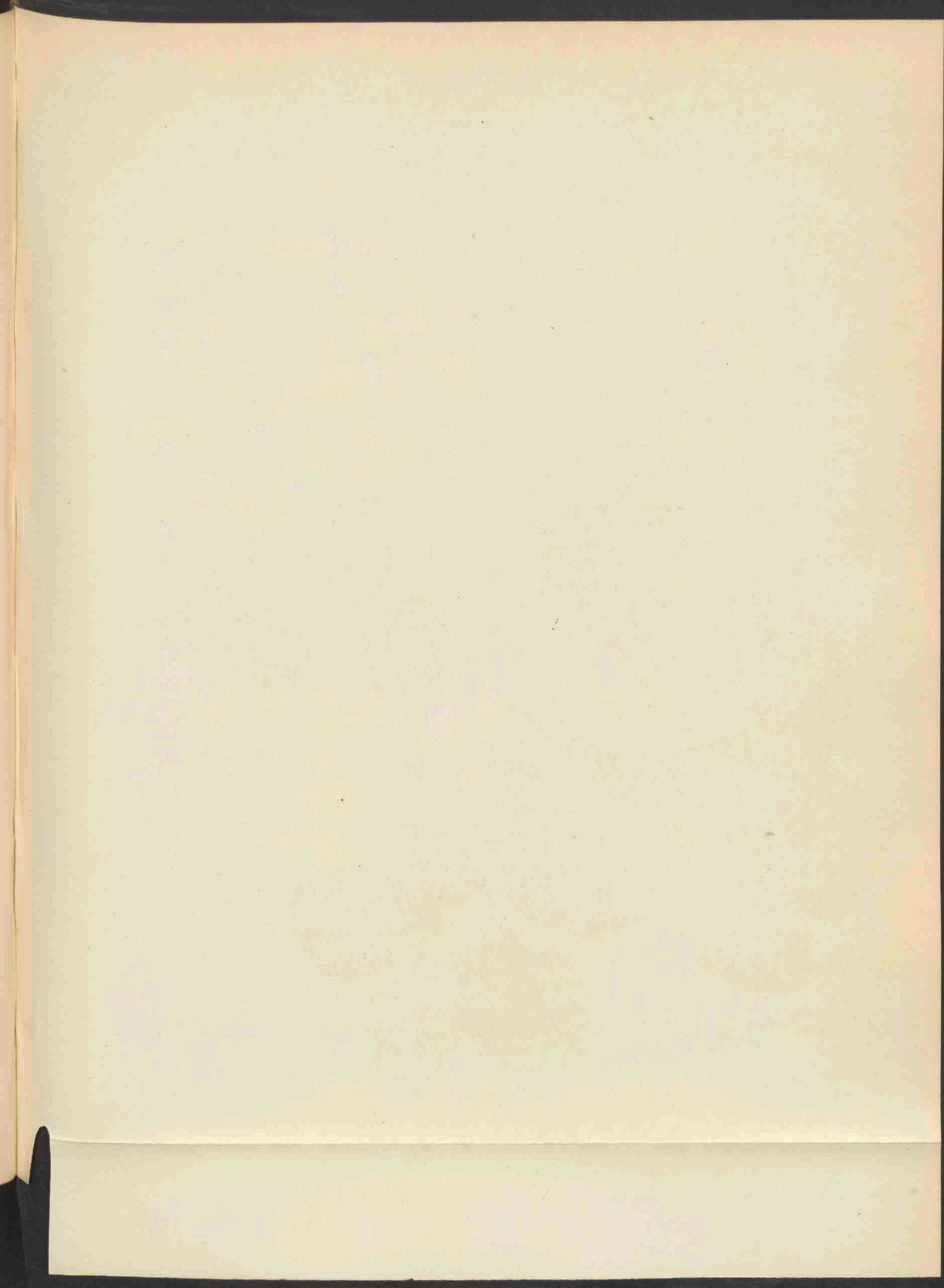
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 730, Vol. X.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau compacte, spongieux-charnu, sémiorbiculaire, pulviné, couvert de poils raides, plus ou moins ferrugineux, présentant à l'intérieur une texture composée de fibres divergentes. Pores petits, arrondis, un peu espacés, aux parois frangés, d'abord jaunissants, plus tard brunâtres; spores 5-6 = 3. Chapeau 10-15 cm., et plus grand, mais alors devenant plus pâle.

P. hispidus (Bull.) Fr. S. M. I. p. 362, Hym. Eur. p. 551; Grév. Scit. t. 14; Krombh. t. 48 f. 7-10; Hussey 1 t. 29, 31; Gill. Champ. c. ic.; Pat. t. 140, Sacc. Syll. VI. p. 129; Boletus, Bull. t. 210, 493; Bolton t. 161. *B. velutinus* Sow. t. 345; *B. flavus* Poll. TL. Ver. III p. 607.

HABITAT: Sur les vieilles souches de différentes espèces d'arbres en Europe et dans les Etats Unis de l'Amérique du Nord.

PAYS-BAS: Selon M. OUDEMANS Rév. I. p. 364 trouvé de Mai jusque Octobre sur des vieux troncs d'arbres à Leyde, dans le Westland et près de Lochem. La plante dessinée a été trouvée par M. H. A. A. VAN DER LEK sur une orme dans le jardin de Mr. FL. VERSTER à Leyde, le 31 Aout 1911. Comme si maintes fois nous remercions Mr. VAN DER LEK pour son secours à la Flore Batave.

RUBUS KOEHLERI WH. ET N. 1866.

RUBUS KOEHLERI WH. ET N.

Koehler's Braam.

Hoogduitsch: Koehlers Brombeere.

Engelsch: Bramble of Koehler.

Bloeit: Juli. 4.

Pl. 1866, 1867.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Rosaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. II, N°. 105.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Turiones arcuato-procumbentes vel scandentes subangulati duri rufescentes aculeis inaequalibus setis glanduliferis pilisque instructi. Aculei maiores e basi compressa lanceolatis recti vel reclinati longi, minores figurae similis graciliores. Folia quinato-digitata, rarius ternata, hieme subpersistentia; petioli pilosi glandulosi aculeatique stipulis linearibus ciliatis muniti; foliola omnia petiolutata subcoriacea grosse inaequaliter serrata supra saturate viridia glabriuscula nitida subtus pallidiora pubescentia, terminale late-ellipticum acuminatum basi subcordato-truncatum, infima multo minora. Rami floriferi elongati foliis ternatis instructi pilosi glandulosi aculeatique, aculei maiores longi partim recti partim adunci vel falcati. Inflorescentia laxa elongata vel mediocris plerumque usque ad apicem foliosa, foliis superioribus simplicibus, ramis inferioribus erecto-patentibus versus medium partitis cymoso-3—5 floris, superioribus approximatis patentibus 1—3 floris. Ramuli pedunculique densius pilosi glandulosique aculeis longis rectis crebris acicularibus horrentes. Bracteae lineari-lanceolatae. Calyces tomentelli saepe aculeati, laciniis in flore et fructu reflexis. Petala mediocria ovalia alba; stamina numerosa stylos superantia, in flore erecto-patentia postea conniventia; germina glabra vel pubescentia; fructus magni atri. (Focke).

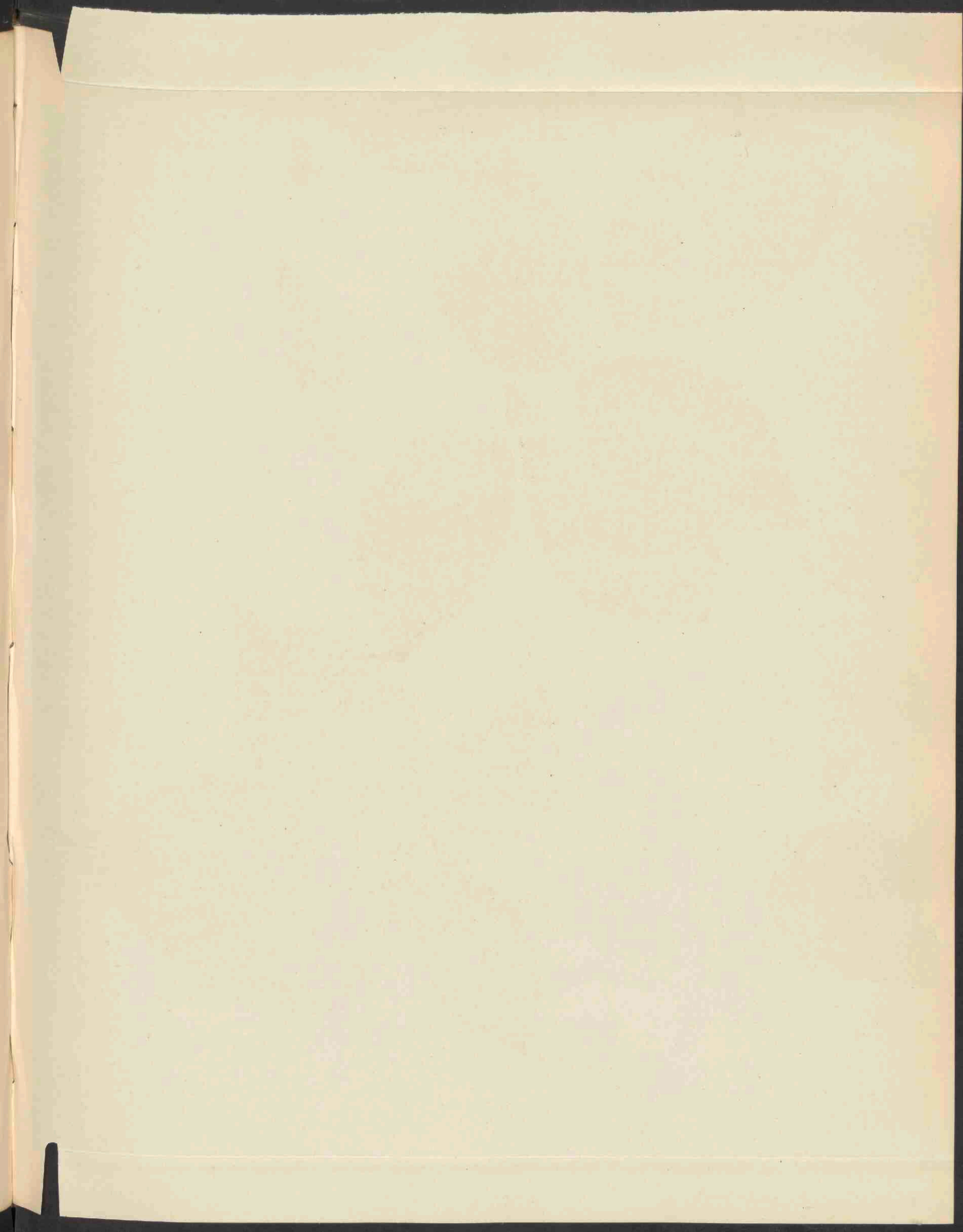
Loten gebogen neerliggend of opstijgend, eenigszins hoekig, hard, roodachtig, voorzien van ongelijke stekels, klierborstels en haren. Grootere stekels met saamgedrukten voet lancetvormig recht of teruggebogen, lang; de kleineren van gelijken vorm, doch slanker.

Bladeren handvormig 5-deelig, zeldzaam drietallig, in den winter overblijvend; de behaarde, beklierde en bestekelde stelen zijn van gewimperde lijnvormige steunblaadjes voorzien; blaadjes allen gesteeld bijna lederachtig, grof en ongelijk gezaagd, van boven donker groen, bijna glad en glimmend, van onder lichter, behaard; eindblaadje breed elliptisch, toegespitst, met afgeknotten bijna hartvormigen voet; het onderste blaadje veel kleiner. Bloeiende takken lang, met drietallige bladeren voorzien, behaard, klierig en met stekels; langste stekels recht, of ten deele gebogen of sikkelvormig. Bloeiwijzen los, lang of van middelbare lengte, meestal tot den top bebladerd, bovenste blaadjes enkelvoudig; onderste vertakkingen schuin uitstaande tot aan het midden cymeus vertakt, 3—5 bloemig; bovenste opeengedrongen, afstaand 1—3 bloemig. Twijgen en bloemstelen dicht behaard en klierig, stijf bezet met talrijke lange rechte scherpe stekels. Steunblaadjes lijn-lancetvormig. Kelk viltig, dikwijls bestekeld, met teruggeslagen slippen bij bloem en vrucht. Bloembladen middelmatig, ovaal, wit; meeldraden talrijk, langer dan de stijlen, gedurende den bloei schuin-uitstaande, later samennijgend; vruchtbeginsel glad of behaard. Vruchten groot, zwart.

VERKLARING DER AFBEELDING: Pl. 1866. *a.* bloem, *b.* bloemblad, *c.* kelk, vergroot met roode klierharen, *d.* dekblaadje, *e.* jonge loot. Pl. 1867. *a.* bloem, *b.* kelk, *c.* vergroot gedeelte van den stengel met stekels en klierharen, *d.* vruchttak, *e.* topblad, nat. gr.

GROEIPLAATS: Volgens FOCKE in ASCHERSON en GRAEBNER. Syn. VI. 1. p. 597 komt zij voor in het lagere berg- en heuvelland, zeldzamer in de vlakte, aan begroeide hellingen, boschranden, lichte boschvlakten enz., zeldzamer in heggen. Verspreid door het geheele noordelijke en middegebied, zeer verspreid voorkomende van af Oost-Pruisen naar het westen der Noordduitsche vlakte, algemeen in het heuvelgebied van Silezië tot België, meer verspreid in de voorgebergten en dalen der Karpathen en der Alpen.

NEDERLAND: Het op pl. 1866 afgebeelde exemplaar werd door den heer W. W. SCHIPPER den 25sten Juli 1912 te Hel bij Epen in Zuid-Limburg gevonden; het andere op pl. 1867 vertoonde exemplaar door denzelfden den 12den Juli 1912 te Erm in Drenthe. De heer SCHIPPER was zoo welwillend de af te beelden deelen met zorg uit te kiezen en ook de teekening zelf na te zien.

RUBUS KOEHLERI WH. ET N. 1867.

RUBUS KOEHLERI WH. ET N.

Ronce de Koehler.

Fleurit: Juillet. 2.

Pl. 1866, 1867.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Rosacées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 105, Vol. II.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Tige arquée-décombante ou grimpante, obtusément anguleuse robuste, rougeâtre, pourvue de glandes, armée d'aiguillons inégaux. Aiguillons plus grands élargis à la base, comprimés, lancéolés, droits ou courbés en faux, longs, les plus petits de la même figure, mais plus minces. Feuilles quinées-digitées, quelquefois ternées, persistent pendant l'hiver; pétiole commun poilu, glanduleux, couvert d'aiguillons; stipules linéaires, ciliées; folioles toutes pétiolulées, un peu coriaces, inégalement et grosièrement dentées en scie, d'un vert saturé, presque glabres et luisantes en dessus, plus pâles et pubescentes en dessous, la terminale largement elleptique, acuminée, un peu en coeur à la base, les inférieures plus petites. Rameaux fleuris allongés à feuilles ternées, poilus, glanduleux et munis d'aiguillons, dont les plus grands sont longs en partie droits, en partie inclinés ou courbés en faux. Fleurs en grappe terminale, un peu lâche, allongée ou de grandeur moyenne, le plus souvent feuillée jusqu'au sommet, feuilles supérieures simples, à ramifications inférieures dressées-étalées, vers le milieu divisées en pédoncules à 3—5 fleurs, les supérieures plus voisines, étalées à 1—3 fleurs. Petits rameaux et pédoncules densément poilus, glanduleux et armés d'aiguillons nombreux, droits, longs, aciculés. Bractées linéaires-lancéolées. Calice tomenteux, souvent aculéolé, à segments réfléchis pendant la floraison et à la maturité. Pétales de grandeur moyenne, ovales, blancs; étamines nombreuses, plus longues que les styles, dressées-étalées dans la fleur, plus tard conniventes.

Carpelles glabres ou pubescents; fruits grands, noirs.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: Pl. 1866. *a.* Fleur: *b.* Pétiole. *c.* Calice. *gr.* à poils glanduleuses rouges. *d.* Petite feuille de la grappe. *e.* Tige foliifère. Pl. 1867. *a.* Fleur. *b.* Calice, *c.* partie grossie d'une tige à aiguillons et poils glanduleuses. *d.* Tige fructifère. *e.* Foliole terminale, *gr.* nat.

HABITAT: Selon M. FOCKE dans ASCHERSON et GRAEBNER, Syn. VI. I. p. 597 on trouve la ronce de Koehler dans les contrées montagneuses et aux collines, rarement dans la plaine, aux coteaux boisés, bords des forêts etc., plus rarement dans les haies. Repandue par toute la région boréale et centrale de la Prusse orientale vers l'ouest de la plaine de l'Allemagne septentrionale; commune dans les terrains montueux de la Silésie jusqu'en Belgique; plus dispersée dans le promontoire et les vallées des Carpathes et des Alpes.

PAYS-BAS: L'exemplaire figuré dans la Pl. 1866 a été trouvé par M. W. W. SCHIPPER le 25 Juillet 1912 à Hel près d'Epen au Limbourg méridional, l'autre de la planche 1867 par le-même le 12 Juillet 1912 à Erm, province de Drente. M. SCHIPPER eut la bienveillance de choisir soigneusement les parties typiques de la plante et de vérifier l'aquarelle.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

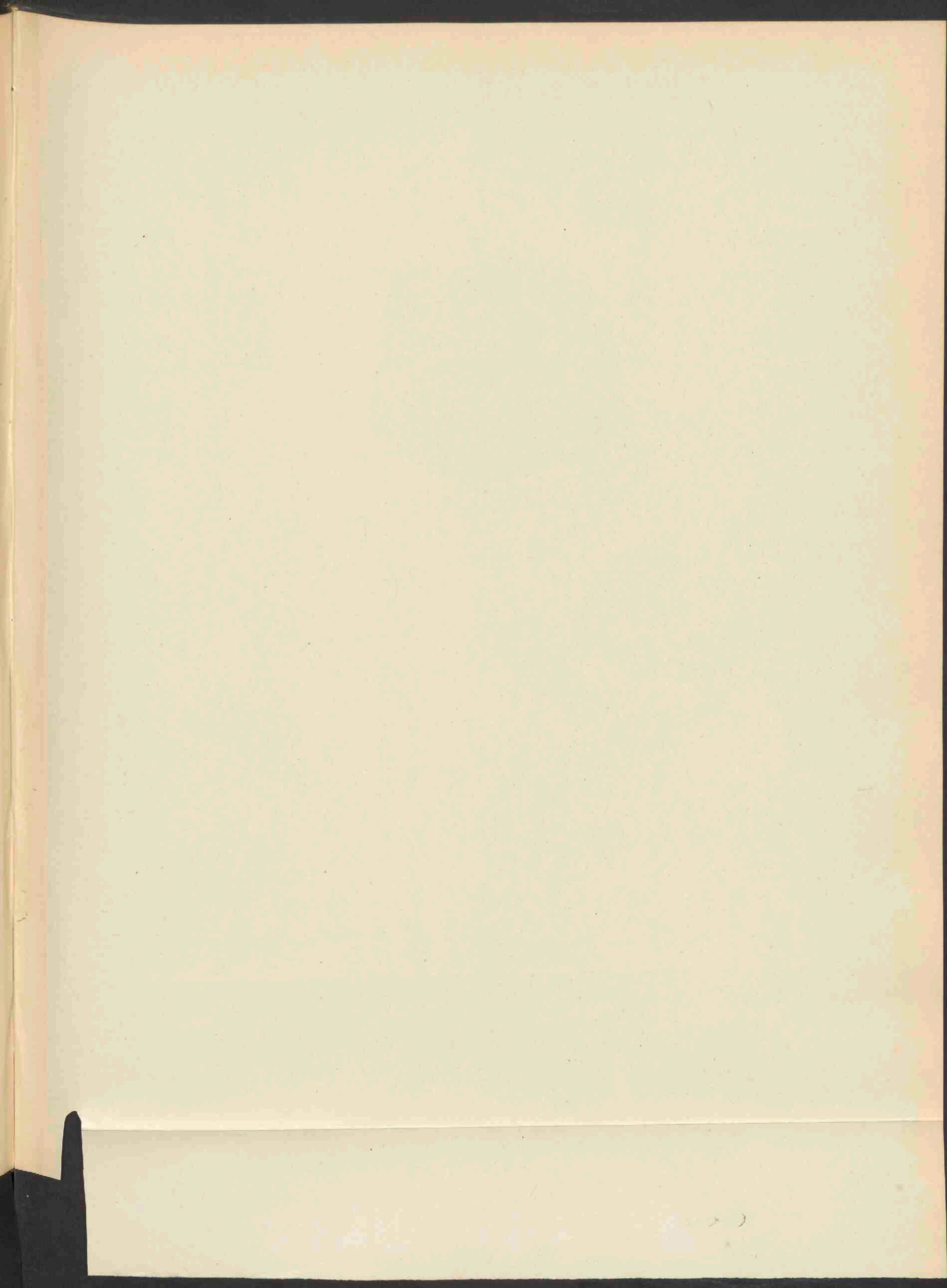
OF THE UNITED STATES OF AMERICA
FROM 1776 TO 1876
BY
JAMES M. SMITH

THE HISTORY OF THE UNITED STATES
OF AMERICA
FROM 1776 TO 1876
BY
JAMES M. SMITH

THE HISTORY OF THE UNITED STATES
OF AMERICA
FROM 1776 TO 1876
BY
JAMES M. SMITH

THE HISTORY OF THE UNITED STATES
OF AMERICA
FROM 1776 TO 1876
BY
JAMES M. SMITH

THE HISTORY OF THE UNITED STATES
OF AMERICA
FROM 1776 TO 1876
BY
JAMES M. SMITH

AVENA PRATENSIS FL. VAR. GLAUDESCENS CASPARY 1868.

AVENA PRATENSIS FL. VAR. GLAUDESCENS CASP.

Blauwgroene varieteit der Weide Haver.

Hoogduitsch: Meergrüne Form des Wiesenhafers.

Engelsch: Glauous Form of the perennial Oat.

Bloeit: Juni—Juli. 2.

Pl. 1868.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Monocotyledoneae. Ord. Gramineae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. III, N°. 206.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Zie Dl. XXIII, N°. 1767.

KENMERKEN DER VARIETEIT: Plant blauw-groen, de stengel aan den voet door talrijke scheeden omgeven.

VERKLARING DER AFBEELDING: Bloempakje, vergroot, *b.* binnenst kaffe. *c.* Opegevouwen bladstuk.

GROEIPLAATS: Op doffe kalkrotsen van den Altenberg bij Aken. CASPARY in ASCHERSON und GRAEBNER, Syn. II. p. 259 (1899).

NEDERLAND: Komt in Zuid-Limburg voor en werd het eerst door Dr. GOETHART bij Gulpen verzameld, later door denzelfde en mij aldaar weergevonden en afgebeeld onder N°. 1687. Waarschijnlijk is ook deze afbeelding een Var. *glaucescens*. De hier bijgaande plaat werd genomen naar exemplaren verzameld door de heeren HENRARD, JANSEN en WACHTER, den 1sten Juni 1912 te Eijs.

AVENA PRATENSIS FL. VAR. GLAUCESCENS CASF.

Avoine des prés. var. glauque.

Fleurit: Juin—Juillet. 2.

Pl. 1868.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Monocotylédonées. Ord. Graminées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 206, Vol. III.

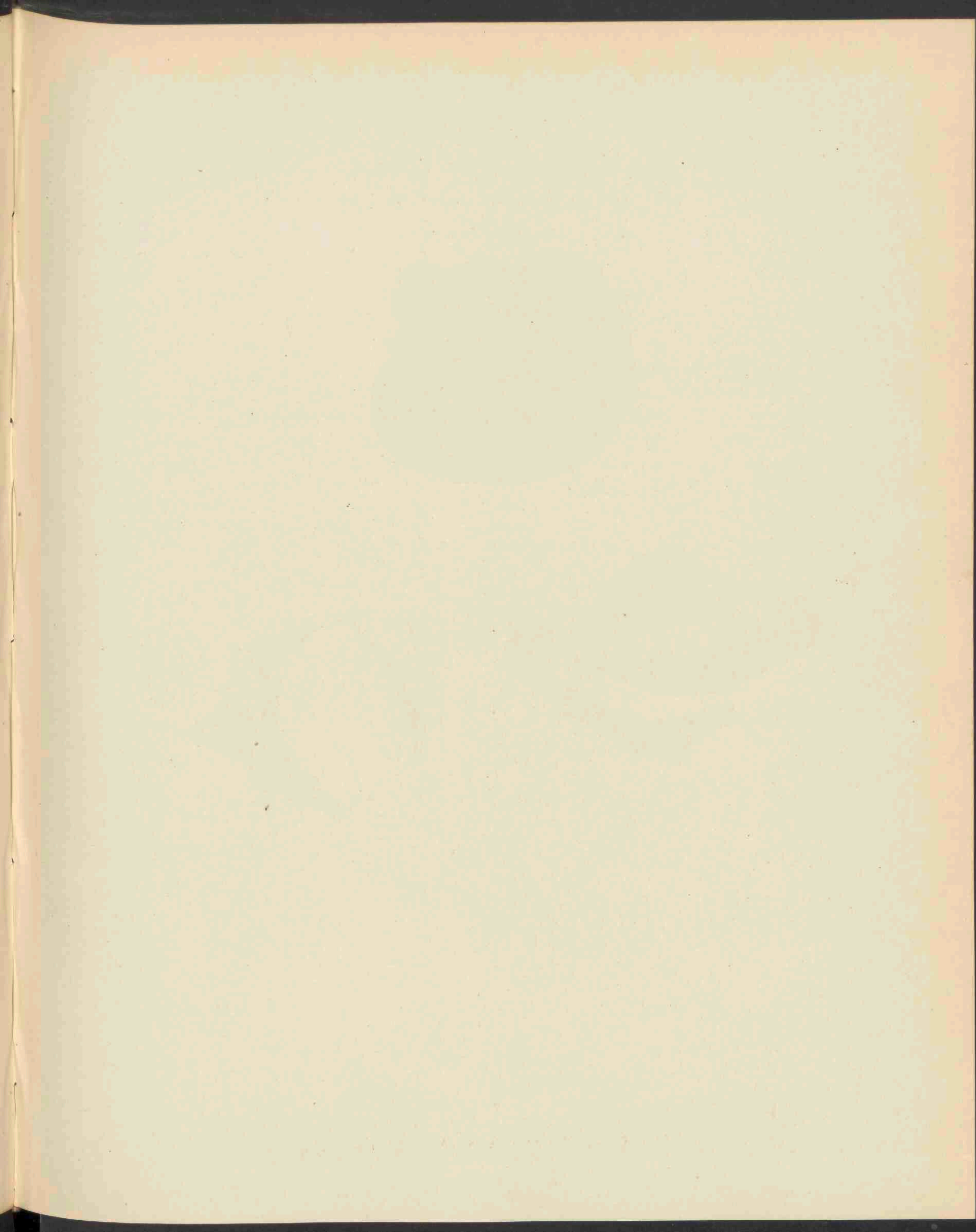
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Voyez le N°. 1767, Vol. XXIII.

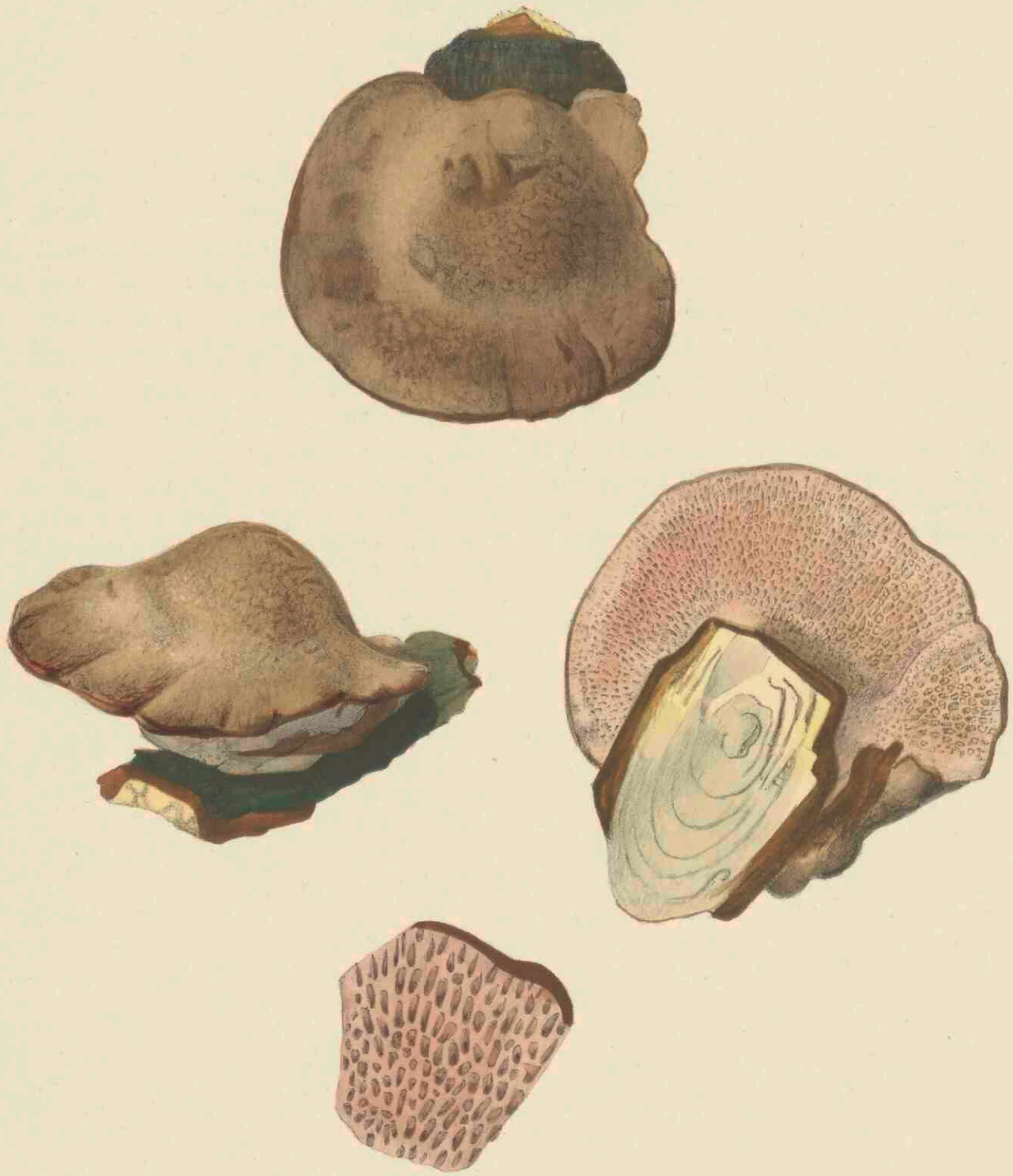
CARACTÈRES DE LA VARIÉTÉ: Plante glauque. Tige entourée à la base par des gaines nombreuses.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: Epillet, grossi, *b.* glumelle inférieure. *c.* Pièce d'une feuille déployée.

HABITAT: Rochers calcaires de l'Altenbourg près d'Aix la Chapelle. Voyez CASPARY dans ASCHERSON et GRAEBNER. Syn. II. p. 259 (1899).

PAYS-BAS: Limbourg méridional, trouvé pour la première fois par le Dr. GOETHART aux environs de Gulpen, plus tard par celui-ci et moi-même au même endroit. Probablement la dernière plante, figurée sur la planche 1687, n'est autrement que notre variété glauque. Les plantes figurées dans la planche ci-jointe sont recueillies par M. M. HENRARD, JANSEN et WACHTER près de Eijs, le 1er Juin 1912.

TRAMETES RUBESCENS (A ET S) FR. 1869.

TRAMETES RUBESCENS FR.

Blozende Trametes.

Pl. 1869.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomycetes. Polyporeae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XX, N°. 1545.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Ubique rubescens, iunior albo-pruinosa; pileo suberoso tenui, levi, demum zonato; poris linearibus elongatis, rectis, angustis, obtusis.

Pileus 5—8 cm. diam., 10—15 mm. crassus; pori variant rotundi.

Over de geheele oppervlakte roodachtig, in de jeugd wit bedauwd; hoed kurkachtig, dun, glad, ten laatste met gordels geteekend; poriën lijnvormig, lang, recht, smal, stomp.

Hoed 5—8 cm. in doorsnede, 10—15 mm. dik; poriën somtijds rond.

Tr. rubescens Fr. *Epic. p.* 492, *Hym. Eur. p.* 584; *Quél. p.* 272. *Daedalia Alb. et Schw. p.* 238 t. II f. 2. *Fr. Syst. Myc. I. p.* 339. *Sacc. Syll. VI. p.* 337.

GROEIPLAATS: Op vochtige plaatsen in de bosschen van Europa aan *Salix caprea*.

NEDERLAND: Gevonden den 26sten Juli 1912 door den heer H. A. A. VAN DER LEK op het landgoed Bakkershagen onder Wassenaar. De heer v. d. LEK was zoo welwillend exemplaren voor deze Flora te laten afbeelden.

TRAMETES RUBESCENS FR.

Tramète rouge.

Pl. 1869.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Sect. Polyporées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 1545, Vol. XX.

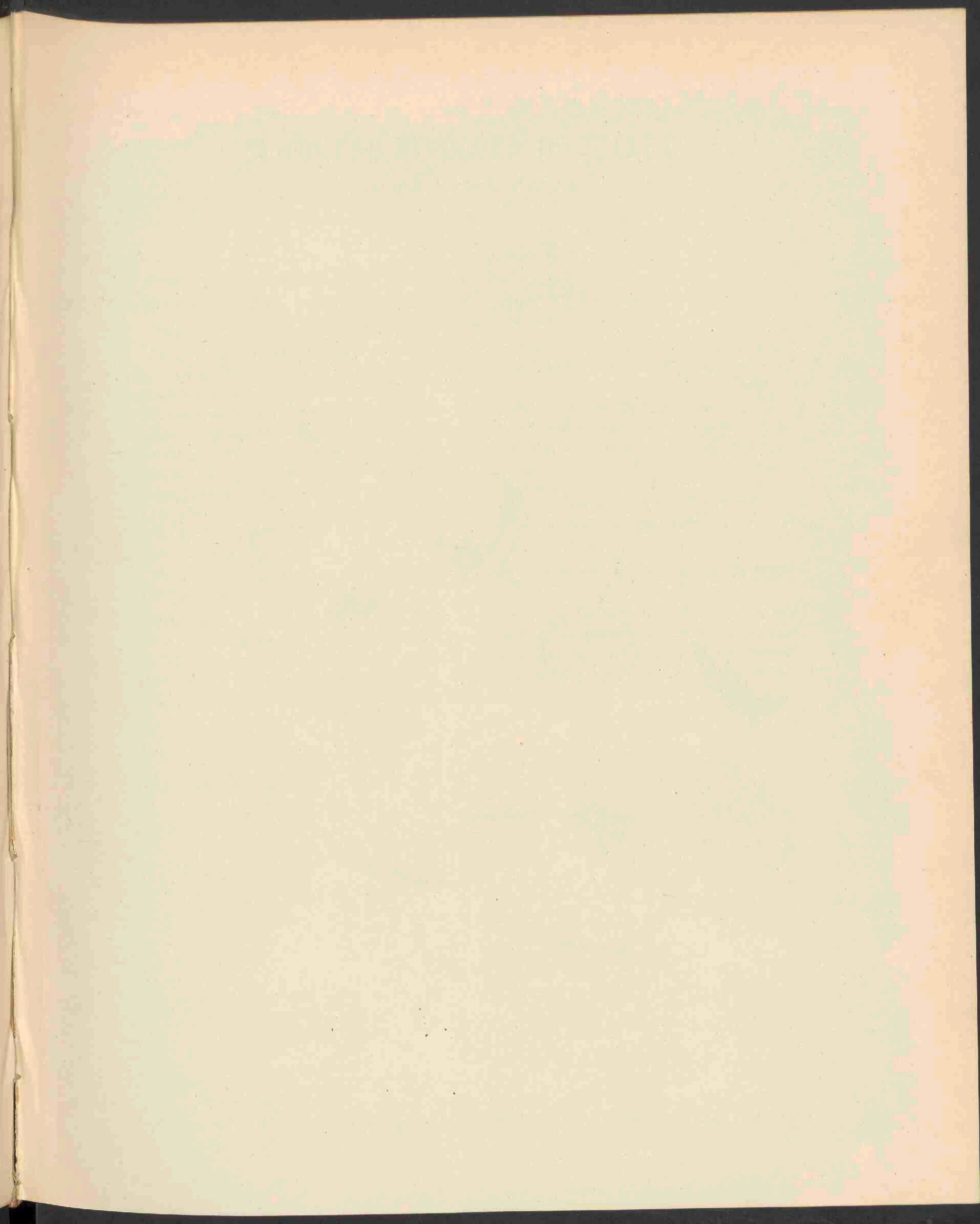
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Rougeâtre dans toutes les parties, jeune blanc-pruineux. Chapeau subéreux, non volumineux, glabre, enfin zôné; pores linéaires, allongés, droits, étroits obtus.

Chapeau 5—8 cm. en diamètre, 10—15 mm. de lat.; pores variables arrondis.

Tr. rubescens Fr. *Epic.* p. 492. *Hym. Eur.* p. 584; *Quél.* p. 272. *Daedalia Alb. et Schw.* p. 238. *t. II f. 2.* Fr. *Syst. Myc. I.* p. 339. *Sacc. Syll. VI.* p. 337.

HABITAT: Lieux humides des bois en Europe sur le Saule Marceau.

PAYS-BAS: Trouvé le 26 Juillet 1912 par M. H. A. A. VAN DER LEK à la maison de campagne Bakkershagen près de Wassenaar. M. v. D. LEK a eu la bienveillance de surveiller le dessin pour notre Flore.

CLITOCYBE RIVULOSA (PERS.) GILLET 1870.

CLITOCYBE RIVULOSA (P.) GILLET.

Begleufde Trechterzwam.

Pl. 1870.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomycetes. Agaricineae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XI, N°. 824.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Pileo e convexo plano, depresso, subcompacto, obtuso, expallente, glabro, rare albido demum rivuloso; stipite farcto, tenaci, elastico, subfibrilloso lamellisq[ue] adnato-decurrentibus, latis, subconfertis, incarnato-albis.

Pileus incarnatus, rufescens etc., siccus albescens, levigatus. Odor gratus, sapor mitis.

Hoed eerst bol, dan vlak, ingedrukt, tamelijk vast, stomp, verbleekend, glad, door een zacht rijp witachtig, ten slotte gesleufd. Steel gevuld, taai, elastisch, iets vezelig; plaatjes aangegroeid-aflopend, breed, tamelijk dicht bijeen, roodachtig.

Hoed vleeschkleurig, rood enz., bij droogte witwordend, glad.

Cl. rivulosa Pers. Syn. 369 (*Agar.*); *Fr. S. M. I.* p. 87, *Monogr.* p. 108, *Hym. Eur.* p. 86; *Quél.* p. 214; *Cooke*, *Ill. t.* 200. *A. cupula versicolor* Secr. N. 1016, *A. neptuneus* Batsch f. 118, *Sacc. Syll. v.* p. 153.

GROEIPLAATS: Langs wegen enz., algemeen in Europa, doch slechts bij een regenachtigen zomer duidelijk te herkennen.

NEDERLAND: Verzameld door den heer H. A. A. VAN DER LEK den 12den September 1912 op het buitengoed Bakkershagen onder Wassenaar. Zij werd gedeterminiseerd door den heer PATOULLARD als *Clitocybe rivulosa* „la petite forme blanche à lames roses, assez rare”. Voor zoover mij bekend werd zij niet eerder in ons land ontdekt en wij zijn derhalve den heer VAN DER LEK ten zeerste verplicht, dat hij deze nieuwe vondst voor de Flora Batava afstond.

CLITOCYBE RIVULOSA (P.) GILLET.

Clitocybe rigolée.

Pl. 1870.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Agaricinées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 824, Vol. XI.

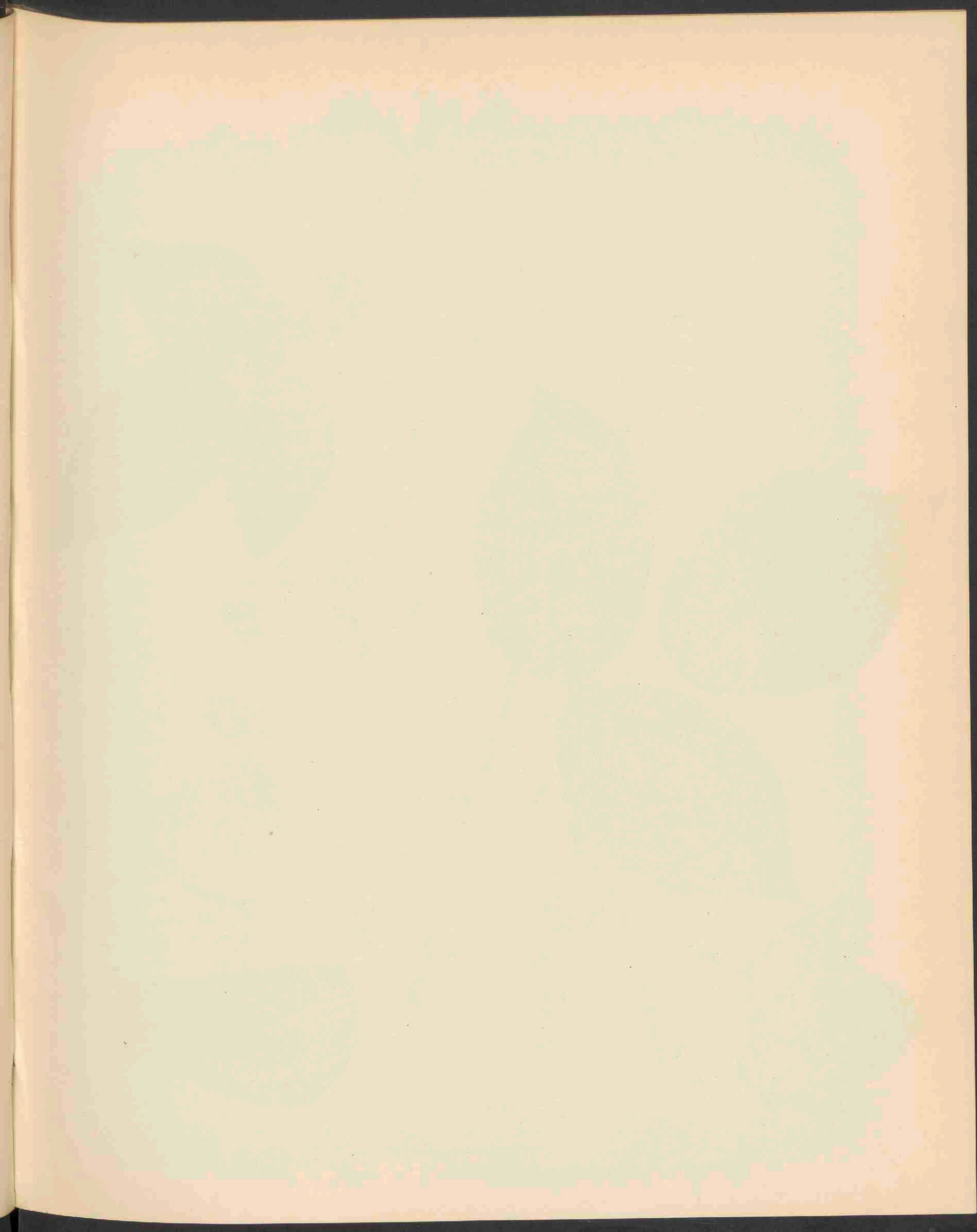
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau d'abord convexe, puis plan, déprimé, un peu compacte, obtus, devenant pâle, glabre, rarement blancheâtre, enfin rigolé. Pied plein, compacte, tenace, élastique, un peu fibreux. Feuilletts adnés-décurrents, blancs, incarnates.

Chapeau incarnate, rougeâtre etc., à l'état sec blancheâtre, glabre. Odeur agréable, saveur douce.

Cl. rivulosa. P. Syn. 369 (*Agar.*); Fr. S. M. I. p. 87, Monogr. p. 108, Hym. Eur. p. 86; Quél. p. 214; Cooke Ill. t. 200. *A. cupula versicolor* Secr. N. 1016; *A. neptuneus* Batsch f. 118. Sacc. Syll. V. p. 153.

HABITAT: Chemins etc., commun, mais ne peut être reconnu précisément qu'en été pluvieux.

PAYS-BAS: Recueilli par M. H. A. A. VAN DER LEK, le 12 Septembre 1912 à la maison de campagne Bakkershagen près de Wassenaar. Le champignon a été ferifié par M. PATOUILLARD, qui a donné le renseignement suivant: *Clitocybe rivulosa*, la petite forme blanche à lames roses, assez rare. Il me semble que la plante n'a jamais été trouvée dans notre pays; je suis bien reconnaissant à M. V. D. LEK pour qu'il a destiné cette trouvaille pour la Flore Batave.

RUBUS ROSACEUS. WH EN N. 1871.

RUBUS ROSACEUS WH. ET N.

Rooskleurige Braam.

Hoogduitsch: Rosenkelchige Brombeere.

Engelsch: Rose-colored bramble.

Bloeit: Juli. 2.

Pl. 1871.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

NATUURLIJK STELSEL; Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Rosaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. II, N°. 105.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Turiones procumbentes vel scandentes obsolete angulati fusco-purpurei parce pilosi vel calvati aculeis subaequalibus longis validis rectiusculis e basi dilatata lanceolatis calvis aculeolis setisque inaequalibus glanduliferis muniti. Folia ternata quinato-pedataque, petioli parce pilosi glandulosique aculeis falcatis muniti superne non canaliculati, petiolulus folioli terminalis tertiam fere partem longitudinis folioli aequans, stipulae alte adnatae anguste lineari-lanceolatae; foliola omnia petiolulata grosse inaequaliter serrata supra parce pilosa vel glabrescentia nitida, subtus pallidiora in nervis pilosa, terminale e basi cordata late ellipticum vel suborbiculare satis jonge acuminatum. Rami florentes angulati pilosi aculeis gracilibus rectis falcatisque, aculeolis setisque glanduliferis muniti; folia ternata, suprema integra. Inflorescentiae mediocris laxae patulae ramuli divaricati cymoso-partiti aculeati glandulosi tomentosi. Floris mediocris sepala externe cinereo-tomentosa in flore et post anthesin reflexa, petala lata suborbicularia rubra. Stamina in flore vix aperto recta stylos superantia, postea erecto-potentia demum conniventia. Germina glabra. (Focke).

Loten neerliggend of klimmend, flauw kantig, bruin-purper, spaarzaam behaard of kaalwordend voorzien van bijna even lange krachtige, bijna rechte, van af den verbreedten voet lancetvormige en kaalwordende stekels, stekeltjes en klierdragende ongelijke borstels. Bladeren drietallig of voetvormig vijftallig, stelen weinig behaard, beklierd en van boven niet goetvormig, voorzien van sikkelvormige stekels, steeltje van het topblaadje bijna het derde deel van de lengte van dit blaadje bereikend; steunblaadjes hoog aangegroeid smal lijn-lancetvormig; blaadjes allen gesteeld, grof en ongelijk gezaagd, van boven glimmend, spaarzaam behaard of kaalwordend, van onder lichter, op de nerven behaard, het eindblaadje van uit den hartvormigen voet breed elliptisch of rond, tamelijk lang toegespitst. Bloeitakken hoekig, behaard, voorzien van slanke, rechte of gebogen stekels, stekeltjes en klierdragende borstels; bladeren drietallig, het bovenste onverdeeld. Takken der middelmatige wijd uitstaande bloeiwijze uitgespreid cymeus, vertakt, viltig, met stekels en klieren voorzien. Bloemen van gemiddelde grootte, kelkclippen van buiten grijsviltig, in de bloem en na den bloei teruggeslagen; bloembladeren breed bijna rond, rosa. Meeldraden in de pas geopende bloem recht, langer dan de stijlen, later schuin uitstaande, ten slotte samennijgend. Vruchtbeginsels kaal.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* bloemblad, *b.* achterkant blad omgeslagen, *c.* gedeelte loot met klieren.

GROEIPLAATS: Lichte boschplekken en boschranden. In het stroomgebied van den Rijn en het Zwarte Woud en de Hooge Vogezen tot den Nederrijn verspreid; algemeen bij Aken, Eupen en Malmedy, evenals plaatselijk in België. Cfr. ASCHERSON en GRAEBNER. Syn. VI. I. p. 594.

NEDERLAND: Volgens vroegere onderzoekingen aangaande de inlandsche bramen uit het herbarium der Nederlandsche Botanische Vereeniging gevonden bij Hierden en Nunspeet door BEINZ en bij Onstwedde door SCHIPPER. Laatstgenoemde verzamelde deze braam in Juli 1912 tusschen Emmen en Odoorn en zond ons daarvan exemplaren voor onze afbeelding.

RUBUS ROSACEUS WH. ET N.

Ronce rose.

Fleurit: Juillet. 2.

Pl. 1871.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Rosacées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 105, Vol. II.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Tiges décombantes ou grimpantes obtusément anguleuses, brunes-pourpres, peu velues, devenant glabres, munies de glandes inégales et d'aiguillons robustes, longs, presque égaux, glabres, plus ou moins droits, élargis à la base, lancéolés. Feuilles ternées ou quinées, à peu velus, munis de glandes et d'aiguillons courbés en faux, planes en dessus, pétiole de la foliole terminale atteignant presque un tiers de la longueur de celle-ci; stipules très étroites, linéaires lancéolées; folioles toutes pétiolulées, bordées de dents inégales et grosses, un peu poilues ou glabrescentes, luisantes en dessus, plus pâles et poilues sur les nervures en dessous, la terminale creusée en cœur à la base largement elliptique ou suborbiculaire et assez longuement acuminée. Rameaux florifères anguleux, velus, munis d'aiguillons grêles, droits ou courbés en faux, de petits aiguillons sétacés et de poils glanduleuses; feuilles ternées, les supérieures intègres. Fleurs en grappe de taille moyenne, lâche divisée en branches divarquées cymeuses, tomenteuses, glanduleuses et armées d'aiguillons. Fleurs médiocres, calice à segments cendrés-tomenteux, réfléchis pendant la floraison et à la maturité; pétales larges suborbiculaires, roses. Etamines dans la fleur à peine écloses plus longues que les styles, dressées, plus tard étalées et conniventes. Carpelles glabres.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Pétale. *b.* Face inférieure de la feuille recourbée. *c.* Pièce d'une tige foliifère avec les glandes.

HABITAT: Lieux clairs et bords des forêts dans les pays riverains du Rhin, du Forêt noir et des Hautes Vosges jusqu'au Rhin inférieur; commun près d'Aix les Bains, Eupen et Malmedy, dispersé çà et là en Belgique. Voyez ASCHERSON et GRAEBNER. Syn. VI. I. p. 594.

PAYS-BAS: Nos investigations sur les ronces indigènes dans l'herbier de la Société Botanique Néerlandaise nous ont fait connaître des spécimens de Hierden et de Nunspeet trouvés par M. Beinz et d'autres près de Onstwedde recueillis par M. SCHIPPER. Celui-ci nous a fourni les exemplaires pour notre dessin, trouvés par lui-même entre les villages Emmen et Odoorn, province de Drente.

WELLS & COMPANY

NEW YORK

1880

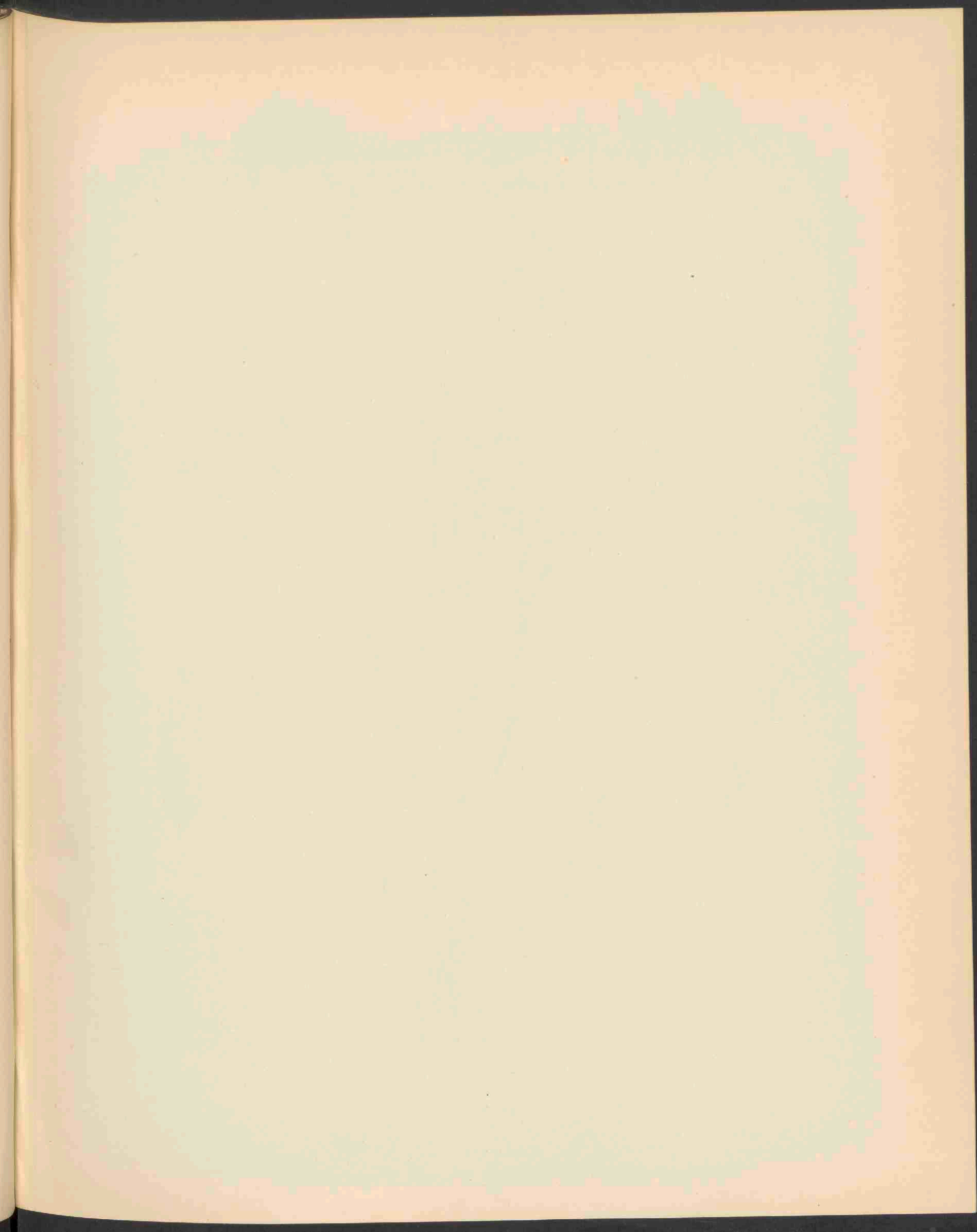
Advertisement for Wells & Company

Advertisement for Wells & Company

Advertisement for Wells & Company

Main body of text, likely an advertisement or notice, containing several paragraphs of faint, illegible text.

Second main body of text, continuing the advertisement or notice, also containing faint, illegible text.

BROMUS SQUARROSUS L. C. VILLOSUS KOCH. 1872.

BROMUS SQUARROSUS L. C. VILLOSUS KOCH.

Rappige Dravik, wollige vorm.

Hoogduitsch: Sparrige Trespe, Zottige Form.

Engelsch: Hairy Form of the Squarrose Brome.

Bloeit: Juni—Juli. ☉.

Pl. 1872.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Monocotyledoneae. Ord. Gramineae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. I, N°. 41.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Zie Dl. XXIII, N°. 1767.

KENMERKEN DER VARIËTEIT: Kroonkafjes, sterk behaard.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* Bloempakje. *b.* buitenste kroonkafjes van ter zijde, *c.* bloem.

GROEIPLAATS: Verspreid met de hoofdsoort voorkomende.

NEDERLAND: De variëteit werd door de heeren WACHTER en JANSEN, den 1sten Juli 1912 nabij Rotterdam waargenomen en mij welwillend ter afbeelding toegezonden.

BROMUS SQUARROSUS L. C. VILLOSUS KOCH.

Brome rude var. velu.

Fleurit: Juin—Juillet. ☉.

Pl. 1872.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Monocotylédonées. Ord. Graminées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 41, Vol. I.

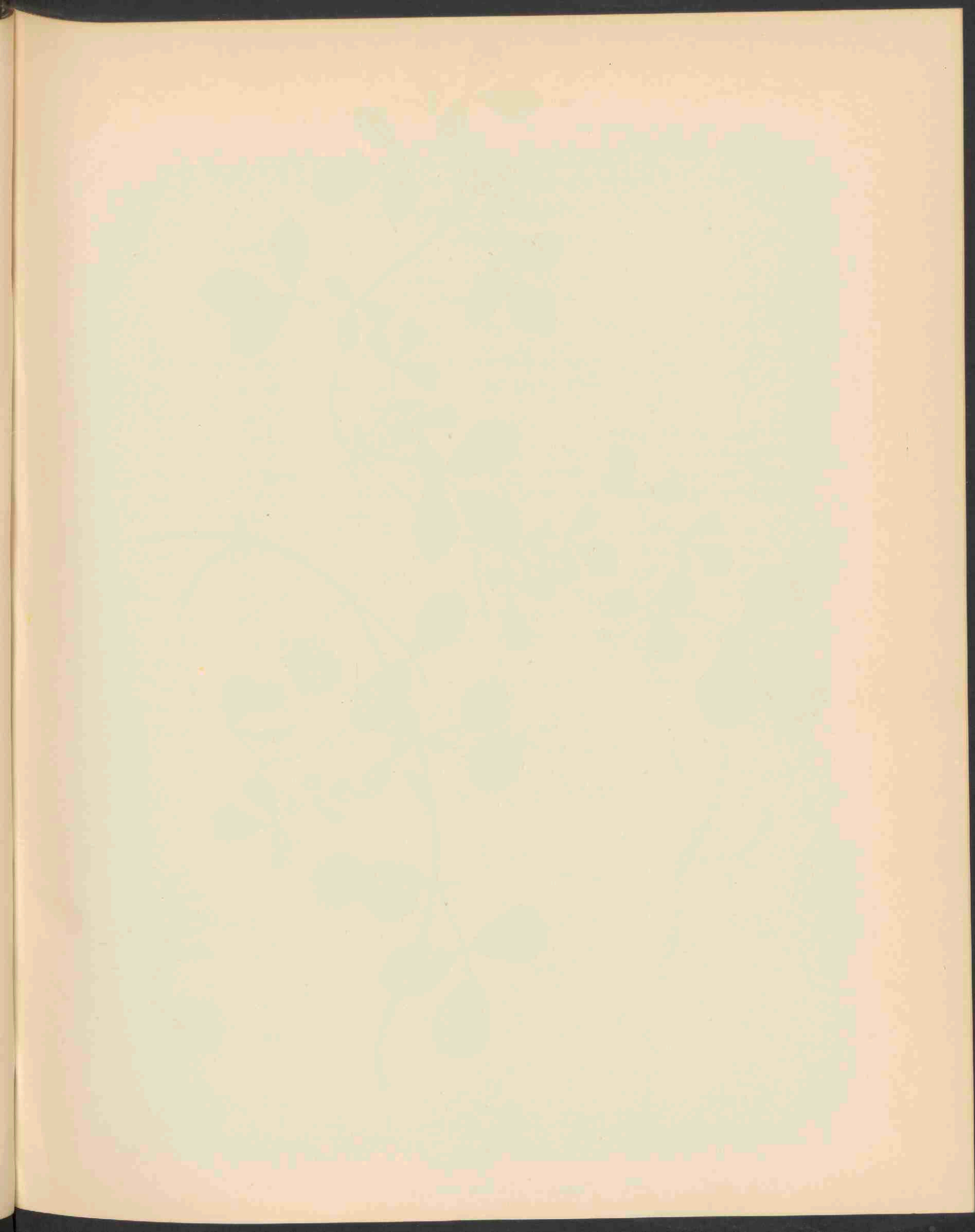
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Voyez le N°. 1767, Vol. XVIII.

CARACTÈRES DE LA VARIÉTÉ: Glumelles très velues.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Epillet. *b.* Glumelle inférieure vue en profil. *c.* Fleur.

HABITAT: Çà et là avec l'espèce générale.

PAYS-BAS: La variété a été trouvée le 1er Juillet 1912 par M. M. WACHTER et JANSEN, qui ont eu la bienveillance de m'envoyer un exemplaire pour la reproduction dans notre Flore.

MEDICAGO CILIARIS WILLD. 1873.

MEDICAGO CILIARIS WILLD.

Gewimperde Rolklaver.

Hoogduitsch: Bewimperder Schneckenklee.

Engelsch: Ciliate Medick.

Bloeit: Juli—Augustus. ☉.

Pl. 1873.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XVII. Ord. IV. Diadelphia. Decandria.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Papilionaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. III, N°. 228.

SOORTELIJKE KENMERKEN: glabriuscula, stipulis incisis, foliosis obovato-rhombeis, pedunculis 1—3—floris folio brevioribus, floribus maiusculis, flavis, legumine magno villosa ovoideo-globoso utrinque convexo spiris 6—8 laxiusculis facie nervoso-reticulatis, margine crasso plano distiche spinoso, spinis subulatis rectis legumini adpressis vel patulis, basi bicurvis crure posteriori in nervum facierum lateralium abeunte.

Vrijwel kaal; steunblaadjes ingesneden, bladvormig, omgekeerd ei-ruitvormig, bloemstelen 1—3 bloemig, korter dan het blad; bloemen tamelijk groot, geel; peul groot behaard eivormig rond, ter weerszijde bol, met 6—8 wijde windingen, die op de zijden netvormig geaderd zijn, rand dik, vlak, tweerijig bestekeld, stekels elsvormig, recht tegen de peul aangedrukt of afstaand, aan den voet gespleten, met het naar achteren gekeerde deel ingeplant op de nerf der zijvlakken.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* Bloem, van onderen gezien. *b.* Ten deele afgewonden vrucht. *c.* Zaadje.

GROEIPLAATS: Op bouwlanden op de Canarische eilanden, Madera, de Middellandsche zee-kust van Europa en in Noord-Afrika.

NEDERLAND: De afgebeelde plant werd mij welwillend toegezonden door den heer J. TH. HENRAED te Gorinchem, die haar den 3den Juli 1912 in de omstreken van die stad had gevonden.

MEDICAGO CILIARIS WILLD.

Luzerne ciliée.

Fleurit: Juillet—Août. ☉.

Pl. 1873.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XVII. Ord. IV. Diadelphia. Decandria.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Papilionacées.

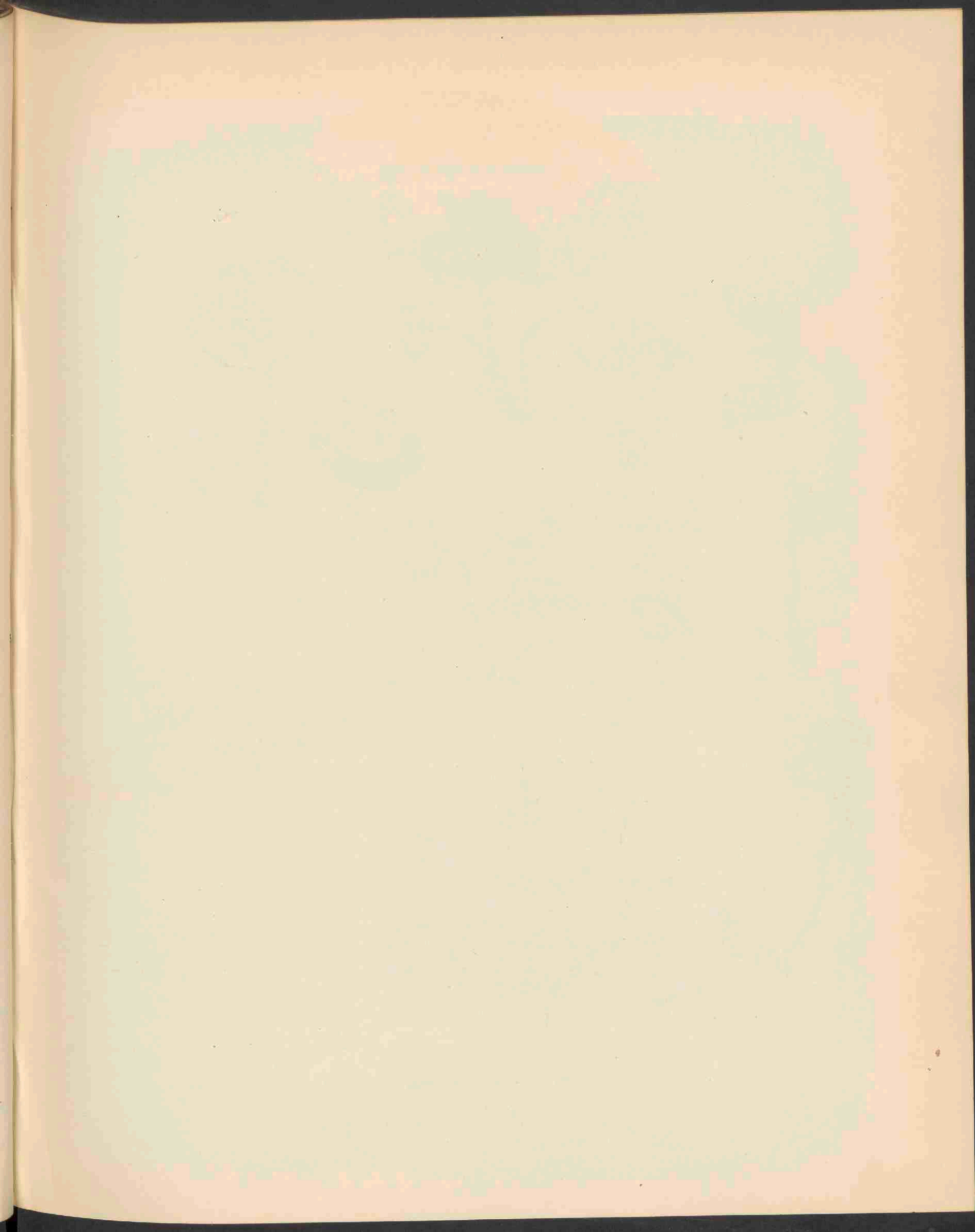
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 228, Vol. III.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Plante presque glabre; stipules incisées-dentées, obovées-rhomboides, pédoncules portant 1—3 fleurs, plus courts que la feuille; fleurs assez grandes, jaunes, gousse velue, grande, ovoïde-globuleuse, arrondie aux deux bouts, à spire un peu lâche, tournant à droite et formant 6—8 tours décroissant aux deux extrémités; faces planes, glabres, réticulées-veinées; bord épais, plane, creusé de chaque côté d'un sillon latéral profond et interrompu par les épines; celles-ci subulées, nombreuses, rapprochées, longues, insérées obliquement par leur base, étalées et entrecroisées.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur vue en dessous. *b.* Gousse en partie déroulée. *c.* Graine.

HABITAT: Champs des Iles Canariennes, de Madère, de la région méditerranéenne de l'Europe et de l'Afrique septentrionale.

PAYS-BAS: La plante figurée dans notre planche nous a été envoyée par M. J. TH. HENRARD, Pharmacien à Gorinchem, qui l'avait recueillie le 3 Juillet 1912 dans les environs de cette ville.

SCLEROTINIA TUBEROSA (HEDW.) FUCK. 1874.

SCLEROTINIA TUBEROSA (HEDW.) FUCK.

Knol-bekerzwam.

Pl. 1874.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Discomycetes. Fam. Pezizeae.

GESLACHTSKENMERKEN: Ascoma maiusculum minutum, longe stipitatum e sclerotio ortum, plus minusve infundibuliforme carnosu-ceraceum, marginatum, demum magis explanatum, plerumque glabrum. Asci elongati 8-spori. Sporidia ovata, oblonga ellipsoideave, hyalina, guttulata, continua. Paraphyses filiformes. Terrestres vernaesque, verisimiliter plures parum distinctae. Status conidicus, in pluribus, Botrytis species refert.

Vruchtlichaam tamelijk groot of klein, lang gesteeld, uit een sklerotium ontspringend, meer of minder trechtvormig, vleezig tot wasachtig, van een rand voorzien, ten slotte meer uitgespreid, meestal glad. Sporenbuizen lang, 8-sporig. Sporen eivormig, langwerpig of ellipsoide, doorzichtig, met droppels voorzien, onverdeeld. Paraphysen draadvormig.

Op den grond voorkomende, voorjaarsvormen, waarvan waarschijnlijk velen niet goed onderscheiden kunnen worden. De conidienvorm behoort bij het meerendeel tot het geslacht Botrytis.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Sclerotio profunde infosso tuberiformi extus nigro, intus albo, $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ cm. diam. inaequali, e quoque sclerotio 3—6 ascomatibus stipitatis: stipite tereti inaequali, 30—35 mm. long., 3—4 mm. cr., radiculoso, ascomate initio urceolato, dein calyciformi, ceraceo-subcoriaceo, glabro, castaneo, 1 — $1\frac{1}{2}$ cm. diam.; ascis cylindricis, apice truncatis, 120 — $140 = 10$ p. s. 90 — 100 long.; paraphysibus, filiformibus obvallatis, octosporis; sporidiis oblique monostichis, oblongo-ellipsoideis 15 — $17 = 6$ — 7 , 2 guttulis, hyalinis.

Sclerotium diep ingegraven, knolvormig, van buiten zwart, van binnen wit, $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ cm. in doorsnede, ongelijk, uit elk sclerotium ontspringen 3—6 gesteelde, ascomata. Steel glad, ongelijk, 30—35 mm. lang, 3—4 mm. dik, wortelachtig. Vruchtlichaam in het begin kruikvormig, dan kelkvormig, wasachtig tot kraakbeenig, glad, kastanjebruin, 1 — $1\frac{1}{2}$ cm. in doorsnede; asci cilindervormig, aan den top afgestompt, 120 — 140 bij 10 , meestal 90 — 100 μ lang; paraphysen draadvormig, palissadenvormig, achtsporig; sporen schuin eenrijig, langwerpig-ellipsoide 15 — $17 = 6$ — 7 μ , met 2 droppels, doorschijnend.

Scl. tuberosa (Hedw.) Fuck. *Symb.* p. 331. *De Seyn. Veg. inf.* III t. II. *Octospora tuberosa* Hedw. *Musc.* II. t. 10 (1789), *Peziza* Bull. t. 485 f. 2—3 (1790), *Fr. Syst. Myc.* II. p. 58, *Gonn. et Rabenh. tab.* I. fig. 1; *Sow. t.* 63. *Rutstroemia* Karst. *M. F. I.* p. 105, *Phialea* Gill. *Disc. c. ic. Sacc. Syll.* VIII. p. 195.

VERKLARING DER AFBEELDING: a. gedeelte van het vruchtlichaam met asci en paraphysen, b. sporen, c. top der asci, d. doorsnede sclerotium.

GROEIPLAATS: Op beschaduwde gronden in Italië, Duitschland, Frankrijk, België en Engeland, dikwijls in gezelschap van Anemonen en Colchicum.

NEDERLAND: Reeds in den Prodr. Florae Bat. Ed. I. Vol. II Pars I. p. 398 vermeld uit het herbarium der Nederl. Bot. Vereeniging als gevonden door de heeren Dozy en Molkenboer, ongeveer 1835, op Poelgeest bij Leiden. De heer H. A. A. VAN DER LEK trof de plant aldaar nog aan den 3den April 1912 en verzamelde ook het volgend jaar exemplaren, om de sporen te kunnen afbeelden. Voor de goede zorgen voor deze afbeelding besteed zijn wij den heer VAN DER LEK zeer dankbaar.

SCLEROTINIA TUBEROSA (HEDW.) FUCK.

Sclerotinia tubereuse.

Pl. 1874.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Discomycètes. Fam. Pezizées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Ascome assez grand, ou petit, longuement stipulé, se développant d'un sclérotium, plus ou moins infundibuliforme, charnu-ceracé, bordé, plus tard étalé, ordinairement glabre. Asques allongés à 8 spores. Celles-ci ovées, oblongues ou ellipsoïdes, hyalines, continues, guttulées. Paraphyses filiformes. Champignons terrestres et vernaies, dont plusieurs ne sont que mal définis. Etat conidien, chez plusieurs entre eux, se rapportant au genre Botrytis.

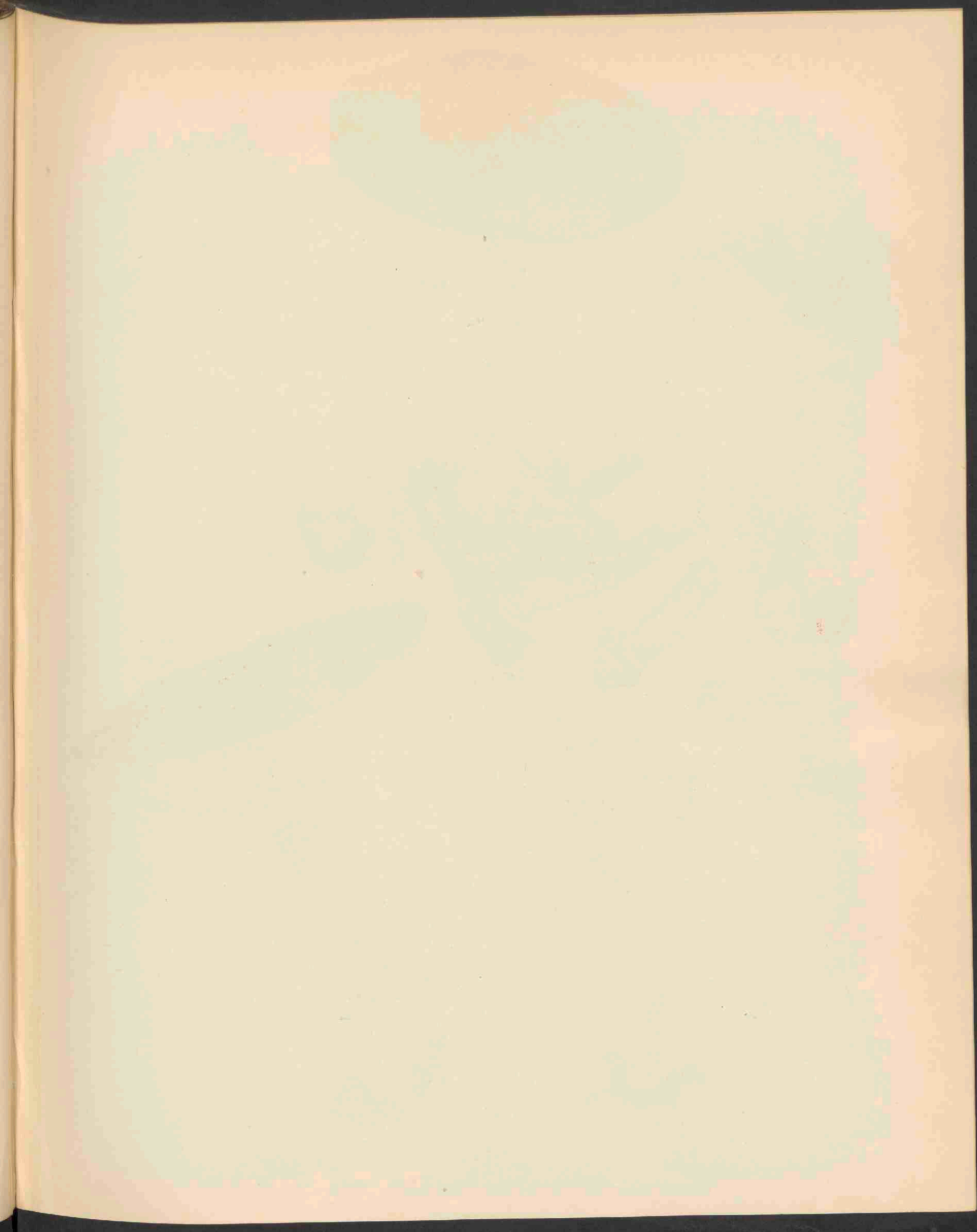
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Sclérotium profondément enfoui, tubereux, noir à l'extrémité, blanc en dedans, $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ cm. en diamètre, inégal, poussant de chaque sclérotium 3—6 ascomes stipités; pied lisse, inégal, 30—35 mm. long, 3—4 mm. épais, radicaux; chaque ascome d'abord en forme de cruche, plus tard caliciforme, céracé-subcoriace, glabre, chatain, 1— $1\frac{1}{2}$ cm. en diam.; asques cylindracés, tronqués au sommet, à 8 spores; 120 — $140 = 10$, ord. 90—100 longs; paraphyses filiformes, linéaires, spores obliquement monostiches, oblongues-ellipsoïdes, 15 — $17 = 6$ — 7 , à 2 gouttelets, hyalines.

Scl. tuberosa (Hedw.) Fuck. *Symb. p.* 331. *De Seyn. Veg. inf. III. t. II. Octospora tuberosa* Hedw. *Musc. II. t. 10.* (1798), *Peziza Bull. t. 485 f. 2—3.* (1790), *Fr. Syst. Myc. II. p. 58, Gonn. et Rabenh. tab. I. fig. 1; Sow. t. 63. Rutstroemeria* Karst. *M. F. I. p. 105, Phialea Gill. Disc. c. ic., Sacc. Syll. VIII. p. 195.*

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Partie de l'ascome avec les asques et les paraphyses. *b.* Spores. *c.* Sommet des asques. *d.* Coupe par le Sclérotium.

HABITAT: Lieux ombragés d'Italie, Allemagne, France, Belgique et Angleterre, souvent accompagnant les Anémones et le Colchicum.

PAYS-BAS: Déjà mentionné dans le Prodr. Florae Batavae Ed. I. Vol. II. Pars. I. p. 398, d'après des spécimens se trouvant dans l'herbier de la Société botanique néerlandaise, trouvés environ 1835 par M. M. DOZY et MOLKENBOER à la maison de campagne Poelgeest près de Leyde. Mr. H. A. A. VAN DER LEK a eu le plaisir de retrouver notre champignon au même endroit le 3e Avril 1912 et encore l'année suivante pour recueillir les spores. Nous sommes bien reconnaissants pour les soins, qu'il a eus de notre dessin.

COLLYBIA PLATYPHYLLA (FR.) QUÉL. 1875.

COLLYBIA PLATYPHYLLA (FR.) QUEL.

Breedplatige penningzwam.

Pl. 1875.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Basidiomycetes. Fam. Hymenomycetes. Sect. Agaricaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. X, N°. 799.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Pileo carnosio-membranaceo, explanato, obtuso, udo, fibrilloso, virgato; stipite farcto, aequali, molli, nudo, striato, pallido, radice praemorsa; lamellis truncato-adnaxis, distantibus, latissimis, albis.

Pileus 8—11 cm. latus; stipes 8—11 cm. longus, 1 cm. crassus; sporae ellipsoideae 17—18 = 12—13 (SMITH), 8—10 = 5—6 (BRITZ). Tenuis, fragilis. Pileus aquosus, e fusco cinereoque albicans.

Hoed vleezig-vliezig, vlak wordend, stomp, vochtig, vezelig, gestreept; steel gevuld, gelijk, zacht, naakt, gestreept, bleek, met afgeknotten wortel; plaatjes afgeknot-aangehecht, van elkaar verwijderd, zeer breed, wit.

Hoed 8—12 cm. breed; steel 8—11 cm. hoog, 1 cm. dik; sporen ellipsoide 17—18 = 12—13 μ volgens SMITH, 8—10 = 5—6 volgens BRITZ. Geheele zwam teer, breekbaar. Hoed waterig, eerst bruin of aschkleurig, later verbleekend.

C. platyphylla Fr. *S. M. I.* p. 117, *Hym. Eur.* p. 110; *Cooke III t.* 128; *Weinm. Ross.* p. 66, *Secr. n.* 750; *Paul t.* 97 f. 1; *Burb. C. IV. t.* 18. *A. grammocephalus* Bull. t. 591; *Sacc. Syll. V.* p. 203.

GROEIPLAATS: Op en nabij tronken van *Betula*, *Fagus* enz. in Europa en in Zuid-Carolina in de Vereenigde Staten.

NEDERLAND: Tot nog toe niet voor ons land vermeld. Zij werd daar den 4den September 1912 gevonden door den heer H. A. A. VAN DER LEK op het landgoed Bakkershagen onder Wassenaar en welwillend ter afbeelding toegezonden.

COLLYBIA PLATYPHYLLA (FR.) QUEL.

Collybia à feuillets larges.

Pl. 1875.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Basidiomycètes. Fam. Hyménomycètes. Sect. Agaricinées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 799, Vol. X.

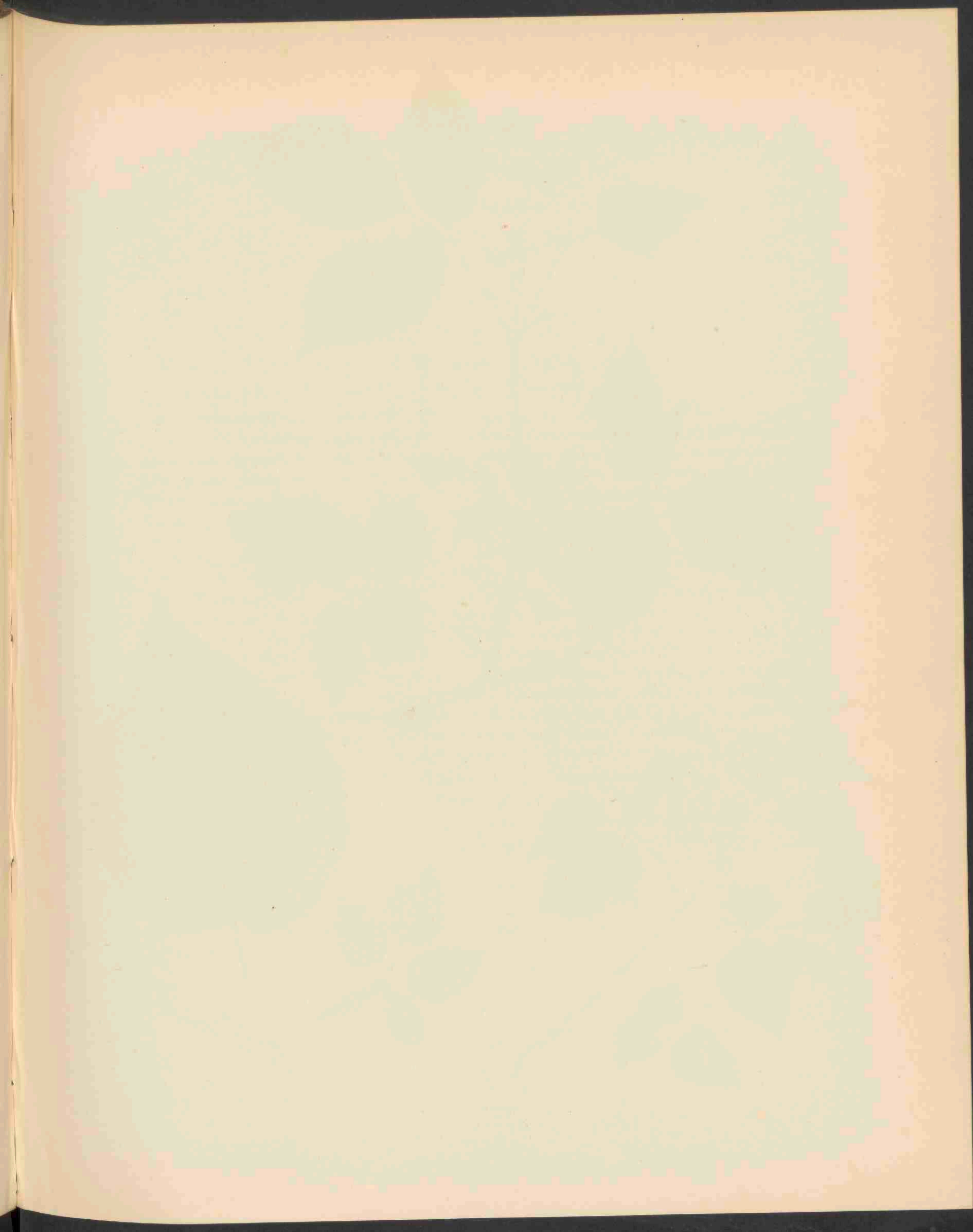
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau charnu-membraneux, étalé, obtus, humide, fibrilleux, strié; pied plein, égal, moux, nu, strié, pâle à racine mordue; feuillets tronqués-adnés, espacés, très larges, blancs.

Chapeau 8—11 cm. large; pied 8—11 cm. haut, 1 cm. large; spores ellipsoïdes 17—18 = 12—13 selon SMITH, 8—10 = 5—6 selon BRITZ. Grêle, fragile. Pied aqueux, d'abord brun ou cendré, plus tard devenant plus pâle.

C. platyphylla Fr. S. M. I. p. 117, Hym. Eur. p. 110; Cooke III t. 128; Weinm. Ross. p. 66, Secr. n. 750; Paul t. 97 f. 1; Buxb. C. IV. t. 18; *A. grammocephalus* Bull. t. 591; Sacc. Syll. V. p. 203.

HABITAT: Sur des troncs de *Belula*, *Fagus* etc. en Europe et en Caroline méridionale des Etats Unis.

PAYS-BAS: Jusqu'à ce jour inconnu dans notre pays. Trouvé le 4er Septembre 1912 par M. H. A. A. VAN DER LEK à la maison de campagne Bakkershagen, près de Wassenaar, qui nous a procuré l'original de notre dessin.

RUBUS FISSUS LINDL. 1876.

RUBUS FISSUS LINDI.

Braam met gespleten bladeren.

Hoogduitsch: Gespaltenblättrige Brombeere.

Engelsch: Slit-leaved bramble.

Bloeit: Juni. 2.

Pl. 1876.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Rosaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. II, N°. 105.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Radix repens prolifera; turiones erecto-arcuati obtusanguli inferne teretes parce pilosi vel glabriusculi aculeis crebris conformibus rectis e basi vix dilatata subulatis muniti; folia quinato-digitata vel septenata, petiolo manifeste canaliculato; foliola plicata argute serrata utrinque viridia supra parce pilosa subtus in nervis pubescentia; foliolum terminale cordato-ovatum acuminatum, infima sessilia; rami floriferi horizontaliter patentibus pauciflori; inflorescentia racemosa vel subpaniculata, flos terminalis subsessilis; sepala viridia tomentoso-marginata post anthesin patula vel fructum laxè amplectentia; petala in flore expanso distantia; stamina stylos fere aequantia in flore expansa; fructus mediocris atrosanguineus. (Focke).

Wortel kruipend met uitloopers; loten rechtop gebogen, stompkantig, benedenwaarts bijna rond verspreid behaard of bijna kaal, voorzien van talrijke gelijkvormige rechte stekels, die uit een nauwelijks verbreedend voet elsvormig toelopen; bladeren handvormig vijf of zevendeelig met een duidelijk goetvormigen bladsteel; blaadjes gevouwen, scherp gezaagd aan beide zijden groen, van boven verspreid behaard, van onder op de nerven zachtharig; eindblaadje hart-eivormig, toegespitst; de onderste blaadjes zittend; bloeitakken horizontaal uitstaand, weinig bloemig; bloeiwijze tros- of eenigszins pluimvormig, eindbloem bijna zittend; kelkklippen groen, grijsviltig berand, na den bloei uitstaand of de vrucht wijd omsluitend; bloembladeren bij de bloem van elkaar verwijderd; meeldraden bijna even groot als de stijlen in de geopende bloem; vruchten middelgroot, purperzwart.

VERKLARING VAN DE AFBEELDING: A. Jonge loot, a. bloem, b. bloemblad, c. stengelstuk, d. stekel (ver groot), e. blad eener jonge loot, f. topblad (nat. gr.).

GROEIPLAATS: Boschranden en struikgewas, verspreid door het noordelijke gebied van Midden-Europa tot aan den Harz., 't Westerwoud en de Belgische Ardennen; betrekkelijk algemeen in het Noord-Oosten (Oost-Pruisen).

NEDERLAND: In den Prodrromus Ed. II reeds voor verschillende plaatsen van ons land vermeld; hoofdzakelijk op diluviale gronden. De afgebeelde plant werd welwillend toegezonden door den heer W. W. SCHIPPER te Winschoten, die haar verzamelde den 10den Juni 1912 te Ellersinghuizen bij Vlachtwedde.

RUBUS FISSUS.

Ronce à feuilles fendues.

Fleurit: Juin. 2.

Pl. 1876.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Rosacées.

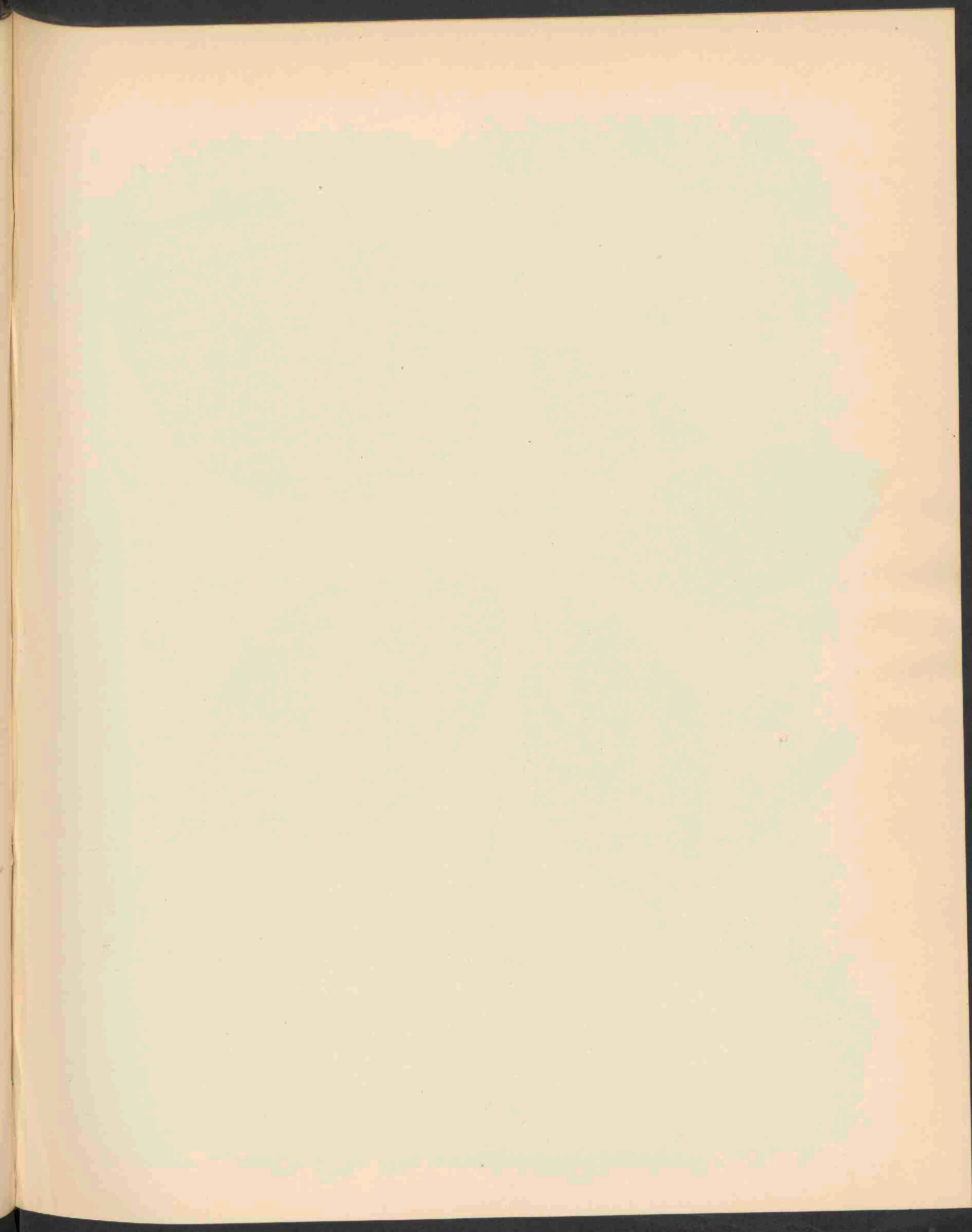
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 105, Vol. II.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Racine rampante, prolifère. Tiges foliifères dressées-arquées, obtusément anguleuses arrondies à la base, un peu velues, munies d'aiguillons nombreux, égaux, droits, subulés d'une base à peine élargie; feuilles quinées-digitées ou septenées à petiole commun manifestement canaliculé en dessus, folioles plissées bordées de dents aigues, vertes des deux côtés, un peu velues en dessus poilues sur les nervures en dessous, la terminale ovée et creusée en coeur à la base, acuminée, les inférieures sessiles. Tiges florifères horizontalement étalées pauciflores, inflorescence en grappe ou presque panachée à fleur terminale sessile; sépales verts à bords tomenteux, après la floraison étalés ou un peu appliqués sur le fruit à la maturité, pétales dans la fleur éclosés espacés; étamines presque aussi longues que les styles; fruit médiocre, rouge-noir.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur, *b.* Pétale, *c.* Pièce de la tige foliifère, *d.* Aiguillon (gr.), *e.* Feuille de la tige jeune, *f.* Foliole terminale (grand. naturel).

HABITAT: Bords des bois et buissons, dispersé dans la région septentrionale de l'Europe centrale jusqu'au Harz, le Westerwald et les Ardennes belgiques; assez commun au Nord-Est. (Prusse orientale).

PAYS-BAS: Déjà mentionné dans le Prodrôme Ed. II. de divers lieux de notre pays, principalement des contrées diluviales. La plante dessinée nous a été offerte par l'amitié de M. W. W. SCHIPPER à Winschoten, qui l'a recueillie le 10 Juin 1912 à Ellersinghuizen près de Vlachtwedde, province de Groningue.

RUBUS RUDIS WH. ET N. 1877.

RUBUS RUDIS WH. ET N.

Ruwe Braam.

Hoogduitsch: Rohe Brombeere.

Engelsch: Rough Bramble.

Bloeit: Juni—Juli. 2.

Pl. 1877.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Rosaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. II, N°. 105.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Turiones e basi arcuata prostrati vel in dumetis scandentes angulati superne striato-sulcati vix pilosi glandulosi aciculato-exasperati, aculeis subaequalibus in parte superiore ad angulos dispositis e basi dilatata compressa reclinatis instructi; folia ternata et quinato-pedata, petiolo parce piloso aculeis falcatis armato, stipulis linearibus; foliola omnia petiolulata inaequaliter grosse serrata supra nitida glabra vel parce pilosa, subtus tomento tenui adpresso canescentia vel virentia, terminale ovatum ellepticum vel rhombeum longe acuminatum petiolulo triplo longius. Ramorum floriferorum folia ternata; inflorescentiae amplae effusae ramuli divaricati infra medium cymoso-partiti cum pedunculis tenuibus elongatis tomentosi glandulosi aculeolatique; bractee lanceolatae; inferiores trifidae; flores parvuli, calyces cinereo-tomentelli, sepala pedunculis duplo vel triplo breviora triangulari-lanceolata in fructu patentia (rarius laxe reflexa); petala anguste obovato vel spathulata plerumque emarginata parva pallide rosea; stamina stylos parum superantia in medio anthesi erecto-patentia; germina glabra, fructus parvi globosi atri nitidi; putamen parvum tumidum formae variabilis, oblongum vel semiorbiculare. (Focke.)

Loten uit gebogen voet neerliggend of tusschen struikgewas klimmend, hoekig, naar boven gestreept-gevoord, nauwelijks behaard, beklierd en ruw bestekeld, voorzien van bijna gelijk lange stekels, die in het bovenste gedeelte langs de kanten geplaatst zijn en uit een verbrede, samengedrukten voet teruggebogen; bladeren drietallig of voetvormig-vijfdeelig, met spaarzaam behaarde steel, die met sikkelvormige stekels bewapend is; steunblaadjes lijnvormig; blaadjes allen gesteeld ongelijk grof gezaagd, van boven glanzend, glad of licht behaard, van onder door een licht aangedrukt vilt witachtig of groen; eindblaadje eivormig, elliptisch of ruitvormig met lang toegespitsten top, driemaal langer dan zijn steel. Bladeren der bloeitakken drietallig; takken der groote uitgespreide bloeiwijze uiteenstaande, beneden het midden cymeus-vertakt evenals de lange dunne bloemdeelen viltig, klierig en bestekeld; schutblaadjes lancetvormig, de onderste driespletig; bloemen klein, kelk grijs-viltig, slippen twee- of driemaal korter dan de bloemstelen, driehoekig-lancetvormig bij de vrucht afstaande (zeldzamer los teruggeslagen); bloembladeren smal omgekeerd eivormig of spatelvormig meestal uitgerand, klein en bleek rosa; meeldraden nauwelijks grooter dan de stijlen, in den vollen bloei schuin-uitstaande; vruchtbeginsels glad, vruchten klein, bolvormig, glimmend zwart; steenkern klein, gezwollen verschillend van gedaante, langwerpig of half bolvormig.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* bloem, vergr., *b.* kelk, vergr. sterk beklierd, *c.* jonge bladloot.

GROEIPLAATS: In het lagere berg- en heuvelland, zeldzamer in de vlakke, in bosschen en tusschen struikgewas in boschstreken. Van Flensburg af zuidwaarts, hier en daar in Sleeswijk-Holstein,

westelijk Mecklenburg, en de Mark Brandenburg, het koninkrijk Saksen; van uit deze streken westelijk door Duitschland, België en Zwitserland verspreid, hier en daar algemeen. Ook uit Oostenrijk van verschillende plaatsen opgegeven.

Zie ASCHERSON en GRAEBNER. Syn. VI. I. p. 561.

NEDERLAND: In den Prodrômus Ed. II werd door mij met eenigen twijfel een exemplaar, gevonden in 1853 bij Boxmeer, tot deze soort gebracht. De afgebeelde plant werd gevonden door den heer W. W. SCHIPPER den 24sten Juli 1911 aan de oude Kleefsche baan bij Nijmegen. Gelijk reeds zoovele jaren ben ik den heer SCHIPPER veel verplicht voor de getrouwe hulp als medewerker aan de Flora Batava verleend, waardoor dit werk een standaardboek vormt voor de in Nederland gevonden bramen.

RUBUS RUDIS WH. ET N.

Ronce rude.

Fleurit: Juin—Juillet. 2.

Pl. 1877.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Rosacées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 105, Vol. II.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Tiges foliifères arquées décombantes ou grimpantes dans les buissons, anguleuses, striées-caniculées munies d'aiguillons presque égaux disposés sur les angles au sommet de la tige, élargis à la base, comprimés, réfléchis. Feuilles ternées et quinées-pédates, à pétiole commun un peu velu, armé d'aiguillons courbés en faux; stipules linéaires; folioles toutes pétio-lulées inégalement et fortement dentées en scie, luisantes, glabres ou un peu velues en dessus, briève-ment tomenteuses et d'un vert-blanchâtre en dessus, la terminale ovée elliptique ou rhomboïde, longuement acuminée trois fois plus longue que son pétiole. Tiges florifères à feuilles ternées; rameaux de la grappe ample et étalée divariqués, au dessous du milieu cymeux, aussi que les pédoncules grêles, allongés tomenteux-glanduleux et munis d'aiguillons; bractées lancéolées, les inférieures trifides: fleurs petites, sépales du calice cendré-tomenteux deux ou trois fois plus courts que les pédoncules, triangulaires-lancéolés étalés à la maturité du fruit (rarement réfléchis lâchement); pétales étroits obovés ou spathulés, le plus souvent échancrés, petits, roses pâles; étamines un peu plus longues que les styles, dans les fleurs en pleine floraison dressées-étalées; carpelles glabres; fruits petits globuleux, rouges-noirs luisants; noyaux petits, gonflés de forme variée, oblongs ou sémi-orbiculaires.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur, gr., *b.* Calice gr. très glanduleux, *c.* Pièce de la tige foliifère jeune.

HABITAT: Dans les parties inférieures des contrées montagneuses et accidentées, rarement dans la plaine, dans les bois et les buissons. De Flensbourg vers le Sud, ça et là en Sleswick-Holstein, le Mecklenbourg occidental et le Marc Brandenbourg, le royaume Saxon; de ces régions vers l'ouest par l'Allemagne, la Belgique et la Suisse, quelquefois commun. Signalé aussi de l'Autriche de quelques lieux.

Voyez ASCHERSON et GRAEBNER. Syn. VI. I. p. 561.

PAYS-BAS: Dans ma révision du Prodrôme Florae Batavae j'ai rapporté avec quelque doute à cette espèce un exemplaire trouvé en 1853 près de Boxmeer. La ronce de notre planche a été trouvée par M. W. W. SCHIPPER de Winschoten, le 24 Juillet 1911 le long de la Chaussée de Clève près de Nimègue. Ce sont bien des années que M. SCHIPPER nous a offert son assistance à notre Flore Batave et je lui dois bien des grâces parce que par cette assistance estimée la Flore devient un ouvrage à consulter pour ce genre critique des ronces néerlandaises.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

PHYSICS DEPARTMENT
5712 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED
MAY 15 1964

PHYSICS DEPARTMENT
5712 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED
MAY 15 1964

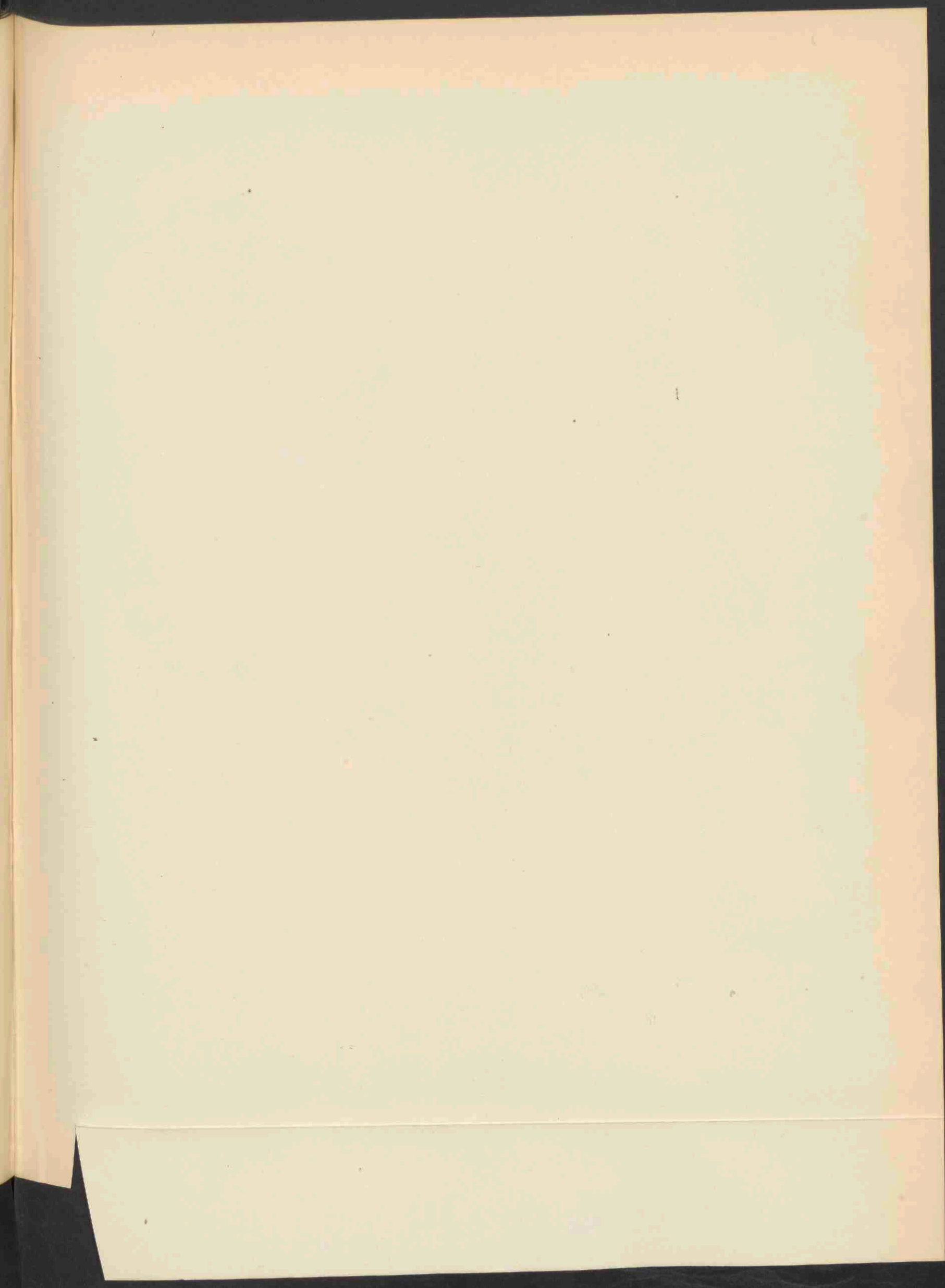
PHYSICS DEPARTMENT
5712 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED
MAY 15 1964

PHYSICS DEPARTMENT
5712 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED
MAY 15 1964

PHYSICS DEPARTMENT
5712 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

710
1

PHLEBIA AURANTIACA (SOW) SCHROET. 1878.

PHLEBIA AURANTIACA (SOW.) SCHROET.

Oranje Phlebia.

Pl. 1878.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomycetes. Sect. Hydnaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Hymenium amphigenum, ceraceo-molle, glabrum, contiguum, jam primitus in cristas corrugatum; rugis confertis, interruptis, persistentibus, acie integerrimis, ubique basidiis 4-sporis tectum. Resupinato, effusae, udae, subgelatinoso-ceraceae, siccae cartilagineae.

Hymenium rondom aanwezig, zacht wasachtig, kaal, ononderbroken, reeds bij den aanvang tot korsten samengevoegd; plooiën dichtbijeën, afgebroken, blijvend, met gave snede, aan beide zijden met 4-sporige basidiën bedekt. Omgekeerd uitgespreid, in vochtigen toestand eenigszins geleiachtig-wasachtig, droog kraakbeenig.

Phlebia Fr. Syst. Myc. I. p. 426, Hym. Eur. p. 625.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Subrotunda, aequalis, utrinque glabra, carneo-rubra v. aurantiaca, ambitu radiato-dentato; plicis rectis, sereato-radiantibus; sporis elongatis, curvulis, hyalinis, $4-5 = 1-1\frac{1}{2}$.

Bijna rond, gelijk, aan beide zijden kaal, vleeschkleurig rood of oranje, in omtrek straalswijze getand; plooiën recht, straalsgewijs gerangschikt; sporen langwerpig, gekromd, doorzichtig; $4-5 = 1-1\frac{1}{2}$ μ .

Phl. aurantiaca Schroet. Pilze Schles. I. 1888 p. 461. *Phl. radiata* Fr. Syst. Myc. I. p. 427. Hym. Eur. p. 625; Weinm., Berk. Outl. p. 263; *Auricularia aurantiaca* Sowerb. t. 291, *Theleph. bolaris* Pers. Myc. Eur. I. p. 138, *Th. cinnabarina* Schwein. Sacc. Syll. VI. p. 498, Oud. Rév. I. p. 409.

GROEIPLAATS: Op de schors van berken, enz. in Europa en de Vereenigde Staten.

NEDERLAND: Als *Phl. radiata* reeds vermeld door JUNGHUHN, gevonden in 1835 bij Harderwijk. Het afgebeelde exemplaar werd gevonden door den heer H. A. A. VAN DER LEK den 18den November 1912 op een beukenstam op het buitengoed Berbice onder Voorschoten. Zij voedde zich van de op dien stam voorkomende *Pleurotus ostreatus* Jacq. De heer VAN DER LEK had ook nu weer de welwillendheid de zwam voor onze Flora af te staan, en over de teekening der plant en hare sporen het toezicht te houden. Deze zeer opvallende zwam vond ik zelf dezen zomer even over de grenzen in de nabijheid van Antwerpen.

PHLEBIA AURANTIACA (SOW.) SCHROET.

Phlebia orange.

Pl. 1878.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Sect. Hydnées.

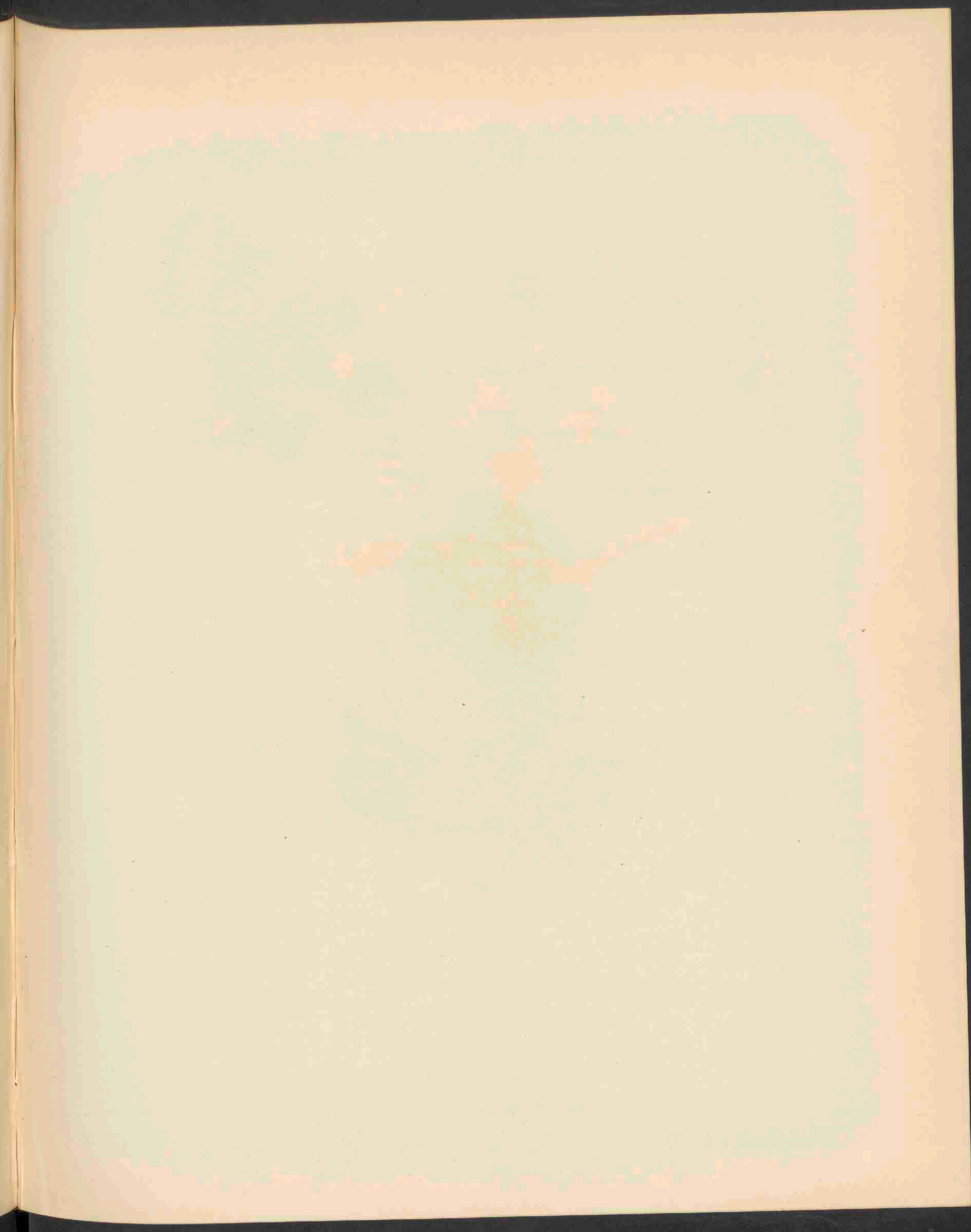
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Hyménium amphigène, céracé-moux, glabre, continu, déjà au commencement arrangé en crêtes; plis rapprochés, interrompus, persistents, intègres à la tranche, couverts sur les deux côtés de basidies à 4 spores. Renversé-étalé, subgélatineux-céracé à l'état humide, cartilagineux à l'état sec.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Suborbiculaire, égal, glabre des deux côtés, rouge incarnat ou orange, denté-rayonnant au bord, plis droits séries-rayonnants; spores allongées, courbées, hyalines, $4-5 = 1-1\frac{1}{2} \mu$.

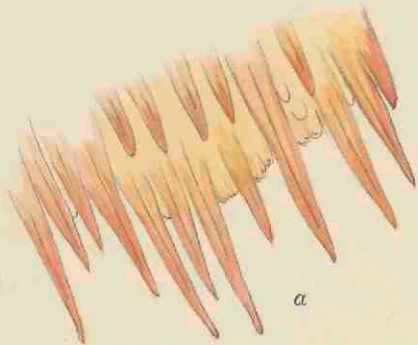
Phl. aurantiaca Schroet. *Pilze Schles. I.* 1888 p. 461, *Phl. radiata* Fr. *Syst. Myc. I* p. 427, *Hym. Eur.* p. 625; *Weinm. Berk. Outl.* p. 263; *Auricularia aurantiaca* Sowerb. t. 291, *Theleph. bolaris* Pers. *Myc. Eur. I.* p. 138, *Th. cinnabarina* Schwein. *Sacc. Syll. VI.* p. 498, *Oud. Rév. I.* p. 409.

HABITAT: Sur l'écorce de bouleaux, d'aunes etc. en Europe et en Amérique.

PAYS-BAS: Déjà mentionné sous le nom de *Ph. radiata* par JUNGHUHN, qui l'a trouvé en 1835 près de Harderwick. L'exemplaire dessiné a été recueilli par M. H. A. A. VAN DER LEK, le 18er Novembre 1912 sur un souche d'hêtre à la maison de campagne Berbice à Voorschoten. La *Phlebia* se nourrissait avec le *Pleurotus ostreatus* Jacq. parasite de l'hêtre. M. VAN DER LEK a eu encore une fois la bonté de mettre à notre disposition ce champignon remarquable, tandis qu'il a bien voulu vérifier le dessin. Je peux ajouter que j'étais si heureux de trouver le même champignon fin d'août aux environs d'Anvers.

$\frac{360}{1}$

a

HYMENochaete RUBIGINOSA. (FR.) LÉV. 1879.

HYMENOCHAETE RUBIGINOSA (FR.) LÉV.

Roestkleurige Tepelzwam.

Pl. 1879.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV, Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomycetes. Sect. Thelephoreae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XIX, N°. 1500b.

Het geslacht *Hymenochaete* onderscheidt zich slechts van *Sterium* doordien het hymenium voorzien is van haren of uitstekende zijdeachtige draden.

SOORTELIJKE KENMERKEN: coriaceo-rigida; pileo effuso-reflexo, subfasciato, velutino, rubiginoso, dein glabrescente, spadiceo, strato intermedio fulvo-ferrugineo; hymenio ferrugineo, setulis longis gracilibus $100 = 5$, rubiginosis velutino; sporis cylindraceis, curvatis, $5-6 \mu$ long.

Stijf lederachtig; hoed uitgespreid-teruggebogen, eenigszins ringvormig geteekend, fluweelachtig, roestkleurig, dan kaal wordend, glanzend bruin, middenlaag geel-roestkleurig; hymenium roestkleurig, fluweelachtig door $100 = 5 \mu$ lange, slanke, bruinroode borstelharen; sporen cilindervormig, gebogen, $5-6 \mu$ lang.

Hym. rubiginosa (Schr.) Lév. in *Ann. Sc. nat.* 1846 p. 157, Cooke in *Grevillea VIII* p. 145, *Sacc. Syll. VI* p. 589, *Oud. Rév. I* p. 419; *St. rubiginosum* Fr. *Epic.* p. 550, *Hym. Eur.* p. 641; *Berk. Outl.* p. 271; *Kickx* p. 262; *Thelephora* Schrad. *Spic.* p. 185, *Syst. Myc. I* p. 436; *Fl. Dan. t.* 1619 f. 2; *Weinm.* p. 381; *Moug. exs N°. 394, etiam Sowerb. t.* 26.

GROEIPLAATS: Op verdroogd hout van eiken, beuken, kastanje enz. in Europa, Patagonie, Indië, Sarawak, Rhode-Island der Vereenigde Staten, in Zuid-Carolina, Sierra Nevada, Ohio; op *Myrica cerifera* te Gainesville in Florida, op Cuba, Wellington in Australië, Illawarra en Tasmania.

NEDERLAND: Volgens OUDEMANS *Rév. I* p. 419 bekend uit het Westland en bij Scheveningen, de Soerensche bosschen, van Goes en Maastricht. De afgebeelde plant danken wij den heer H. A. A. VAN DER LEK, die haar den 3den Maart 1912 verzamelde op het landgoed Duinrel onder Wassenaar.

HYMENOCHAETE RUBIGINOSA (FR.) LÉV.

Théléphore ferrugineuse.

Pl. 1879.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Sect. Théléphorées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 1500^b. Vol. XIX.

Le genre *Hymenochaete* ne se distingue du *Stereum* que par son hyménium muni de poils ou de soies saillantes.

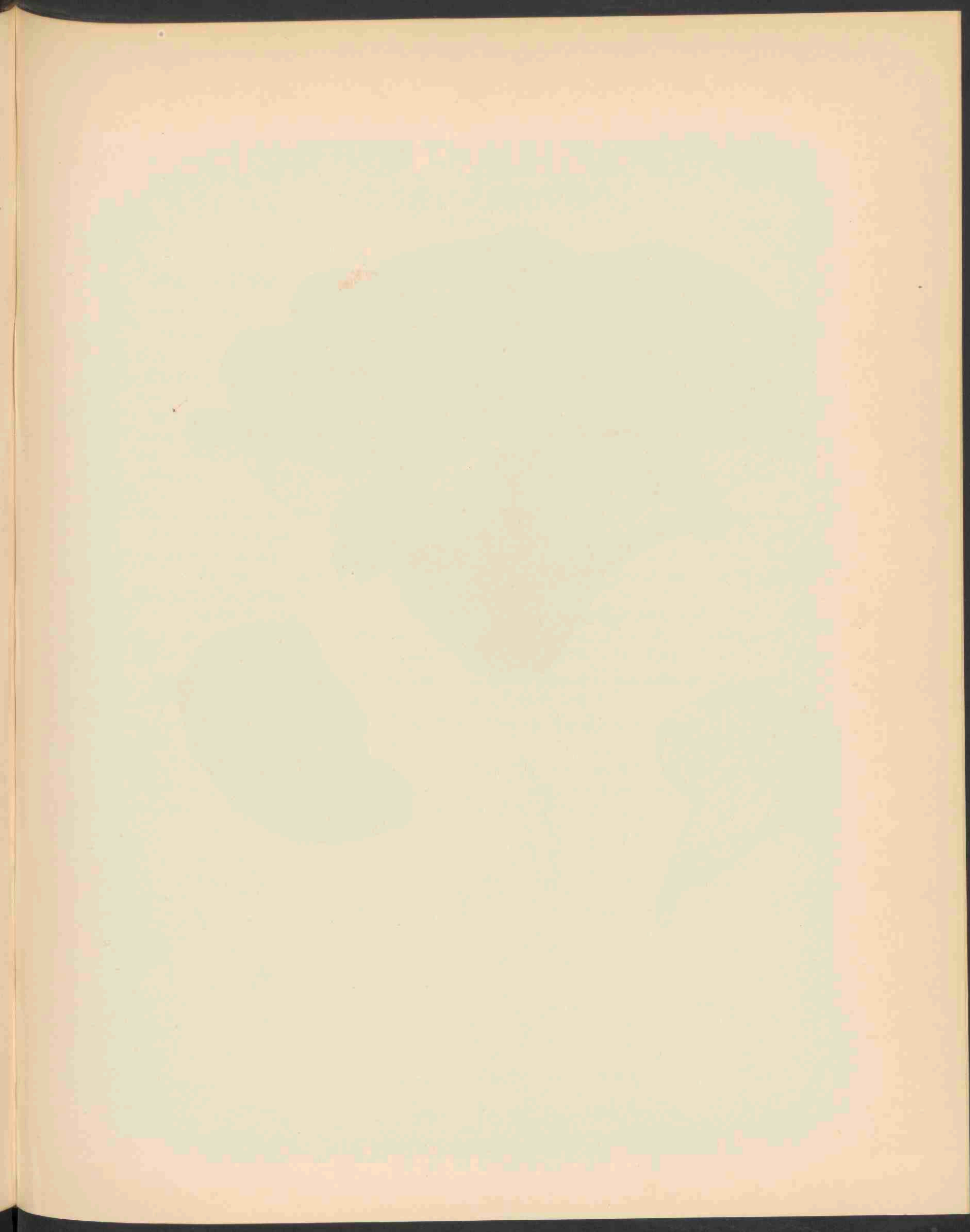
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau coriacé, raide, d'abord étalé, puis latéral p. ou m. fascié, velouté, d'abord ardoisé, grisâtre ou verdâtre, p. ou m. zôné de couleurs sombres vers le bord, qui est un peu plus pâle, enfin roussâtre ou châtain et devenant glabre.

Couche intermédiaire fauve-ferrugineuse. Hyménium ferrugineux, velouté, à poils longs, grêles. $100 = 5 \mu$; spores cylindracées, courbées, $5-6 \mu$ longues.

Hym. rubiginosa (Schr.) Lév. dans *Ann. Sc. nat.* 1846 p. 151, Cooke dans *Grevillea VIII* p. 145, *Sacc. Syll. VI* p. 589, *Oud. Rév. I* p. 419; *St. rubiginosum* Fr. *Epic.* p. 550, *Hym. Eur.* p. 641; *Berk. Outl.* p. 271; *Kickx* p. 262; *Thelephora* Schrad. *Spic.* p. 185, *Syst. Myc. I* p. 436; *Fl. Dan.* t. 1619 f. 2; *Weinm.* p. 381; *Moug. exs. N°. 394*, aussi *Sowerb. t. 26*.

HABITAT: Sur de vieux revêtements en bois de chêne et sur les vieilles souches de chêne, d'hêtres, chataigne etc. en Europe, Patagonie, aux Indes, à Sarawak, Rhode Island des Etats Unis, en Caroline méridionale, Sierra Nevada, Ohio; sur le *Myrica cerifera* à Gainesville en Florida, dans l'île de Cuba, Wellington en Australië, Illawarra et Tasmania.

PAYS-BAS: Selon OUDEMANS, Révision I. p. 419 signalé dans le Westland et près de Schéveningue, les bois de Soeren, de Goes et Maestricht. La plante dessinée nous a été offerte par la bienveillance de M. H. A. A. VAN DER LEK, qui l'a trouvée le 3e Mars 1912 à la maison de campagne Duinrel près de Wassenaar.

LENTINUS COCHLEATUS FR. 1880.

LENTINUS COCHLEATUS FR.

Schelpvormige Trechterzwam.

Pl. 1880.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia, Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomycetes. Sect. Agaricineae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XII N°. 948.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Annuus, tenax, flaccidus; pileo carnosolento, irregulari, sublobato contortove stipiteque solido, firmo, sulcato glabris, rufescentibus; lamellis confertis, serratis, carneo-albis; sporis sphaeroideis vel ellipsoideo-sphaeroideis uniguttulatis, hyalinis, 4—6 μ diam.

Maxime versiformis, caespitosus, imbricatus-concrescens. Stipes 2—8 cm. longus, centralis, excentricus v. lateralis, sursum carneus, deorsum fusco-rufescens; pileus 2 $\frac{1}{2}$ —6 cm. latus, expallens, non pervius, licet saepe infundibuliformis. Odor aniseus debilis v. nullus.

Eenjarig, taai, slap; hoed vleezig-week, onregelmatig, eenigszins gelobd of gedraaid, evenals de gevulde, stevige steel glad, bruinroodachtig; plaatjes dicht bijeen, gezaagd, vleeschkleurig wit; sporen sphaeroidaal of ellipsoïde bolvormig, met een druppel voorzien, doorzichtig, 4—6 μ in doorsnee.

Zeer afwisselend in vorm; zodevormend, dakpansgewijze samengroeiend. Steel 2—8 cm. lang, centraal, excentrisch of zijdelingsch, naar boven vleezig, naar beneden bruinroodachtig; hoed 2 $\frac{1}{2}$ —6 cm. breed, verbleekend, meestal vlak, hoewel toch dikwijls trechtervormig. Zwakke geur naar anijs of reukeloos.

L. cochleatus Fr. *Syn. Lent.* p. 11, *Hym. Eur.* p. 484; *Pat. Tab.* 126; *Berk. Outl.* p. 226 t. 19 f. 4; *Quél.* p. 203; *Price f.* 125, *Sacc. Syll. V* p. 594; *Agaricus Fr. S. M. I.* p. 177. c. syn.; *Weinm.* p. 283; *Sow. t.* 168; *A. cochleatus et dentatus Pers., Alb. et Schw. N.* 640, 668.

VERKLARING DER AFBEELDING: a. hoed, bovenop gezien, b. achterkant met de lamellen, c. vergroot gedeelte der lamellen.

GROEIPLAATS: Aan de stammen van loofboomen en op den grond, in Europa en in de Vereenigde Staten.

NEDERLAND: Deze voor ons land nog niet waargenomen soort werd den 16den September 1912 ontdekt door Mej. CATH. COOL in het koninklijk Park 't Loo bij Apeldoorn. De heer H. A. A. VAN DER LEK was zoo vriendelijk voor eene afbeelding voor dit werk te zorgen.

LENTINUS COCHLEATUS FR.

Lentine conchide.

Pl. 1880.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Sect. Agaricinées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 948, Vol. XII.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Annuel souple. Chapeau charnu souple, irrégulier, un peu lobé ou contordu, glabre, pied plein, robuste strié, ainsi que le chapeau ferrugineux; feuillets rapprochés, dentés en scie, incarnats-blancs; spores sphéroïdes, hyalines, 4—6 μ .

Très variable, cespiteux, imbriqué-concrescent. Pied 2—8 cm. long, central, excentrique ou latéral, vers le sommet incarnat, brun-ferrugineux à la base; chapeau 2½—6 cm. large, devenant pâle, le plus souvent étalé, mais quelquefois infundibiliforme, sentant un peu l'anis ou sans odeur.

L. cochleatus Fr. *Syn. Lent.* p. 11, *Hym. Eur.* p. 484; *Pat. Tab.* 126; *Berk. Outl.* p. 226 t. 19, f. 4; *Quél.* p. 203; *Fricke f.* 125; *Sacc. Syll.* V. p. 594; *Agaricus Fr. S. M. I.* p. 177 c. syn.; *Weinm.* p. 283; *Sow. t.* 168; *A. cochleatus et dentatus Pers;* *Alb. et Schw.* N°. 640, 668.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: a. Chapeau vu en dessus. b. Le même en dessous avec les feuillets. c. Partie grossie des feuillets.

HABITAT: Sur les souches dans les bois feuillés ou sur la terre en Europe et aux Etats Unis de l'Amérique.

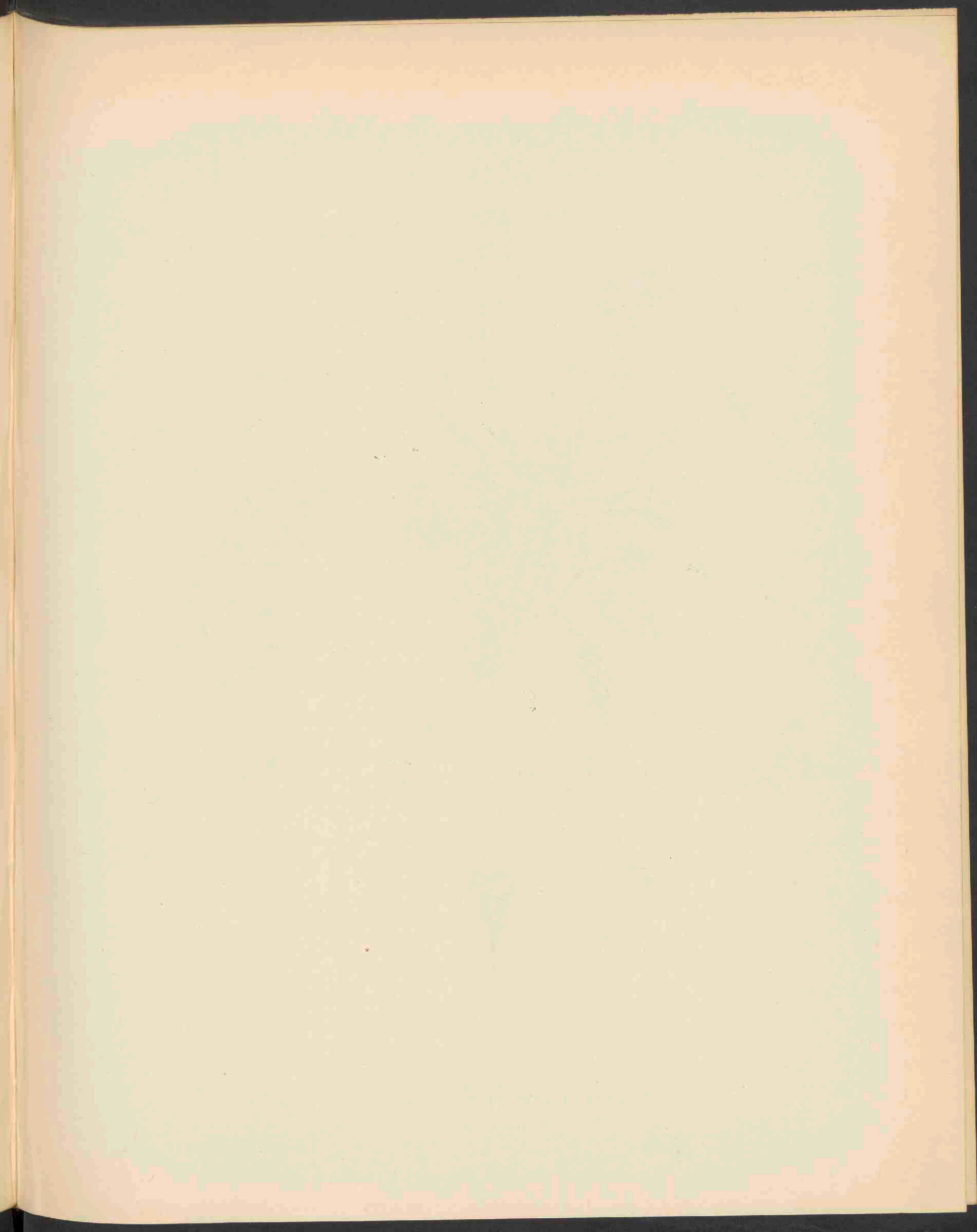
PAYS-BAS: Ce champignon jusque là inconnu dans notre pays a été trouvé le 16er Septembre 1912 par Mlle CATH. COOL dans le parc royal „t Loo" près d'Apeldoorn. M. H. A. A. VAN DER LEK était bien aimable en m'envoyant un exemplaire pour notre dessin.

THE HISTORY OF THE

1789

The history of the year 1789 is a story of revolution and change. It begins with the storming of the Bastille on July 14th, a symbol of the people's anger against the monarchy. This event led to the fall of the Bastille and the beginning of the French Revolution. The revolutionaries sought to establish a new form of government, one based on the principles of liberty, equality, and fraternity. They drafted the Declaration of the Rights of Man and of the Citizen, which set out the fundamental rights and freedoms of all citizens. The revolution also led to the execution of King Louis XVI by guillotine on January 21st, 1793. This act of regicide was a clear sign of the radicalization of the revolution. The revolutionaries sought to create a new society, one free from the constraints of the old regime. They sought to abolish the feudal system and the privileges of the nobility. They sought to establish a new form of government, one based on the principles of democracy and popular sovereignty. The revolution led to the execution of thousands of people, both by guillotine and by other means. This period of mass violence is known as the Reign of Terror. The revolution also led to the execution of the king's family, including Marie Antoinette on October 16th, 1793. The revolutionaries sought to create a new society, one free from the constraints of the old regime. They sought to abolish the feudal system and the privileges of the nobility. They sought to establish a new form of government, one based on the principles of democracy and popular sovereignty. The revolution led to the execution of thousands of people, both by guillotine and by other means. This period of mass violence is known as the Reign of Terror. The revolution also led to the execution of the king's family, including Marie Antoinette on October 16th, 1793.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

THLASPI PRAECOX WULF. 1881.

THLASPI PRAECOX WULF.

Vroege Boerenkers.

Hoogduitsch: Frühzeitiges Pfennigkraut.

Engelsch: Early Pennycress.

Bloeit: Maart—April. 2.

Pl. 1881.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XV. Tetradynamia. Ord. I. Siliculosa.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Cruciferae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. I, N°. 68.

SOORTELIJKE KENMERKEN: a collo pluricaule, foliis integris vel subdentatis radicalibus petiolatis saepe rubris oblongis vel orbiculatis, caulinis oblongis auriculato-amplexicaulibus; petalis albis calyce rubello 2 $\frac{1}{2}$ -plo longioribus, antheris pallide, griseis calyceem vix superantibus, siliculis obcordatis basi angustatis ala antice latitudine loculi, stylo longo exserto, loculis 4 ovulatis.

Veelstengelige wortelhals. Bladen gaaf of een weinig getand, de wortelstandige gesteeld, dikwijls rood, langwerpig of rond, de stengelbladen langwerpig geoord-stengelomvattend. Bloembladen wit, later eenigszins rood getint, 2 $\frac{1}{2}$ maal langer dan de roodgekleurde kelk; meeldraden licht grijs nauwelijks grooter dan de kelk; hauwtjes omgekeerd hartvormig, naar den voet versmald; met een vleugel, die aan de bovenzijde even breed is als het hokje; stijl lang, uitstekend; hokjes 4-eiig.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* Bloem vergroot, *b.* bloem van ter zijde, *c.* vrucht buitenzijde, *d.* vrucht binnenzijde. Rechts: uitgebloeide bloeistengel.

GROEIPLAATS: Op kalkhoudende bergweiden, somtijds ook op mergel, in het geheele Oostenrijksche kustgebied en in Italie.

NEDERLAND: Aan de ringvaart van de Haarlemmermeer bij Aalsmeer, in vrij grooten getale sinds enkele jaren waargenomen. Aldaar ontdekt door den heer A. Bouvy te Amsterdam, die de plant op verzoek van den heer H. HEUKELS voor onze Flora verzamelde den 25sten Maart 1913. In de door mij geraadpleegde Flora's worden de bloemen steeds als wit beschreven; zij schijnen evenals enkele andere Cruciferen-bloemen later roodachtig te worden.

THLASPI PRAECOX WULF.

Tabouret précoce.

Fleurit: Mars—Avril. 2.

Pl. 1881.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XV. Ord. 1. Tetradynamia Siliculeuses.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Crucifères.

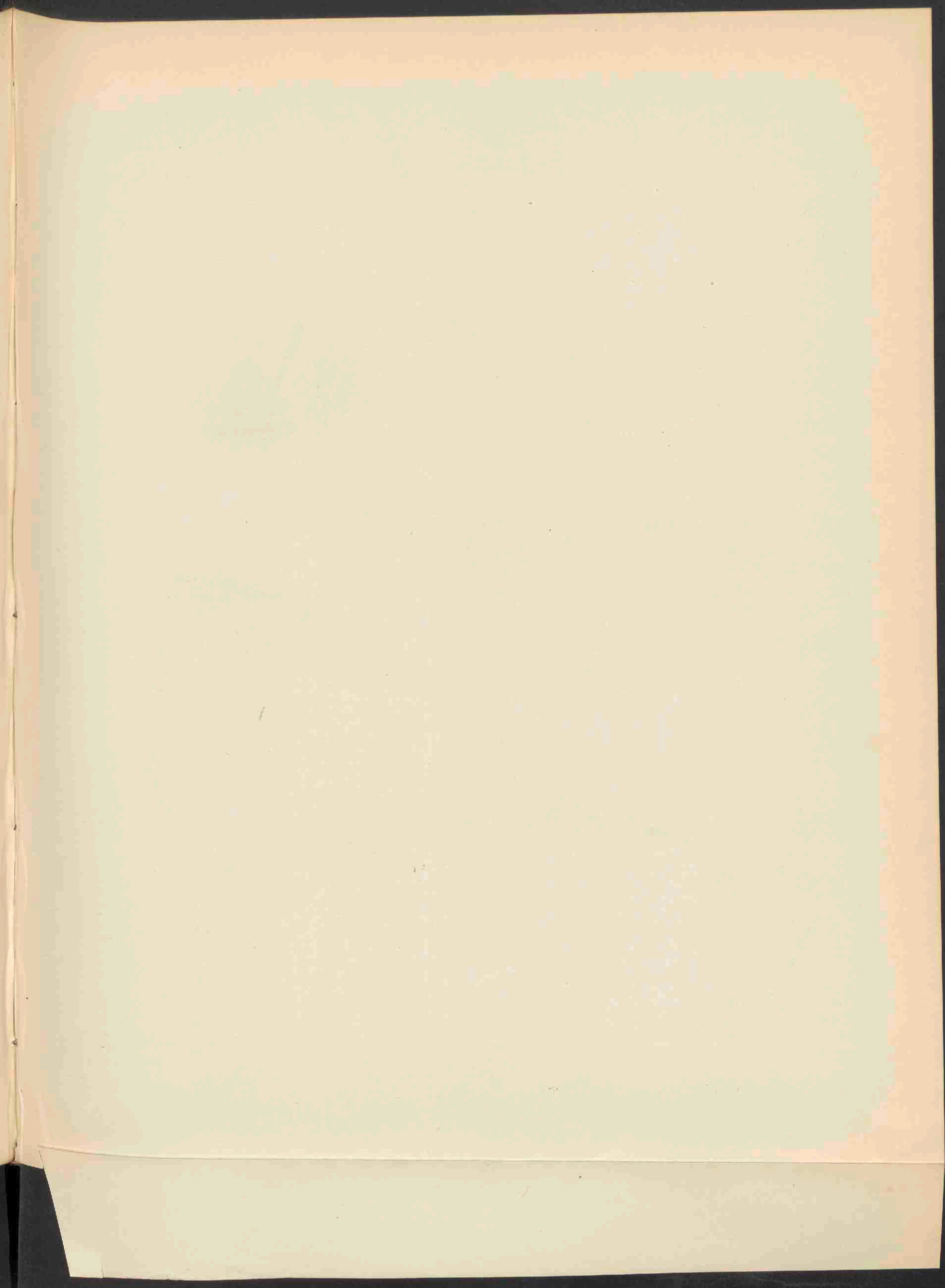
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 68, Vol. I.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Souche divisée en branches nombreuses. Feuilles entières ou faiblement dentelées, les inférieures pétiolées, souvent rougeâtres, oblongues ou orbiculaires, les supérieures oblongues embrassantes, munies de deux oreilles arrondies. Pétales blancs, 2 $\frac{1}{2}$ fois plus longs que le calice rougeâtre; anthères d'un gris clair à peine dépassant les sépales. Silicules obcordées, cunéiformes à la base, munies au sommet d'une aile de même largeur que les loges. Style longuement saillant au dessus de l'échancre du fruit mûr. Graines 4 dans chaque loge.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur grossie. *b.* Fleur en profil. *c.* Extérieur du fruit. *d.* Face intérieure du fruit. A droite grappe fructifère.

HABITAT: Pâturages des montagnes, surtout dans les terrains calcaires, quelquefois marneux, le long des côtes autrichiennes et en Italie.

PAYS-BAS: Le long du canal circulaire du Haarlemmermeer près de Aalsmeer, depuis quelques années en assez grand nombre. Découvert par Mr. A. BOUVY d'Amsterdam, qui a cueilli la plante le 25 Mars 1913 à l'endroit signalé sur la demande de M. H. HEUKELS. Dans toutes les flores consultées les fleurs sont décrites comme blanches; il me semble qu'elles deviennent, ainsi que plusieurs autres fleurs de crucifères, rougeâtres à la maturité.

CRUCIANELLA ANGUSTIFOLIA L. 1882.

CRUCIANELLA ANGUSTIFOLIA L.

Smalbladige Kruisjesplant.

Hoogduitsch: Schmallblättriges Kreuzblatt.

Engelsch: Narrow-leaved Crosswort.

Bloeit: Mei—Juli. ☉.

Pl. 1882.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. IV. Tetrandria. Ord. I. Monogynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Rubiaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Flores hermaphroditi solitarii vel bini basi tribracteati spicas imbricatas distichas vel tetrastichas formantes. Calycis margo obsoletus. Corollae infundibuliformis 4—5-fidae lobis in appendicem caudaeformem intus flexam abeuntibus. Stylus bifidus stigmatibus globosis. Mericarpia sicca oblonga vel oblongo-lineararia rarius semiglobosa.

Herbae annuae v. perennes basi interdum suffrutices corollis vespertinis id est nocte patulis.

Bloemen tweeslachtig afzonderlijk of bij paren, aan den voet met drie schutbladen, een twee- of vierrijige aar vormend. Kelkzoom ontbrekend. Bloemkroon trechtervormig 4—5 spletig met lobben die eindigen in een staartvormig naar binnen gebogen aanhangsel. Stijl tweespletig met bolvormige stempels. Deelvruchtjes droog langwerpig of langwerpig-lijnvormig, zeldzamer half-bolvormig.

Eenjarige of overblijvende kruiden, aan den voet somtijds half struikvormig met bloemen die 's avonds en 's nachts geopend zijn.

SOORTELIJKE KENMERKEN: annua, foliis linearibus infimis lineari-lanceolatis, caulibus erectis stricte ramulosis praeter angulos laevibus, spicis linearibus quadrifariam imbricatis, bracteis subaequalibus lanceolatis acute carinatis acutis nervo dorsali valide, corollae tubo bracteis subbreviore, limbi minuti lobis brevissime mucronatis, mericarpiis oblongis, albo-maculatis.

Eenjarig; bladeren lijnvormig, de onderste lijn-lancetvormig; stengels opgericht en aangedrukt vertakt, behalve de kanten glad. Aren lijnvormig, vierrijig dakpansgewijze voorzien van schubben, die bijna even lang zijn, lancetvormig, scherp gekield, spits met krachtige rugnerf. Bloemkroonbuis iets korter dan de schutbladen, lobben van de zeer kleine bloemkroonzoom zeer kort toegespitst; deelvruchtjes langwerpig, wit gevlekt.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* bloeiaar, *b.* buitenzijde bloem met schutblaadjes, *c.* dezelfde binnenzijde, *d.* en *e.* schutblaadjes afzonderlijk, *f.* bloempje.

GROEIPLAATS: In droge bergstreken in Midden- en Zuid-Europa, van Midden-Frankrijk tot Servië en in Noord-Afrika.

NEDERLAND: Reeds in 1912 gevonden door den heer J. TH. HENRARD, aangevoerd met graanafval op een terrein aan de Linge bij Gorinchem, alwaar de soort ook in 1913 werd teruggevonden en toen door den heer HENRARD ter teekening toegezonden.

CRUCIANELLA ANGUSTIFOLIA L.

Croisette à feuilles étroites.

Fleurit: Mai—Juillet. ☉.

Pl. 1882.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. IV. Ord. I. Tetrandria. Monogynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Rubiacées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Fleurs hermaphrodites, solitaires ou par paires, entourées à la base de 2—3 bractées, formant des épis denses, imbriqués, verticillés par deux ou quatre. Limbe du calice nul. Corolle infundibuliforme à limbe divisé en 4—5 lobes connivents et ordinairement prolongés en pointe sétacée, infléchie. Style bifide à stigmates globuleux. Fruit sec, oblong ou oblong-linéaire rarement subglobuleux.

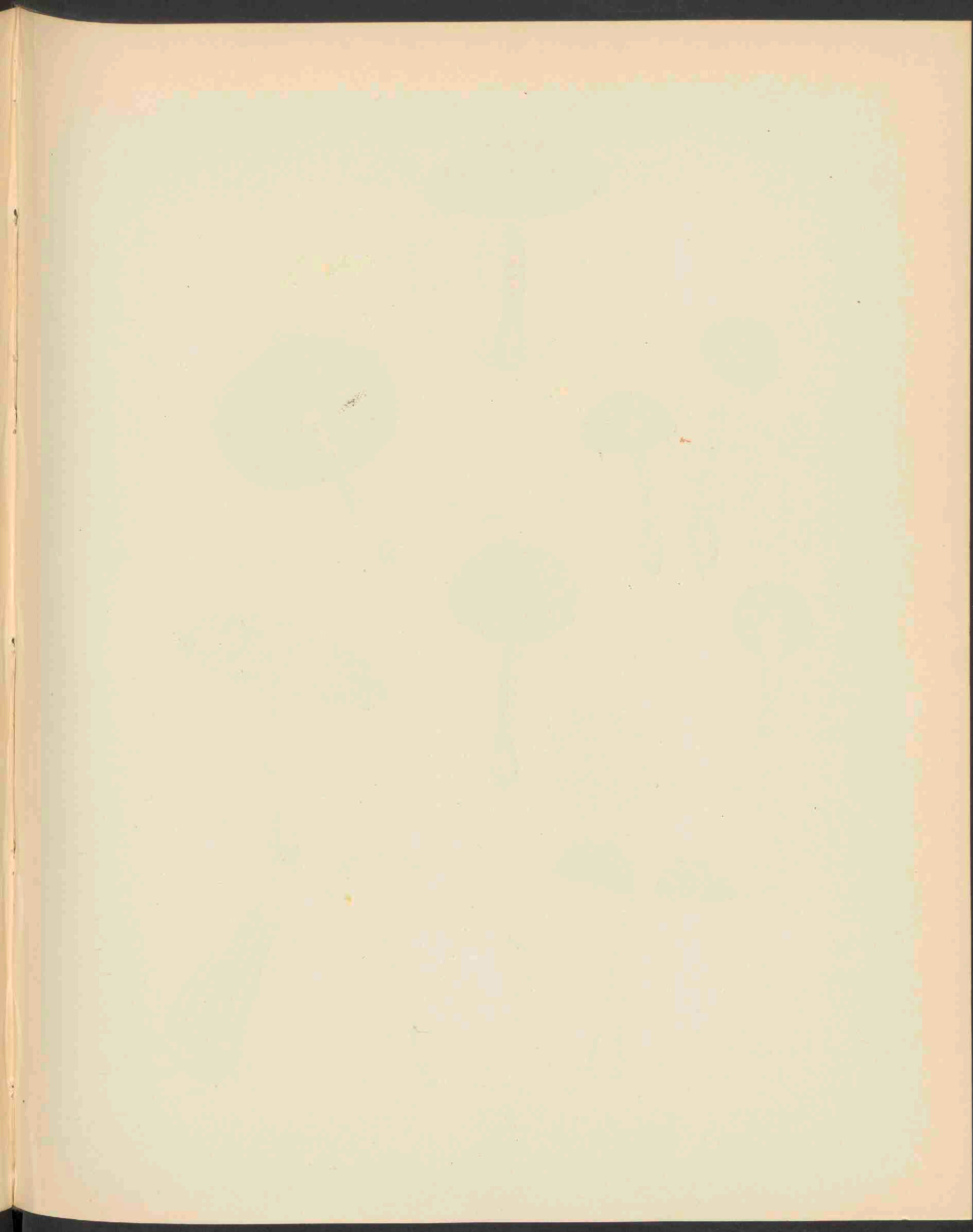
Herbes annuelles ou vivaces, quelquefois à tige ligneuse à la base; à corolles s'épanouissant le soir.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Racine annuelle; feuilles linéaires, les inférieures linéaires-lancéolées, tiges dressées rameuses-divariquées, lisses ou à peine scabres sur les angles. Epis linéaires imbriqués quadrangulaires, bractées presque égales, lancéolées, carénées à nervure dorsale plus saillante. Corolle à tube un peu plus court que les bractées, à limbe très court, les divisions terminant en une arête très courte. Fruits oblongs à taches blanches.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Epi. *b.* Face extérieure de la fleur avec bractées. *c.* La même face intérieure. *d.* et *e.* Bractées séparées. *f.* Fleur.

HABITAT: Lieux secs montagneux du Midi, du centre de la France jusqu'en Serbie et le Nord d'Afrique.

PAYS-BAS: Trouvé déjà en 1912 par M. J. TH. HENRARD, Pharmacien à Gorinchem, parmi les débris de blé dans un terrain au bord de la rivière „de Linge” près de Gorinchem. La même espèce a été retrouvée en 1913 par M. HENRARD, qui eût la bienveillance d'envoyer un spécimen pour notre Planche.

HYPHOLOMA LACRYMABUNDUM (FR.) QUEL 1883.

HYPHOLOMA LACRYMABUNDUM (FR.) QUEL.

Tranende Hypholoma.

Hoogduitsch: Thranender Hypholoma.

Engelsch: Weeping Hypholoma.

Pl. 1883.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomycetes. Sect. Agaricineae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XI, N°. 824.

SOORTELIJKE KENMERKEN: pileo carnosio, convexo, obtuso, piloso-squamoso, squamis innatis obscurioribus; carne stipiteque cavo, fibrilloso-squamoso albidis; lamellis adnatis, confertis, fusco-purpureis; sporis purpureo-brunneis, 8—10 = 5 μ .

Pileus 5—8 cm. latus; stipes 6 cm. longus 6—9 mm. crassus. Cortina alba; pileus et stipes primo albi, dein fusciscentes.

Hoed vleezig, gewelfd, stomp, harig-beschubd, schubben ingegroeid, donker; vleesch en steel hol, vezelig-schubbig, witachtig; lamellen aangegroeid, dicht bijeen, donker bruin purper; sporen purper bruin, 8—10 = 5.

Hoed 5—8 cm. breed; steel 6 cm. lang en 6—9 mm. dik. Sluier wit. Hoed en steel eerst wit, later bruin wordend.

Fr. Syst. Myc. 1. p. 287, *Hym. Eur.* p. 293. *Ic. t. 134 f. 1. Gill. C. F. cum ic. Pat. t. 117, Cooke Ill. t. 566; Weinm. p. 247; Berk. et Br. N. 1254; Hoffm. Ic. t. 15 f. 3. Sacc. V. p. 1033, Oud. Rév. p. 296. Geophila cotonea Quel. Ench. p. 112.*

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* lamellen vergroot met afgescheiden droppels, *b.* sporenfiguur, *c.* sporen.

GROEIPLAATS: Sterk zodevormend op den grond en aan boomstronken in beuken- en elzenbosschen in Europa en de Vereenigde Staten.

NEDERLAND: De afgebeelde exemplaren werden in den Leidschen Hortus gevonden den 9den September 1912 door den heer H. A. A. VAN DER LEK, onder wiens toezicht de teekeningen werden vervaardigd.

HYPHOLOMA LACRYMABUNDUM (FR.) QUÉL.

Hypholome pleurant.

Pl. 1883.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Sect. Agaricinées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 824, Vol. XI.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau charnu, convexe, obtus, couvert de squamules pileuses innées, plus foncées que le reste; pied comme le chapeau creux, pourvu de squamules pileuses, blanchâtres; feuillets adnés, rapprochés, pourpré-brunâtres, spores pourpré-brunes, $8-10 = 5 \mu$.

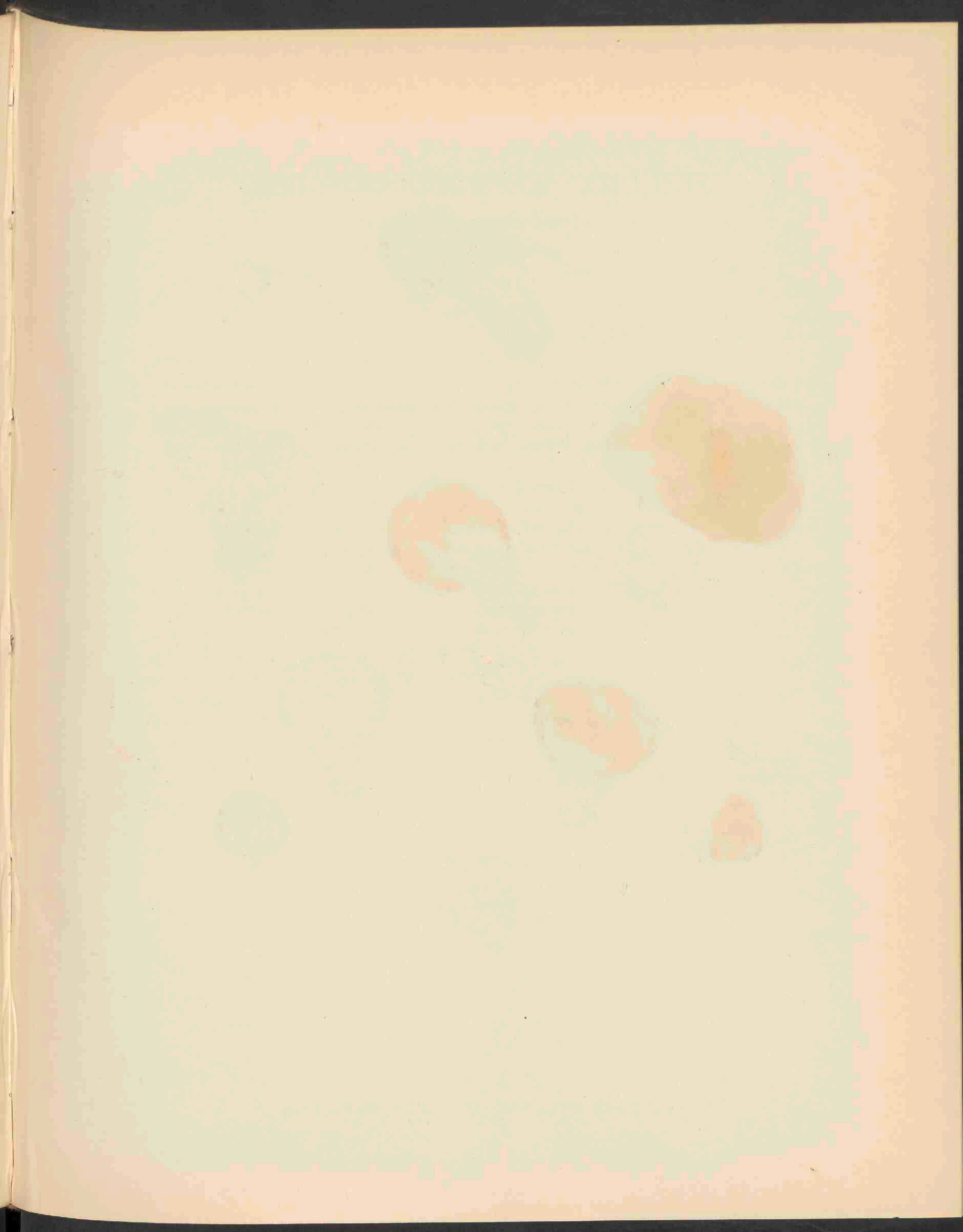
Chapeau 5—8 cm. large; pied 6 cm. long, 6—9 mm. large. Cortine blanche; chapeau et pied d'abord blancs, à la fin bruns.

Fr. Syst. Myc. 1 p. 287. *Hym. Eur.* p. 293, *Ic. t. 134 f. 1*; *Gill. C. F. cum ic. Pat. t. 117*; *Cooke Ill. t. 566*; *Weinm. p. 247*; *Berk et Br. N. 1254*; *Hoffm. Ic. t. 15 f. 3*; *Sacc. V. p. 1033*; *Oud. Rév. I p. 296. Geophila cotonea QuéL. Ench. p. 112.*

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Feuilletts agrandis avec les gouttes exsudées. *b.* Impression des spores. *c.* Spores.

HABITAT: Formant de nombreuses touffes sur la terre et au pied des troncs d'arbres dans les bois de hêtres, et d'aunes, en Europe et dans les Etats Unis de l'Amérique.

PAYS-BAS: Les exemplaires dessinés ont été trouvés dans le jardin botanique de Leijde, le 9 Sept. 1912 par M. H. A. A. VAN DER LEK, qui eût la bienveillance de surveiller les particularités du champignon.

TREMELLODON GELATINOSUM (SCOP) PERS. 1884.

TREMELLODON GELATINOSUM (SCOP.) PERS.

Geleiachtige stekelzwam.

Hoogduitsch: Zitter Stachelpilz.

Engelsch: Jelly Tremellodon.

Pl. 1884.

STELSEL VAN LINNANEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomycetes. Sect. Hydneae.

GESLACHTSKENMERKEN: Fungi gelatinosi, pileati, inferne aculeati; aculei subulati, aequales. Structura omnino Tremellae.

Geleiachtige zwammen, gesteeld, aan de onderzijde bestekeld, met priemvormige gelijke stekels. Structuur geheel als Tremella.

SOORTELIJKE KENMERKEN: pileo gelatinoso, tremulo, dimidiato, substipitato, papilloso, glauco-fuscescente; aculeis mollibus, glaucis, sporis globosis, subirregularibus, albis, $7-8 = 5 \mu$. Pileus 2—8 cm. latus. Forma quam maxime variabile, stipitatum (ad terram) et sessile.

Hoed gelatineus, drillig, gehalveerd en eenigszins gesteeld, met papillen voorzien, grauwbrownachtig; stekels zacht, grijsgroenachtig; sporen bolvormig, eenigszins onregelmatig, wit, $7-8 = 5 \mu$. Hoed 2—8 cm. breed, zeer veranderlijk van vorm, op den grond gesteeld, anders zittend.

Trem. gelatinosum (Scop.) Pers. *Myc. Eur. II. p. 172*, *Scop. Carn. 2. p. 472*. *Schaeff. t. 144. Jacq. Austr. t. 239*, *Krombh. t. 50 f. 18—22*, *Rich. et Rose Atl. t. 65. f. 12—17*. *Fr. Hym. Eur. p. 618*. *Sacc. VI. p. 479*, *H. crystallinum Fl. Dan. t. 717*.

VERKLARING DER AFBEELDING: a. Vergroot gedeelte der stekels aan de onderzijde.

GROEIPLAATS: Op den grond in dennenbosschen en op dennenstronken, algemeen in Europa, de Vereenigde Staten, Nieuw Zeeland en Australië.

NEDERLAND: Deze voor ons land nieuwe champignon werd door den heer Dr. A. C. OUDEMANS bij Arnhem gevonden en aldaar den 12den December 1912 verzameld en ter afbeelding opgezonden. Zoowel den vinder als den heer H. A. A. VAN DER LEK, door wiens bemiddeling de plant werd ontvangen, zijn wij dank schuldig.

TREMELLODON GELATINOSUM (SCOP.) PERS.

Trémelle gélatineuse.

Pl. 1884.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Sect. Hydnées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Champignons gélatineux, pourvus d'un pied, et munis au dessous d'alènes molles, égales. Structure comme dans la Tremella.

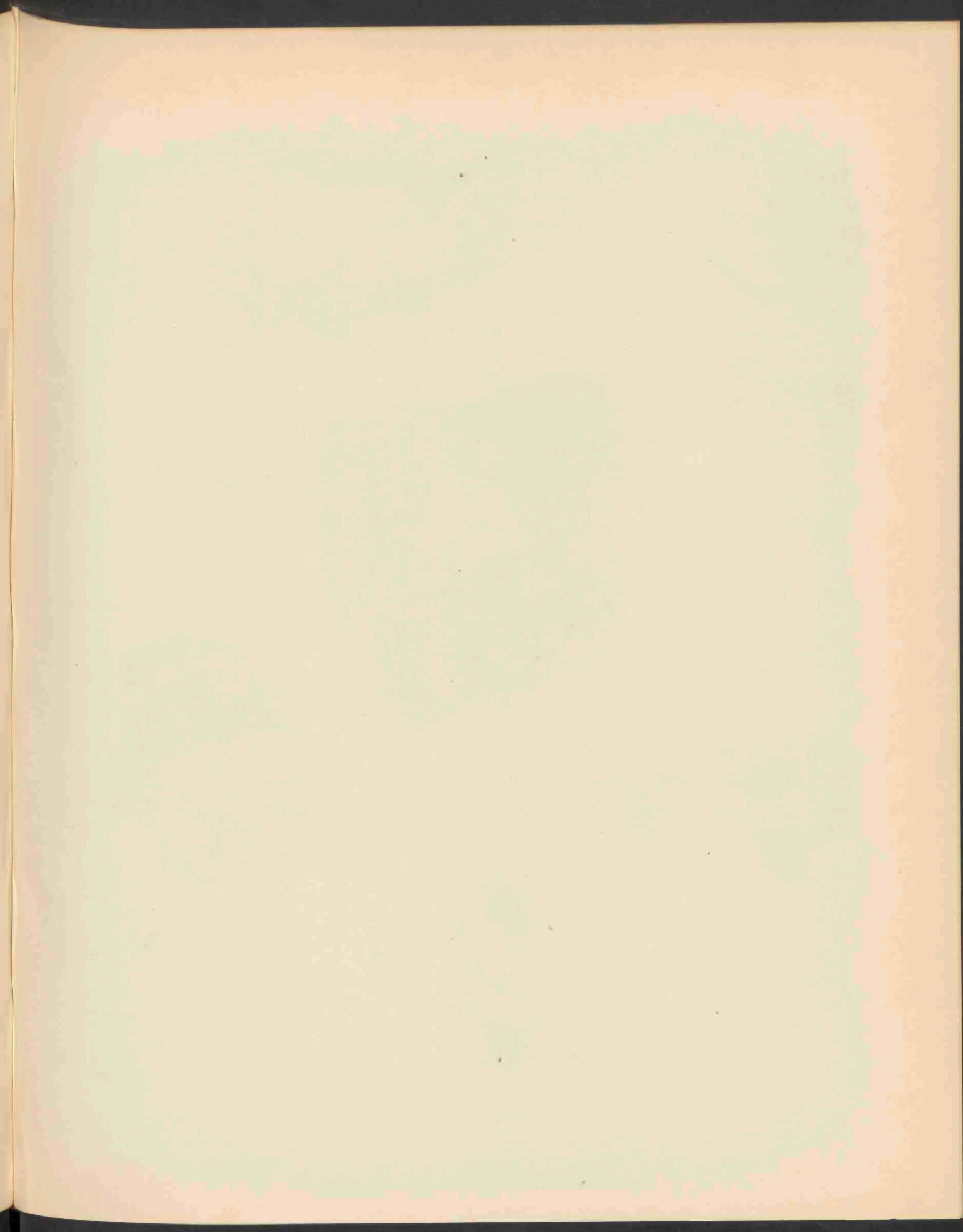
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau gélatineux, tremblant, semiorbiculaire, un peu stipité, papilleux, grisâtre-brun; papilles molles, glauques. Spores globuleuses, un peu irrégulières, blanches. $7-8 = 5 \mu$. Chapeau 2-8 cm. large. Champignon très variable quant à la forme, stipité (sur la terre) et sessile.

Trem. gelatinosum (Scop.) Pers. *Myc. Eur.* 1 p. 172; *Scop. Carn.* 2 p. 472; *Schaeff. t.* 144; *Jacq. Austr. t.* 239; *Krombh. t.* 50 f. 18-22; *Rich. et Rose Atl. t.* 65 f. 12-17; *Fr. Hym. Eur. p.* 618; *Sacc. VI p.* 479; *H. crystallinum Fl. Dan. t.* 717.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: a. Partie grossie des alènes vue par dessous.

HABITAT: Sur la terre dans les bois de pins et sur les troncs, commun en Europe, dans les Etats Unis de l'Amérique, la Nouvelle Zélande et en Australie.

PAYS-BAS: Ce champignon nouveau pour notre pays a été trouvé par le Dr. A. C. OUDEMANS près d'Arnhem et y est récolté le 12 Déc. 1912 pour en faire les figures de notre planche. Nous sommes bien reconnaissants à M. OUDEMANS, de même qu'à M. v. D. LEK, par l'intermédiaire duquel nous avons reçu la plante figurée.

a)

b)

d

e

POLYPORUS AMORPHUS FR.

Vormelooze gaatjeszwam.

Hoogduitsch: Gestaltloser Porenpilz.

Engelsch: Amorph Polyporus.

Pl. 1885.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomycetes. Sect. Polyporeae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. X, N°. 730.

SOORTELIJKE KENMERKEN: pileo carnosolento, tenui, effuso-reflexo, sericeo, candido; poris minutis, inaequalibus, aureis.

Hoed vleezig-buigzaam, dun, uitgespreid-omgebogen, zijdeachtig, wit; poriën zeer klein, ongelijk, goudgeel.

P. amorphus Fr. *Obs.* 2 p. 258, *Syst. Myc.* 1 p. 364, *Elench.* p. 88, *Hym. Eur.* p. 550; *Weinm.* p. 318; *Berkl. Outl.* p. 243, *Gill. Champ.* *P. aureolus* Pers. *Myc. Eur.* 2 p. 60; *Boletus nitidus* Alb. et Schw. p. 258; *B. abietinus* Dec. *Fl. fr.* 5, p. 40, *Boletus irregularis* Sowerb. t. 423. *P. roseo-poris* Rostk. 27 t. 12. *Sacc. VI.* p. 127. *Oud. Rév.* p. 364.

VERKLARING DER AFBEELDINGEN: *c.* poriën vergroot, *d.* poriën op doorsnede vergroot.

GROEIPLAATS: Algemeen in Europa op rottende dennenstompen, dikwijls zodevormend, dakpansgewijze elkander dekkend, zeer onregelmatig, op met dennenaalden bestrooiden bodem ook teruggeslagen. Ook bekend van Aziatisch Siberië en Noord-Amerika.

NEDERLAND: De met *a* en *b* geteekende figuren zijn naar planten gevonden te Doetinchem, in Nov. 1912 door den heer N. G. KAM, de andere zijn afkomstig van Beekhuizen bij Arnhem, aldaar gevonden door Mej. A. KLEINHOONTE te Arnhem.

POLYPORUS AMORPHUS FR.

Polypore informe.

Pl. 1885.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires mycètes. Ord. Hyménomycètes. Sect. Polyporées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 730 Vol. X.

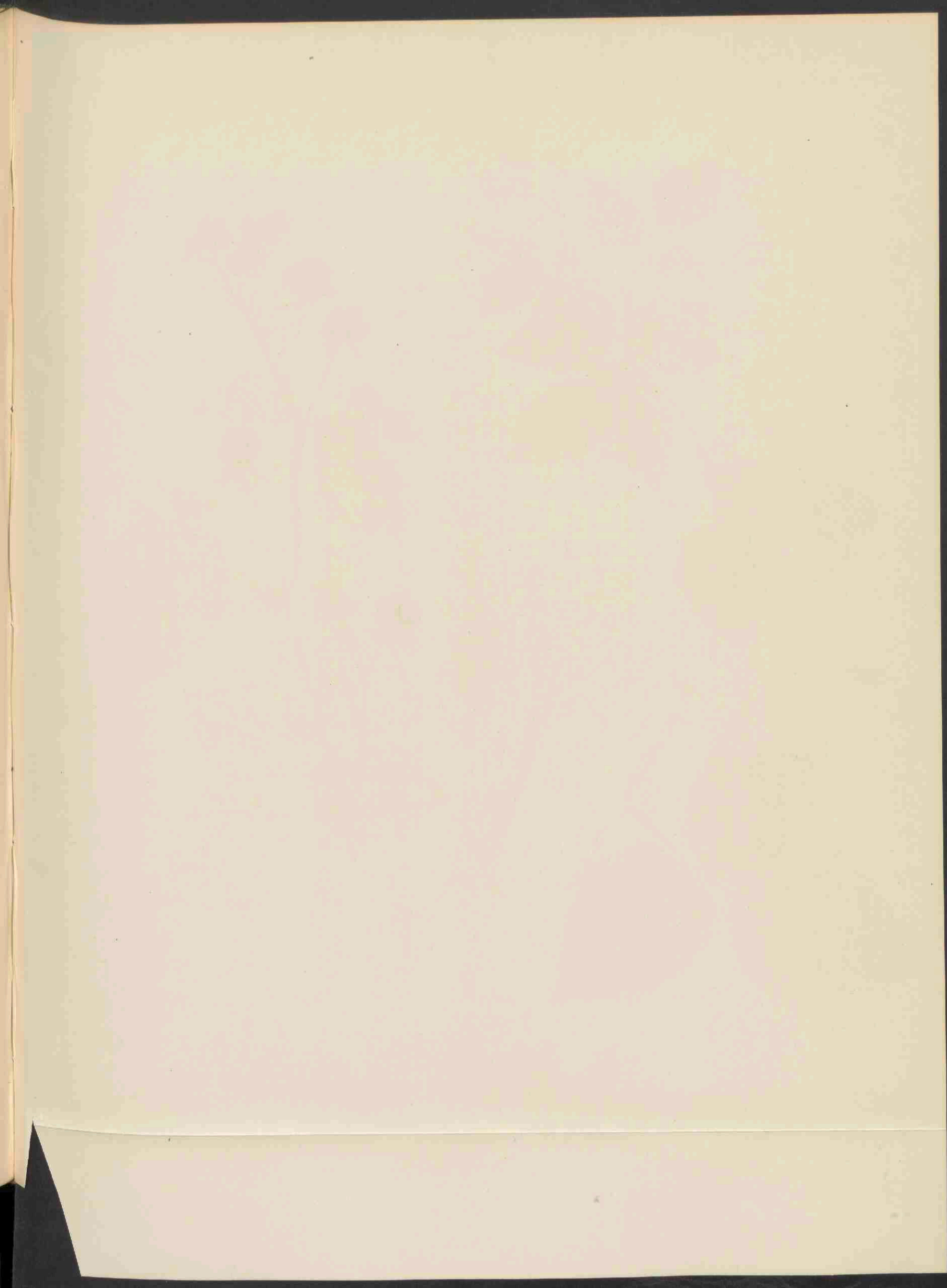
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau charnu flexible, mince, étalé-réfléchi, soyeux, blanc; pores petites, irrégulières, couleur d'or.

P. amorphus Fr. Obs. 2 p. 258, Syst. myc. 1 p. 364, Elench. p. 88, Hym. Eur. p. 550; Weinm. p. 318; Berkl. Outl. p. 243; Gill. Champ. *P. aureolus* Pers. myc. Eur. 2 p. 60; *Boletus nitidus* Alb. et Schw. p. 258; *B. abietinus* Dec. Fl. fr. 5 p. 40; *Boletus irregularis* Sowerb. t. 423. *P. roseo-poris* Rostk. 27 t. 12; Sacc. VI. p. 127; Oud. Rév. p. 364.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *c.* Pores grossis. *d.* Coupe transversale par le chapeau avec les alènes.

HABITAT: Commun en Europe sur les troncs de sapins pourissants, souvent en groupes, inbriqué, très irrégulier, même résupiné dans les terrains répandus par les feuilles aciculaires du pin. Connu aussi de la Sibérie asiatique et du Nord de l'Amérique.

PAYS-BAS: Les figures marquées avec *a* et *b* sont prises d'après des plantes trouvées près de Doetinchem par M. N. G. KAM, les autres sont originaires de la maison de campagne BEEKHUIZEN aux environs d'Arnhem, trouvées par Mlle A. KLEINHOONTE à Arnhem.

RUBUS CAESIUS DUNENSIS. NOELDEKE. 1886.

RUBUS CAESIUS VAR. DUNENSIS NAELDEKE.

Duinvorm van de Dauwbraam.

Hoogduitsch: Dünenform der Rahmbeere.

Engelsch: Downform of the Dewberry.

Bloeit: Mei—Sept. 2.

Pl. 1886.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Rosaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. II, N°. 105.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Zie Dl. IV, N°. 288.

KENMERKEN DER VARIËTEIT: densissime aculeatus, turionibus tomento brevi obductis, foliis rugulosis duplicato-serratis subtus dense pilosis, junioribus canescentibus, terminalibus non lobatis; pedicellis brevibus tomentellis.

Zeer dicht bestekeld; loten voorzien van kort vilt; blaadjes dubbel gezaagd, gerimpeld, van onder dicht behaard, de jongste wit-glimmend, eindblaadjes niet gelobd; bloemsteeltjes kort en viltig.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* kelk, *b.* bloemblad, *c.* stengelstuk, *d.* vergrooting bladoppervlak achterkant.

GROEIPLAATS: Oorspronkelijk beschreven van de duinen der Noordzee-eilanden; soortgelijke vormen zijn echter ook van andere droge groeiplaatsen bekend.

NEDERLAND: Reeds vermeld voor de duinen achter Zorgvliet bij 's-Gravenhage, gevonden door VRIJDAG ZIJNEN. De thans afgebeelde plant werd ons toegezonden door den heer W. W. SCHIPPER, die haar den 18den Aug. 1913 verzamelde te Wissenkerke op Noord-Beveland.

RUBUS CAESIUS VAR. DUNENSIS NAELDEKE.

Forme des dunes de la Ronce bleuâtre.

Fleurit: Mai—Sept. 4.

Pl. 1886.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Rosacées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 105, Vol. II.

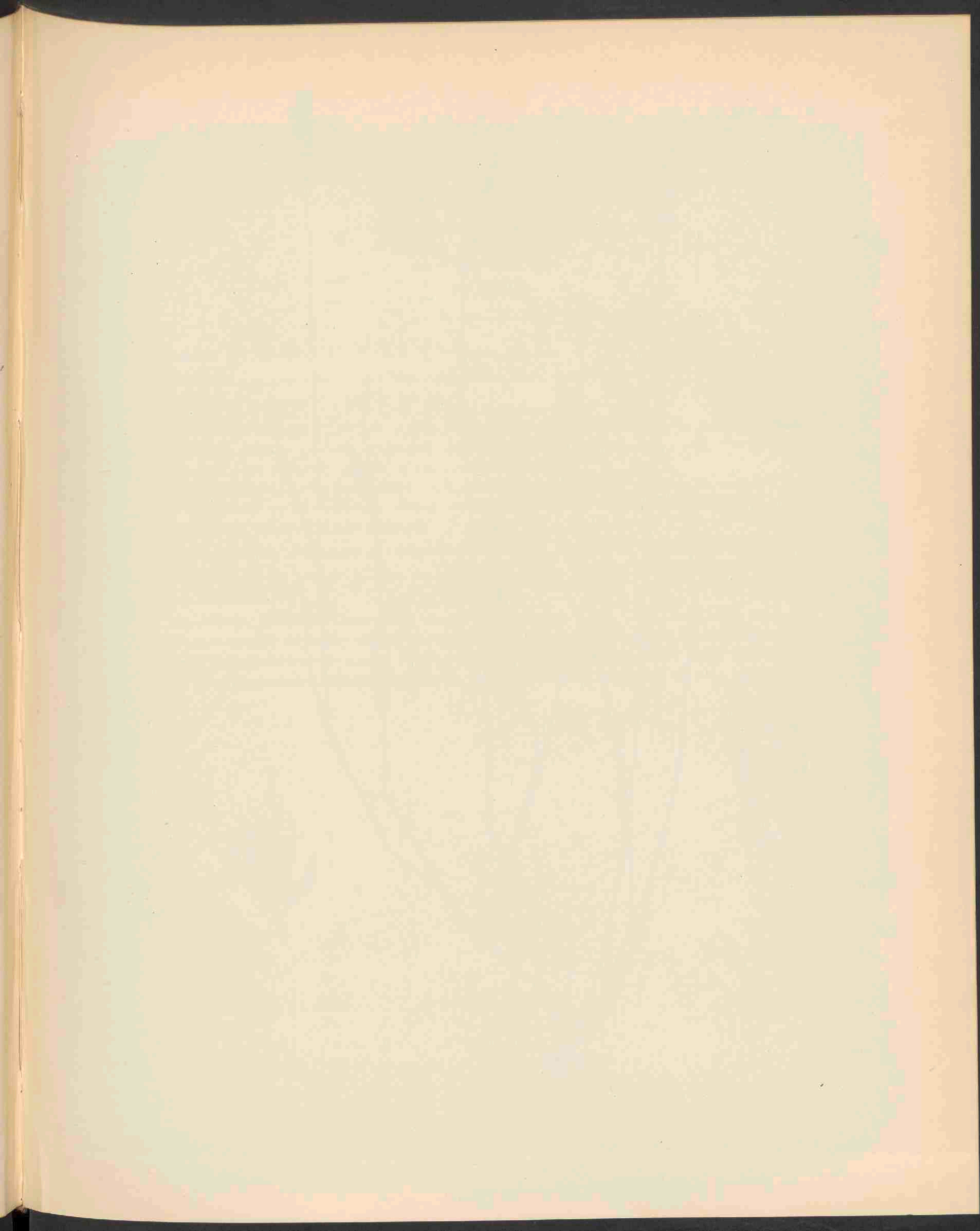
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Voyez le N°. 288, Vol. IV.

CARACTÈRES DE LA VARIÉTÉ: Tiges munies de nombreux aiguillons très petits, tomenteux; feuilles plissées, doublement dentées en scie, densément pubescentes en dessous, les jeunes blanches tomenteuses, foliole terminale non lobée; pédicelles courts, tomenteux.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Calice. *b.* Pétale. *c.* Partie de la tige. *d.* Partie agrandie de la face inférieure d'une feuille.

HABITAT: La plante type est originaire des îles de la mer du Nord; cependant exemplaires semblables sont connus d'autres contrées sèches.

PAYS-BAS: Déjà trouvé dans les dunes près de Zorgvliet à la Haye par M. VRIJDAG ZIJNEN. Le dessin de notre planche est composé d'après une plante, trouvée le 18 Août 1913 par M. W. W. SCHIPPER à Wissenkerke, village de l'île Noord-Beveland.

PHLEUM SUBULATUM A. ET G. 1887.

PHLEUM SUBULATUM A. ET G.

Priem-Doddegras.

Hoogduitsch: Pfriemen Lische.

Engelsch: Subulate Phleum.

Bloeit: Mei—Juli. ☉.

Pl. 1887.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Monocotyledoneae. Ord. Gramineae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. IV, N° 241.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Culmis erectis vel geniculato-adscendentibus; foliis margine asperis, vaginis vix inflatis; panicula spiciformi, cylindrica; glumis viridibus, semiovatis, membranaceo-marginatis, dorso trinerviis, glabris, acutis, conniventibus.

Halmen opgericht of uit knievormige bocht opstijgend; bladeren met ruwen rand; scheeden bijna niet opgeblazen; pluim aarvormig, rolrond; kelkkafjes groen, half eivormig, vliezig-gerand, op den rug drienervig, glad, spits, samennijgend.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* Afzonderlijke bloem. *b.* Stamper en meeldraad. *c.* Bloempakje.

GROEIPLAATS: Op grazige plaatsen in de vlakte en in het bergland van Zuid-Europa, doch ook elders ingevoerd.

NEDERLAND: De vondst dezer soort danken wij den Heer J. TH. HENRARD, die het afgebeelde exemplaar toezond den 22sten Juli 1913. De plant werd reeds in October 1912 in enkele exemplaren ontdekt op hetzelfde terrein aan de Linge, waar ook de Crucianella verzameld werd, in 1913 werd zij in zeer groote hoeveelheden teruggevonden terzelfder plaatse, was echter in 1914 verdwenen.

PHLEUM SUBULATUM A. ET G.

Phléole en alène.

Fleurit: Mai—Juillet. ☉.

Pl. 1887.

· SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia.

· SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Monocotylédonées. Ord. Graminées.

· CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 241, Vol. IV.

· CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chaumes dressés ou un peu genouillés-ascendants; feuilles rudes sur les bords, gaine à peine enflée. Panicule spiciforme cylindrique. Glumes vertes, semi-ovales, à bords membraneux, munies de trois nervures dorsales, glabres, acuminées, conniventes.

· EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur séparé. *b.* Etamines et style. *c.* Epillet.

· HABITAT: Lieux herbeux dans la plaine et du pays montagneux de l'Europe méridionale, aussi importé ailleurs.

· PAYS-BAS: Nous sommes redevables de la trouvaille de cette espèce à M. J. TH. HENRARD, qui nous a offert l'original de notre dessin, trouvé le 22 Juillet 1913 près de Gorinchem. Cependant la plante a été signalée déjà en Octobre 1912 en quelques exemplaires au même endroit que la *Crucianella* de la planche 1882, elle est retrouvée en 1913 en grande abondance, disparue en 1914.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

MELILOTUS INFESTUS GUSS. 1888.

MELILOTUS INFESTUS GUSS.

Schadelijke Honingklaver.

Hoogduitsch: Schädlicher Steinklee.

Engelsch: Infest Melilot.

Bloeit: Juni—Juli. ☉.

Pl. 1888.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XVII. Ord. IV. Diadelphia. Decandria.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Papilionaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. VI, N°. 319.

SOORTELIJKE KENMERKEN: *Annua*, caule erecto procero, stipulis ciliato-dentatis, foliis foliorum inferiorum obovatis, superiorum oblongo-cuneatis, pedicellis tubo calycino longioribus, floribus maiusculis flavis, racemis elongatis laxis, legumine pendulo obovato, acute carinato obtuso rugis distantibus subirregularibus.

Affinis *Meliloto sulcato*, sed floribus duplo maioribus et notis indicatis distincta.

Eenjarig, stengel opgericht, slank, steunblaadjes gewimperd-getand; blaadjes der onderste bladeren omgekeerd eivormig, die der bovenste langwerpig-wigvormig, bloemsteeltjes langer dan de kelkbuis, tamelijk groote gele bloemen; trossen lang en wijdbloemig; peultje hangend omgekeerd eivormig, scherp gekield, stomp, met eenigszins onregelmatige wijde plooien.

Verwant met *M. sulcatus*, waarvan zij zich onderscheidt behalve door de opgegeven kenmerken door grootere bloemen.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* bloemen van terzijde, vergroot, *b.* bloem inwendig, *c.* vrucht op zijde, *d.* dezelfde van voren en *e.* van achteren gezien.

GROEIPLAATS: Op bouwland in de lagere bergstreken op Corsica, Sicilië en Zuid-Italië.

NEDERLAND: Gevonden te Gorinchem, den 22sten Juli 1913 door den heer J. TH. HENRARD, die een exemplaar welwillend ter afbeelding toezond. Zij wordt ook voor Amsterdam opgegeven, alwaar zij door den heer G. H. H. ZANDVOORT onder den naam *M. sulcatus* verzameld werd. Zij werd op het aanvoerterein aan de Linge bij Gorinchem, tegelijk met *Crucianella* en *Phleum subulatum* in 1912 ontdekt, in 1913 wedergevonden en ook nog in 1914 in menigte aldaar aangetroffen.

MELILOTUS INFESTUS GUSS.

Mélilote infeste.

Fleurit: Juin—Juillet. ☉.

Pl. 1888.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XVII. Ord. IV. Diadelphia. Decandria.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Papilionacées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 319, Vol. VI.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Plante annuelle à tiges dressées, grêles. Stipules ciliées-dentées. Folioles des feuilles inférieures obovées, des supérieures oblongues-cunéiformes. Pédicelles plus longs que le tube du calyce. Fleurs assez grandes, jaunes en grappes allongées et espaciées. Gousse accrochée, obovée, munie sur les faces de côtes saillantes, écartées, formant des arceaux concentriques irréguliers. Allié du Mélilote sillonné, se distinguant de plus par ses fleurs du double plus grandes.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur en profil; grossie. *b.* Intérieur d'une fleur. *c.* Gousse en profil. *d.* La même en face. *e.* La même vue par derrière.

HABITAT: Lieux cultivés des contrées un peu montagneuses de la Corse et de la Sicile et en Italie méridionale.

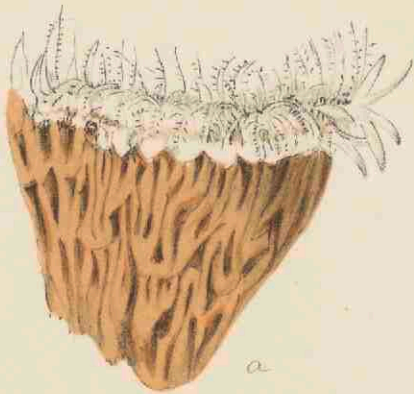
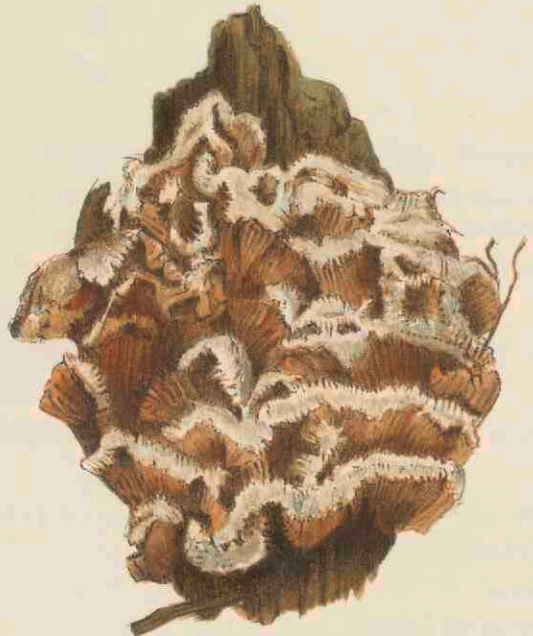
PAYS-BAS: Plante signalée près d'Amsterdam, et trouvée le 22 Juillet 1913 à Gorinchem par M. J. TH. HENRARD, qui a eu la bienveillance de m'envoyer un exemplaire pour la Flore Batave. Les exemplaires d'Amsterdam sont recueillis sous le nom de *M. sulcatus* par M. G. H. H. ZANDVOORT; la plante de Gorinchem a été trouvée en 1912 sur le terrain le long de la „Linge” en même temps que la Crucianelle et le *Phleum subulatum*; encore en 1914 elle se trouvait à l'endroit indiqué en grande abondance.

THE HISTORY OF THE

Island of

...

MERULIUS TREMELLOSUS SCHRAD. 1889

MERULIUS TREMELLOSUS SCHRAD.

Trillende Houtzwam.

Hoogduitsch: Zitter Ader- oder Holzschwamm.

Engelsch: Gelly Touchwood.

Pl. 1889.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomycetes. Sect. Polyporeae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. X, N°. 760.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Resupinatus, dein liber reflexusve, carnosotremellosus, tomentosus, albus, margine dentato-radiato; plicis porosis, variis, rubicundis; sporis cylindraceutis, curvulis, hyalinis, circiter $4 = 1$.

Pileus effuso-reflexus, basi decurrens, albidus, villosus, 5—8 cm. latus, margine tentaculato-fimbriatus; hymenium centro atro-purpureum, versus marginem lutescenti-zonatum; plicae radiato-poroso-sinuosae.

Omgekeerd, ten laatste vrij of teruggeslagen, vleezig-geleiachtig, viltig, wit, met straalvormig getanden rand; plooien poriënvormend, verscheiden, rood; sporen cilindervormig, gekromd, doorzichtig, ongeveer $4 = 1 \mu$.

Hoed uitgespreid-teruggeslagen, aan den voet afflopend, witachtig, behaard, 5—8 cm. breed, aan den rand tentakelachtig gewimperd; hymenium in het midden zwart purperkleurig, naar den rand geelachtig geringd; plooien straalvormig bochtig poriënvormend.

M. tremellosus Schrad. *Spic.* p. 139; *Fr. Syst. Myc.* 1. p. 327, *Hym. Eur.* p. 591; *Fl. Dan.* t. 1553, 776 f. 1; *Hussey* 1. t. 10; *Klotzsch Bos.* t. 460; *Gill. C. Fr. c. ic.*; *Weinm. Ross.* p. 346. *Sacc. Syll.* VI p. 411; *Oud. Rév.* 1. p. 388.

GROEIPLAATS: Op boomstronken in loofbosschen en op doode schors overal in Europa, in Aziatisch Siberië en in Zuid-Carolina in de Vereenigde Staten.

NEDERLAND: Op oude balken, en aan rottende planken van verschillend hout bekend van Amsterdam, Leiden en Zuid-Beveland.

De afgebeelde exemplaren werden gevonden door den heer N. G. KAM te Doetinchem, den 26sten November 1912 en mij door de goede zorgen van den heer VAN DER LEK voor de Flora Batava aangeboden.

MERULIUS TREMELLOSUS SCHRAD.

Mérule tremblant.

Pl. 1889.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Sect. Polyporées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 760, Vol. X.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Résupiné, à la fin libre ou réfléchi, charnu-tremelloïde, tomenteux, blanc, à bord denté-radieux; plis simulant des pores, nombreux, s'entrecroissant à plusieurs endroits, rougeâtres; spores cylindriques, courbées, hyalines, environ $4 = 1 \mu$.

Chapeau étalé-résupiné, décurrent à la base blancheâtre, velu, 5—8 cm. large, à bord tentaculé-fimbrié; la surface hyméniale pourprée obscure au centre, vers le bord zonée de jaune; à plis formant des pores radiantes et sinuées.

M. tremellosus Schrad. *Spic.* p. 139; *Fr. Syst. Myc.* 1 p. 327, *Hym. Eur.* p. 591; *Fl. Dan.* t. 1553. 776 t. I; *Hussey* 1 t. 10; *Klotzsch Bos* t. 460; *Gill. C. Fr. c. ic.*; *Weinm. Ross.* p. 346; *Sacc. Syll.* VI. p. 411; *Oud. Rév.* 1 p. 388.

HABITAT: Sur les vieilles poutres, et les vieilles souches de différentes espèces d'arbres dans toute l'Europe, en Sibérie asiatique et dans la Carolina méridionale des Etats Unis.

PAYS-BAS: Connu d'Amsterdam, Leiden et Zuid-Beveland. Les exemplaires figurés ont été trouvés par M. N. G. KAM à Doetinchem, le 26 Novembre 1912; ils me sont offerts par l'amitié de M. H. A. A. VAN DER LEK pour en faire le dessin pour notre flore.

HYDNUM VELUTINUM FR. 1890.

HYDNUM VELUTINUM FR.

Fluweelachtige Stekelzwam.

Hoogduitsch: Sammet Stachelpilz.

Engelsch: Velvet Hydnum.

Pl. 1890.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomyces. Sect. Hydneae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XVII, N°. 1800.

SOORTELIJKE KENMERKEN: testaceo-ferrugineum; pileo suberoso-coriaceo, levi, velutino, azono, e convexo demum infundibuliformi, margine primo albicante; stipite firmo, subtomentoso, inaequali, aculeis aequalibus.

Pileus $\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ cm. latus; stipes $2\frac{1}{2}$ cm. usque longus, 5—10 mm. crassus; sporae globosae 6 μ diam.; odor subfarinaceus.

Bruin-roestkleurig. Hoed kurkachtig-lederachtig, glad, fluweelachtig, zonder kringen, eerst bol, later trechtervormig, rand in den beginne witschemerend; steel stevig, eenigszins viltig, ongelijk, met gelijkklange stekels.

Hoed $\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ cm. breed; steel tot $2\frac{1}{2}$ cm. lang, 5—10 mm. dik; sporen bolvormig 6 μ in doorsnede; reuk licht meelachtig.

H. velutinum Fr. *Syst. Myc.* 1. p. 404, *Hym. Eur.* p. 604, *Trog. n.* 469; *Gill. Ch. France c. ic.*; *Mich. Gen. t.* 72 f. 4; *Sacc. Syll. VI.* p. 440; *Oud. Rév. 1.* p. 402. *H. hybridum* Bull. t. 453.

GROEIPLAATS: In dennenbosschen in Europa.

NEDERLAND: Gevonden in 1882 in een dennenbosch te Driebergen door C. A. J. A. OUDEMANS, in 1890 door dezen bij Apeldoorn teruggevonden. De afgebeelde planten werden in September 1912 gevonden in het Leuvenumsche bosch gedurende eene mycologische excursie. Men zie hieromtrent Meded. IV der Ned. Mycol. Vereeniging.

HYDNUM VELUTINUM FR.

Hydne veloutée.

Pl. 1890.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Sect. Hydneés.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 1300, Vol. XVII.

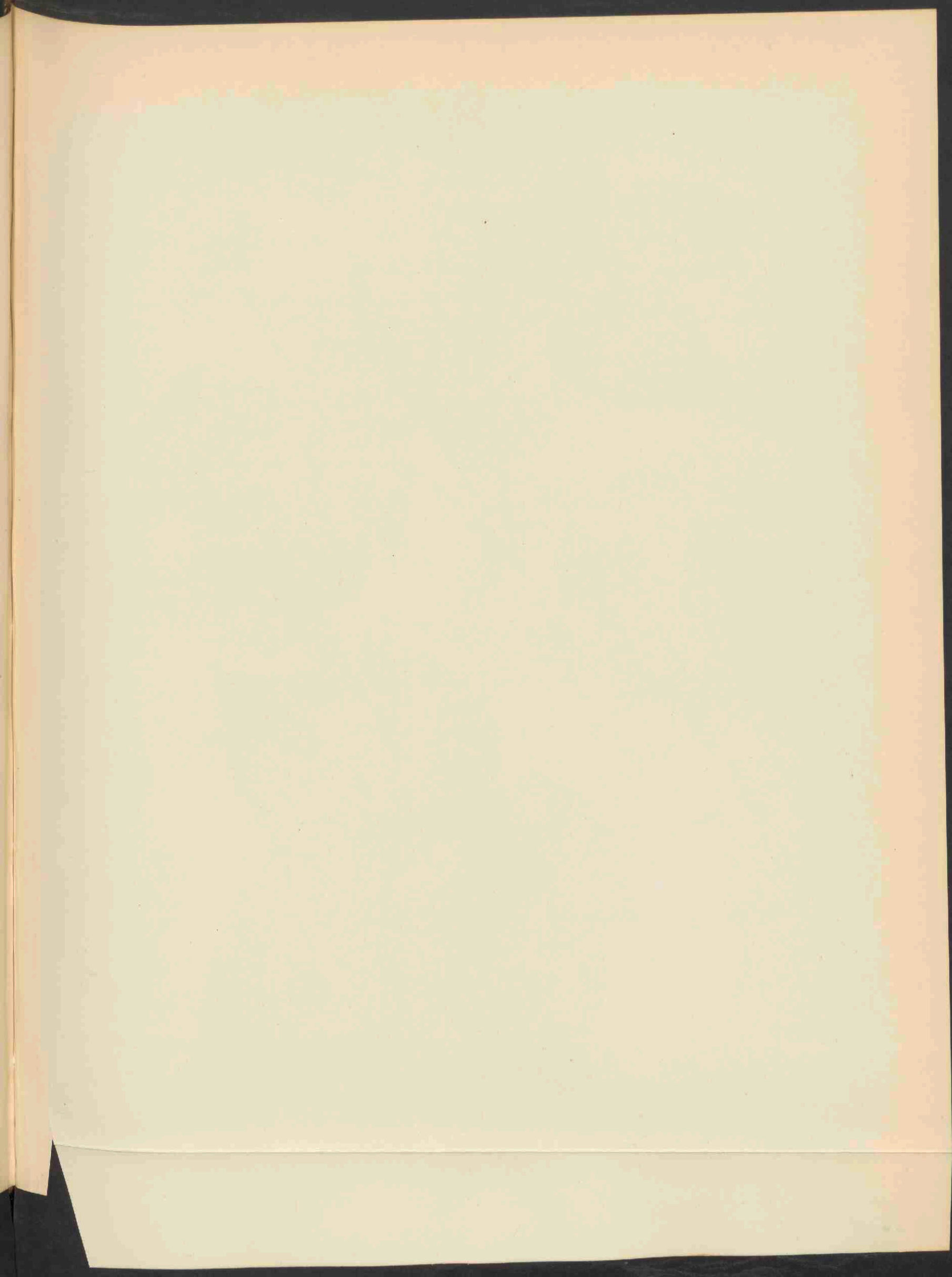
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Ferrugineux-brunâtre; chapeau subéreux-coriacé, lisse, velouté, sans zones, convexe, puis infundibuliforme, blanc au bord dans le commencement. Pied ferme, un peu tomenteux, inégal. Alènes égales.

Chapeau $\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ cm. large; pied jusqu'à $2\frac{1}{2}$ cm. long, 5—10 mm. large, spores globuleuses 6 μ en diamètre; odeur ressemblant un peu la farine.

H. velutinum Fr. *Syst. Myc.* 1 p. 404, *Hym. Eur.* p. 604, *Trog. n.* 469; *Gill. Ch. France c. ic.*; *Mich. Gen. t.* 72 f. 4; *Sacc. Syll. VI* p. 440; *Oud. Rév. 1.* p. 402. *H. hybridum* Bull. t. 453.

HABITAT: Bois de pins en Europe.

PAYS-BAS: Trouvé en 1882 dans une sapinière à Driebergen par M. C. A. J. A. OUDEMANS et retrouvé en 1890 par le-même près d'Apeldoorn. La plante figurée a été récoltée dans le bois de Leuvenum pendant une excursion mycologique en Septembre 1912. Voyez les Mededeelingen IV de la Société Mycologique néerlandaise.

RUBUS DIVERGENS NEUMANN. 1891.

RUBUS DIVERGENS NEUMANN.

Wijd uitstaande Braam.

Hoogduitsch: Weitabstehende Brombeere.

Engelsch: Divergent Ramble.

Bloeit: Juni—Juli. 2.

Pl. 1891.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Rosaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. II, N°. 105.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Turiones ex arcu humili procumbentes, obtuse angulati, subpilosi, plerumque glandulis brevibus praediti, in parte inferiore ut superne sparse aculeati; aculeis fere aequalibus, robustis, e basi dilatata lanceolato-subulatis, rectis, in ramis superioribus subreclinatis v. falcatis. Folia plerumque quinata, foliolis irregulariter serratis, subtus primum cinereo-tomentosis, dein virescentibus, adpresse pilosis, terminali late elliptico, in umbris saepe angustiore, insolato magis rotundo, breviter acuminato. Inflorescentia mediocris, supra folia caulina brevis corymbosa, inferne ramulis patentibus, saepe elongatis, axillaribus, multifloris. Ramuli breviter tomentosi, sparse longeque pilosi, plerumque numerosis setis glanduliferis inaequalibus et aculeis setaceis muniti. Flores speciosi vel mediocres, calycis laciniis extus cinereo-viridibus, post anthesin patentibus vel fructum amplectantibus, petalis magnis, pallide roseis vel albis, staminibus stylis pallide viridibus, rarius rubescentibus vix superantibus, antheris barbatis. Fructus in locis soli expositis bene maturescentes acinis maiusculis, nigris splendore carentibus demum subpruinosis.

Loten laag-bogig, stompkantig, weinig behaard, dikwijls met verspreide korte gesteelde klieren, van onderen zoowel als aan den top verspreid bestekeld; stekels tamelijk gelijkmatig, krachtig, van uit den breedten voet lancet-priemvormig, recht, aan de bovenste deelen der loten eenigszins rugwaarts gebogen of gekromd. Bladeren meestal 5-tallig, blaadjes ongelijk gezaagd, van onder in de jeugd grijsviltig, later meestal groen, aangedrukt behaard. Eindblaadje breed elliptisch, in de schaduw smaller, in de zon meer rond, kort toegespitst. Bloeiwijze matig ontwikkeld; boven de stengelbladeren kort en van boven vlak, benedenwaarts met okselstandige, meerbloemige afstaande, vaak verlengde takjes. Assen kort viltig, met losse langere beharing, bovendien met tamelijk talrijke ongelijke steelklieren en stekelborstels; bloemen groot of middelmatig; kelkbladen van buiten grijsgroen, na den bloei afstaande of de vrucht omsluitend. Kroonbladen groot, bleekrood of wit; meeldraden iets hooger dan de bleek groene, zeldzamer roodachtige stijlen; helmknoppen gebaard. Vruchten op sommige plaatsen dikwijls goed ontwikkeld, met groote, dof zwarte korrels, ten slotte dikwijls bedauwd.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* gedeelte eener bloem, *b.* kelk, *c.* bloemblad, *d.* stamper, *e.* vruchtbeginsel met roode stijlen, *f.* meeldraden.

GROEIPLAATS: In hagen en struikgewas, langs boschzoomen in Noord- en Midden-Duitschland, ten westen van de Oder.

NEDERLAND: Deze braam werd den 23sten Juni 1913 door den heer W. W. SCHIPPER bij Winschoten verzameld en evenals reeds zoo dikwijls, ook nu weer met de meeste bereidwilligheid te onzer beschikking gesteld.

RUBUS DIVERGENS NEUMANN.

Ronce divergente.

Fleurit: Juin—Juillet. 4.

Pl. 1891.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Rosacées.

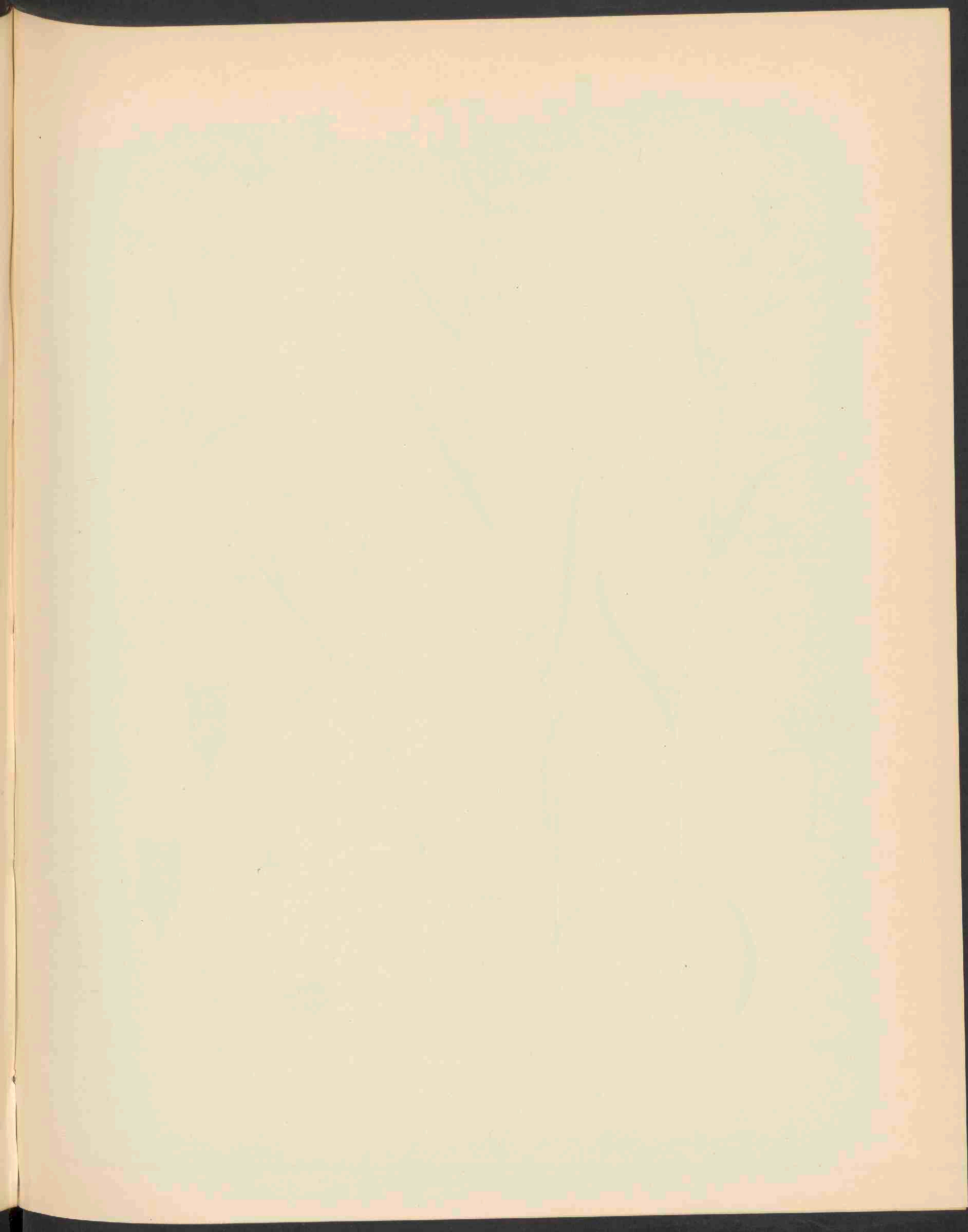
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 105, Vol II.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Tiges foliifères arquées-décombantes, obtusément anguleuses, un peu velues, pourvues souvent de glandes sessiles, armées dans toute sa longueur d'aiguillons presque égaux, robustes, de la base élargie lancéolés-sétacés, droits, dans les rameaux supérieurs un peu réclinés ou courbés en faux. Feuilles le plus souvent quinées; folioles irrégulièrement dentées en scie, d'abord grises-tomenteuses en dessous, à la fin virescentes, pourvu de poils appliqués, la foliole terminale ovale-orbiculaire, dans l'ombre souvent plus étroite, exposée au soleil plus orbiculaire, brièvement acuminée. Grappe médiocre, terminant la tige en corymbe peu large, plus bas a rameaux étalés, souvent allongés, axillaires et multiflores. Petits rameaux brièvement tomenteux, munis de poils longs écartés le plus souvent de nombreuses glandes stipitées inégales et d'aiguillons sétacés. Fleurs grandes ou médiocres. Calice d'un vert cendré, à segments étalés à la maturité ou appliqués sur le fruit. Pétales assez larges, d'une pâle rose ou blancs; étamines à peine plus longues que les styles verts clairs ou rougeâtres. Anthères barbues. Fruits se développant bien aux endroits exposés au soleil, formés de carpelles assez grands noirs non luisants, à la fin un peu glauques.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Coupe par une fleur. *b.* Calice. *c.* Pétale. *d.* Ovaire. *e.* Carpelles. *f.* Etamines.

HABITAT: Dans les haies et les bruisseaux aux bords des bois, au centre et au nord de l'Allemagne, à l'ouest de l'Odre.

PAYS-BAS: Cette ronce a été recueillie par M. W. W. SCHIPPER près de Winschoten, le 23 Juin 1913. M. SCHIPPER a eu encore une fois la bienveillance de me procurer un exemplaire pour la Flore Batave; j'espère que par son aide amicale cet ouvrage deviendra de plus en plus une illustration des ronces néerlandaises.

BUPLEURUM GERARDII JACQ, 1892.

BUPLEURUM GERARDI JACQ.

Gerard's Doorwas.

Hoogduitsch: Gerard's Hasenöhrchen.

Engelsch: Gerard's Buplever.

Bloeit: Juli—Sept. ☉.

Pl. 1892.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. V. Ord. II. Pentandria. Digynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae, Ord. Umbelliferae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XVII, N°. 1287.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Caule gracili erecto tereti dichotome ramoso corymboso, foliis linearilanceolatis acuminatis 3—5 nerviis, umbellis terminalibus inaequaliter 5—7 radiatis, involucri involucellique phyllis uninerviis quinis hisce lanceolato-subulatis umbellulam superantibus, pedicellis fructum oblongo-prismaticum aequantibus, jugis filiformibus.

Stengel slank, opgericht, glad, vorksgewijze vertakt en daardoor tuilvormig aan den top; bladeren lijn-lancetvormig, toegespitst, 3—5 nervig; schermen eindstandig met 5—7 ongelijke stralen, blaadjes van omwindsel en omwindseltjes eennervig, vijftallig, de laatste lancet-priemvormig langer dan het scherpje, steeltjes evenlang als de langwerpige prismatische vrucht, die met draadvormige ribben voorzien is.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* bloem van boven gezien, *b.* bloem van ter zijde, *c.* vruchtbeginsel, *d.* vrucht, *e.* dwarsdoorsnede vrucht, *f.* scherpje.

GROEIPLAATS: Op bebouwde en onbebouwde gronden in geheel Zuid-Europa.

NEDERLAND: De plant werd mij toegezonden door den heer J. TH. HENRARD, die haar in 1912 vond op het reeds vroeger vermelde terrein langs de Linge bij Gorinchem.

BUPLEURUM GERARDI JACQ.

Buplèvre de Gérard.

Fleurit: Juillet—Sept. ☉.

Pl. 1892.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. V. Ord. II. Pentandria. Digynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Ombellifères.

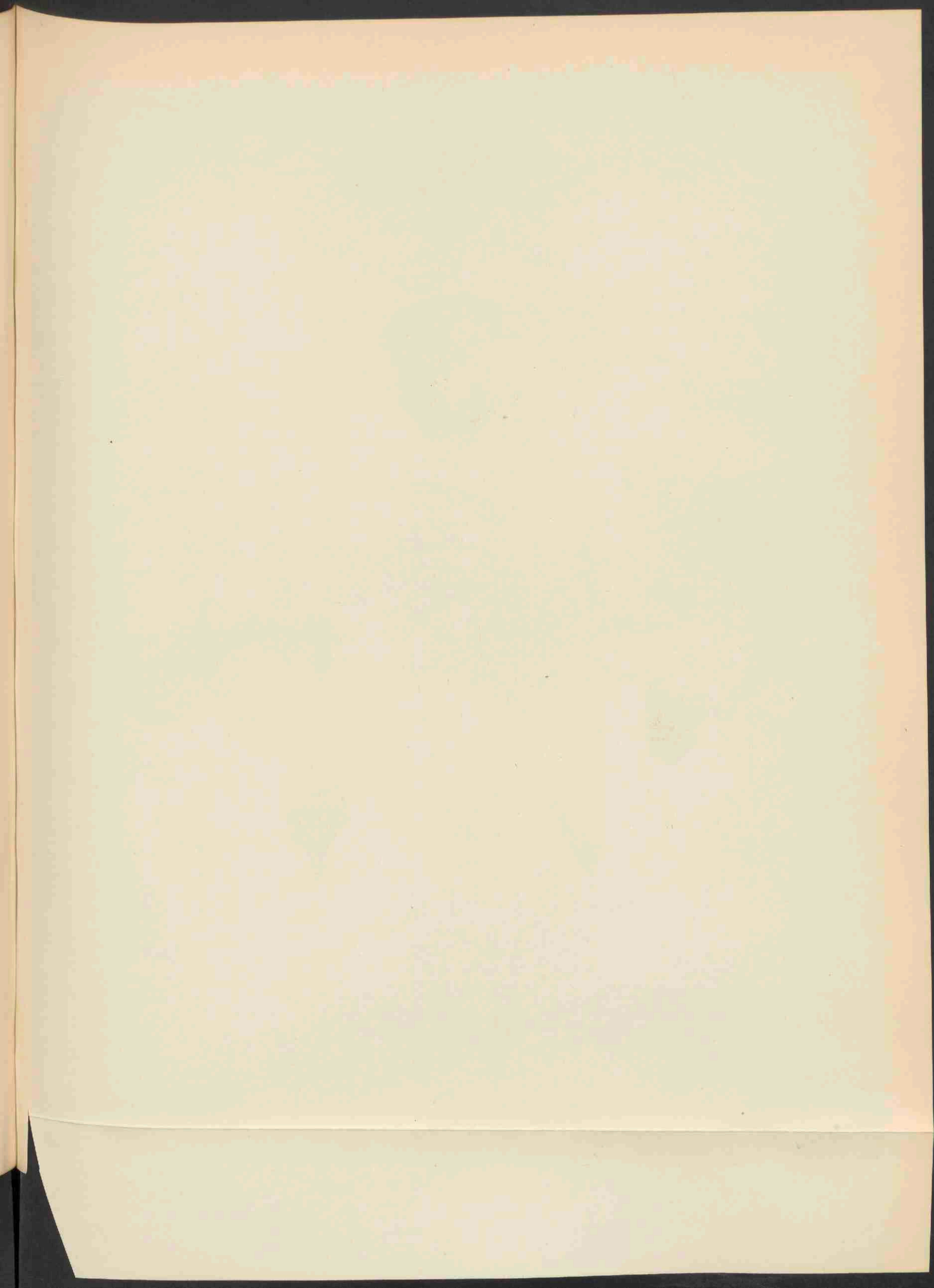
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 1287, Vol. XVII.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Tige grêle, dressée, glabre, très rameuse en corymbe. Feuilles linéaires-lancéolées, acuminées, à 3—5 nervures. Ombelles inégales à 5—7 rayons; involucre et involucelle pentaphylles, à folioles étroites uninerviées, celles de l'involucelle longuement acuminées-subulées, plus longues que l'ombellule. Fruit oblong-prismatique, comme tronqué aux deux bouts, aussi long que les pédicelles, muni de côtes peu saillantes, filiformes.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur vue par dessus. *b.* Fleur en profil. *c.* Ovaire. *d.* Fruit. *e.* Coupe horizontale par le fruit. *f.* Ombellule.

HABITAT: Champs et lieux stériles de toute l'Europe méridionale.

PAYS-BAS: La plante m'a été envoyée par M. J. TH. HENRARD, qui l'avait trouvée en 1912 dans le même terrain bordant la „Linge” près de Gorinchem, où se trouvaient aussi les nouvelles indigènes des planches 1882, 1887 et 1888.

RUSSULA PECTINATA (BULL.) FR. 1893.

RUSSULA PECTINATA (BULL.) FR.

Kamvormige Russula.

Hoogduitsch: Kamm-Täubling.

Engelsch: Pectinate Russula.

P1. 1893.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Hymenomycetes. Sect. Agaricineae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XVII. N°. 1350.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Acris; pileo carnosio, rigido, explanato depressoque, opaco, discoideo, margine pectinato-sulcato, carne sub pellicula adnata viscida, flavida; stipite spongioso-farcto, rigido, striato, candido; lamellis attenuato-liberis, confertis, aequalibus, simplicibus, albis.

Odor debilis sed nauseosus, ad R. foetentis typum accedens; stipes 4 cm. longus, deorsum manifeste attenuatus; pileus primo crustulinus, demum siccus, difformis, 8 cm. latus, disco obscuriore fuscescente; lamellae subdistinctae, angustiores, sed a stipite ad marginem dilatatae, non plorantes nec tactu mutabiles; sporae 8—10 = 6—8.

Scherp van smaak. Hoed vleezig, stijf, uitgespreid en ingedrukt, donker, schijfvormig, met kamvormig uitgeranden zoom, vleesch onder de aangegroeide kleverige opperhuid geel; steel sponsachtig gevuld, stijf, gestreept, wit; lamellen met smallen voet vrij, dicht bijeen, gelijk, onverdeeld en wit.

Zwakke geur, maar onaangenaam, gelijkend op dien van R. foetens; steel 4 cm. lang, naar beneden duidelijk versmald; hoed eerst zacht vleezig, dan droog, onregelmatig, 8 cm. breed met donkerder bruinkleurige schijf; lamellen tamelijk gescheiden, smal, maar van af den steel naar den rand breeder wordend; geen vocht afscheidend noch bij kneuzing verkleurend, sporen 8—10 = 6—8 μ .

R. pectinata (Bull.) Fr. *Epicr.* p. 358, *Hym. Eur.* p. 449; *Britz. Russ. f.* 17; *Kickx* p. 206; *Quél.* p. 187; *Seynes* p. 149; *Sacc. Syll. V.* p. 470; *Oud. Rév. I.* p. 178; *A. pectinati forma Bull. t.* 509, f. *N. A. ochroleucus* β . *Alb. et Schw.* p. 213; *Secr. n.* 531.

GROEIPLAATS: Zelden in bosschen in Europa.

NEDERLAND: Reeds in 1878 gevonden in het bosch te Baarn, later bij Apeldoorn en Putten. De afgebeelde voorwerpen kwamen voor in den Leidschen Hortus en werden aldaar verzameld den 25sten Juni 1912 door den Heer H. A. A. VAN DER LEK, die de welwillendheid had de champignon ter teekening voor de Flora Batava aan te bieden. Volgens Bresadola, wien de plaat en materiaal werd toegezonden, is *Russula pectinata* een en dezelfde soort als *R. consobrina* Fr. en haar varieteit *sororia* Fr.; de determinatie werd bovendien door Patouillard bevestigd.

RUSSULA PECTINATA (BULL.) FR.

Russule en dents de peigne.

Pl. 1893.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires mycètes. Ord. Hyménomycètes. Sect. Agaricinées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 1350. Vol. XVII.

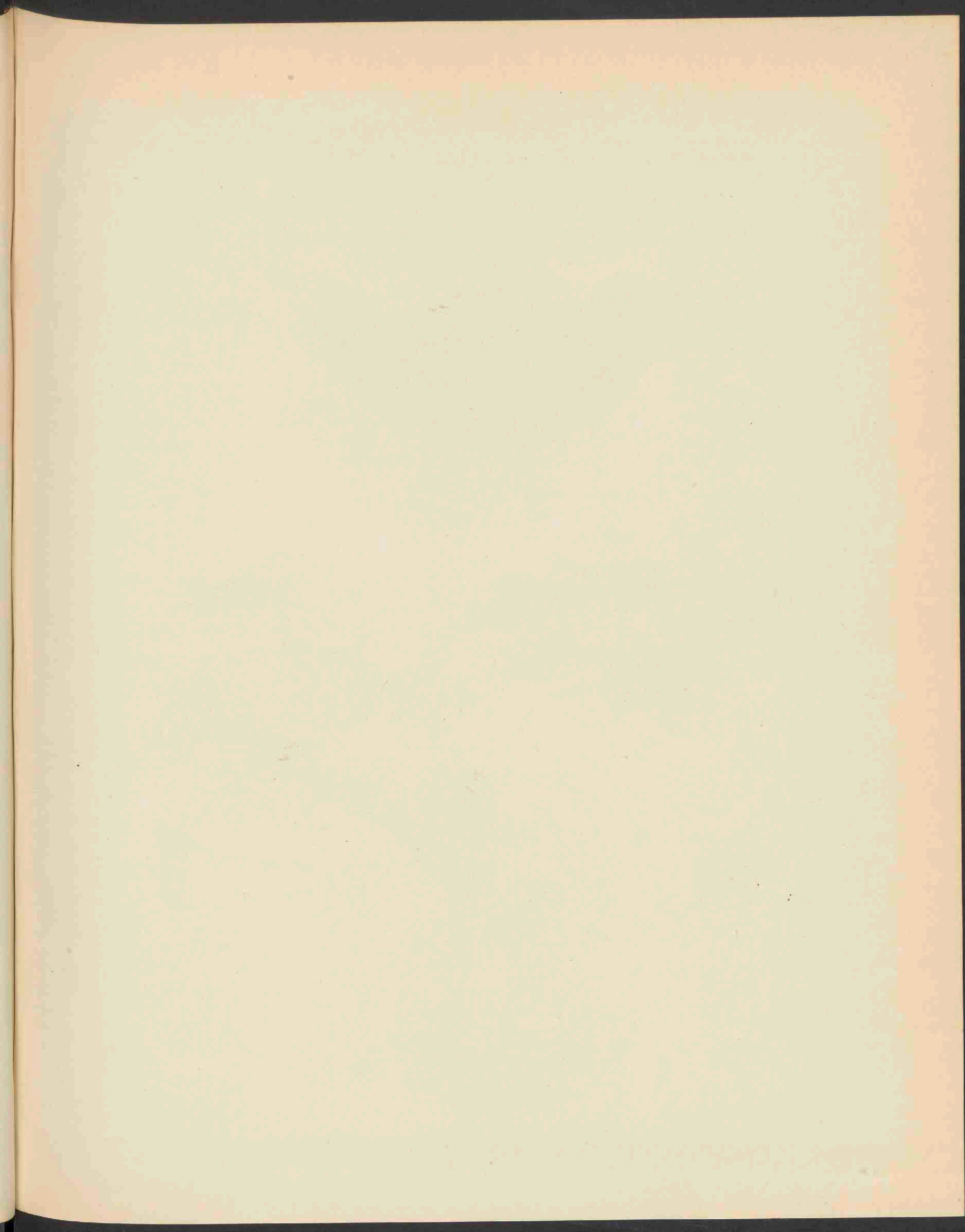
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Acre. Chapeau charnu, raide, plan ou déprimé, terne, discoïde à bord sillonné-tuberculeux; chair jaunâtre au dessous de la pellicule séparable; pied spongieux-plein, raide, strié, blanc; feuillets atténués-libres, rapprochés, égaux, simples, blancs.

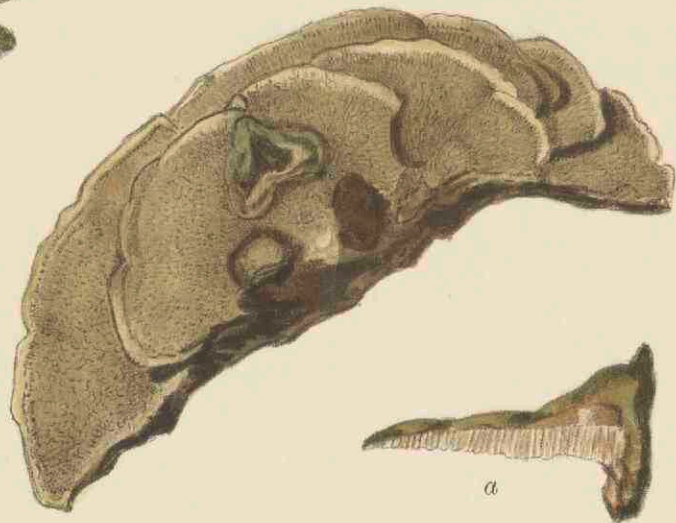
Odeur faible mais dégoutant, ressemblant celle de *R. foetens*; pied 4 cm. long, s'amincissant fortement vers la base; chapeau d'abord d'une chaire douce, puis sec, informe, 8 cm. large, brunâtre foncé au centre; feuillets un peu distincts, étroits, mais s'élargissant vers le bord, non pleurants ni changeants de couleur en les touchant; spores 8-10 = 6-8 μ .

R. pectinata (Bull.) Fr. *Epicr.* p. 358, *Hym. Eur.* p. 449; *Britz. Russ. t.* 17; *Kickx p.* 206; *Quél p.* 187; *Seynes p.* 149; *Sacc. Syll. V. p.* 470; *Oud. Rév. 1 p.* 178. *A pectinati forma Bull. t.* 509 f. *N. A. ochroleucus* β . *Alb. et Schw. p.* 213; *Secr. n.* 531.

HABITAT: Rare dans les bois en Europe.

PAYS-BAS: Déjà trouvé en 1878 dans le Bois à Baarn, plus tard près d'Apeldoorn et de Putten. Les champignons figurés se trouvaient dans le jardin botanique à Leyde, où M. H. A. A. VAN DER LEK les a recueillis le 25 Juin 1912, qui eût la bienveillance de m'offrir des exemplaires pour la Flore Batave. Selon M. Brésadola, qui a reçu des plantes et le dessin, le *Russula pectinata* ne se distingue pas du *R. consobrina* Fr. et sa variété *sororia* Fr.; la détermination de l'espèce est confirmée aussi par M. Patouillard.

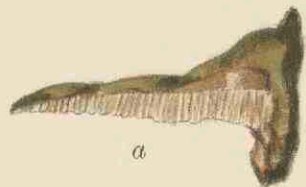

b

c

a

DAEDALEA UNICOLOR (BULL.) FR.

Eenkleurige Daedalea.

Hoogduitsch: Einfarbiger Wirrschwamm.

Engelsch: Daedalea of one colour.

Pl. 1894.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomyces. Sect. Polyporeae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. X, N°. 789.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Pileo coriaceo, villosa-strigoso, cinereo, zonis concoloribus; sinulis labyrinthiformibus, flexuosis, intricatis, acutis, demum lacero-dentatis.

Vulgo imbricata, humida fuliginea, sicca albido-grisea. Hymenium albido-cinereum, interdum fuscum.

Hoed lederachtig, behaard-borstelig, grijs, met gelijkleurige kringen: bochten labyrinthvormig, bochtig, onregelmatig, scherp, eindelijk verscheurd getand.

Meestal dakpansgewijze groeiend, vochtig roetkleurig, droog grijs-wit, somtijds donkerbruin.

Daed. unicolor (Bull.) Fr. *Syst. Myc. I. p. 336, Elench. p. 69, Hym. Eur. p. 588; Weinm. p. 344; Berk. Outl. p. 254; Kickx p. 217; Sacc. VI. p. 377; Oud. Rév. I. p. 387; Boletus Bull. t. 501 f. 3; Bolt. t. 163; Sowerb. t. 325; Dec. Fl. fr. II p. 115; B. decipiens Schrad. Spec. p. 169; Sistotrema cinereum Pers. Syn. p. 551.*

VERKLARING DER AFBEELDINGEN: *a.* doorsnede hoed. *b.* poriën vergroot, *c.* doorsnede overlangs poriën.

GROEIPLAATS: Aan stronken en schors van loofboomen, overal in Europa, in Aziatisch Siberië, in de Vereenigde Staten van Amerika en in Queensland, Australië.

NEDERLAND: Vroeger gevonden te Amsterdam, Leiden, Zeist, Rijsenburg, Apeldoorn en Putten. De afgebeelde exemplaren stammen uit de gemeente Zeeland in Noord-Brabant, alwaar zij den 22sten April 1913 werden verzameld door den heer P. LIGTENBERG, groeiend op berken. De exemplaren werden door bemiddeling van den heer H. A. A. VAN DER LEK te onzer beschikking gesteld.

DAEDALEA UNICOLOR (BULL.) FR.

Daedaleie unicolore.

Pl. 1894.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Sect. Polyporées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 789. Vol. X.

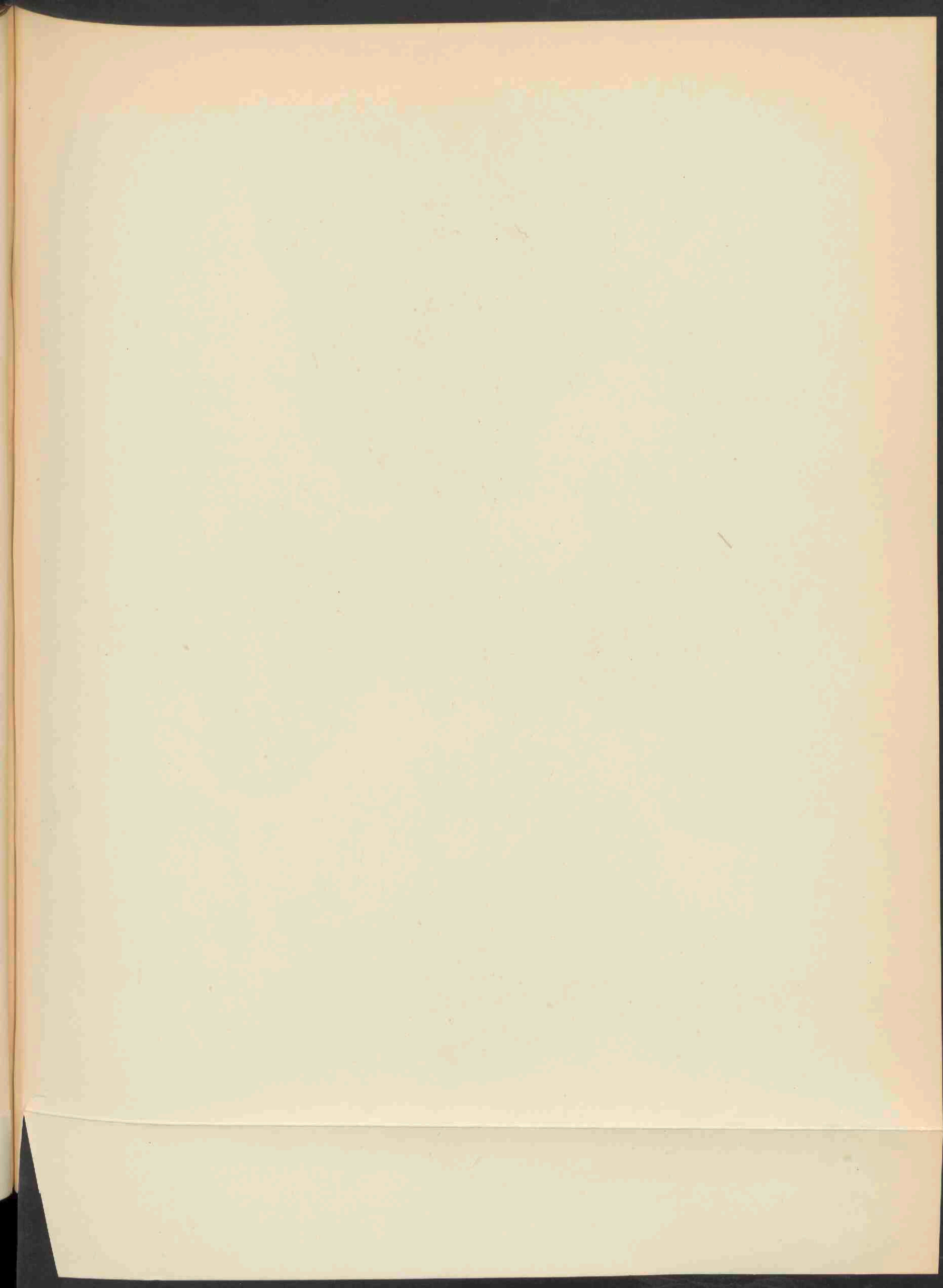
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau coriacé, couvert de poils raides, blanc grisâtre, à zones concolores, sinuosités gris-blanchâtres labyrinthiformes, cloisons aux bords aigus, à la fin fendillées. Ordinairement imbriqué, fuligineux à l'état humide, blanc-grisâtre à l'état sec. La surface hyméniale blanche-grisâtre, quelquefois brunâtre.

Daed. unicolor (Bull.) Fr. *Syst. Myc.* 1 p. 336, *Elench.* p. 69, *Hym. Eur.* p. 558; *Weinm.* p. 344; *Berk. Outl.* p. 254; *Kickx* p. 217; *Sacc.* VI p. 377; *Oud. Rév.* I p. 387. *Boletus* Bull. t. 501 f. 3; *Bolt.* t. 163; *Sowerb.* t. 325; *Dec. Fl. fr.* II p. 115; *B. decipiens* Schrad. *Spec.* p. 169; *Sistotrema cinereum* Fers. *Syn.* p. 551.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Coupe par le chapeau. *b.* Pores grossies. *c.* Coupe transversale par les pores.

HABITAT: Sur les vieux troncs de différentes espèces d'arbres feuillés, partout en Europe, en Sibérie asiatique, dans les Etats Unis de l'Amérique et en Queensland, Australie.

PAYS-BAS: Autrefois signalé pour Amsterdam, Leyde, Zeist, Ryzenburg, Apeldoorn et Putten. Les exemplaires dessinés se trouvaient dans la commune Zéeland, province Brabant Septentrional, où ils sont recoltés par M. P. LIGTENBERG le 22 Avril 1913, croissant sur des bouleaux. Les plantes sont mises à ma disposition pour la Flore Batave par l'intermédiaire amicale de M. H. A. A. VAN DER LEK.

POLYPORUS RUFESCENS FR. 1895.

POLYPORUS RUFESCENS FR.

Bruinroode Gaatjeszwam.

Hoogduitsch: Braunrother Porenpilz.

Engelsch: Rufescent Polyporus.

Pl. 1895.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomycetes. Sect. Polyporeae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. X, N°. 730.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Carneus: pileo spongioso, molli, inaequali, hirto; stipite brevi, difformi; poris magnis, sinuosis lacerisque, albo-carneis. Vegetatio prorsus P. SCHWEINITZII, sed minor, pileo 5—12 cm. lato, mollior, colore tam interno quam externo diversus.

Vleezig: hoed sponsachtig, zacht, ongelijk, behaard; steel kort, misvormd; poriën groot, bochtig en verscheurd, wit-vleeschkleurig. In groei op P. SCHWEINITZII gelijkend, maar kleiner; hoed 5—12 cm. breed, zachter, zoowel van buiten als van binnen anders gekleurd.

P. rufescens Fr. *Syst. Myc. I. p. 351, Hym. Eur. p. 529; Berk. Outl. p. 231. Sistotrema rufescens Pers. ex parte: cfr. Myc. Eur. 2. p. 206. Sacc. VI. p. 78. B. biennis Sowerb. t. 191.*

GROEIPLAATS: Op grazigen bodem bij oude wilgenstronken in Europa en in de Vereenigde Staten in Carolina en Pennsylvanië.

NEDERLAND: Gevonden door de heeren Dr. MEULENHOF en MEULEMEESTER op de buitenplaats Schellerbelt van Jhr. GREVE te Zwollerkerspel, den 12den Aug. 1912. De determinatie is van den heer H. A. A. VAN DER LEK, die tevens zoo vriendelijk was te zorgen dat een exemplaar ter afbeelding in de Flora Batava bestemd werd.

POLYPORUS RUFESCENS FR.

Polypore rougeâtre.

Pl. 1895.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes, Ord. Hyménomycètes. Sect. Polyporées.

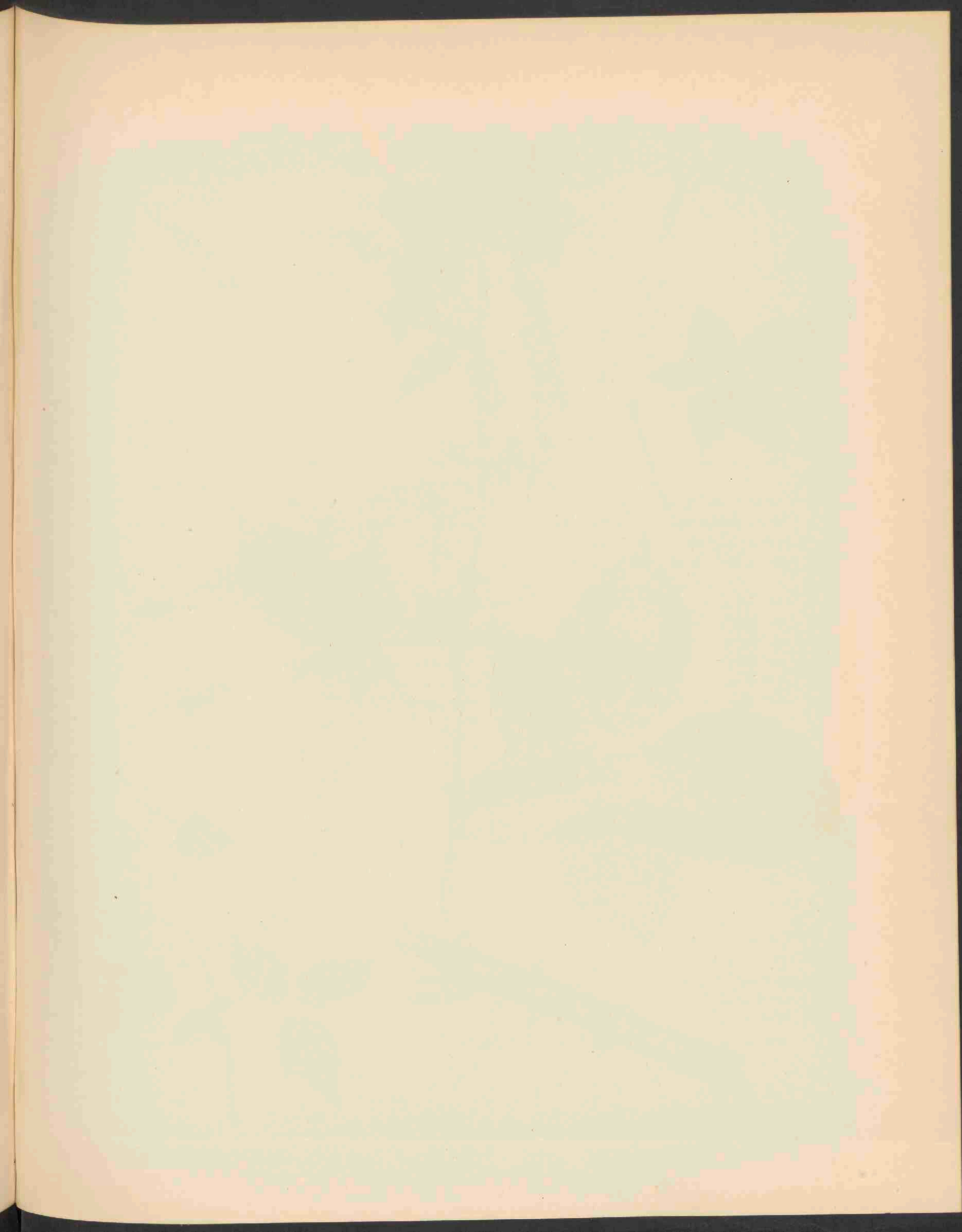
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 730. Vol. X.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Charnu. Chapeau spongieux, doux, inégal, velu; pied court, informe; pores amples, flexueux, et limités par des parois déchirées, blancs-carnés. Ressemblant le POLYPORE SCHWEINITZII, mais plus mince, chapeau 5—12 cm. large, plus doux et la surface ainsi que l'intérieur différents par la couleur.

P. rufescens Fr. *Syst. Myc. I* p. 351, *Hym. Eur. p.* 529; *Berk. Outl. p.* 231. *Sacc. VI* p. 78. *Sistotrema rufescens* Pers. *ex parte: cfr. Myc. Eur. 2* p. 206; *B. biennis* Sowerb. *t.* 191.

HABITAT: Lieux herbeux près de vieux troncs de saules en Europe et dans les Etats Unis en Caroline et Pennsylvanie.

PAYS-BAS: Trouvé par M.M. Dr. MEULENHOF et MEULEMEESTER à la maison de campagne Schellerbelt du Baronnet GREVE à Zwollerkerspel, le 12 Août 1912. La détermination de l'espèce résulte de l'examen entamé par M. H. A. A. VAN DER LEK, qui a bien voulu avoir soin de m'envoyer une pièce pour le dessin de notre planche.

RUBUS ARGENTATUS 1896.

P. J. MUEL = WINTERI P. J. M. = GODRONII LECOQ ET LAM.

RUBUS ARGENTATUS P. J. MUELL.

Zilverbladige braam.

Hoogduitsch: Silberglänzende Brombeere.

Engelsch: Silverleaved Ramble.

Bloeit: Juli—Aug. 2.

Pl. 1896.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XII. Ord III. Icosandria. Polygynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Rosaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. II, N°. 105.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Turiones robusti alte arcuati scandentes ramosi subpruinosi sparsim vel densius pilosi aculeis validis longis e basi valde dilatata rectiusculis vel falcatis armati; caulis primarius angulatus faciebus planis vel paullulum sulcatis, rami obtusanguli vel teretiusculi apicem versus angulati. Folia medioeria quinato-digitata vel pedata, petiolo supra plano aculeis uncinatis armato, stipulis linearibus; foliola subcoriacea margine undulata inaequaliter mucronato-serrata, supra parce pilosa subtus tomento pilisque sericeis albo-micantia vel virentia, terminale petiolulo proprio duplo vel triplo longius late ellipticum vel ovatum longe acuminatum vel cuspidatum basi rotundatum, infima manifeste petiolulata.

Ramorum florentium elongatorum folia ternata et quinato-pedata, aculei validi falcati; inflorescentiae paniculatae laxae elongatae inferne foliosae apicem versus saepe racemosae ramuli patentes, ultra-axillares uni-vel cymoso-pauciflori cum pedunculis tomentoso-hirti aculeati. Bractee lineari-lanceolatae, inferiores trifidae. Flores spectabiles; calyces tomentoso-hirti cinerei, sepalis laxe reflexis; petala elliptica vel suborbicularia breviter unguiculata rosea vel albida; stamina inaequalia in flore vix aperto erecta stylos longe superantia, postea erecto-potentia post anthesin conniventia fructum amplectentia; styli virides; germina pilosa; fructus globosi, drupeolae parvulae; putamen valde compressum (Focke).

Loten krachtig, hoog-bogig, klimmend, vertakt, eenigszins bedauwd, matig of dicht behaard, bewapend met krachtige, lange uit sterk verbreeden voet tamelijk rechte of gekromde stekels; hoofdstengel hoekig met vlakke of zwak gevoorde zijden, takken stomphoekig of rond en slechts aan den top kantig. Bladeren middelgroot vijftallig of voetvormig, met een van boven vlakken met haakvormige stekels bewapenden steel, steunblaadjes lijnvormig; blaadjes bijna lederachtig met gegolfden rand en ongelijk hobbelig gezaagd, van boven licht behaard, van onder door vilt en zijdeachtige haren witglanzend of groenachtig; eindblaadje twee- of driemaal langer dan zijn steeltje, breed elliptisch of eivormig, lang toegespitst of gepunt, aan den voet afgerond, de onderste blaadjes duidelijk gesteeld. Bladeren der lange bloeitakken drie of vijftallig voetvormig, met stevige gebogen stekels; takken der pluimvormige bloeiwijze die los is, lang, van onder bebladerd en naar den top trosvormig wordt, uitstaand, buiten de bladoksels ontspringend en een- of cymeus-weinigbloemig, evenals de bloemstelen viltig behaard en bestekeld. Schutblaadjes lijn-lancetvormig, de onderste driespletig. Bloemen groot; kelk grijs viltig-behaard met wijd teruggeslagen slippen; bloembladen elliptisch of bijna rond, kort genageld, rose of witachtig; meeldraden ongelijk, in de pas geopende bloem rechtopstaand en ver boven de stijlen uitstekend, later schuin opgericht, na den bloei samen-

nijgend en de vrucht omsluitend; stijlen groen, vruchtbeginsel behaard. Vruchten bolvormig met kleine deelvruchtjes; steentjes sterk samengedrukt.

VERKLARING DER AFBEELDINGEN: *a.* bloem, *b.* stampers en meeldraden, *c.* jonge loot, *d.* bloeiende zijtak.

GROEIPLAATS: In Noord-West Duitschland, in het grootste gedeelte van Frankrijk en Engeland, misschien ook in Denemarken.

NEDERLAND: Beek bij Nijmegen, alwaar de heer W. W. SCHIPPER de vriendelijkheid had de plant voor deze Flora te verzamelen, den 25sten Juli 1913. Volgens de laatste bewerking der Rubi in Ascherson en Gräbner's Synopsis VI. I. zou het een ondersoort zijn van *Rubus hedycarpus* en wel *R. Godroni* Lec. et Lam. = *R. WINTER*; P. J. MÜLLER, welke synoniemen ook reeds in Focke's Synopsis Ruborum werden opgegeven bij *R. argentatus*.

RUBUS ARGENTATIS P. J. MUELL.

Ronce argentée.

Fleurit: Juillet—Août. 2.

Pl. 1896.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Rosacées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 105. Vol. II.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Tige foliifère robuste, arquée grimpante, rameuse, un peu pruinée, plus ou moins velue et armée d'aiguillons gros et vulnérants, très élargis à la base, droits ou arqués. Tige primaire anguleuse avec faces planes ou un peu striées, rameaux obtusément anguleux ou arrondis, vers le sommet anguleux. Feuilles médiocres, quinées-digitates ou pédates à pétiole commun plane en dessus, muni d'aiguillons robustes, crochus. Stipules linéaires. Foliolles un peu coriaces à marge ondulée irrégulièrement mucronulées-dentées en scie, un peu poilues en dessus, au dessous virescentes ou blanchâtres par des poils tomenteux ou soyeux; la terminale deux ou trois fois plus longue que son pétiolule largement elliptique ou ovée, longuement acuminée ou cuspidée, creusée en coeur à la base; les foliolles inférieures bien visiblement pétiolulées. Rameaux fleuris allongés à feuilles ternées et quinées-digitates, munis d'aiguillons forts, vulnérants, courbés en faux. Grappe terminale allongée, interrompue, lache, feuillée inférieurement à pédoncules divariqués, extra-axillaires, uniflores ou cymeux-pauciflores, comme les pédicelles tomenteux-poilus et pourvus d'aiguillons. Bractées linéaires lancéolées, les inférieures trifides. Fleurs assez grandes. Calice d'un vert cendré tomenteux, velu à segments lachement réfléchis à la maturité. Pétales elliptiques ou presque orbiculaires, contractés à la base en onglet court, roses ou blanchâtres. Etamines inégales, dans la fleur à peine écloses dressées et plus longues que les styles, plus tard dressées-étalées, après la fleuraison conniventes et embrassant le fruit. Styles verts; carpelles hérissés. Fruit globuleux formé de carpelles petites et à noyau très comprimé.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur. *b.* Styles et étamines. *c.* Tige foliifère. *d.* Rameau fleuri.

HABITAT: Dans le Nord-ouest de l'Allemagne, dans la plus grande partie de la France et de l'Angleterre, peut-être aussi en Danemarck.

PAYS-BAS: Trouvé en juillet 1913 à Beek près de Nimègue par M. W. W. SCHIPPER. Dans la dernière révision du genre *Rubus* de M. W. O. FOCKE (voyez Ascherson et Gräbner, Synopsis VI. I) notre plante serait une sous-espèce du *Rubus hedycarpus*, nommé autrefois *R. Godroni* Lec. et Lam. = *R. Winteri* P. J. MULLER; les mêmes synonymes se trouvent déjà dans le Synopsis Ruborum de M. FOCKE sous le nom de *P. argentatus*.

REPORT ARGENTINE

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

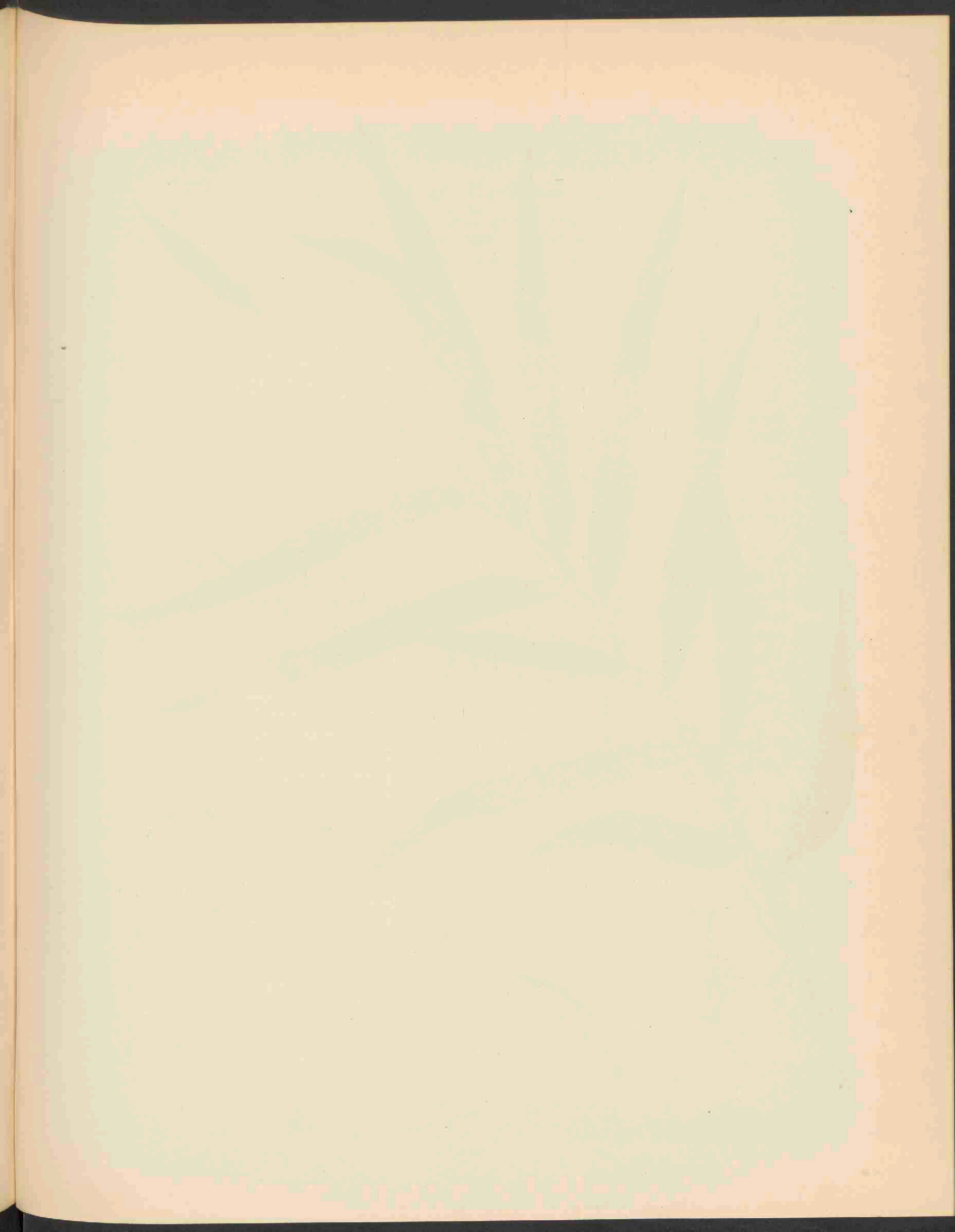
...

...

...

...

...

CUSCUTA GRONOVII WILLD. 1897.

CUSCUTA GRONOVII WILLD.

Gronovius' Warkruid.

Hoogduitsch: Filzkraut von Gronovius.

Engelsch: Gronovius' Dodder; Love-vine.

Bloeit: Juli—Aug. ☉.

Pl. 1897.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. V. Ord. II. Pentandria. Digynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Convolvulaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. VIII. N°. 582.

SOORTELIJKE KENMERKEN: caulibus flavo-aurantiacis, proceris, alte scandentibus, floribus plerumque breviter pedicellatis, numerosis ad cymas densas congestis; calycis bracteis privati lobis ovatis, obtusis corollae tubo brevioribus, corolla campanulata, lobis ovatis, obtusis, rotundatis, divaricatis, tubum longitudine aequantibus, squamis angustis, longitudine tubi vel eo paullo longioribus, dense ciliatis ad apicem, sparse in faciebus cum processis longis angustis; stylo tenui, ovario brevioris stigmatibus capitatis; capsulis globosis, breviter mucronulatis vel obtusis, corolla decidua et marcescente circumdatis vel coronatis.

Stengel oranje-geel, slank, hoog klimmend; bloemen gewoonlijk kort gesteeld, talrijk tot dichte bij schermen vereenigd. Kelk zonder steunblaadjes, met eivormige, stompe lobben, die korter dan de kroonbuis zijn; bloemkroon klokvormig met eivormige stompe, afgeronde uitstaande slippen, die bijna evenlang als de kroonbuis zijn; schubben smal, evenlang of langer dan de buis, door lange smalle uitsteeksels aan den top zeer dicht, langs de oppervlakken spaarzaam gewimperd. Stijlen slank, korter dan het vruchtbeginsel, stempels knopvormig. Vruchtjes bolvormig, met kort stekelpuntje of afgerond, omgeven of gekroond door de afvallende verdrogende bloemkroon.

VERKLARING DER AFBEELDINGEN: *a.* bloem, van boven gezien. *b.* Dezelfde van terzijde. *c.* openge spreide bloem. *d.* stamper. *e.* gedeelte stengel met zuigworteltjes.

GROEIPLAATS: Op kruiden en lage struiken van Nieuw Schotland tot Manitoba, Florida en Texas. Zeer veranderlijke plant, die den naam van Wilgendooder heeft gekregen, daar zij in Europa ingevoerd voornamelijk wilgen bedreigt.

NEDERLAND: Het afgebeelde exemplaar werd mij afgestaan door den Heer J. TH. HENRARD te Gorinchem, die het aldaar den 16den Juli 1913 in grienden verzamelde. Volgens Kruidkundig Archief 1914 (niet 1913 zooals op den titel staat) werd de plant reeds in 1912 door gemelden onderzoeker met den Heer A. W. KLOOS aldaar gevonden, terwijl de Heer KLOOS gezamenlijk met den Heer H. C. GELOK haar ook verzamelde op het eiland de Bol bij Willige Langerak, in de Lek in een groot aantal exemplaren aldaar voorkomende en volgens den eigenaar dier grienden daar reeds jarenlang woekerende, zonder dat het gelukt was de parasiet uit te roeien.

CUSCUTA GRONOVII WILLD.

Liseron de Gronovius.

Fleurit: Juillet—Août. ☉.

Pl. 1897.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. V. Ord. II. Pentandria. Digynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Convolvulacées.

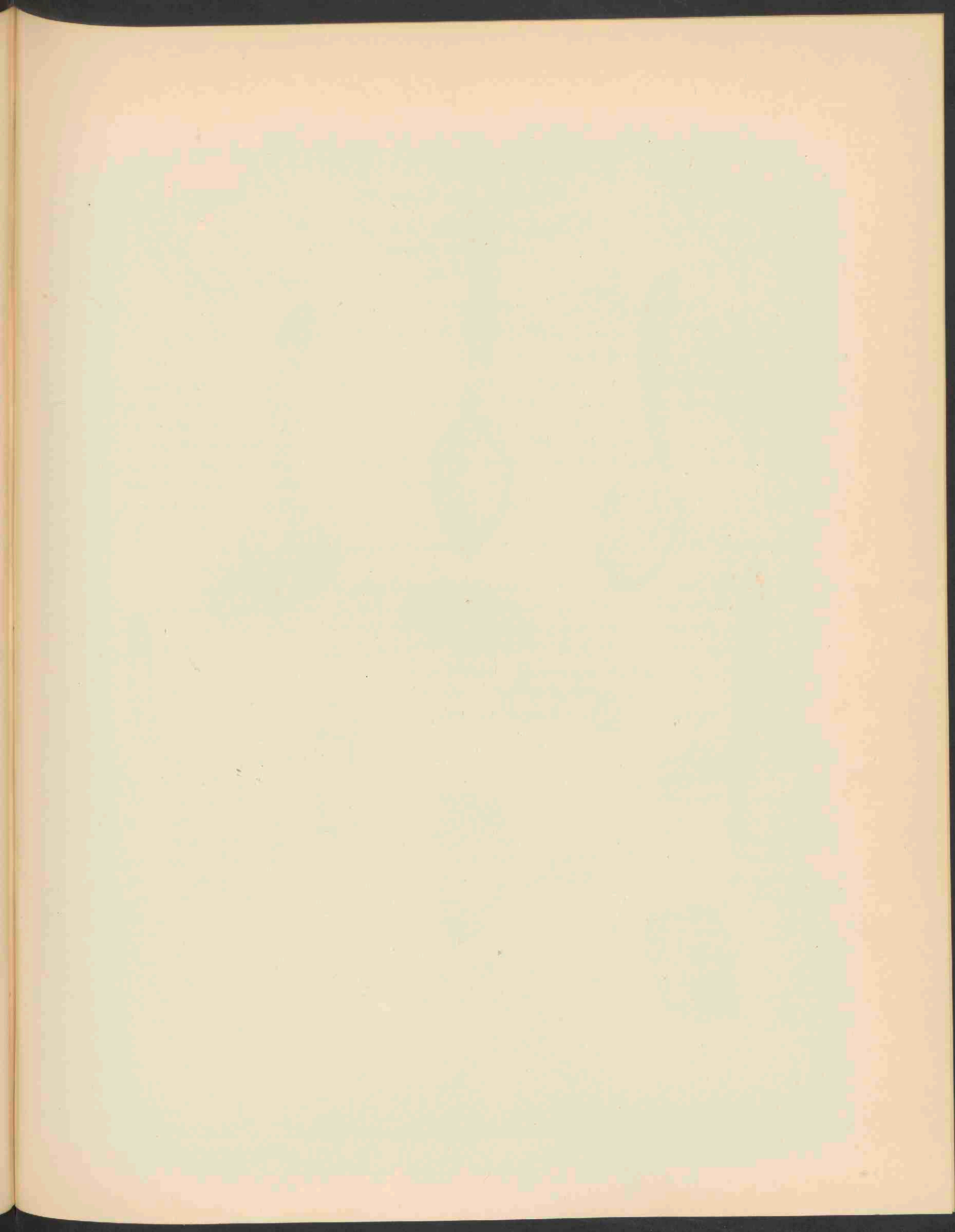
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 582 Vol. VIII.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Tiges jaunes-orangées, grêles, grimpantes à grande hauteur. Fleurs le plus souvent brièvement pédonculées, nombreuses réunies en cymes très compactes. Divisions du calice, privé de bractées, ovées, obtuses, plus courtes que le tube de la corolle; celle-ci campanulée à lobes ovées, obtuses, rotundés, divariqués égalant le tube et à écailles étroites, égalant le tube de la corolle ou un peu plus longues, ciliées densément au sommet par des saillies longues, étroites, qui se trouvent plus dispersées sur les faces. Styles grêles, plus courts que l'ovaire à stigmates globuleux. Capsule globuleuse, brièvement mucronulée ou obtuse, entourée ou couronnée par la corolle détachée et fanée.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur vue par dessus. *b.* La même en profil. *c.* Fleur coupée et étalée. *d.* Ovaire. *e.* Partie de la tige avec deux suçoirs.

HABITAT: Sur des herbes et des arbrisseaux de la Nouvelle-Ecosse jusqu'à Manitoba, Florida et Texas. Plante très variable, qui a reçu le nom Tueur des saules, parce qu'elle, importée en Europe, menace surtout les saules dans cette partie du monde.

PAYS-BAS: La plante figurée dans notre planche m'a été offerte par la bienveillance de M. J. TH. HENRARD de Gorinchem, qui l'a cueillie près de cette ville le 18 Juillet 1913 dans une oseraie. Dans le *Kruidkundig Archief* 1914 se trouve l'information que le botaniste nommé plus haut en compagnie avec M. KLOOS de Dordrecht a trouvé la parasite déjà en 1912 au même endroit, tandis que M.M. KLOOS et GELOK ont recueilli la plante dans l'île „de Bol” près de Willige Langerak dans la rivière le Lek en grand nombre d'exemplaires, qui d'après le témoignage du propriétaire de ces oseraies y usurpaient les saules depuis bien d'années, sans qu'il fût possible d'exterminer la parasite.

MUTINUS CANINUS (HUDS) FR, 1898.

MUTINUS CANINUS (HUDS.) FR.

Honden-Stinkzwam.

Hoogduitsch: Hunds Gichtmorchel.

Engelsch: Dog's Phallus.

Pl. 1898.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Gasteromycetes. Sect. Phallaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Receptaculum stipitifforme, pileo carens, in parte superiore pulpa sporifera directe obtectum, in parte inferiore („stipite") sporis destitutum. Pars sporifera stipitem aequans vel solidior vel magis dilatata.

Vruchtlichaam steelvormig, zonder hoed en het bovenste deel direct overtrokken met een sporendragende laag, in het benedenste deel „de steel" van sporen ontbloot. Sporendragend deel op den steel gelijkend of iets steviger of meer uitgezet.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Usque ad 15 cm. altus; stipite albo vel rubello, pariete ex uno strato cavitatum consistente; parte sporifera brevi (circiter $\frac{1}{5}$ — $\frac{1}{6}$ totius receptaculi altitudinis), acute digitiformi, carnea; pariete facie interna foveolata, ita ut ab interioribus partibus reticulata videatur; apice pervio vel impervio.

Tot 15 cm. hoog; steel wit of roodachtig, wand uit een laag van holten bestaande; het sporendragende deel kort (ongeveer $\frac{1}{5}$ of $\frac{1}{6}$ van de geheele lengte van het receptaculum bedragende), spits vingervormig, vleezig; met een buitenwand, die inwendig van holten is voorzien, zoodat zij van uit de binnenste deelen netvormig gaderd schijnt te zijn; top al of niet doorboord.

VERKLARING DER AFBEELDINGEN: *a.* overlangs doorsnede volwassen exemplaar, *b.* vergroot gedeelte binnenkant openingen, *c.* overlangs doorsnede jong exemplaar, *d.* sporen.

GROEIPLAATS: Op den grond, aan den voet van boomstammen en tronken, in Europa en Noord-Amerika.

NEDERLAND: Deze zwam werd gevonden bij 's Gravezande, Leiden, 's Gravenhage en Zeist. De afgebeelde exemplaren zijn afkomstig van het gesticht de Brinkgreve bij Deventer, alwaar Mevr. LE RÛTTE—ALTING MEES in Juni 1913 eenige voorwerpen ontdekte aan den voet van eiken tusschen het gras. Door vriendelijke bemiddeling van Mevr. LE RÛTTE vonden we later nog eenige andere voorwerpen daar ter plaatse, terwijl omstreeks denzelfden tijd ook exemplaren werden gevonden in het bosch van den Ganzenboom onder Schalkhaar. De sporen waren $3-5 \times 2 \mu$ en dus veel kleiner dan bij Oudemans Rév. 1 p. 453 wordt opgegeven. In October van dit jaar vond ik op verschillende plaatsen in het Park Braband onder Diepenveen voorwerpen dezer soort, die veel grooter waren en waarvan een met zeer duidelijk doorboorden top.

MUTINUS CANINUS (HUDS.) FR.

Phallus de chien.

Pl. 1898.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Gasteromycètes. Sect. Phallacées.

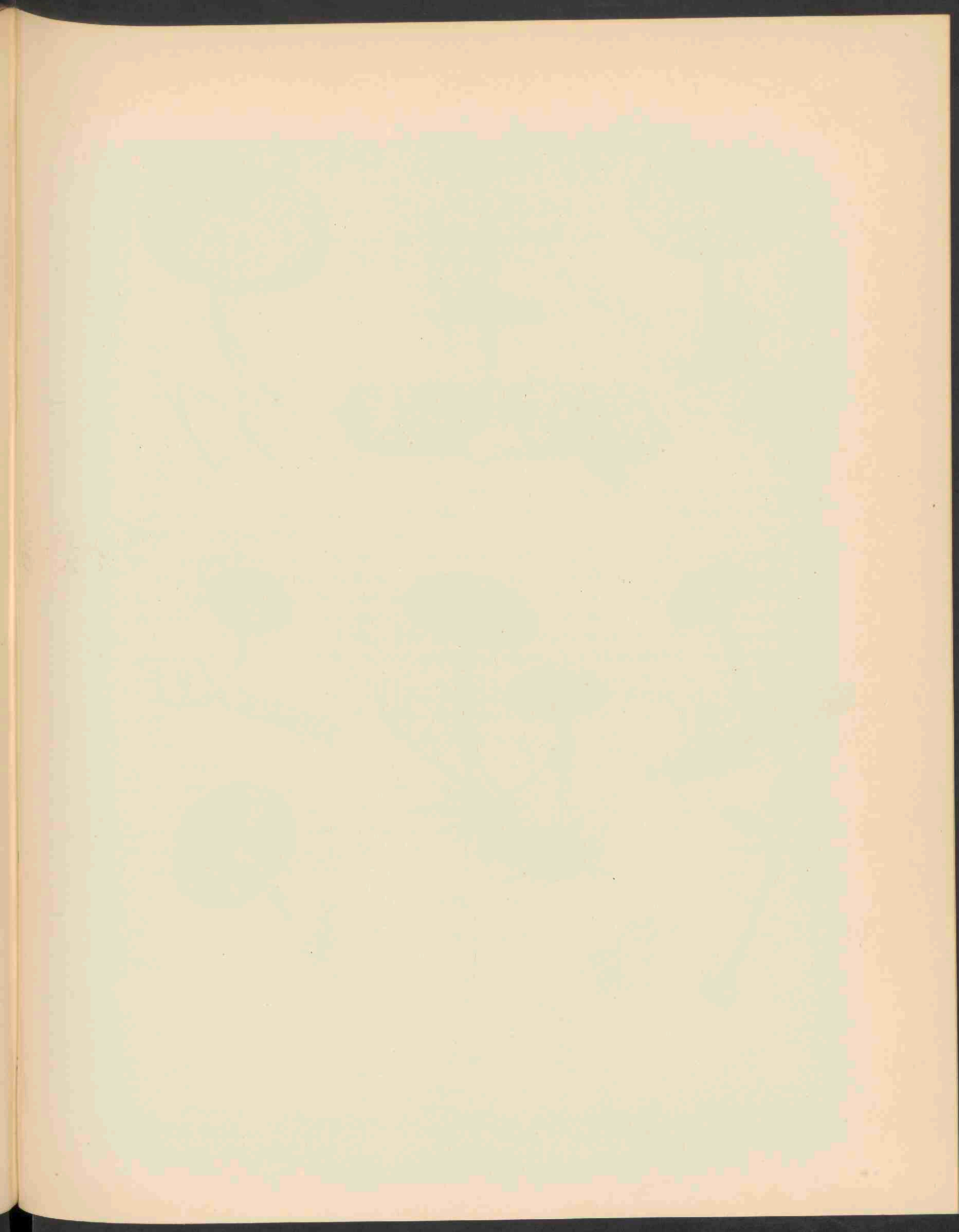
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Réceptacle en forme de pied cylindracé sans chapeau distinct, mais vers le sommet couvert d'une glèbe mucilagineuse remplie de spores, la partie inférieure (le pied) dépourvue de spores. La pulpe sporifère ne diffère pas du pied, ou plus raide, ou plus dilatée.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Jusqu'à 15 cm. long; pied blanc ou rougeâtre, seulement une couche criblée de petites cavernes, la partie sporifère courte (environ $\frac{1}{5}$ — $\frac{1}{6}$ de la hauteur de la plante), conique, digitiforme charnue, la paroi à face intérieure fovéolée, de manière qu'elle semble réticulée dans les parties intérieures; le sommet fermé ou perforé.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Coupe longitudinale par un exemplaire adulte. *b.* Partie grossie de la face intérieure avec les alvéoles. *c.* Coupe longitudinale par une plante jeune. *d.* Spores.

HABITAT: Sur la terre, au pied de troncs d'arbres, en Europe et aux Etats Unis de l'Amérique.

PAYS-BAS: Ce champignon a été trouvé autrefois près de 's Gravezande, Leyde, la Haye et Zeyst. Les exemplaires figurés dans notre planche sont originaires du parc de la maison de santé le Brinkgreve près de Deventer, où Mme LE RÛTTE—ALTING MEES les trouvait en 1913 au pied de chênes dans l'herbe. Par l'intermédiaire gracieuse de Mme LE RÛTTE nous étions si heureux de trouver encore quelques plantes au même lieu, tandis que des spécimens de cette espèce ont été trouvés environ en même temps dans le bois de Ganzenboom, paroisse Schalkhaar à Diepenveen. Les spores mesuraient $3-5 = 2 \mu$, or beaucoup plus petits que les mentionne Oudemans dans Rév. des Champ. I. p. 453. Dans le mois d'Octobre 1914 j'ai trouvé plusieurs plantes de cette espèce au Parc Brabant à Diepenveen, qui étaient plus grandes que celles de l'année précédente et dont un exemplaire eût le sommet manifestement perforé.

FLAMMULA PENETRANS (FR.) QUÉL. 1899.

FLAMMULA PENETRANS (FR.) QUÉL.

Binnendringende Flammula.

Hoogduitsch: Eindringender Flammula.

Engelsch: Penetrating Flammula.

Pl. 1899.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomycetes. Sect. Agaricineae.

GESLACHTSKENMERKEN: Pileus carnosus, margine primum involuto; stipes centralis, carne fibrilloso, apice non farinosus; lamellae decurrentes vel adnatae, non sinuatae, plerumque integrae; cortina fibrillosa, non intertexta, vel deficiens, nunquam annulum distinctum circum stipitem formans; sporae ferruginosae vel fusco-ferruginosae.

Hoed vleezig, met aanvankelijk ingebogen rand; steel centraal; vleesch vezelig, aan den top niet meelig; plaatjes aflopend of aangegroeid, niet bochtig, meestal gaaf. Sluier vezelig, niet tot een dicht weefsel saamgegroeid of ontbrekend, nooit een afzonderlijken ring rond den steel vormend. Sporen roestkleurig of bruin-roestkleurig.

SOORTELIJKE KENMERKEN: pileo carnosus, convexo-plano, sicco, glabello (sub lente naucoso); stipite subcavo, e sericeo striato, pallido, cortina flocculosa, fugacissima alba; lamellis adnatis, ex albo-flavida fulvo-maculatis. Pileus siccus, disco carnosior, luteo-fulvus vel aureus, vulgo vero expallens flavescens, 5 cm. diam.; carne albida; lamellae hinc inde fulvo-maculatae, sporae 8-9 = 4-5.

Hoed vleezig, afgeplat bol, droog, vrijwel glad (onder de loep korreilig); steel bijna hol, zijdeachtig gestreept, bleek; sluier vlokkig wit, zeer spoedig verdwijnend; lamellen aangegroeid, eerst wit later geel, bruin gespikkeld.

Fl. penetrans Fr. (QuéL.). *Fr. Obs.* 1 p. 23, *Hym. Eur.* p. 250. *Ic. t.* 118 f. 2; *QuéL.* p. 233. *Sacc.* V. 823. *Oud. Rev.* I. p. 242. *A. sapinei* var *S. M. Weinm.*

VERKLARING DER AFBEELDINGEN: a. lamellen-afdruk. b. sporen 560 X.

GROEIPLAATS: Overvloedig op dennenhout, in zooden of in groepen, in Europa, Siberië, in de Vereenigde Staten, op Cuba en in Australië.

NEDERLAND: In 1861 door OUDEMANS aangetroffen op oude dennenplanken te Amsterdam. Thans werd zij in Oct. 1913 door den heer A. LÉFEBURE te Bussum verzameld en mij door tusschenkomst van den Heer H. A. A. VAN DER LEK ter teekening aangeboden, terwijl de determinatie door BRESADOLA werd verricht.

FLAMMULA PENETRANS (FR.) QUÉL.

Flammule pénétrante.

Pl. 1899.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Sect. Agaricinées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Chapeau charnu, à bord enroulé à la jeunesse. Pied central, chair fibrilleuse, non farineuse au sommet. Feuilletts décourants ou adnés, non sinués, le plus souvent intègres; cortine fibrilleuse, non intertexte ou nulle, ne jamais formant un anneau autour du pied. Spores ferrugineux ou bruns-ferrugineux.

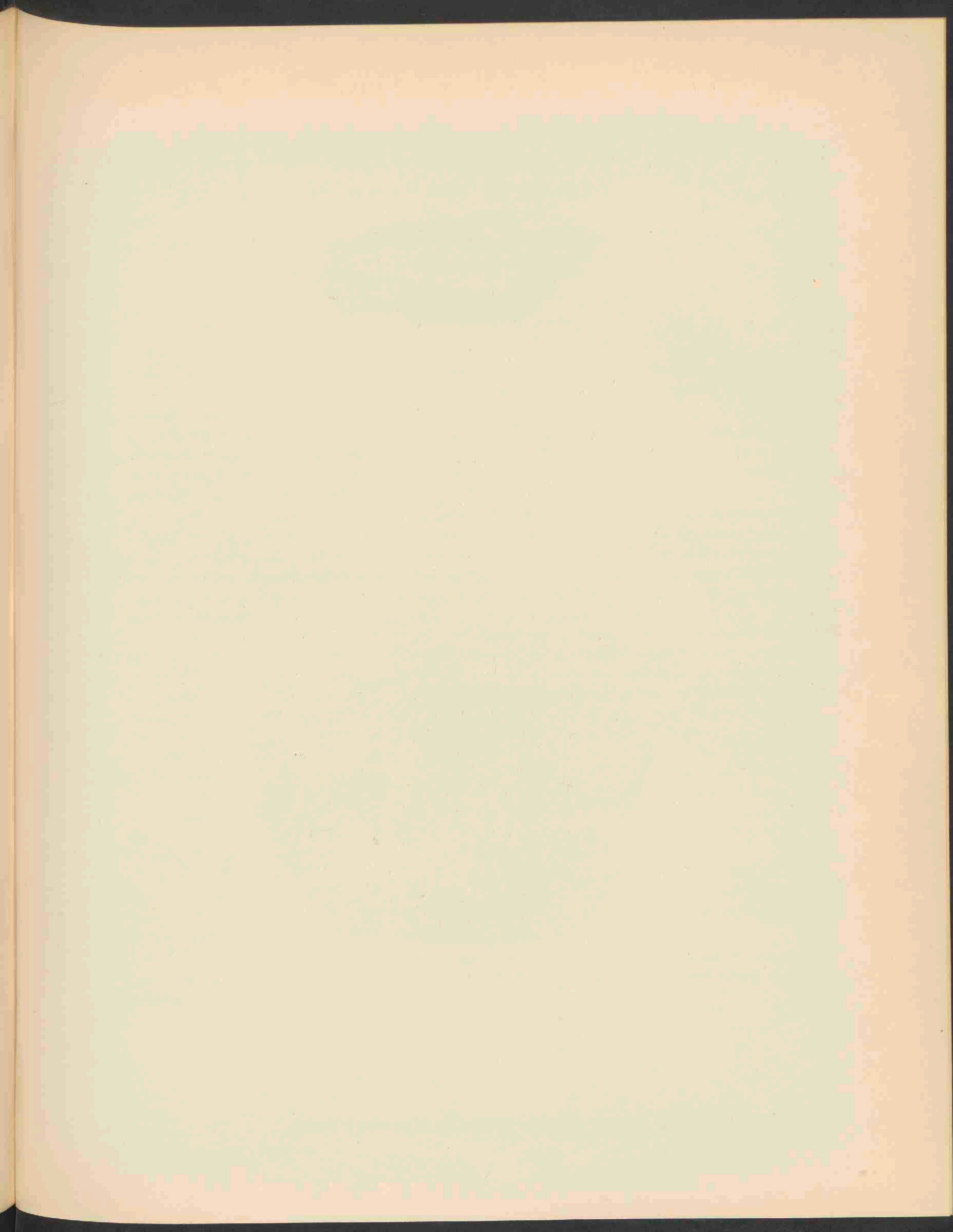
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau charnu, convexe-plan, sec, lisse (granulé sous la lentille); pied presque creux, fibrilleux-strié, à peine colorié en bruâtre très pâle; cortine très fugace, floconnée, blanche; feuilletts adnés, d'un blanc jaunâtre, à la fin tachetés de fauve. Chapeau sec, plus charnu au centre, jaune-fauve ou couleur d'or, pâlissant en se desséchant, 5 cm. en diamètre; chair blanchâtre, feuilletts çà et là tachetés de fauve; spores $8-9 = 4-5 \mu$.

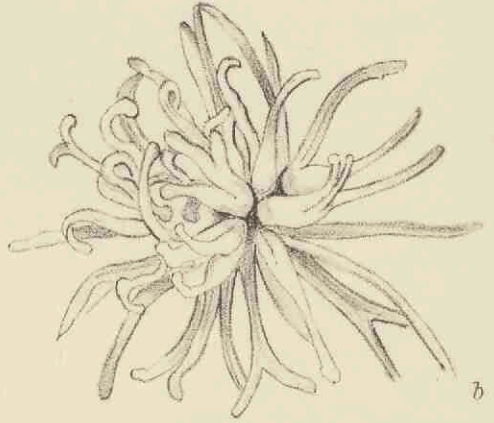
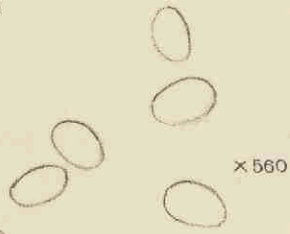
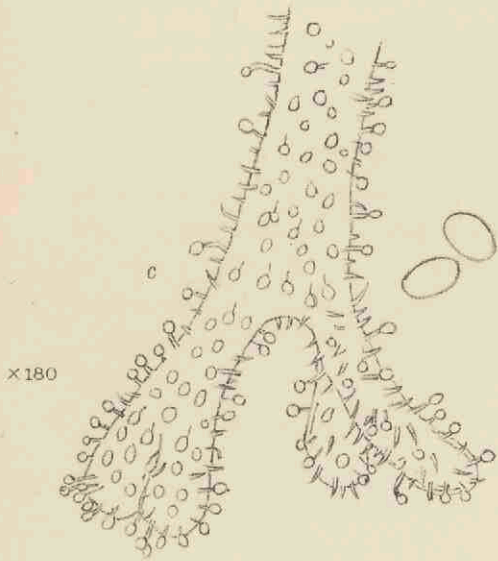
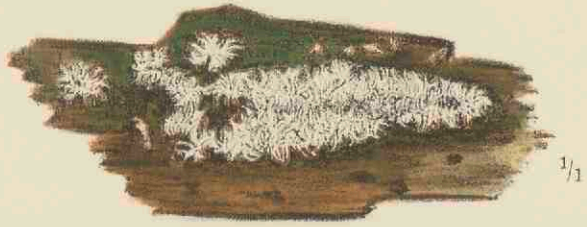
Fl. penetrans Fr. (Quél.) Fr. Obs. I p. 23, Hym. Eur. p. 250, Ic. t. 118 f. 2; Quél. p. 233; Sacc. Syll. V. p. 823; Oud. Rév. I p. 242. *A. sapinei* var. S. M., Weimm.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: a. Impressions des feuilletts. b. Spores 560 X.

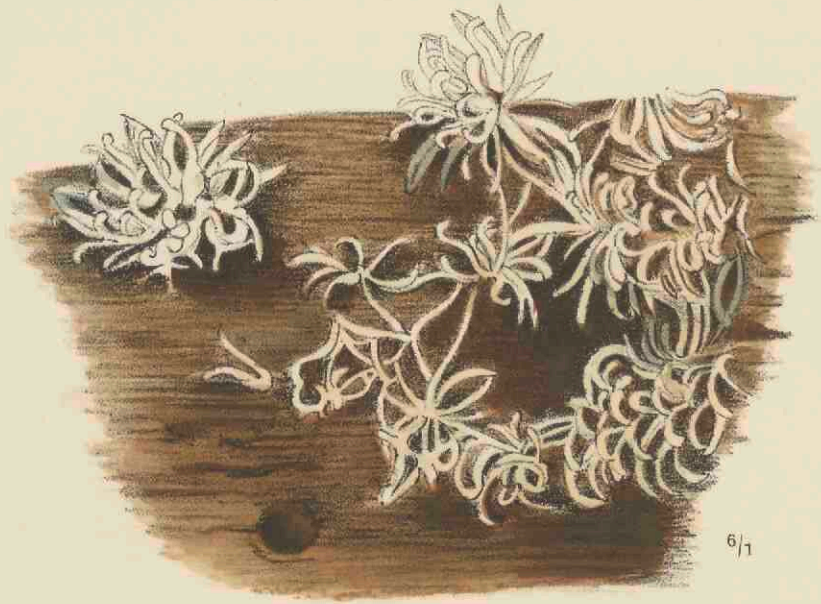
HABITAT: Très commun sur le bois de sapin, en gazon ou en groupes, en Europe, Sibérie, dans les Etats Unis de l'Amérique, dans l'île de Cuba et en Australie.

PAYS-BAS: Trouvé en 1861 par OUDEMANS sur une vieille clôture de bois de sapin à Amsterdam. Le dessin est pris d'après des exemplaires trouvés par M. A. LÉFEBURE en Oct. 1913 à Bussum et déterminés par BRESADOLA. M. VAN DER LEK a eu l'obligeance de m'envoyer les champignons pour la Flore Batave.

12/1

a

CERATIOMYXA MUCIDA. SCHROET. 1900

CERATIOMYXA MUCIDA SCHROET.

Schimmelvormige Ceratiomyxa.

Hoogduitsch: Schimmel Ceratiomyxa.

Engelsch: Mouldy Ceratiomyxa.

Pl. 1900.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Myxomycetes.

GESLACHTSKENMERKEN: Sporophori processis membranaceis compositi, consistentes in ramos simplices e basi communi vel furcatis vel retem formantes. Superficies divisa in areolis polyedricis, e centro cuiusque oritur basidium gracile, sporam simplicem ellipsoidam, incoloratam gerens.

Sporendragers bestaande uit vliezige uitsteeksels, die of bestaan uit onvertakte takken uit een gemeenschappelijke basis of gevorkt zijn of ook tot een netwerk vereenigd. De oppervlakte is in een aantal veelhoekige vakjes verdeeld, uit het midden waarvan telkens een slanke drager ontspringt, die een enkelvoudige, kleurlooze, ellipsoidische spore draagt.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Plasmodium incoloratum. Sporophori albi v. carnei-flavi, membranacei, e hypothallo communi in fascem convenientes consistentes in ramulis simplicis v. furcatis, obtusis, fasciculatis, 1 mm. vel altioribus, 0.7 mm. latis v. plusminusve intertextis in ligamenta perforata, lobos irregulares et anastomantes exhibentibus. Cortex membranaceus divisus est, principue in parte superficiali sporophora, in areolas subhexagonas, 10 μ latas, in centro cuiusque oritur basidium gracile sporophorum. Sporae albae, leves, ovoideae, 10 \times 6 usque ad 13 \times 7 μ .

Plasmodium kleurloos. Sporendragers wit of vleeschkleurig-geel, vliezig, uit een gemeenschappelijk hypothallus of samenkomend tot een bundel van enkelvoudige of gevorkte, bundelvormige, stompe takken of min of meer samengevlochten tot een doorboorde band, van waaruit onregelmatige en anastomiseerende lobben oprijzen. De vliezige buitenkant is, voornamelijk aan het bovenste deel van de sporophore, verdeeld in eenigszins zeshoekige, ongeveer 10 μ breede vakjes, uit wier midden het slanke sporedragende steeltje ontspringt. Sporen wit, glad, ovoide, 10 — 6 tot 13 — 7 μ .

Macbride in Bull. Nat. Hist. Iowa II p. 114. Isaria mucida P. in Römer N. Mag. Bot. I. p. 121 (1794). Ceratium hydroides Alb. et Schw. Consp. Fung. p. 358. Fr. Syst. Myc. III p. 294; Fam. et Wor. in Mem. Acad. Im. Petersb. (1873) Ser. 7. XX. p. 4; Zopf. Pilzthiere p. 64, 174; de Bary. Comp. Morph. Fungi (1887) p. 432; Engl. Fl. p. 329; Cooke, Brit. Fungi II. p. 550; Ceratium pyxidatum Alb. et Schw. l. c. p. 359. Ceratium arbuscula Berk. et Br. in Journ. Linn. Soc. XIV. p. 97; Saccardo Syll. IV p. 596.

GROEIPLAATS: Plasmodium op rottend hout, aan de buitenzijde fructificeerend. Bekend, zooals mej. CATH. COOL de goedheid had mij mee te deelen, α (var. genuina) van Lyme Regis, Dorset (L. B: M. 1); Iowa (L. B: M. 1), α en β (var. flexuosa), Borneo (L. B: M. 1), γ (var. porioides) Carlsruhe (Strassb. Herb.); Upsala (L. B: M. 1); Iowa (B. M. 1025).

NEDERLAND: Het afgebeelde exemplaar stamt van het huis de Paauw onder Wassenaar, waar het den 21sten Mei 1912 werd verzameld door den heer H. A. A. VAN DER LEK, die welwillend een exemplaar voor deze Flora afstond.

CERATIOMYXA MUCIDA SCHROET.

Ceratiomyxe moisie.

Pl. 1900.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Myxomycètes.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Sporophores composés de saillies membraneuses, formées de rameaux simples, d'un pied commun ou fourchées ou formant un réseau. La surface est divisée en aréoles polyédriques, du centre desquelles s'élève un basidium grêle, portant un spore simple, ellipsoïde et non colorié.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Plasmodium sans couleur. Sporophores blancs ou carnés-fauves, membraneux, se réunissant d'un hypothallus commun en faisceaux et se constituant de rameaux simples ou fourchés, obtus, fasciculés, 1 mm. ou plus hauts, 0.7 mm. larges ou plus ou moins entrelacés en ligamenture perforée, montrant des lobes irrégulières et anostomantes. L'écorce membraneuse est divisée, surtout dans la partie superficielle sporophore, en aréoles presque hexagonales, 10 μ larges du centre desquelles s'élève le basidium grêle sporophore. Spores blancs, lisses, ovoïdes 10 \times 6 jusqu'à 13 \times 7 μ .

Macbride in Bull. Nat. Hist. Iowa II p. 114. Isaria mucida P. in Römer N. Mag. Bot. 1 p. 121 (1794). Ceratium hydroides Alb. et Schw. Comp. Fung. p. 358. Fr. Syst. Myc. III p. 294; Fam. et Wor. in Mém. Acad. Imp. Petersb. (1873). Ser. 7 XX p. 4; Zopf, Pilzthiere p. 64, 174; de Bary, Comp. Morph. Fungi (1887) p. 432; Engl. Fl. p. 329; Cooke, Brit. Fungi II p. 550; Ceratium pyxidatum Alb. et Schw. l. c. p. 359; Ceratium arbuscula Berk. et Br. in Journ. Linn. Soc. XIV p. 97; Saccardo Syll. IV p. 596.

HABITAT: Plasmodium dans le bois pourrissant, sporophores en dehors. Connu, selon les communications de Mlle CATH. COOL, α (var. genuina) de Lyme Regis, Dorset (L. B. M. 1), Iowa (L. B. M. 1), α et β (var. flexuosa) Borneo (L. B. M. 1), γ (var. porioïdes) Carlsruhe (Strassb. herb.), Upsala (L. B. M. 1) et Iowa (B. M. 1025).

PAYS-BAS: La plante dessinée a été recueillie le 21 mai 1912 à Wassenaar par M. H. A. A. VAN DER LEK, qui a eu la bienveillance de destiner un exemplaire pour la Flore Batave.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

CHAPTER I

1776

The first of the thirteen original states to declare their independence from Great Britain was the United States of America. On July 4, 1776, the Continental Congress adopted the Declaration of Independence, which announced to the world that the thirteen colonies were no longer part of the British Empire. The document was signed by fifty-five delegates, including John Hancock, who signed it in a large, bold hand. The Declaration of Independence was a landmark event in American history, as it marked the birth of a new nation. The new nation was founded on the principles of liberty, justice, and equality for all. The Declaration of Independence was a bold statement of the American people's desire for self-governance. It was a declaration of the American people's right to life, liberty, and the pursuit of happiness. The Declaration of Independence was a declaration of the American people's right to self-determination. It was a declaration of the American people's right to be free from the tyranny of a distant king. The Declaration of Independence was a declaration of the American people's right to be free from the oppression of a distant parliament. The Declaration of Independence was a declaration of the American people's right to be free from the control of a distant monarch. The Declaration of Independence was a declaration of the American people's right to be free from the domination of a distant empire. The Declaration of Independence was a declaration of the American people's right to be free from the subjugation of a distant power. The Declaration of Independence was a declaration of the American people's right to be free from the domination of a distant world.

Handwritten title or header at the top of the page.

First paragraph of handwritten text, starting with a capital letter.

Second paragraph of handwritten text, continuing the narrative or list.

Third paragraph of handwritten text, possibly containing a list or detailed notes.

Fourth paragraph of handwritten text, appearing to be a separate section or entry.

Fifth paragraph of handwritten text, possibly a concluding sentence or signature area.

Sixth paragraph of handwritten text, located near the bottom of the page.

1. 1881 1. 1. 1.

RUBUS DIVERSIFOLIUS LINDL. 1901.

RUBUS DIVERSIFOLIUS LINDL.

Braam met verschillend blad.

Hoogduitsch: Verschiedenblättrige Brombeere.

Engelsch: Varying leaved Bramble.

Bloeit: Juni, Juli. 4.

Pl. 1901.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Rosaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. II, N°. 105.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Turiones ramulique florentes aculeis creberrimis inaequalibus rectis subulatis glandulisque stipitatis horridi; in parte superiore turionum vulgo aculei nonnulli validiores compressi intermixti; folia ternata, nonnulla quinato-pedata, interdum quoque singula septenata vel quinato-pinnata. Foliola grosse inaequaliter serrata, supra obscure viridia, plerumque rugosa subtus pallidiora, breviter pilosa et sparse tomentosa, terminale e basi subcordata ovatum, acuminatum. Inflorescentiae elongatae foliosae coarctatae ramuli pedicellique breves, ad ramos luxuriantes tamen ramulis longioribus inflorescentia laxior, ramulis aculeis inaequalibus, setis et glandulis stipitatis munitis. Calyces cinereo-tomentosi, setosi; sepala post anthesin erecta, demum reflexa; petala elliptica, alba.

Loten en bloeitakken dicht bezet met ongelijke rechte elsvormige stekels en gesteelde klieren, waaronder in het bovenste deel der loten meestal enkele, krachtigere, samengedrukte stekels gemengd zijn; bladeren drietallig, vele voetvormig vijftallig, somtijds zelfs enkele zeventallig of vindeelig vijftallig; blaadjes onregelmatig grof gezaagd, van boven donkergroen en meestal rimpelig, van onder lichter, kort behaard en dun viltig; eindblaadje eivormig toegespitst, met meestal ondiep hartvormigen voet. Bloeiwijze lang, bebladerd, dikwijls smal met korte zijtakken, maar aan rijkbloeiende takken lossen door langere zijtakken; stelen dicht met ongelijke stekels, stekelborstels en gesteelde klieren bezet. Kelkbladen van buiten grijsviltig, met stekelborstels voorzien, na den bloei rechtopstaand, ten slotte teruggebogen, kroonblaadjes elliptisch, wit.

VERKLARING DER AFBEELDINGEN: *a.* bloem, *b.* bloemblad, *c.* stengel 2 × vergroot, *d.* bloeiwijze.

GROEIPLAATS: Aan boschranden, in hagen in Noord-West Duitsland en de aangrenzende deelen van Nederland en België, ook in Savoye. Zie Focke in Ascherson und Graebner, Synopsis VI. I, pag. 635.

NEDERLAND: De afgebeelde plant werd 30 Juni 1913 te Wissenkerke op Noord-Beveland gevonden door den Heer W. W. SCHIPPER, die haar voor onze Flora afstond.

RUBUS DIVERSIFOLIUS LINDL.

Ronce à feuilles diverses.

Fleurit: Juin—Juillet. 2.

Pl. 1901.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XII. Ord. III. Icosandria. Polygynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Rosacées.

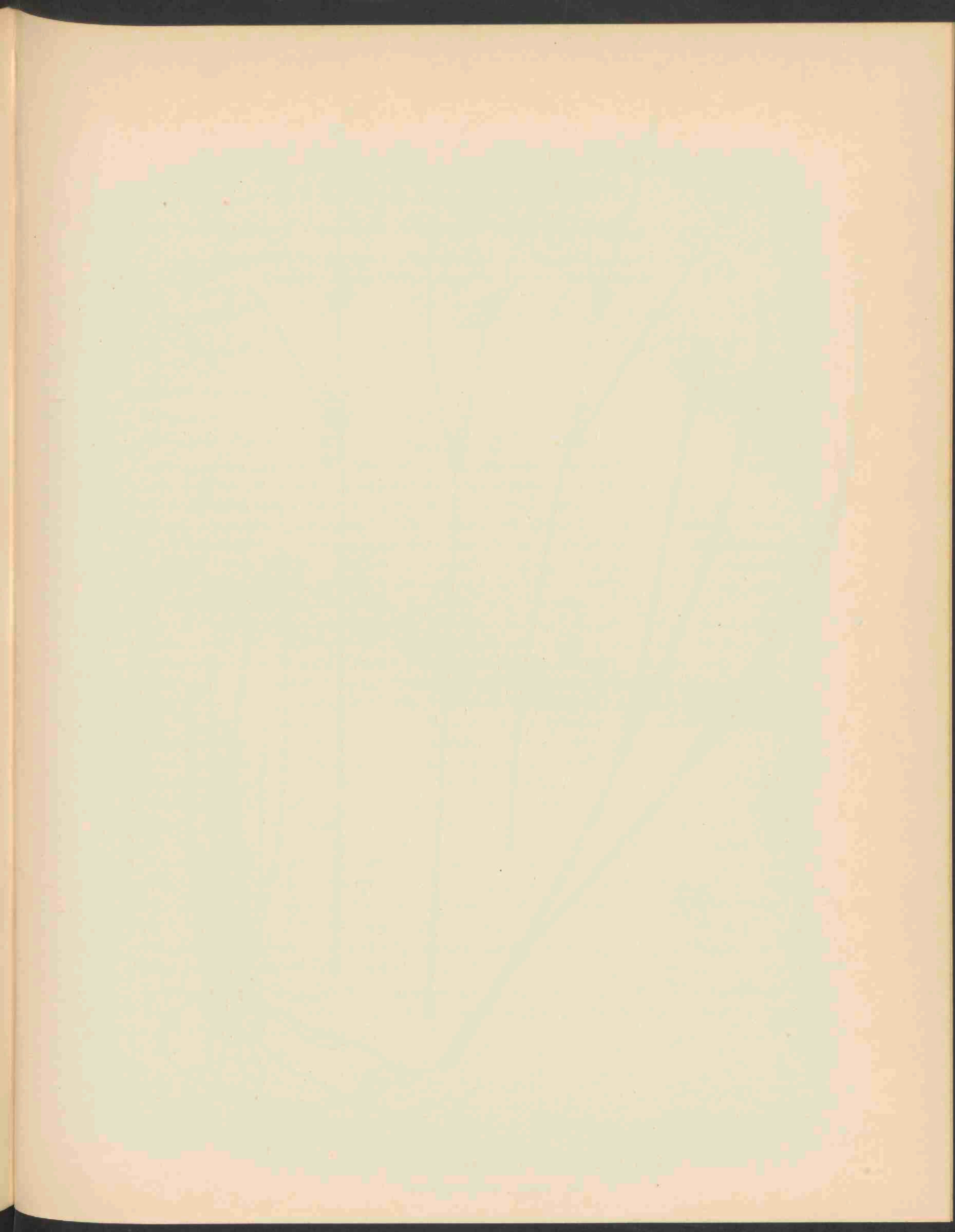
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 105, Vol. II.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Tiges et rameaux florifères rudes par des aiguillons nombreux inégaux, droits, subulés et des glandes stipitées, mêlés dans la partie supérieure de la tige de quelques aiguillons plus forts et comprimés; feuilles ternées, quelques unes quinées, quelquefois l'une ou l'autre septenée ou quinée-pennée. Folioles grossièrement et inégalement dentées en scie, vertes foncées du dessus, plus pâles en dessous, brièvement poilues et sparsément tomenteuses, la terminale creusée en cœur à la base, ovée, acuminée. Fleurs en grappe allongée feuillée, étroite à branches et pédicelles courtes, dans les rameaux plus luxuriants plus lâche par les branches plus longues, celles-ci munies de glandes stipitées, d'aiguillons et de poils sétacées. Calice à segments cendrés-tomenteux, sétacés, dressés après la floraison, réfléchis plus tard; pétales elliptiques, blancs.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur. *b.* Pétale. *c.* Tige 2 ×. *d.* Grappe.

HABITAT: Bords des bois, dans les haies du Nord-Ouest d'Allemagne et des contrées circonvoisines des Pays-Bas et de la Belgique, aussi en Savoie. Voyez Focke dans Ascherson et Gräbner, Synopsis VI. I, p. 635.

PAYS-BAS: La plante dessinée a été trouvée par M. W. W. SCHIPPER le 30 Juin 1913 à Wissenkerke dans l'île Nord-Beveland, prov. Zélande; notre batologue distingué m'a bien obligé en m'envoyant un spécimen de l'espèce et de plus en vérifiant notre dessin.

CAREX VULPINA X REMOTA A. ET G. 1902.
(C. AXILLARIS GOOD).

CAREX VULPINA X REMOTA A. ET G.
(CAREX AXILLARIS GOOD).

Bastaard tusschen voszegge en wijdgeaarde zegge.

Hoogduitsch: Bastard von der fuchsbraunen und der entferntährigen Segge.

Engelsch: Hybrid between the Fox- and the Remote-Carex.

Bloeit: Juni. 4.

Pl. 1902.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXI. Ord. III. Monoecia. Triandria.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Monocotyledoneae. Ord. Cyperaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. V, N°. 365.

KENMERKEN DER HYBRIDE: Rhizomate valde caespitoso; culmis plerumque rigidis elatis vel subdebilibus, 3—7 dm. altis, validis vel gracilioribus, acute triquestris, angulis duobus manifeste alatis, ab medio apicem versus valde scaberrimis; foliis vaginis exterioribus laete brunneis, laminis 2—4 mm. latis, sublaceris, valde scabris; inflorescentia multo variabili, vel spiculis 5—6 spicam simplicem formantibus, longitudinem 4 cm. plerumque non superantem vel magna (usque ad 9 cm.), basi paniculata, supra 1—3 ramos paniculae inferiores dense spiciformes insuper 8 spicas densas vel interruptas in formam spicae dispositas gerente; bracteis foliaceis, inferiore lata, folia aequante, culmum saepe superante; spicis plerumque terminalibus, in formam spicae dispositis, apice basique masculis, ovatis vel ovato-elongatis; glumis plerumque laete brunneis, dorso viridibus, late membranaceo-castaneis, rarissime omnino albis; utriculis erectis, ovatis v. elongato-ovatis, plano-convexis, non alatis, manifeste nervatis, subviridibus, in rostrum bifidum, margine scaberrimum attenuatis; fructibus nullis.

Plant dicht zodevormend, krachtig. Stengels meestal tamelijk stijf opgericht of eenigszins slap, meestal 3—7 dm. hoog, krachtig of tamelijk dun, scherp driekantig met twee duidelijk gevleugelde kanten, van den top tot het midden ruw. Bladeren aan den buitenkant met licht bruine scheede en smalle, ongeveer 2—4 mm. breede, tamelijk slappe, zeer ruwe schijf. Bloeiwijze zeer afwisselend, of 5—6 aartjes, tot een enkelvoudige aar samengevoegd en dan meestal niet langer dan 4 cm. lang of groot, tot 9 cm. lang, en aan den voet pluimvormig vertakt, boven de 1—3 dicht aarvormig vertakte onderste pluimtakken nog met 8 aarvormig gerangschikte, eenigszins afgebroken of opeengedrongen aartjes. Schutbladeren bladachtig, het onderste breed, op gewone bladeren gelijkend en langer dan de bloeiwijze. Aartjes meestal en althans de eindstandige aarvormig gesteld, aan den voet en aan den top mannelijk, eivormig of lang-eivormig. Kafjes meest lichtbruin met groene middenstreep, met vliezigen roodbruinen rand, zelden geheel wit. Urntjes rechtop, eivormig tot langwerpig eivormig, vlak-bol, ongevleugeld, duidelijk geaderd, groenachtig, in den tweetandigen, langs de kanten ruwen snavel versmald. Vruchten niet ontwikkeld.

VERKLARING DER AFBEELDING: A. Op $\frac{1}{3}$ verkleinde plant, a. bloempje, b. kafje, c. dwarsdoorsnede stengel, d. overlangsche doorsnede stengel.

GROEIPLAATS: Op vochtige weiden en tusschen struikgewas tusschen de ouders, waarschijnlijk niet zeldzaam. Met zekerheid geconstateerd in Belgisch Vlaanderen en in Westfalen, bovendien ook elders in Deutschland en in Hongarije.

NEDERLAND: De afgebeelde plant zijn wij verschuldigd aan de Heeren A. W. Kloos Jz. en J. Th. Henrard, die haar den 13^{den} Mei 1914 vonden aan waterkanten achter het terrein van den Russischen houthandel ten oosten der stad Dordrecht. Later vond de Heer Kloos dezelfde hybride aan den Kop van het Land, de zuid-oostspits van het Dordtsche eiland.

Ofschoon ik hier niet wil vooruitloopen op de nieuwe uitgave van den Prodrusus, moet ik een fout herstellen, daar op plaat 1774 eveneens een *Carex axillaris* Good. is afgebeeld, die trouwens zeer veel op de tegenwoordige gelijkt. De laatste was echter *C. muricata* \times *remota* Asch. = *C. axillaris* Koch en niet Good. De auteursnaam was derhalve fout, daar door Kükenthal uitgemaakt is dat de *C. axillaris* Good. werkelijk de thans afgebeelde bastaard moet zijn. De vroeger afgebeelde plant, die door den Heer W. C. van Embden bij den Hommel aan het Groene Laantje nabij Utrecht gevonden werd, den 30sten Juni 1906, zou door Ascherson en Gräbner gedetermineerd zijn als *C. paniculata* \times *remota*, die volgens de beschrijving ook zeer veel met de afgebeelde planten moet overeenkomen. Ik heb mij echter gehouden aan de determinatie van Dr. J. W. C. Goethart, te meer daar Ascherson en Gräbner, hoewel zij de Utrechtsche plant moeten gezien hebben, toch geen melding maken van het voorkomen dezer hybride in Nederland in hun Synopsis II, II p. 78.

CAREX VULPINA X REMOTA A. ET G.
(CAREX AXILLARIS GOOD.).

Bâtard entre le Carex jaunâtre et le Carex espacé.

Fleurit: Juin. 2.

Pl. 1902.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXI. Ord. III. Monoecia. Triandria.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Monocotylédonées. Ord. Cypéracées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 365, Vol. V.

CARACTÈRES DE LA PLANTE BÂTARDE: Souche très cespiteuse, tiges le plus souvent dressées raides ou un peu faibles, 3—7 dm., robustes ou plus grêles, triquètres à angles aigus, dont deux manifestement ailés, du milieu jusqu'au sommet très rudes. Feuilles à gaines à l'extérieur d'un brun gai, à lames larges de 2—4 mm., un peu grêles et très rudes. Epi terminal très varié, ou simple composé de 5—6 épillets, le plus souvent dépassant pas une longueur de 4 cm. ou vaste (jusqu'à 9 cm.) en panicule à la base, au dessus des 1—3 branches inférieures de la panicule pourvu de 8 épillets disposés en épi un peu lâche ou compacte. Bractées foliacées, l'inférieure large, rassemblant les feuilles ordinaires et plus longues que l'épi. Epillets le plus souvent et au moins les terminaux disposés en épi, masculins au sommet et à la base, ovoïdes ou longs-ovés. Ecailles brunes claires, vertes sur le dos, à bord scarieux rouge-brunâtre rarement entièrement blanches. Utricules fructifères dressés, ovales ou oblongs-ovales, plans-convexes, non ailés, manifestement nerviés, d'un vert pâle, atténués en bec étroit et bifide, rude sur les bords. Akènes vides.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *A.* Plante à $\frac{1}{10}$ de sa grandeur. *a.* Fleur. *b.* Ecaille. *c.* Coupe transversale par la tige. *d.* La même, coupe longitudinale.

HABITAT: Pâturages humides, entre les broussailles parmi les parents, probablement pas rare. Assurément constaté dans la Flandre belge et en Westphalie, en outre aussi dans d'autres parts de l'Allemagne et de l'Hongrie.

PAYS-BAS: La plante figurée nous a été envoyée par la bienveillance de M. A. W. KLOOS Jz., qui l'avait trouvée le 16 Juin 1914 au „Kop van het Land” la partie sud-ouest de l'île de Dordrecht. Déjà le 13 Mai 1914 M. M. J. TH. HENRARD et A. W. KLOOS Jz., ont trouvé le Carex axillaris pour la première fois aux bords des bassins derrière les terrains du trafic de bois russe à l'est de la ville de Dordrecht.

Quoique ne voulant pas devancer l'édition nouvelle du Prodrômus, je suis obligé de rectifier une erreur, parce que la planche 1774 nous montre aussi un Carex axillaris Good., qui à vrai dire ressemble beaucoup la présente table. La dernière plante cependant est le Carex muricata \times remota Asch. = Carex axillaris Koch, non Goodenough. Le nom de l'auteur est abusif, parce que M. KÜKENTHAL a décidé que le C. axillaris Good. est vraiment la plante représentée sur notre planche. L'autre plante, trouvée par M. W. C. VAN EMBDEN aux environs d'Utrecht, le 30 Juin 1906, a été déterminée par ASCHERSON et GRAEBNER comme C. paniculata \times remota, plante bâtarde qui d'après la diagnose ressemble beaucoup aux plantes dessinées. Je me confie à la détermination du Dr. GOETHART, de plus parce que M. M. ASCHERSON et GRAEBNER, ayant vu la plante d'Utrecht, ne font aucune mention de la présence de cette hybride aux Pays-Bas dans leur Synopsis II^a p. 78.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

OF THE UNITED STATES OF AMERICA

FROM THE FIRST SETTLEMENTS TO THE PRESENT TIME

BY

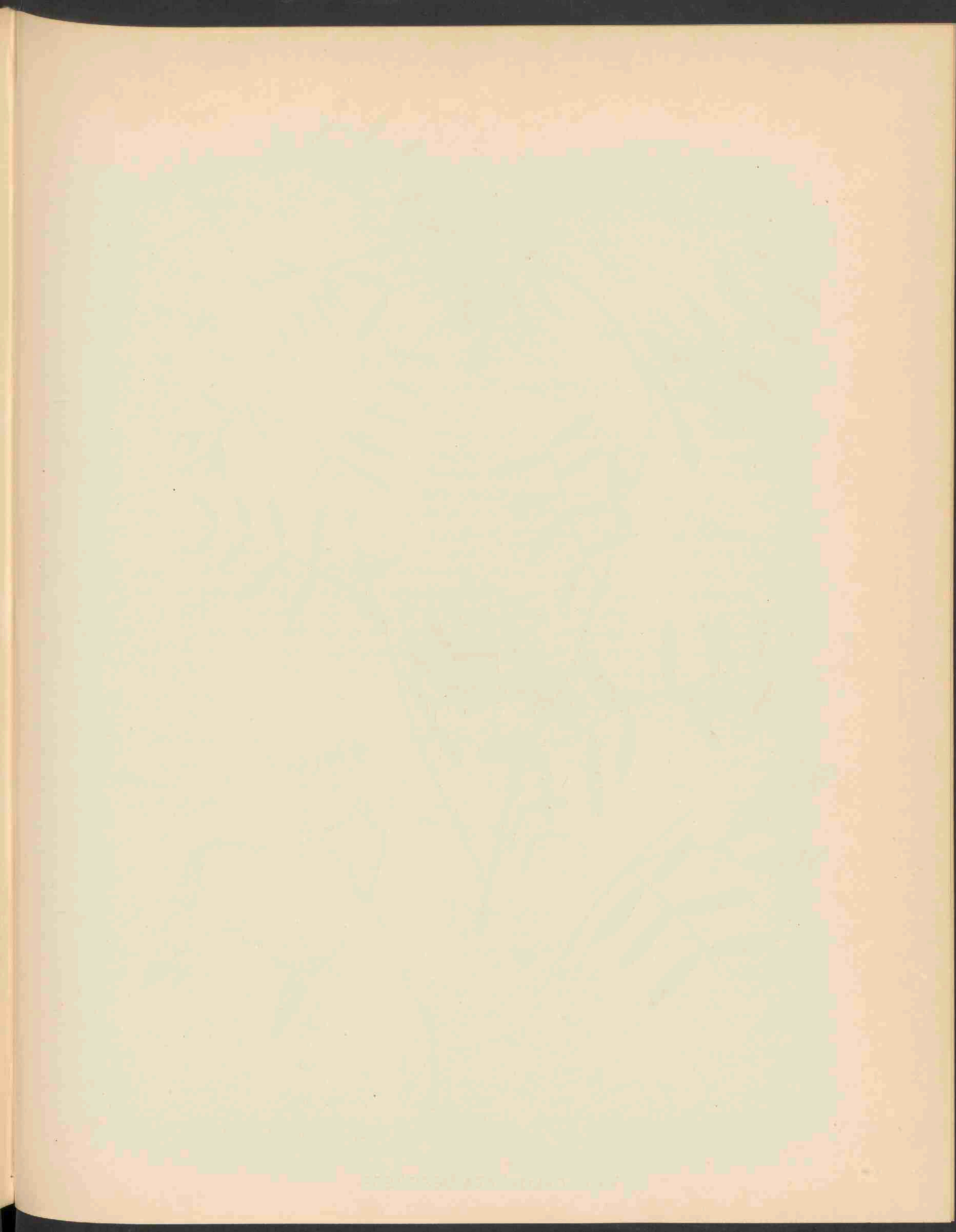
W. W. HUNT

NEW YORK

1854

Published by

W. W. Hunt

VICIA CALCARATA DESF. 1903.

VICIA CALCARATA DESF.

Spoordragende Wikke.

Hoogduitsch: Gespornte Wicke.

Engelsch: Spurred Vetch.

Bloeit: Maart—Mei. ☉

Pl. 1903.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XVII. Ord. IV. Diadelphia. Decandria.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Papilionaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. II, N°. 117.

SOORTELIJKE KENMERKEN: parce pubescens; caulibus erectis vel adscendentibus, rigidiusculis; foliis cirrhiferis, foliolis 5—8 jugis, oblongo-linearibus linearibusve, obtusis; stipulis semihastato-bipartitis; pedunculis 1—5 floris, folio brevioribus; calycis basi gibbi laciniis inferioribus triangulari-lanceolatis, tubo brevioribus, superioribus breviter triangularibus; corolla pallide violacea, 15 mm. longa, vexilli lamina ungue brevior, carina subtus sensim curvata; legumine late lineari-oblongo, glabro, 5—6 spermo, stipite tubo calycis brevior suffulto; seminibus subglobosis, hilo periphèria 6-plo brevior.

Verspreid behaard; stengels rechtop of opstijgend, tamelijk stijf; bladeren rankendragend, blaadjes in 5—8 jukken, langwerpig-lijnvormig of lijnvormig, stomp; steunblaadjes half pijlvormig in tweeën gedeeld; bloemstelen 1—5 bloemig, korter dan het blad; benedenste slippen van de aan den voet bultigen kelk driehoekig-lancetvormig, korter dan de buis, bovenste kort driehoekig; kroon bleek violet, 15 mm. lang, plaat van de vlag korter dan de nagel, kiel onderaan lichtelijk gebogen; peul breed lijnvormig-langwerpig, glad, 5—6 zadig, steeltje korter dan de kelkbuis, zaden bijna kogelvormig, hilus zich slechts over een zesde deel van het oppervlak uitstrekkende.

VERKLARING DER AFBEELDINGEN: *a.* bloem vergroot, *b.* vorm der steunblaadjes, *c.* langgesteelde bloeiwijze, *d.* zaad.

GROEIPLAATS: Op akkers en op bouwlanden in de Middellandsche zee-streek.

NEDERLAND: Op onbebouwd terrein langs den Rijnsoever bij Arnhem, gevonden 2 Juli 1914 door den Heer J. TH. HENRARD, die ons welwillend exemplaren ter afbeelding toezond. De Heer HENRARD vond de plant aldaar reeds in Juni 1911 en telken jare weder op dezelfde plaats; dit jaar was zij verdwenen. Zij was aldaar gekomen met afval van graanzolders.

VICIA CALCARATA DESF.

Vesce à éperon.

Fleurit: Mars—Mai. ☉

Pl. 1903.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XVII. Ord. IV. Diadelphia. Décandria.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Papilionacées.

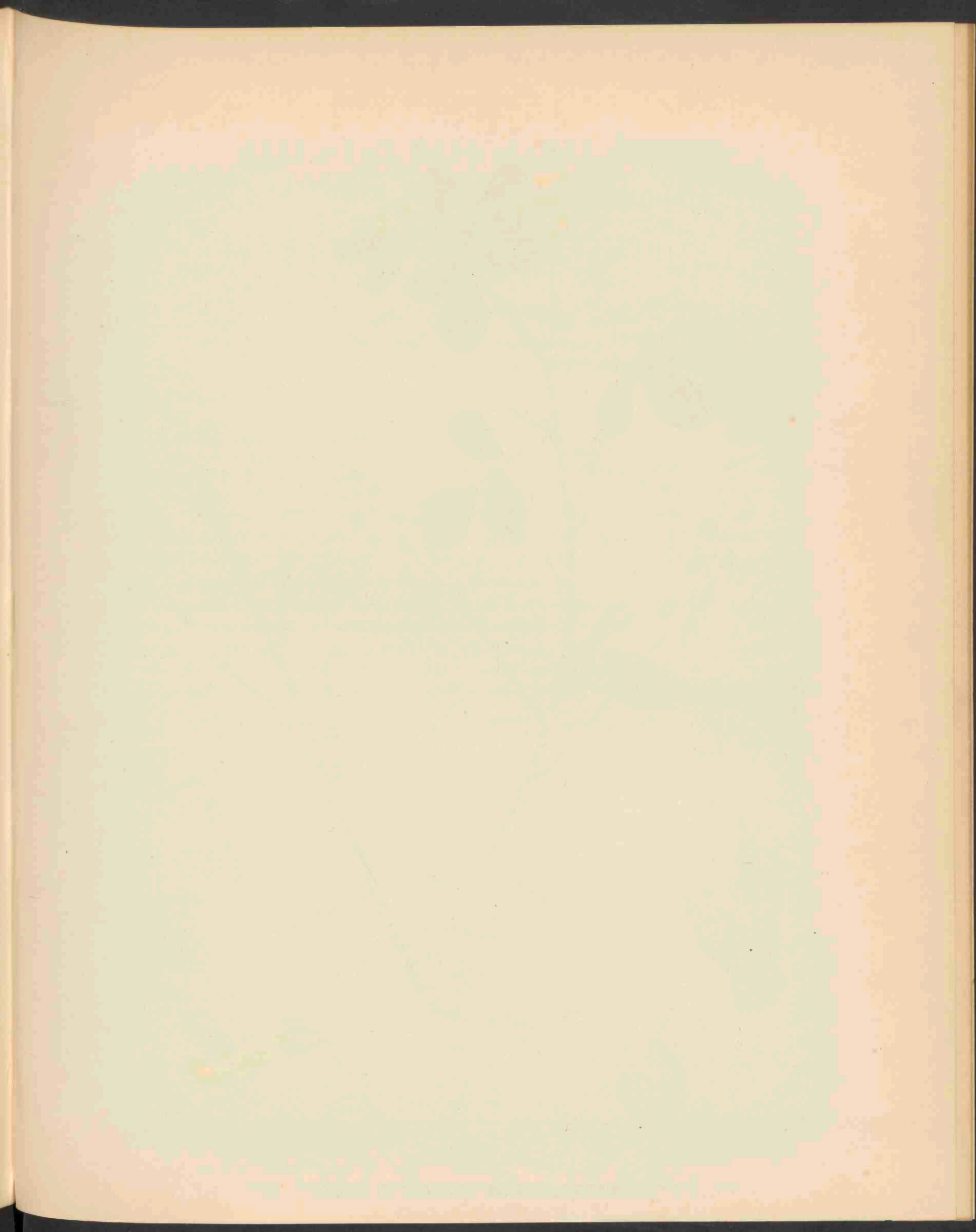
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 117, Vol. II.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Peu velue, tiges dressées ou ascendantes, assez raides. Feuilles terminées en vrille rameuse, à 5—8 paires de folioles, oblongues-linéaires ou linéaires, obtuses; stipules semi-sagittées-bilobées; fleurs 1—5 en grappe plus courte que les feuilles, dents inférieures du calice bosselé à la base triangulaires-lancéolées, plus courtes que le tube; fleurs claires-violettes, 15 mm. longues, étendard à lame plus courte que l'ongle, carène à la base un peu courbée; gousse largement linéaire-oblongue, glabre, à 5—6 graines et à pédoncule plus court que le tube du calice. Graines subglobuleuses, hile égalant un sixième de la circonférence de la graine.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur, grossie. *b.* Stipule. *c.* Grappe longuement pédonculée. *d.* Graine.

HABITAT: Moissons et lieux cultivés de la région méditerranéenne.

PAYS-BAS: Terrain incultivé le long du Rhin près d'Arnhem, trouvé par M. J. TH. HENRARD, qui eut l'obligeance de m'offrir un exemplaire pour cette Flore. La plante, apportée par les déchets des greniers à blé se trouvait depuis 1911 toujours au même endroit; cette année elle a disparu.

MELILOTUS MACROCARPUS COSSON ET DURIEU 1904.

MELILOTUS MACROCARPA DURIEU.

Grootvruchtige honingklaver.

Hoogduitsch: Groszfrüchtiger Steinklee.

Engelsch: Great-fruited Melilot.

Bloeit (in haar vaderland): Maart—Mei. ☉

Pl. 1904.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XVII. Ord. IV. Diadelphia. Decandria.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Papilionaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. IV, N°. 319.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Planta erecta, ramosa, laete viridis, foliolis magnis, obovatis v. suborbicularibus, glaucis in facie inferiore; floribus flavescens conjunctis in racemis amplis foliis longioribus; vexillo carena brevior; fructibus magnitudine pisi, ovoideis obtusis v. subsphaericis, seminibus 1—2, magnis, tuberculatis.

Plant opgericht, vertakt, helder groen. Blaadjes zeer groot, omgekeerd eivormig, of bijna rond, van onderen zeegroen; bloemen licht geel in losse aren, die langer zijn dan de bladeren; vleugel korter dan de kiel; vruchten zoo groot als doperwten, eivormig stomp of bijna kogelvormig; zaden 1—2, groot, wrattig.

VERKLARING DER AFBEELDINGEN: *a.* Bloem. *b.* Steunblaadje. *c.* Vrucht.

GROEIPLAATS: Algerië. Er wordt gemeld dat de Arabieren de vruchten gebruiken als specerij, daar zij in hooge mate den reuk van honingklaver bezitten.

NEDERLAND: Gevonden door den Heer J. TH. HENRARD reeds in Juni 1913, op het bekende aanvoerterrein aan de Linge bij Gorinchem in verscheidene exemplaren; ook in 1914 in enkele exemplaren en toen ter afbeelding opgezonden, waarvoor wij den Heer HENRARD ten zeerste danken.

MELILOTUS MACROCARPA DURIEU.

Mélilot à grands fruits.

Fleurit (dans sa patrie): Mars—Mai. ☉

Pl. 1904.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XVII. Ord. IV. Diadelphia. Décandria.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Papilionacées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 319, Vol. IV.

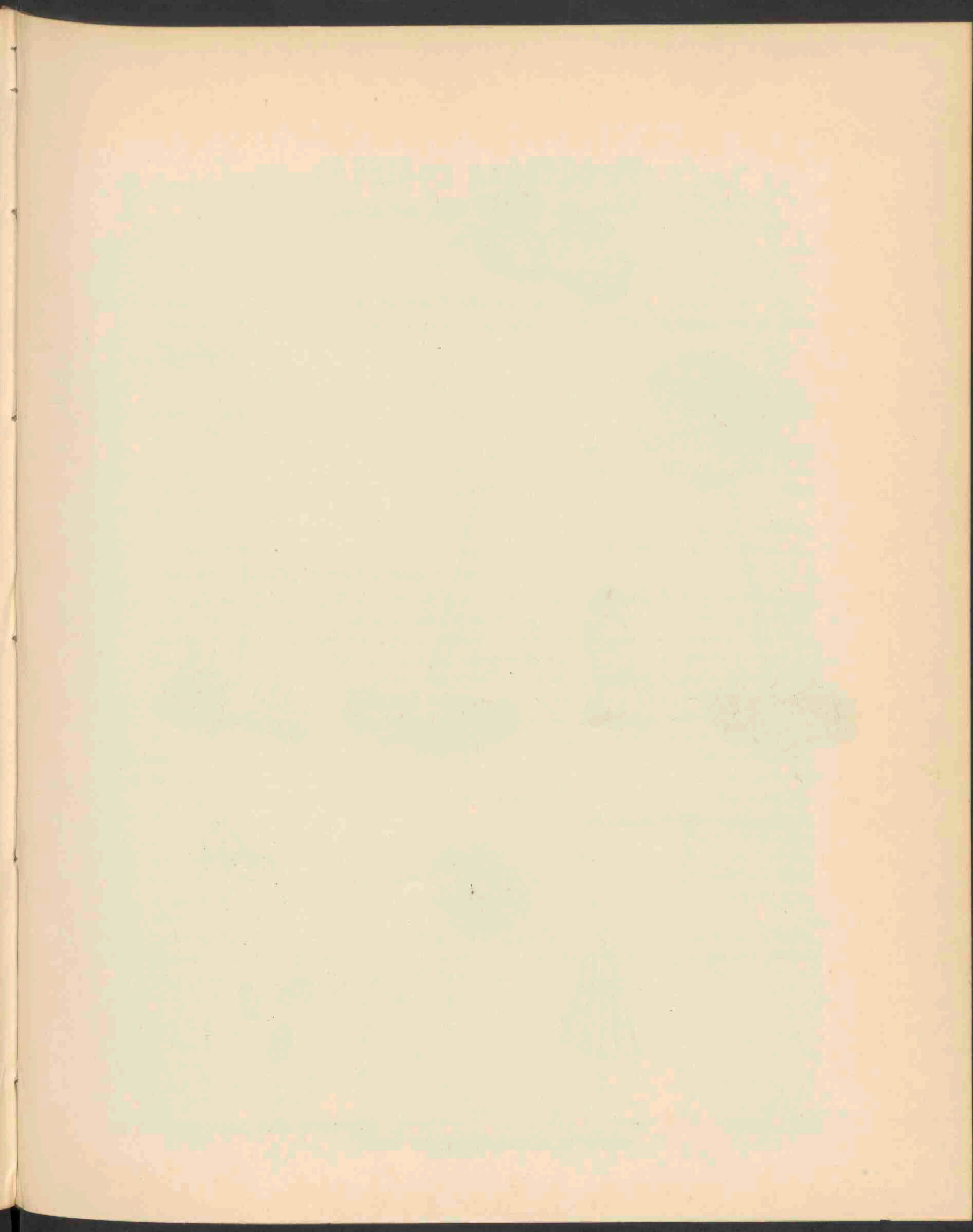
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Plante dressée, rameuse, d'un vert gai; folioles très grandes, obovées ou suborbiculaires, glauques en dessous, fleurs de 6 mm., jaune-pâle, en grappes lâches dépassant les feuilles; ailes plus courtes que la carène; fruits de la grosseur d'un petit pois ou plus petits, ovoïdes-obtus ou subsphériques; graines 1—2, grosses, tuberculées (Bull. Soc. bot. Fr. Bibl. XIV, p. 39).

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur. *b.* Stipule. *c.* Fruit.

HABITAT: Alger, d'Arba, Miliana etc.

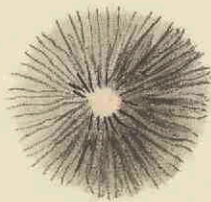
Les fruits de cette plante sont usités comme épice par les Arabes; ils ont l'odeur de Mélilot à un haut degré.

PAYS-BAS: Trouvé par M. J. TH. HENRARD en Juin 1913 aux terrains d'importation le long de la Rivière de Linge près de Gorinchem, dans plusieurs exemplaires, et retrouvé en 1914 en quelques spécimens; nous remercions Mr. HENRARD de sa bienveillance en nous remettant une de ces plantes pour notre flore.

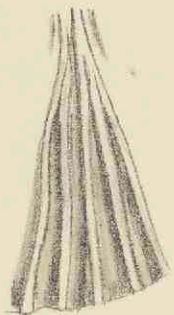
a

c

d

b

5—9 μ
6—10

COPRINUS LAGOPUS FR. 1905.

COPRINUS LAGOPUS FR.

Inktzwam met behaarden steel.

Pl. 1905.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Basidiomycetes. Fam. Hymenomyces. Sect. Agaricaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. VIII, N°. 590.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Pileo tenerrimo, e cylindrico campanulato, albo-floccoso, dein fisso, radiato-sulcato, subrevoluto, albido, disco livido; stipite fragilissimo ubique lanato, candido; lamellis liberis, demum remotis, linearibus, nigris; sporis ellipsoideis, fuscis $12-13 \times 6-8$.

Hoed zeer dun, eerst cilindervormig, later klokvormig, van witte vlokken voorzien, ten slotte gespleten, straalvormig gevoord, eenigszins opgerold, witachtig met donkerder schijf; steel zeer breekbaar geheel wollig, wit; plaatjes vrij, eindelijk ver afstaand, lijnvormig, zwart; sporen ellipsoïdevormig, bruin, $12-13 \times 6-8$.

C. lagopus Fr. *Epicr.* p. 250, *Hym. Eur.* p. 329; *Cooke Ill. t.* 681; *Berk. Outl.* p. 180; *Pat. Tab.* 445; *Luc. Suit. t.* 35; *Saund. et Sm. t.* 19; *Saccardo V. p.* 1089; *Oud. Rév.* 1 p. 316.

GROEIPLAATS: In schaduwrijke vochtige bosschen in Europa.

NEDERLAND: Behalve op de door OUDEMANS opgegeven plaatsen ontdekte ik deze champignon in 1913 langs een weg door het park Brabant onder Diepenveen. Het was een prachtig ontplooid exemplaar, dat echter wegens de vergankelijkheid der soort niet bewaard kon worden. Het vorig jaar vond ik op dezelfde plaats reeds in Augustus geheel volwassen exemplaren en later in September tot in November steeds nieuwe. Welke moeite ik mij ook gaf om pas ontloken champignons te vinden, het mocht mij niet gelukken, daar zij steeds in het laatste stadium van hun ontwikkeling verkeerden, waarbij de vlokkige witte schubben op den hoed reeds verdwenen zijn. Eindelijk vond ik in hetzelfde park op uit een greppel uitgebaggerden grond de zwam in zeer jeugdige stadia: enkele daarvan onder een glazen stolp in de kamer gebracht spreidden zich tegen den nacht uit en waren den volgenden morgen reeds verwelkt. De teekening op de plaat geeft dan ook alleen een jeugdtoestand en daarnaast de volkomen ontplooiden champignons; het oogenblik, waarop zij het mooist zijn met de witte vlokken op den bruingrijzen gestreepten ondergrond, is derhalve niet afgebeeld. De uiterste breekbaarheid van den steel en de teerheid van den hoed lieten geen verzending toe, zoodat men in deze afbeeldingen de kunstvaardige hand der gewone artieste zal missen. Ik wil hieraan nog toevoegen dat van deze soort twee vormen beschreven zijn: *A nemorum*, stipite gracillimo, 10—15 cm. longo; en *B viarum* stipite 5—8 cm. longo; pileo latiore, livido.

Het schijnt mij toe dat de door mij gevonden exemplaren het midden houden tusschen beide vormen; zij toch hadden een steel, die meestal 11—12 cm. lang was, echter met grootere hoeden (veel grooter dan 2—3 cm.), die bovendien donker grauw zijn.

COPRINUS LAGOPUS FR.

Coprin à pied laineux.

Pl. 1905.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Basidiomycètes. Fam. Hyménomycètes. Sect. Agaricinées.

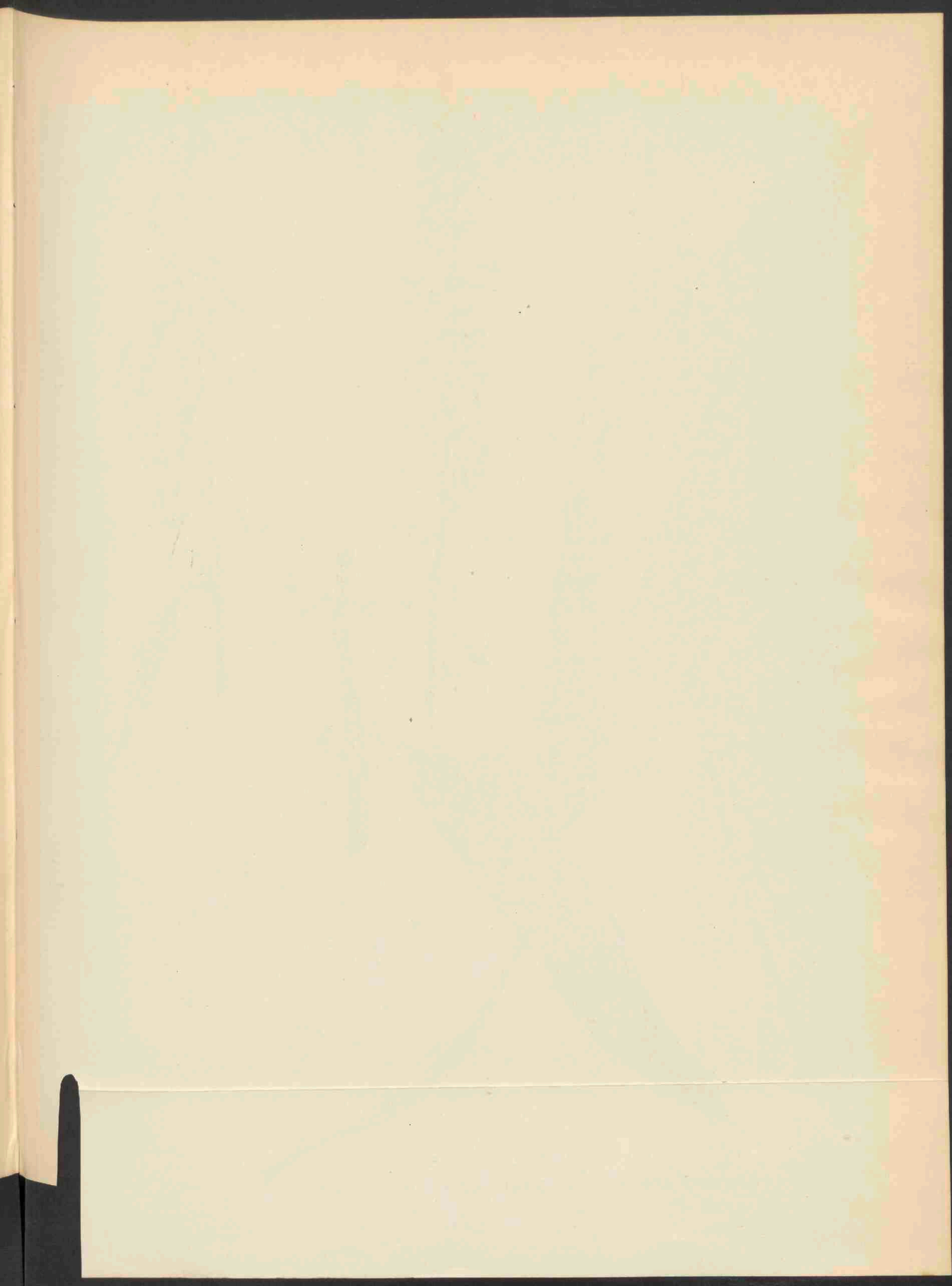
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 590, Vol. VIII.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau très mince, cylindrique, enfin étalé, floconneux à l'état jeune, à la fin nu, régulièrement rayonné-sillonné, blanchâtre, gris de plomb au centre. Pied creux, très long, très faible, fragile, entièrement laineux. Feuillettes libres, enfin espacés, linéaires, noirs. Spores ellipsoïdes, noires $12-13 \times 6-8$.

C. lagopus Fr. *Epicr.* p. 250, *Hym. Eur.* p. 329; *Cooke Ill. t.* 681; *Berk. Outl. p.* 180; *Pat. Tab.* 445; *Luc. Suit. t.* 35; *Saund. et Sm. t.* 19; *Sacc. V. p.* 1098; *Oud. Rév. I p.* 316.

HABITAT: Bois humides ombrageux de l'Europe.

PAYS-BAS: Déjà signalé par OUDEMANS de divers endroits. J'ai trouvé le champignon en 1913 le long d'un chemin dans le Parc Brabant, communauté de Diepenveen. C'était un exemplaire magnifiquement déployé, qu'on ne pouvait pas conserver par la fragilité de l'espèce. L'année passée je trouvais déjà en Août des exemplaires adultes et plus tard de nouveau jusqu'au mois de Novembre. Malgré tous les efforts il me n'était pas possible de trouver de jeunes champignons; ils se trouvaient toujours dans le dernier stade de leur développement, dans lequel les écailles blanches laineuses sont déjà disparues. Enfin j'ai réussi en trouvant dans le même parc de très jeunes exemplaires sur la terre curée d'un fossé; quelques uns mis sous une cloche de verre dans ma chambre se déployaient vers la nuit, mais étaient fanés le lendemain. Le dessin de notre planche nous ne montre qu'un individu tout jeune à côté d'un champignon adulte. Le moment où ils sont le plus beaux avec les petites touffes laineuses sur une couche inférieure gris-foncé et striée, n'a pu être figuré. La fragilité extrême du pied et la délicatesse du chapeau ne permettaient pas un transport assez long; or dans notre planche on ne retrouvera pas la main habile de notre artiste accoutumée. Je veux ajouter qu'on a décrit de cette espèce deux formes: *A nemorum*, au pied très grêle, 10—15 cm. long et *B viarum* au pied 5—8 cm. long et le chapeau plus large, livide. Il me semble que les exemplaires trouvés par moi-même sont intermédiaires; leur pied mesurait le plus souvent 11—12 cm., tandis que le chapeau était plus large que 2—3 cm., de plus il était d'une couleur gris foncé brunâtre.

RUMEX MAXIMUS SCHREB.
 RUMEX HYDROLAPATHUM X AQUATICUS ASCHERS 1906.

RUMEX MAXIMUS SCHREB.

Reuzen Zuring.

Hoogduitsch: Riesen Ampfer.

Engelsch: Giant Dock.

Bloeit: Juli—Aug. 2.

Pl. 1906.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. VI. Ord. III. Hexandria. Trigynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Polygonaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. V, N°. 374.

SOORTELIJKE KENMERKEN: laciniis perigonii fructiferi interioribus triangulari-cordatis postice denticulatis, omnibus calliferis, racemis paniculatis aphyllis, foliis radicalibus caulisque inferioribus oblongis acutis basi oblique ovatis cordatisve, petiolis supra planis vel lato-canaliculatis utrinque costa prominula marginatis.

Binnenste slippen van het vruchtdragend bloemdek driehoekig-hartvormig naar onderen getand, alle klierdragend, pluimtrossen zonder bladen; wortelbladeren en evenzoo de onderste stengelbladeren langwerpig, toegespitst, met ei- of hartvormig scheeven voet; bladstelen van boven vlak of breed gootvormig, ter weerszijde begrensd door een uitstekende nerf.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a. b.* Rijpe bloeindekslippen, *c.* dezelfde in doorsnede, *d.* vergroot vruchtje.

GROEIPLAATS: Wordt gehouden voor een hybride tusschen *Rumex Hydrolapathum* en *R. aquaticus* en als zoodanig opgegeven als groeiende tusschen de stamouders, aan slootkanten, aan rivieroeveren, tusschen het riet enz. in Duitschland en in Zuid-Oost Europa.

NEDERLAND: In 1912 ontdekt in één zeer groot exemplaar tusschen bazaltsteenen bij de haven van het dorp Sleeuwijk tegenover Gorinchem. In 1913 en 1914 bij Sleeuwijk en in de omstreken in de uiterwaarden der rivier de Merwede in tal van exemplaren, waarvan ons in Augustus 1914 eene plant ter afbeelding welwillend door den ontdekker, den Heer J. TH. HENRARD werd toegezonden.

AANM.: De op pl. 1078 afgebeelde *R. maximus* komt niet met de beschrijving van *R. maximus* overeen, voorzover uit de daar geteekende kenmerken kan opgemaakt worden. Vergelijk de kleine klieren op de binnenste perigoonblaadjes, de bebladerde bloeiwijze enz.; bovendien de vindplaats is ook onwaarschijnlijk. Waar *R. maximus* vrij algemeen beschouwd wordt als een hybride tusschen *R. Hydrolapathum* en *aquaticus* en de laatste in ons land met zekerheid slechts in de omstreken van Dordrecht werd gevonden, kan men daar eerder een hybride verwachten dan bij Haarlem. De afgebeelde plant 1078 is waarschijnlijk een vorm van *R. Hydrolapathum*, misschien de vorm β *silvestris* van *R. obtusifolius*, deze laatste komt ook voor met ongewimperde perigoonblaadjes.

De plant van VAN EEDEN is niet door mij gezien, is niet in het Vereenigingsherbarium en is behalve bij de afbeelding in de Flora Batava slechts vermeld in Archief 2. I. p. 404.

RUMEX MAXIMUS SCHREB.

Rumex gigantesque.

Fleurit: Juillet—Août. 2.

Pl. 1906.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. VI. Ord. III. Hexandria. Trigynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Polygonacées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 374, Vol. V.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Divisions intérieures du péricone fructifère triangulaires et en cœur à la base, toutes munies d'une callosité oblongue. Panicule ample dépourvue de feuilles bractéales. Feuilles radicales et les caulinaires inférieures oblongues aiguës, obliquement arrondies, ou en cœur à la base; pétioles plans ou très superficiellement canaliculés et marginés.

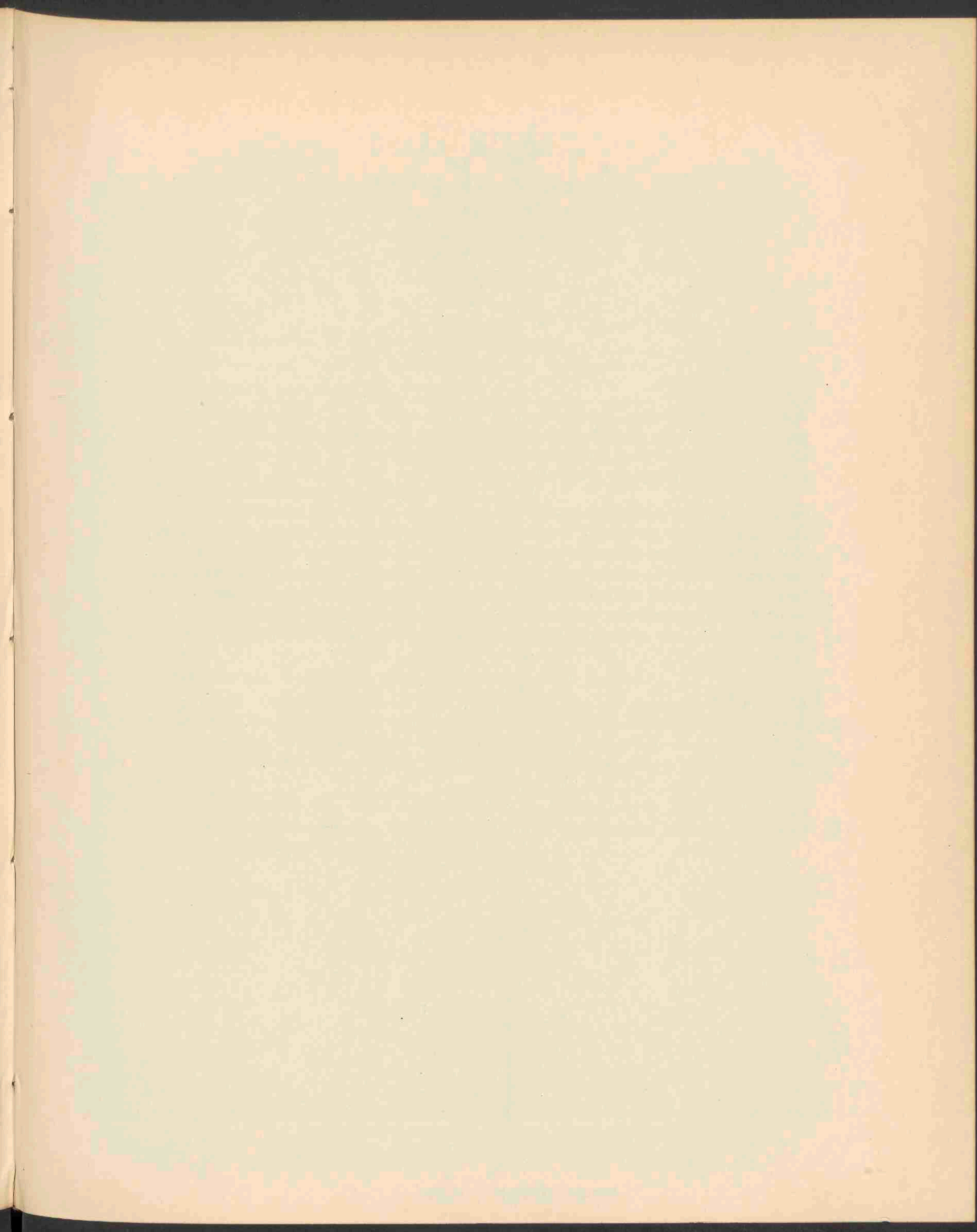
EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a. b.* Péricones mûrs. *c.* Le même coupe transversale. *d.* Fruit grossi.

HABITAT: Les botanistes contemporains sont d'avis que cette espèce est une plante hybride entre le *Rumex Hydrolapathum* et le *R. aquaticus* et se trouve parmi les parents aux bords de fossés, des rivières, parmi le roseau etc. en Allemagne et dans l'Europe sud-ouest.

PAYS-BAS: La plante dessinée nous a été envoyée par M. J. TH. HENRARD le 26 Août 1914: il l'avait trouvée en 1912 en un seul exemplaire très grand entre des pièces de basalte près du port de Sleeuwijk, vis à vis de Gorinchem. En 1913 et 1914 il l'a retrouvée là et aux environs en grand nombre dans les terres entre la digue et la rivière le Merwede.

NOTE: La plante figurée dans la planche 1078 sous le nom de *Rumex maximus* ne convient pas avec la description de cette espèce, en tant que les détails nous permettent d'en juger. Comparez les petites callosités des divisions intérieures du péricone; les feuilles bractéales de la grappe etc., même l'habitat est contre toute apparence. Puisqu'on regarde généralement le *Rumex gigantesque* comme plante bâtarde entre le *R. Hydrolapathum* et le *R. aquaticus*, dont le dernier ne se trouve dans notre pays qu'aux environs de Dordrecht, on chercherait l'hybride plutôt dans ces contrées que dans le voisinage de Harlem. La plante de la table 1078 est probablement une forme de *Rumex Hydrolapathum*, peut-être la forme β *silvestris* de *R. obtusifolius*, duquel existe une déviation à divisions du péricone sans dents.

La plante de M. VAN EEDEN ne se trouve pas dans l'herbier de la Société botanique Néerlandaise, je ne l'ai pas vue moi-même, elle n'est mentionnée, exépté dans la Flore Batave, que dans *Kruidkundig Archief* 2. 1. p. 404.

BRIZA MINOR L. 1907.

BRIZA MINOR L.

Kleinbloemig Trilgras.

Hoogduitsch: Kleines Zittergras.

Engelsch: Slender Quaking-grass.

Bloeit: Juni. ☉.

Pl. 1907.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. III. Ord. II. Triandria, Digynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Monocotyledoneae. Ord. Gramina.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. IV, N°. 256.

SOORTELIJKE KENMERKEN: annua, culmis solitariis vel pluribus, saepe geniculatis, foliis planis late linearibus, acuminatis, ligula elongata lanceolata acuta, paniculae erectae compositae laxae ramis capillaribus erecto-patulis 2—3-tomis, spiculis parvis triangularibus 5—7-floris, glumella hirtula orbiculari-cordata obtusissima transverse latiore dorso valde gibba; caryopside inter glumellam et paleam libera, macula hilari punctiformi.

Eenjarig (De Halacsy in Comp. Fl. Graecae vermoedt dat zij tweejarig kan zijn; Boissier in Fl. Orient. zet waarschijnlijk bij vergissing het teeken 4 achter de beschrijving, ofschoon hij haar eenjarig noemt); stengels alleenstaand of bij meerderen, dikwijls knievormig gebogen; bladeren vlak, breed lijnvormig, toegespitst; tongetje lang lancetvormig, spits; takken der wijde rechtopstaande samengestelde pluim draadvormig, schuin uitstaand en 2—3-maal vertakt; bloempakjes klein, driehoekig, 5—7 bloemig; kelkkafje behaard, cirkelrond-hartvormig, zeer stomp, in het midden het breedst, op den rug sterk bultig; vrucht vrij tusschen kelk- en kroonkafje, met een stippelvormige navelvlek.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* Aartje, vergroot. *b.* Bloempje, vergroot.

GROEIPLAATS: Op akkers, in tuinen, langs wegranden, op bebouwde plaatsen, inheemsch in het Middellandsche Zee-gebied, oostelijk tot Syrië en Transkaukasië, Atlantisch kustgebied tot Normandië en Zuid-Engeland, de Azoren, Madera, Canarische eilanden, en waarschijnlijk aangevoerd in Zuid-Afrika, de Maskarenen, Nieuw-Holland, de Ljeu-Kjeu-eilanden, Japan, Hawaï, Californië en Zuid-Amerika.

NEDERLAND: De plant, die wij aan de vriendelijkheid van den Heer A. W. Kloos Jzn. te danken hebben, werd door dezen gevonden den 26sten Aug. 1913 bij de meelfabriek Mercurius te Wormerveer en verder gekweekt in zijn tuin te Dordrecht.

BRIZA MINOR L.

Brize mineure.

Fleurit: Juin. ☉.

Pl. 1907.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Monocotylédonées. Ord. Graminées.

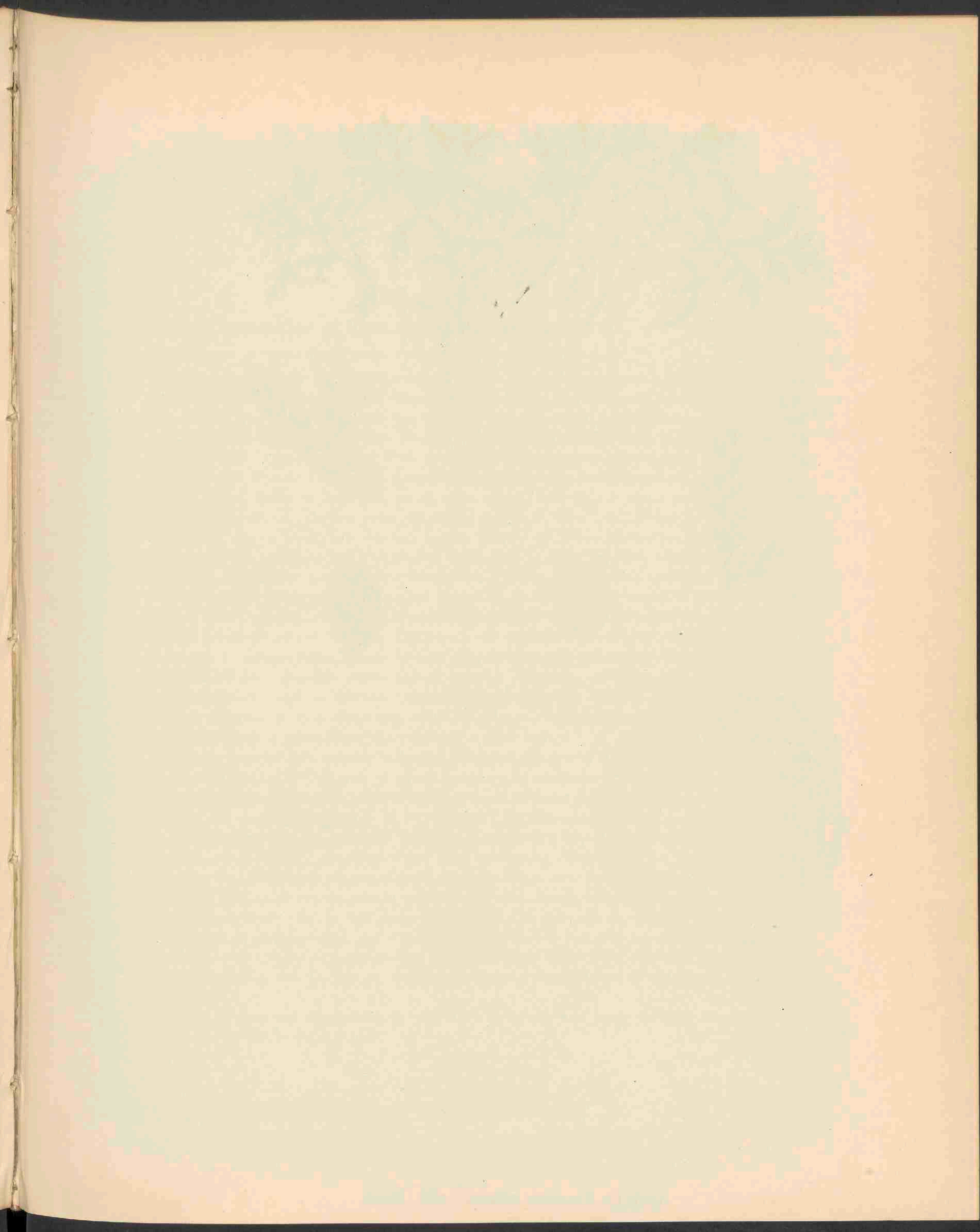
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 256, Vol. IV.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Annuelle. Chaumes solitaires ou nombreux, souvent genouillés; feuilles linéaires, acuminées, ligule allongée, lancéolée, aiguë. Panicule dressée, composée, lâche; rameaux allongés, capillaires étalés-divariqués bi-trichotomes. Epillets petits, penchés, triangulaires contenant 5—7 fleurs étroitement imbriquées. Glumelle inférieure suborbiculaire en cœur, très obtuse, plus large au milieu, renflée sur le dos. Caryops libre entre les glumelles, à tache hilaire punctiforme.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Epillet. agrandi. *b.* Fleur. agr.

HABITAT: Champs, jardins, bords des chemins, lieux cultivés dans la région méditerranéenne vers l'est jusqu'à la Syrie et la Transcaucasie, sur les côtes de l'Océan jusqu'à la Normandie et l'Angleterre méridionale, les Azores, Madéra, Iles Canariennes, probablement importée en Sud. Afrique, aux Mascariènes, dans la Nouvelle Hollande, aux îles Ljeu-Kjeu, au Japon, Hawaï, Californie et dans l'Amérique méridionale.

PAYS-BAS: La plante, que nous devons à l'amitié bien cordiale de M. A. W. Kloos Jzn., a été trouvée par celui-ci près de la fabrique à blé Mercurius à Wormerveer et cultivée depuis dans son jardin à Dordrecht.

AZOLLA FILICULOIDES LMK. 1908.

AZOLLA FILICULOIDES LAM.

Varenachtig Roode kroos.

Hoogduitsch: Rothe Wasserlinse.

Engelsch: Red Duckweed.

Bloeit: Juli—Oct. 4.

Pl. 1908.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. I. Cryptogamia. Filices.

NATUURLIJK STELSEL: Cryptogamia vasculares. Ord. Salviniaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Sori indusiis capsuliformibus ex omni parte inclusi, bini vel quadrupli ad folium infimum ramorum singulorum lateralium, plusminusve perfecte aperti foliorum lobis inferioribus concheis vel galiiformibus, masculini vel feminei; sori conserti in eodem folio unius vel diversi generis. In soro masc. intra indusium clausum microsporangia plurima longe pediculata e columella basali, quodque sporangium cum 2 vel 4—8 massulis microsporas continentibus. In soro femineo intra indusium clausum solus macrosporangium terminale, unam macrosporam ad maturitatem perducens, interea ipsam se resorbens, ita ut spora matura libra omnino explet cavum indusii. Haec macrospora ornata est episporio valde complicate constructo, cuius pars inferior format integumentum densius affixum membranae interiori sporae, tenuiter vel crasse granulatum, interdum rugosum filis verrucis vel excrescentibus irregularibus instructum, in parte superiore terminata in apparatus singularem fluctuantem aere repletum, exstructum e tribus vel ter tribus corporibus pyriformibus.

Plantae parvae fluitantes Jungermannias aequantes, caulibus copiose ramosis et cellula terminale bifariam secta; ramificatio racemosa, incrementis numerosis ramorum lateralium incertorum ad locos singulos pseudo-dichotoma. Gemmae axillares numero congruentes cum foliis vel iis pauciores. Folia alternantia in utroque latere, inserta in facie dorsali caulis, eum plusminusve obtegentia, alte biloba, lobis inaequalibus, superiore supra aquam, inferiore submerso; ad latus interius lobi superioris cavum exhibentia nostocis coloniae hospitium pribentia. Radices laterales in facie inferiore caulis originem ducentes a locis insertionis ramorum, singulae vel congregatae in fasciculum. Plantae imprimis tropicae v. subtropicae, vitam agentes in aqua dulci.

Sori door kapselachtige indusien volkomen ingesloten, bij tweeën of vieren aan het onderste blad van afzonderlijke zijtakken, meer of minder volkomen overdekt door de onderste schelp- of helmvormige bladlobben, mannelijk of vrouwelijk; de naast elkander op hetzelfde blad staande van hetzelfde of van verschillend geslacht. In de mann. sori een groot aantal langgesteelde microsporangien aan een grondstandige columella. Elk microsporangium met 2 of 4—8 massulae, die de microsporen omsluiten. In de vrouw. sori slechts een enkel eindstandig macrosporangium binnen het gesloten indusium, dat slechts een macrospore tot rijpheid brengt en intusschen zelf geresorbeerd wordt, zoodat de rijpe spore vrij de geheele indusiumholte vult. Deze macrospore bezit een samengesteld gebouwd episporium, dat in zijn onderste gedeelte een dicht aan de binnenste sporenhuid aansluitend, fijn of grof gekorrelt, ook wel netvormig geaderd of met draden, wratten of onregelmatige knobbels voorzien omhulsel vormt, in zijn bovenst gedeelte daarentegen vervormd is tot een eigenaardig drijftoestel, dat uit drie of driemaal drie peervormige lichamen is opgebouwd en zich met lucht vult.

Kleine drijvende op Jungermannia's gelijkende gewassen met sterk vertakte stengels en met

tweezijdig toegespitste topcel; de vertakking is racemeus, door sterke ontwikkeling van onbepaalde zijtakken op enkele plaatsen pseudo-dichotoom. Zijknoppen in overeenstemming met het aantal bladeren of minder in aantal. Bladeren alterneerend naar beide zijden, geïnsereerd op de rugzijde van den stengel en dezen meer of minder bedekkend, diep twee-lobbig; lobben ongelijk ontwikkeld, de bovenste boven water, de onderste ondergedoken; op de binnenzijde van de bovenste bevindt zich een Nostoc-dragende holte. Zijwortels op de onderzijde van den stengel op de plaats waar de takken ontspringen, alleen staand of verscheidene tot bundels vereenigd. Voor het meerendeel tropische en subtropische gewassen, levend in zoet water.

SUBGENUS I: *Macrospora* cum tribus corporibus fluctuantibus, filis tenuibus in parte inferiore episporii, massulis satis omnino glochidiis instructis. Gemmae laterales specie axillares foliis minus numerosae.

ONDERGESLACHT I: Drie drijffichamen aan de macrospore; fijne draden aan de onderste helft van het episporium, massulae tamelijk gelijkmatig met glochidien bezet. Zijknoppen schijnbaar axillair, minder talrijk als de bladeren.

AZOLLA MEYEN (N. Act. n. cur. A. Caes. Leop. XVIII. P. 1 p. 523). Ueber AZOLLA von Dr. E. STRASBURGER. Jena. 1873.

SOORTELIJKE KENMERKEN: *Episporium* in parte macrosporaee inferiore cum verrucis annulatis prominentibus, glochidiis massularum non septatis, pilis in lobis foliorum superioribus unicellularibus basi lata insertis, ramificatione imprimis racemosa.

Episporium aan de onderste macrosporen-helft met ringvormig uitspringende wratten, glochidien van de massulae niet verdeeld, haren op de bovenste bladlobben eencellig met breeden voet geïnsereerd; vertakking voor verreweg het grootste gedeelte racemeus.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* Roodgekleurd takje, *b.* groen takje (schaduwvorm), *c.* achterzijde takje, *d.* blaadje, *e.* microsporangium opengesprongen, *f.* microspore, *g.* en *h.* microsporangien in verschillende grootte.

GROEIPLAATS: Nieuw Granada, Bolivia, Peru, Brazilië, Chili, Patagonië en Californië. Een var. *rubra*, waarbij de glochidien der massulae aan den top gedeeld zijn komt voor in Nieuw-Holland, Nieuw Zeeland en Tasmanië.

NEDERLAND: Het optreden van *Azolla* in Nederland valt even na 1880. In den Leidschen Hortus werd gedurende vele jaren *A. caroliniana* gekweekt in de Victoria-kas. Deze voerde daar een kwijnend bestaan en was ten slotte geheel verdwenen, waarop de hortulanus op den gewonen weg door ruil door middel der zaadlijsten in het bezit kwam van nieuwe planten, die hem per brief uit Bonn werden toegezonden. Deze tierden nu zoo welig, dat zij in de Victoria-kas alles begonnen te overwoekeren, waarom gelast werd het grootste gedeelte te verwijderen, welke planten in de singelgracht zijn terechtgekomen. Weinig vermoedde men dat zij het daar zouden uithouden en zeker had men niet gedacht dat zij den winter zouden overleven. Niet alleen geschiedde dit wel, maar de verworpenen namen steeds in aantal toe, vulden weldra de geheele singelgracht en breidden zich van daar met ongekende snelheid over de aangrenzende wateren uit. In 1884 was de Rijn bij Leiden met een dik tapijt dezer planten bekleed, die zich nu ook reeds tot aangrenzende provinciën hadden uitgestrekt. Op welke wijze is echter naast deze soort ook *A. filiculoides* in ons land gekomen? waarschijnlijk door balken of hout uit Amerika aangevoerd en misschien wel van uit Amsterdam of Zaandam. Deze soort werd ook in andere landen, waarschijnlijk op soortgelijke wijze ingevoerd. Het toeval wilde dat door HEUKELS de laatste plant ter onderzoek werd opgezonden en deze natuurlijk als *A. filiculoides* werd gedetermineerd. Nu deed zich echter de tegenstrijdigheid

voor dat in SURINGARS zakflora *Az. caroliniana* als inlandsch was opgenomen, in HEUKELS' Flora deze plant genegeerd werd en in vele drukken alleen *Az. filiculoides* vermeld werd. Toch waren beiden inlandsch, de laatste schijnt echter de eerste meer en meer te verdringen en waarschijnlijk telkens opnieuw te worden ingevoerd, wat mij nog onlangs bleek in mijn tegenwoordige woonplaats, waar bij de houtzaagmolen van de firma STOFFEL de *Az. filic.* op een gegeven oogenblik werd waargenomen, waarschijnlijk direct uit Amerika aangevoerd. Hier schijnt de plant echter geen stand te zullen houden. Bij Leiden kwamen beide soorten nog langen tijd gezamenlijk voor; thans kost het moeite *A. caroliniana* daar te vinden en mijn vriend STRULJENKAMP, die de afgebeelde exemplaren den 21sten Aug. 1913 bij Rijnsburg verzamelde, kon mij toen alleen deze soort verschaffen.

AZOLLA FILICULOIDES LAM.

Lentilles d'eau rouges.

Fleurit: Juillet—Oct. 2.

Pl. 1908.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. I. Cryptogames. Filices.

SYSTÈME NATUREL: Cryptogames vasculaires. Ord. Salviniacées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Sores parfaitement enfermés par les indusium capsuliformes, deux à deux, ou par quatre à la feuille inférieure de branches latérales spéciales, plus ou moins entièrement couverts par les lobes inférieurs en forme de coquille ou de casque, masculins ou femelles, ceux posés l'un près de l'autre dans la même feuille du même genre ou de genre différent. Dans les sores masculins se trouvent un grand nombre de microsporangies portés par de longs pédicelles fixés à une columelle basilaire. Chaque microsporangie contient 2 ou 4—8 massules enfermant les microspores. Dans les sores femelles un unique macrosporangie terminal renfermé dans l'indusium, et ne faisant mûrir qu'un macrospore en résorbant la paroi du sporangie, de manière qu'à la fin la macrospore mûre remplit tout l'espace de l'indusium. Cette spore est entourée par une épispore très compliquée; elle constitue une couche avec des alvéoles bordées de proéminences annulaires autour de la macrospore elle-même et dans la partie pointue, du sporocarpe pyriforme, elle se dispose en 3 ou 3 fois 3 corps curieux désignés par Strasburger comme flotteurs.

Petites plantes flottantes ressemblant des *Jungermannia* à tiges très ramifiées et à cellule apicale coupée à deux faces; la ramification est racémeuse, par le développement vigoureux de branches latérales indéfinies çà et là pseudodichotome. Bourgeons latéraux en concordance avec le nombre des feuilles ou en plus petit nombre. Feuilles alternantes à deux côtés, insérées sur le côté dorsal de la tige, en la couvrant plus ou moins, profondément bilobées, les lobes, supérieurs sont plus distinctement imbriqués et s'émergent de l'eau, les inférieurs soumergés; au côté intérieur des lobes supérieurs se trouve une cavité portant une colonie de *Nostoc*. Racines latérales au côté inférieur de la tige à l'endroit où prennent naissance les tiges, solitaires ou réunies en faisceaux. Pour la plupart plantes tropiques ou subtropiques, vivant dans l'eau douce.

SOUSGENRE I: Macrospores à trois flotteurs; poils fins sur l'épispore autour de la macrospore; massules pourvues de glochides presque sur toute la surface. Bourgeons latéraux apparemment axillaires, en plus petit nombre que les feuilles.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Épispore à la moitié inférieure de la macrospore avec proéminences annulaires. Glochides des massules non septées. Lobe supérieur des feuilles pourvu de poils unicellulaires, à base élargie. Ramifications pour la plupart racémeuses.

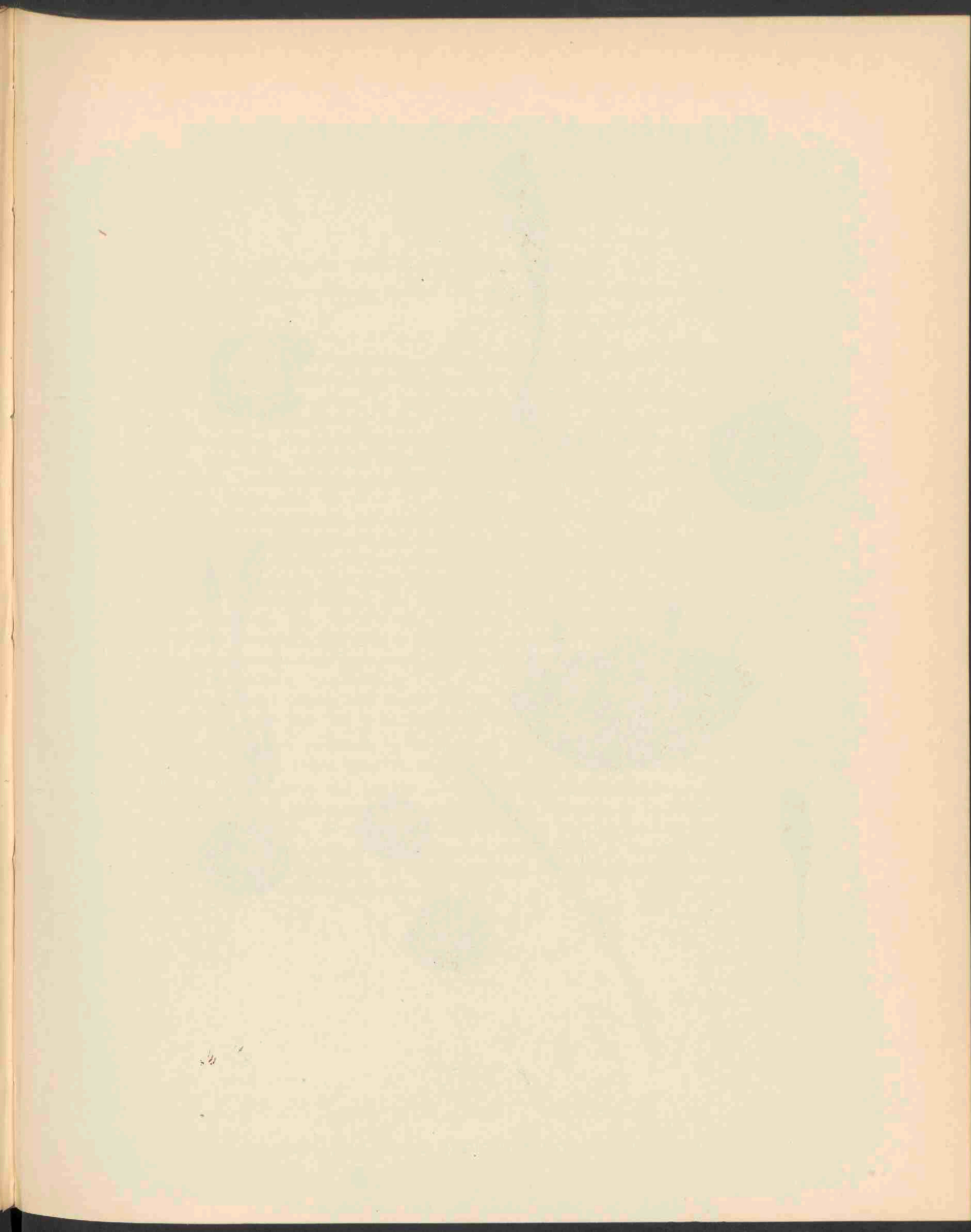
EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Tige colorée en rouge. *b.* Tige verte (lieu ombragé). *c.* Face inférieure d'une tige. *d.* Feuille. *e.* Microsporangie, ouvert. *f.* Microspore. *g.* et *h.* Microsporangies.

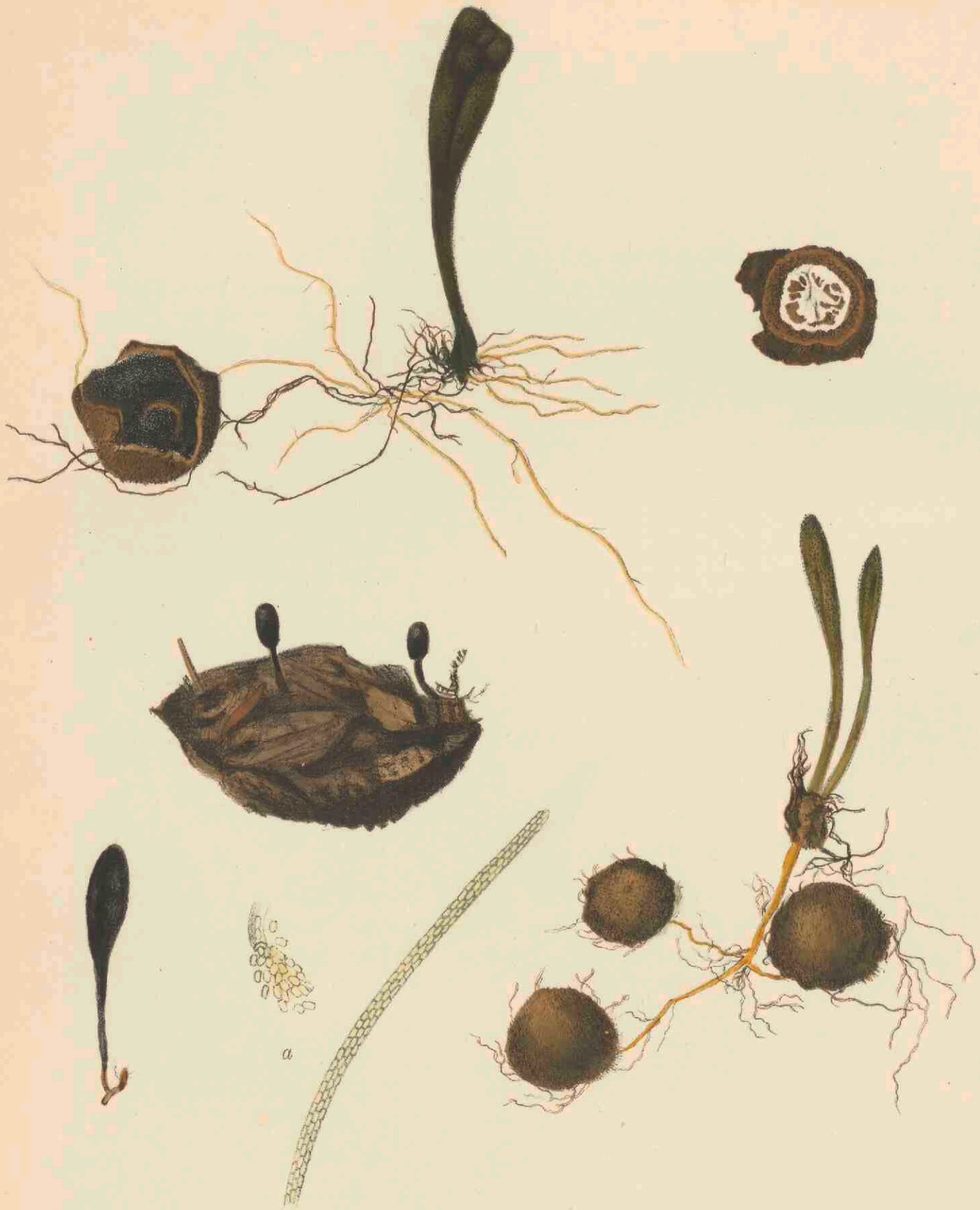
HABITAT: La Nouvelle Granade, Bolivie, Pérou, Brésil, Chili, Patagonie et Californie. Une var. *rubra*, dont les glochides des massules sont septées au sommet, se trouve dans la Nouvelle Hollande, la Nouvelle-Zélande et en Tasmanie.

PAYS-BAS: L'apparition d'*Azolla* dans notre pays date environ de l'an 1880. Au jardin botanique de Leide se trouvait cultivée pendant bien d'années l'*Azolla caroliniana*. Mais les plantes languis-

saient et enfin elles étaient menacées par une mort prochaine. A cette époque le jardinier en chef se procurait de nouvelles plantes dans la manière accoutumée par l'échange de semences entre les divers jardins botaniques. Il reçut envoyé par lettre de nouvelles plantes de Bonn. Celles-ci se portaient si bien, qu'elles usurpaient bientôt les autres plantes dans la serre chaude de la Victoria, de manière qu'il fut nécessaire d'évacuer la plupart en les jetant dans l'eau du canal autour du jardin. Personne n'avait pu présumer que les plantes y perséveraient, et moins encore qu'elles surviveraient la rigueur de l'hiver. Cependant les réprouvées avaient enduré les fatalités de leur nouveau milieu, se multipliaient extrêmement, rempliaient bientôt tout le canal et se répandaient sur les eaux environnantes avec une rapidité incroyable. En 1884 le Rhin près de Leide était couvert par un tapis épais de ces plantes, qui s'étaient étendues aussi dans les provinces voisines. De quelle manière nous est venue à côté de cette espèce l'*Azolla filiculoides*? Probablement importée avec les poutres ou le bois d'origine américaine, peut être dans le port d'Amsterdam ou de Zaandam. La même espèce a été introduite par la même manière dans d'autres pays. Par hasard c'était la dernière espèce, qui fut mise à M. HEUKELS et l'examen ne pouvait que décider que c'était l'*Azolla filiculoides*. Alors on a pu constater la contradiction entre la Flore de poche de SURINGAR, qui ne mentionnait que l'*Azolla caroliniana* comme plante indigène et les Flores de HEUKELS, qui ne comptaient dans plusieurs éditions suivantes que l'*A. filiculoides* parmi nos plantes du pays. Cependant toutes les deux étaient représentants de notre flore adventive, la seconde semble être la plus forte en opprimant l'autre; de plus elle est introduite de nouveau de temps en temps, comme j'ai eu l'occasion de statuer dans mon voisinage: Un jour l'*Azolla filiculoides* se trouvait dans le bassin près du moulin à scier de M. STOFFEL à Deventer, assez nombreuse et probablement importée directement de l'Amérique; cependant en cet endroit l'espèce est en voie de disparaître. Aux environs de Leide les deux espèces se trouvaient ensemble encore longtemps; aujourd'hui il devient difficile de trouver l'*Azolla caroliniana*, ainsi que mon ami F. J. STRUIJKENKAMP ne me pouvait procurer que les exemplaires dessinés, trouvés le 21. Août 1913 près de RIJNSBURG.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text appears to be organized into several paragraphs, with some lines indented. The characters are too light and blurry to transcribe accurately.

CORDICEPS OPHIOGLOSSOIDES (EHRH.) LK. 1909.

CORDYCEPS OPHIOGLOSSOIDES (EHRH.) LINK.

Slangentongvormige Cordyceps.

Pl. 1909.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Pyrenomycetes. Fam. Hypocreaceae. Sect. Sclerosporeae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XVIII, N°. 1395.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Stromatibus solitariis, raro caespitosis, simplicibus, rarissime ramosis, flexuosis, compressiusculis, carnosus, intus flavis, 8—12 cm. altit., 5—8 mm. crass.; clavula perithecigera oblonga, apice obtusa, aut attenuata, intus saepe cava, e peritheciis confertissimis, prominentis scabra, rufo-nigrescente, circiter 2 cm. long.; stipite olivaceo, dein nigrescente, basi in radices longissimas diviso; ascis cylindraceutis, longissimis, $300 \times 7-9$, octosporis; sporidiis parallele stipatis, filiformibus, $180 \times 2-5$ multiseptatis, demum in articulos subellipsoideos, $3-4 \times 2-3$, secedentibus, luteo-hyalinis; paraphysibus gracilibus. Conidiis in mycelio initiali byssoideo citrino subglobosis, concoloribus.

Stroma alleenstaand, zelden zodevormend, enkelvoudig, zeer zelden vertakt, bochtig, eenigszins samengedrukt, vleezig, van binnen geel, 8—12 cm. hoog, 5—8 mm. dik; de met peritheciën bezette knots langwerpig, aan den top stomp of versmald, binnenin dikwijls hol, ruw door de zeer dicht opeengehoopte eenigszins uitstekende peritheciën; roodachtig zwart, ongeveer 2 cm. lang; steel olijfkleurig, later zwart wordend, aan den voet in zeer lange wortels verdeeld; sporenbuizen cilindervormig, zeer lang, $300 \times 7-9 \mu$, achtsporig; sporen evenwijdig opgestapeld, draadvormig, $180 \times 2-5 \mu$ veeldeelig, ten slotte in geelachtig doorschijnende bijna ellipsoidische, $3-4 \times 2-3 \mu$ groote leedjes uiteenvallende; paraphysen slank. Conidiën in het citroenkleurige, draadvormige kiemycelium gelijkkleurig, bijna bolvormig.

C. ophioglossoides (Ehrh.) Link Handb. III. p. 347. Fr. Summ. Veg. Scand. p. 381; *Sphaeria ophioglossoides* Ehrh. Beitr. III. p. 88. Sacc. II. p. 574; Oud. Rév. II. p. 407.

GROEIPLAATS: Leeft parasitisch op *Elaphomyces granulatus* en *muricatus*, bekend uit Zweden, Finland, Duitschland, België, Frankrijk, Engeland, Italië, Noord-Amerika en Borneo.

NEDERLAND: Reeds op vele plaatsen gevonden op *Elaphomyces granulatus* o. a. bij Den Haag door Mej. DESTRÉE, Driebergen in 1882 door OUDEMANS, te Renkum en Doorwerth door BUSE, te Lochem door OUDEMANS en bij Apeldoorn in 1889 door J. TH. OUDEMANS. De afgebeelde planten vond ik in het Park Brabant onder Diepenveen, later talrijk in de bosschen bij de Kranekamp onder dezelfde gemeente, steeds op vochtige plaatsen. Bovendien diende nog een exemplaar op spiritus door Dr. GOETHART verzameld.

CORDYCEPS OPHIOGLOSSOIDES (EHRH.) LINK.

Cordyceps en forme d'ophioglosse.

Pl. 1909.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Pyrénomycètes, Fam. Hypocréacées. Sect. Scolécosporées.

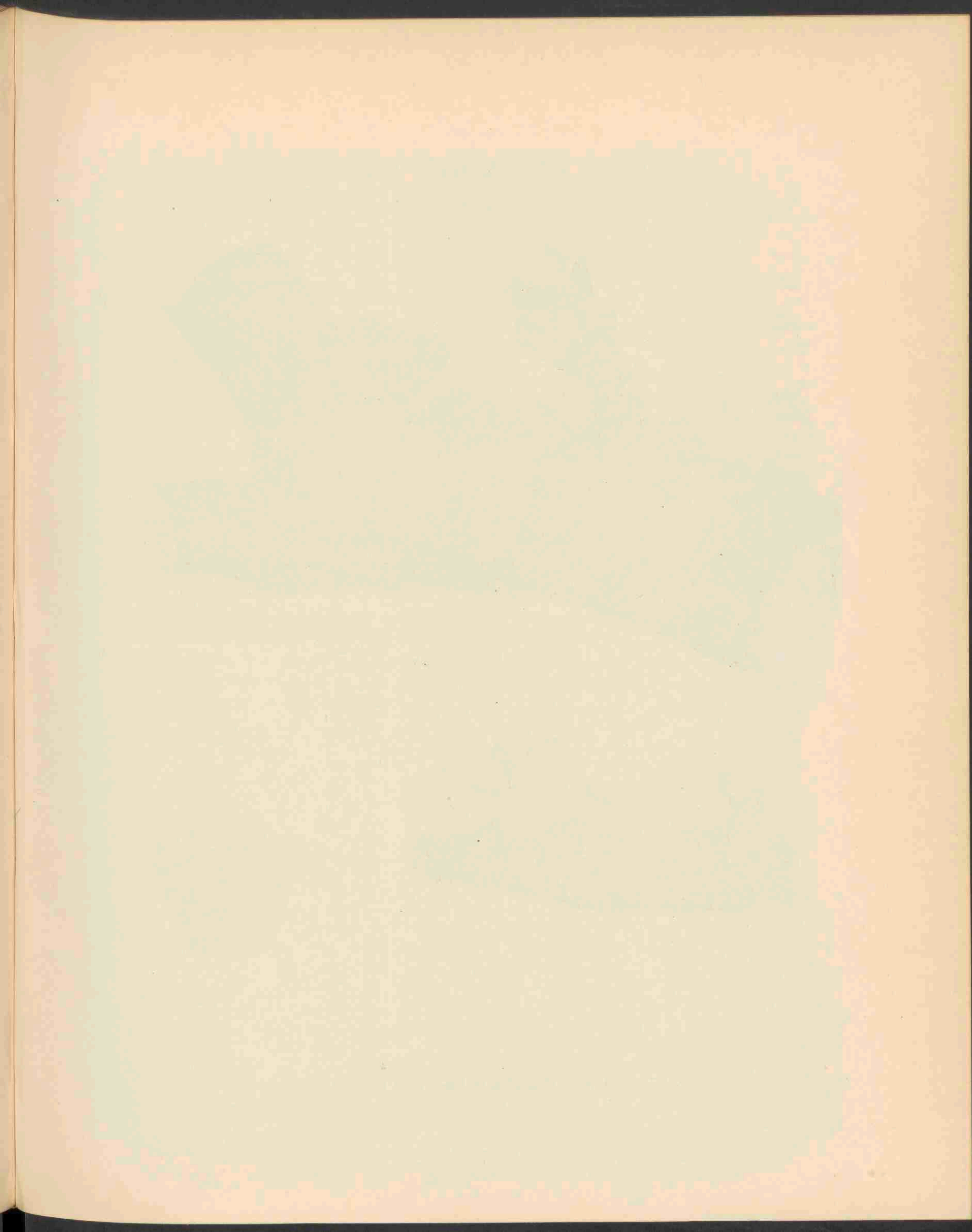
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 1395, Vol. XVIII.

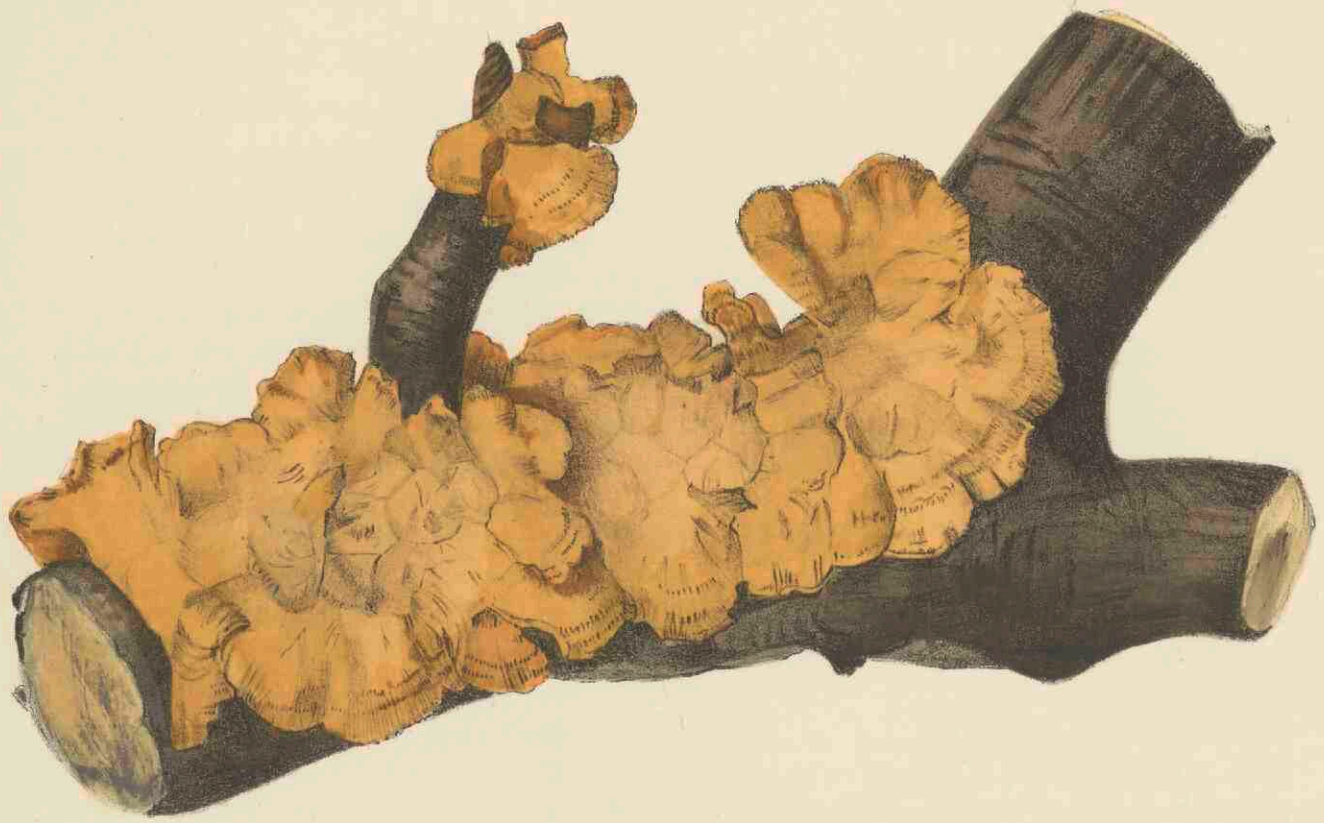
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Stromes solitaires, rarement cespiteux, simples ou quelquefois lobés vers le sommet, flexueux, un peu comprimés, charnus, jaunes dedans, longs de 8—12 cm. larges de 5—8 cm.; clavule périthécigère oblongue, un peu aplatie arrondie au sommet, le plus souvent creuse à l'intérieur, densément granuleuse à la surface à cause des périthèces proéminents, noir-rougeâtre, longue environ de 2 cm.; pied olivé devenant noir, divisé à la base en racines très longues. Asques longuement cylindriques, $300 \times 7-9$, octosporés; spores filiformes flexueuses, $180 \times 2-5$, bientôt se séparent en une grande quantité de petites cellules constituantes cylindriques, $3-4 \times 2-3$, d'un jaunâtre très dilué; paraphyses filiformes. Le mycélium primitif byssoïde d'un jaune citron produit des conidies concolores et presque sphériques.

C. ophioglossoides (Ehrh.) Link Handb. III. p. 347. Fr. Summ. Veg. Scand. p. 381. *Sphaeria ophioglossoides* Ehrh. Beitr. III. p. 88. Sacc. II. p. 574. Oud. Rév. II. p. 407.

HABITAT: Parasitant sur les espèces d'*Elaphomyces muricatus* et *granulatus*, indigène de Suède, la Finlande, l'Allemagne, la Belgique, la France, l'Angleterre, l'Italie, l'Amérique du Nord et de Borneo.

PAYS-BAS: Déjà connu de divers endroits sur l'*Elaphomyces granulatus* p. e. de la Haye trouvé par Mlle DESTRÉE, de Driebergen en 1882 par M. OUDEMANS, de Renkum et Doorwerth par M. BUSE, de Lochem par OUDEMANS et d'Apeldoorn par le Dr. J. TH. OUDEMANS. Les plantes figurées dans notre planche ont été trouvées par moi-même dans le Parc Braband à Diepenveen, plus tard en très grand nombre dans les bois de la maison de campagne le Kranekamp dans la même communauté, toujours aux endroits humides. Aussi des exemplaires conservés dans l'alcool et récoltés par le Dr. GOETHART m'ont servi pour compléter notre planche.

b
750 X

a

STEREUM HIRSUTUM (WILLD) FR. 1910.

STEREUM HIRSUTUM WILLD.

Gele korstzwam.

Pl. 1910.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Basidiomycetes. Fam. Hymenomyces. Sect. Thelephoraceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XIX, N°. 1500 b.

SOORTELIJKE KENMERKEN: coriaceum, rigens; pileo effuso reflexoque, strigoso-hirsuto, subzonato, pallescente, margine obtusiusculo, luteo; hymenio levi, glabro, nudo, exsucco, lutescente varioque colore; sporis hyalinis, oblongis, 6—8 × 2—3. Varietates plurimae, etiam persistenter resupinatae.

Leerachtig, stijf; hoed uitgespreid en omgebogen, stijfharig, eenigszins met gordels voorzien, bleek met stompen, gelen rand; hymenium zacht, kaal, glad, zonder vocht, geelachtig, doch veranderlijk van kleur; sporen doorschijnend, langwerpig, 6—8 × 2—3 μ . Er zijn verschillende verscheidenheden, waaronder met regelmatig resupinaat hymenium.

St. hirsutum (W.) Fr. *Epicr.* p. 529, *Hym. Eur.* p. 639; *Hussey 1 t.* 58; *Berk. Outl. t.* 17 f. 7; *Kickx p.* 261; *Sacc. VI. p.* 563. *Oud. Rév. 1 p.* 418. *Thelephora hirsuta* Willd. *Ber. p.* 397; *Fr. Syst. Myc. 1 p.* 439; *Pers. Syn. p.* 570; *Auric. reflexa* Bull. t. 274; *Sowerb. t.* 27, *Fl. Dan. t.* 1199; *Aur. aurantiaca* Schum. *Michel. t.* 66 f. 2.

GROEIPLAATS: Op stronken van loofboomen overal in Europa, in Noord- en Britsch Amerika, Mexico, Cuba, Venezuela, Chili, Nieuw-Zeeland, Tasmanie, Australië, Indië, ook Java.

NEDERLAND: Het geheele jaar door, behalve bij strenge vorst, in ons land te vinden. De afgebeelde exemplaren stammen uit Zeist, van waar zij door de vriendelijkheid van den Heer H. A. A. VAN DER LEK in ons bezit kwamen.

STEREUM HIRSUTUM WILLD.

Stereum hérissé.

Pl. 1910.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Basidiomycètes. Fam. Hyménomycètes. Sect. Théléphorées.

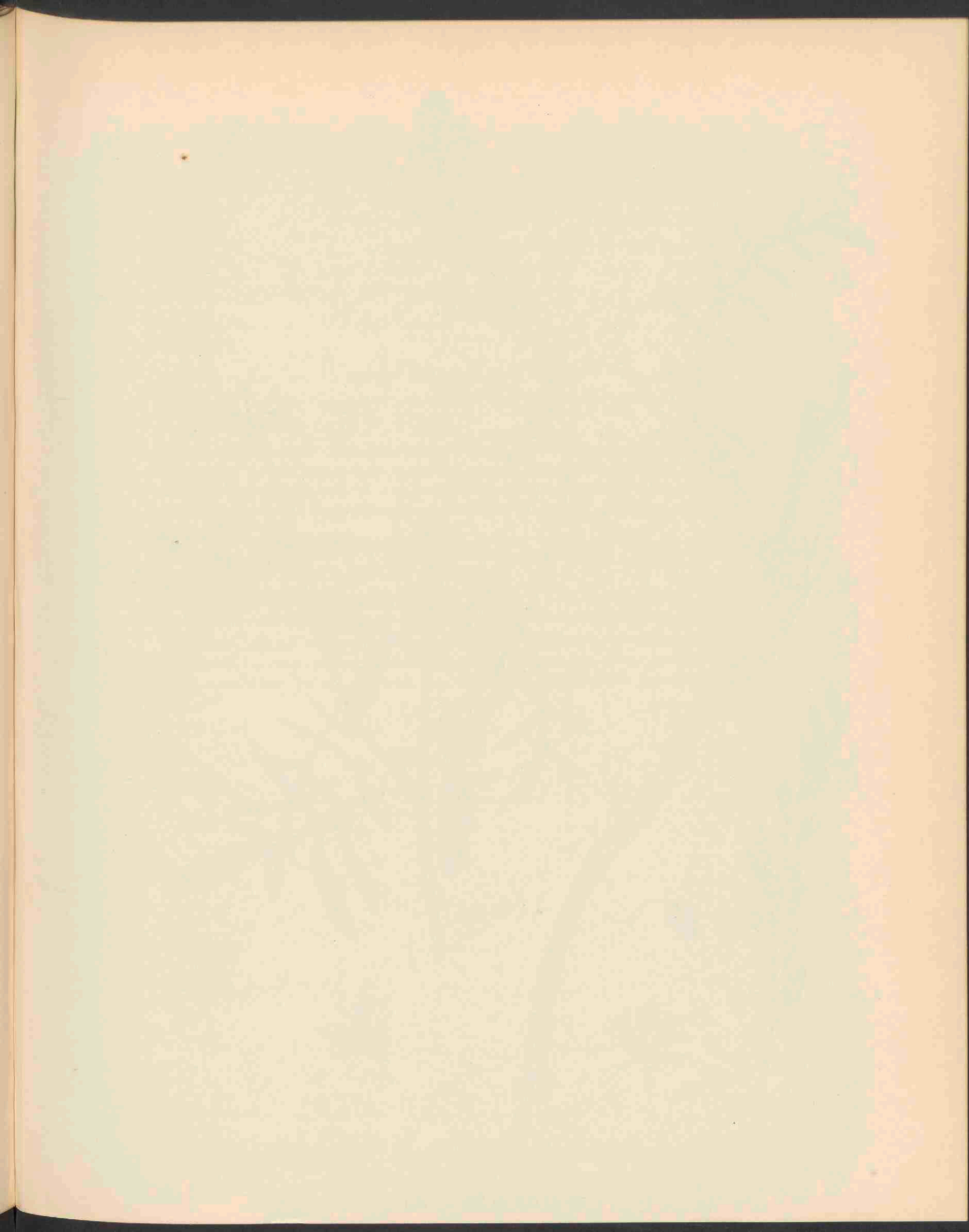
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 1500*b*, Vol. XIX.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau coriacé, raide, étalé, puis latéral, zonné, pâle, à bord obtus, jaune; hymenium sec, lisse, non pruneux, jaune-pâle ou grisâtre; spores hyalines, oblongues, $6-8 \times 2-3$. Plusieurs variétés, dont quelques unes sont toujours résupinées.

St. hirsutum (W.) Fr. *Epicr.* p. 529, *Hym. Eur.* p. 639; *Hussey 1 t.* 58; *Berk. Outl. t.* 17 f. 7; *Kickx p.* 261; *Sacc. VI. p.* 563; *Oud. Rév. 1 p.* 418; *Thelephora hirsuta* Willd. *Ber. p.* 397; *Fr. Syst. Myc. 1 p.* 439; *Pers. Syn. p.* 570; *Auric. reflexa* Bull. t. 274; *Sow. t.* 27; *Fl. Dan. t.* 1199. *Aur. aurantiaca* Schum. *Michel. t.* 66 f. 2.

HABITAT: SUR les souches d'arbres partout dans l'Europe, dans l'Amérique septentrionale et anglaise, le Mexique, Cuba, Venezuela, Chile, la Nouvelle Zélande, Tasmanie, l'Australie, les Indes et de Java.

PAYS-BAS: Se trouve dans notre pays toute l'année, exépté pendant une gelée sévère. Les exemplaires dessinés nous ont été envoyés par la bienveillance de M. H. A. A. VAN DER LEK, qui les eût trouvés à Zeist en Octobre 1911.

RESEDA ALBA L 1911.

RESEDA ALBA L.

Witte Reseda.

Hoogduitsch: Weiszer Wau.

Engelsch: White Mignonette.

Bloeit: Maart—Juni. ☉ en ♃.

Pl. 1911.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XI. Ord. III. Dodecandria. Trigynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Resedaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. IV, N°. 308.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Elata glabriuscula vel parce papillosa; floribus magnis pentameris densiuscule racemosis; petalis calyce duplo longioribus, capsula ellipsoideo-cylindrica.

Hoogopgroeïend, bijna kaal of met verspreide papillen voorzien; bloemen groot, vijfdeelig, in tamelijk dichte trossen; bloembladen tweemaal langer dan de kelk; vruchtkapsel ellipsoid-cilindervormig.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* Pas geopende en *b.* oudere bloem, *c.* uitgebloeid, *d.* bloemblad, *e.* en *f.* zaadjes, de laatste vergroot, *g.* vruchttak.

GROEIPLAATS: Op bebouwde en onbebouwde plaatsen in Zuid Engeland, West Frankrijk, en de Middellandsche zee-kusten van Europa en Afrika; elders nu en dan verwilderd.

NEDERLAND: Wordt reeds gemeld als gevonden bij Leiderdorp, 's-Gravenhage en Amsterdam. De afgebeelde planten werden gevonden te Katwijk Binnen den 3den Oct. 1914 door den Heer F. J. STRUIJKENKAMP, die zoo vriendelijk was exemplaren voor de Flora Batava aan te bieden.

RESEDA ALBA L.

Réséda blanc.

Fleurit: Mars—Juin. ☉ et ♃.

Pl. 1911.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XI. Ord. III. Dodecandria. Trigynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Résédacées.

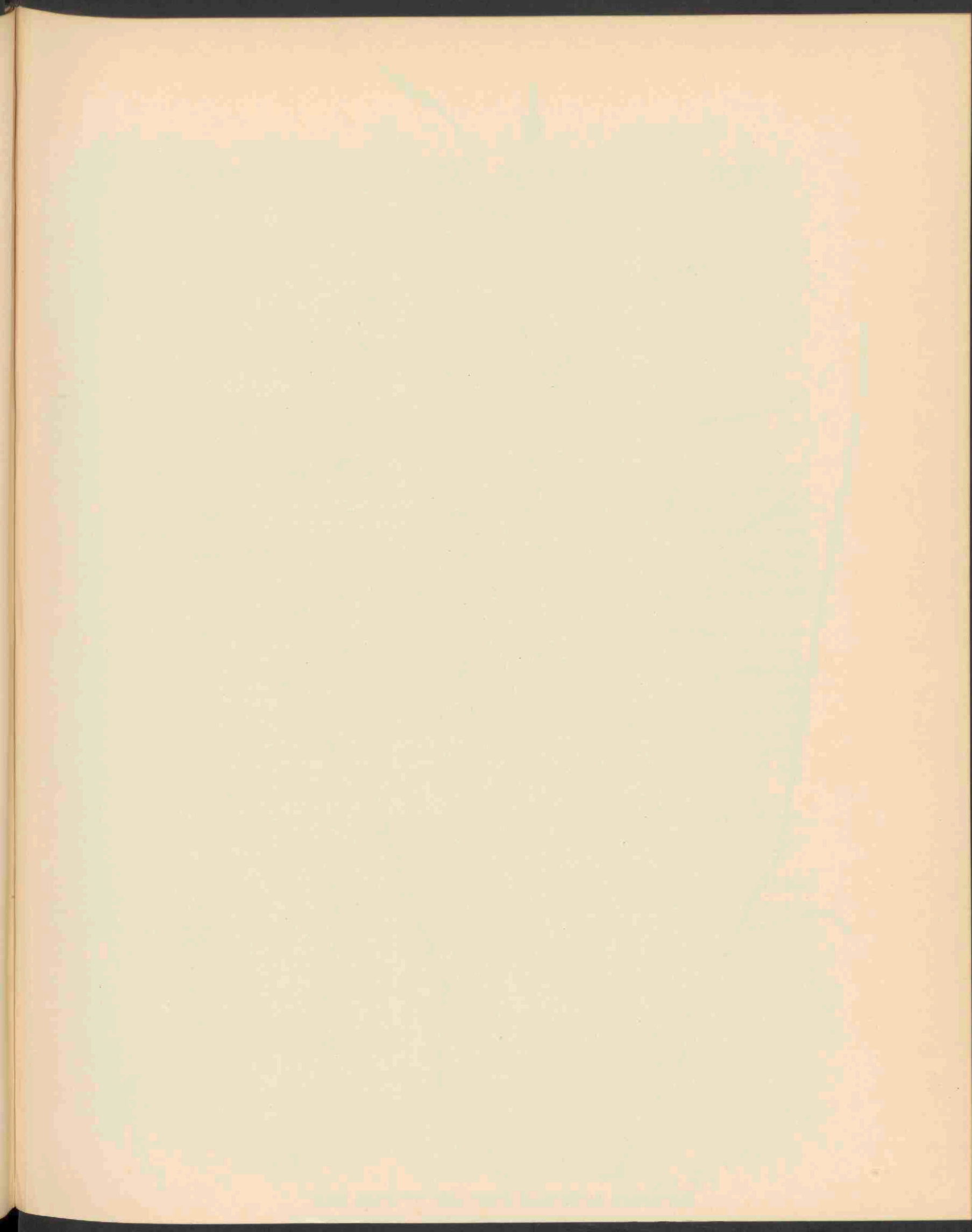
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 308, Vol. IV.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Plante dressée, presque glabre ou sparsément papilleuse; fleurs grandes pentamères, très densément racémeuses, pétales deux fois plus longs que le calice; capsule ellipsoïde-cylindrique.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Fleur à peine éblouie et *b.* plus vieille. *c.* défleurie. *d.* Pétale. *e* et *f.* Graines, la dernière grossie. *g.* Tige fructifère.

HABITAT: Lieux cultivés et arides dans l'Angleterre méridionale, l'Ouest de la France, et aux bords de la Méditerranée de l'Europe et de l'Afrique; ailleurs introduite çà et là.

PAYS-BAS: Signalée de Leiderdorp, la Haye et Amsterdam. Les plantes dessinées ont été trouvées à Katwijk le 3 Oct. 1914 par M. F. J. STRUIJKENKAMP, qui a eu l'amitié de m'envoyer quelques exemplaires pour la Flore Batave.

BROMUS ARVENSIS VAR: VELUTINUS 1912.

BROMUS ARVENSIS L. VAR. VELUTINUS DUV. JOUVE.

Behaarde akkerdravik.

Hoogduitsch: Behaarte Feld-Trespe.

Engelsch: Velvet variety of the Field Brome.

Bloeit: Juni—Juli. ☉.

Pl. 1912.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Monocotyledoneae. Ord. Gramina.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. I, N°. 41.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Zie Dl. XV, N°. 1199.

KENMERKEN DER VARIËTEIT: Rhizomate valido, culmo robusto, usque ad apicem folioso, superne violaceo; foliorum inferiorum vagina velutina, superiorum glabra vel subglabra, lamina valde scabra; ligula longa, plerumque acuminata, fissa; panicula maxima, usque ad 2 dm. longa, laxa, ramis elongatis, plerumque 2—3 spiculas gerentibus, valde scabris, superne velutinis, cum ramis saepe 4 basalibus, tandem erecto-patentibus, plerumque violaceis; spiculis dense 5—10 floris, glumis circiter 6—7 mm. longis, lanceolatis, acutis, pubescentibus, plerumque violaceis, palea inferiore vulgo 8 mm. longa, lanceolata, plerumque supra medium latiore, obscure violacea, apice in aristam tandem subexcurvatam 1 cm. longam exeunte.

Wortelas krachtig. Halm zeer stevig, tot boven aan bebladerd, naar boven toe violet. Bladeren onderaan met kort zachtharige scheede, bovenaan met kale of bijna kale scheede, schijf zeer ruw. Bladtongetje tamelijk lang, meestal spits, gespleten. Pluim zeer groot, tot 2 dm. lang, los, met lange, zeer ruwe, bovenop behaarde takken, die 2—3 bloempakjes dragen en evenals de dikwijls 4 grondstandige takken ten laatste schuin opstaan en violet gekleurd zijn. Pakjes tot 2 cm. lang, meest dicht 5—10 bloemig, kelkkafjes ongeveer 6—7 mm. lang, lancetvormig, spits, zachtharig, meestal violet gekleurd. Kroonkafjes meestal 8 mm. lang, lancetvormig, veelal boven het midden het breedst, meestal intensief violet, aan den top met een tot 1 cm. langen ten laatste meestal eenigszins naar buiten gekromden naald.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a.* bloempakje, *b.* buitenst kroonkafje, *c.* bloem met binnenst kroonkafje.

GROEIPLAATS: Op korenvelden in het gebied der Middellandsche zee, in Zuid Frankrijk en Thessalië; vermoedelijk ook elders ingevoerd.

NEDERLAND: In 1913 gevonden door den Heer J. TH. HENBARD in groote hoeveelheid op het adventiefterrein aan de Linge bij Gorinchem, ook in 1914 opnieuw aldaar aangetroffen en toen voor de afbeelding in deze Flora opgezonden.

BROMUS ARVENSIS L. VAR. VELUTINUS DUV. JOUVE.

Brome des champs var. velouté.

Fleurit: Juin—Juillet. ☉.

Pl. 1912.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. III. Ord. II. Triandria. Digynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Monocotylédonées. Ord. Graminées.

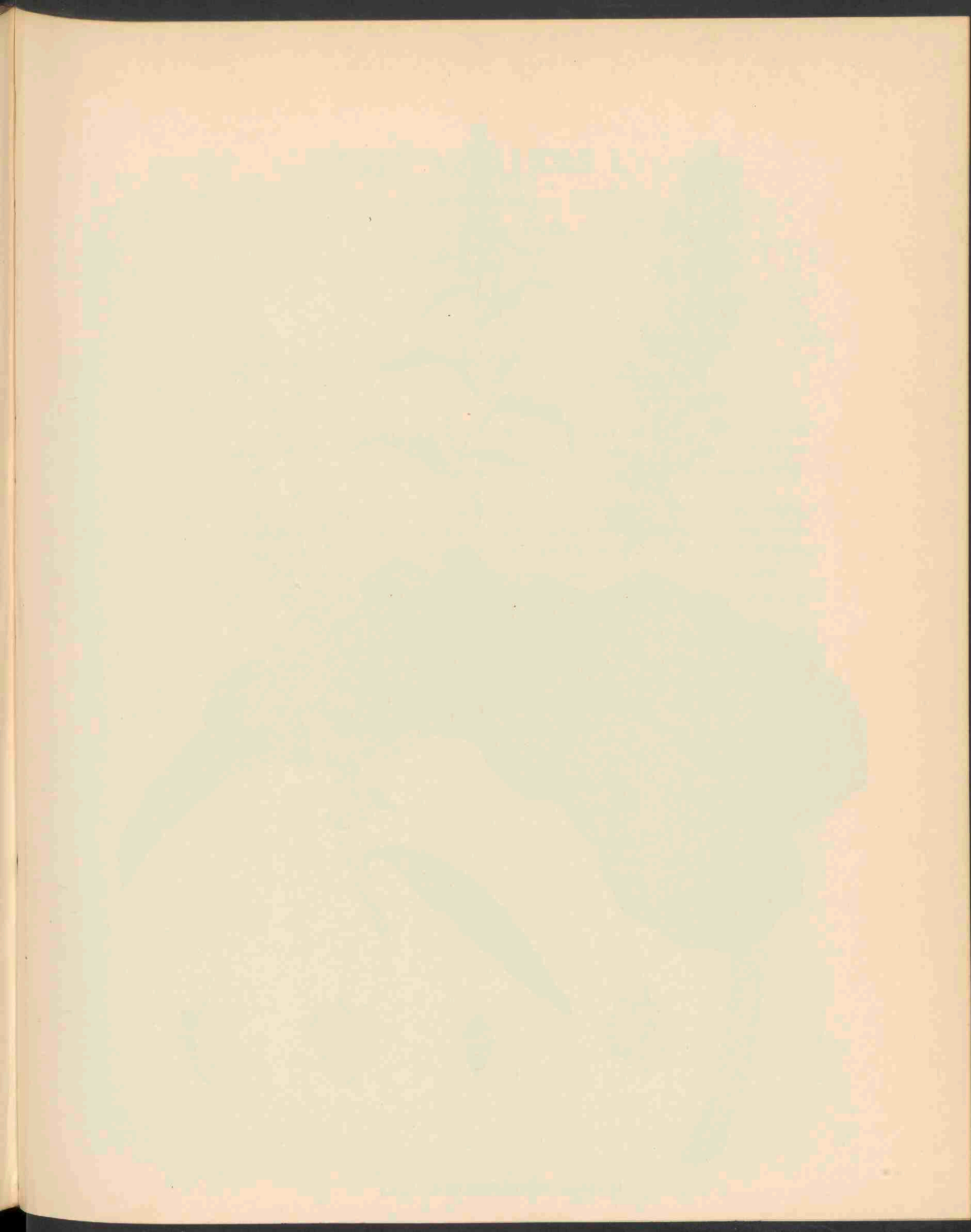
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 41, Vol. I.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Racine vigoureuse; chaumes dressés, robustes, feuillés jusqu'au sommet, la partie supérieure violette; gaines des feuilles inférieures veloutées, celles des feuilles supérieures glabres ou presque glabres; limbes très scabres; ligules longues, le plus souvent acuminées. Panicule ample, jusqu'à 2 dm. de longueur, lâche à rameaux allongés portant 2—3 épillets, très scabres, veloutés en haut, les rameaux inférieurs verticillés par 4, à la fin dressés-étalés, le plus souvent violets; épillets formés de 5—10 fleurs compactes; glumes environ 6—7 mm. de longueur, lancéolées aiguës, velues, souvent violettes; glumelle inférieure \pm 8 mm. lancéolée, à largeur maximale au dessus du milieu, violette-obscur, munie d'une arête longue de 1 cm., à la fin un peu courbée en dehors.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Epillet. *b.* Glumelle inférieure. *c.* Fleur avec glumelle intérieure.

HABITAT: Moissons de la région méditerranéenne dans la France méridionale et en Thessalie, probablement introduit aussi ailleurs.

PAYS-BAS: Trouvé en 1913 en grande abondance dans le terrain de plantes adventives le long de la rivière „de Linge” près de Gorinchem par M. J. TH. HENRARD, qui a retrouvé la plante en 1914 et nous a offert un exemplaire pour le dessin de notre Flore.

RUMEX AQUATICUS L. 1913.

RUMEX AQUATICUS L.

Paardezuring.

Hoogduitsch: Wasser Ampfer.

Engelsch: Water Dock.

Bloeit: Juli—Aug. 2.

Pl. 1913.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. VI. Ord. III. Hexandria. Trigynia.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Polygonaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. V, N°. 374.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Laciniis perigonii fructiferi interioribus ovatis subcordatisve membranaceis integerrimis vel subdenticulatis, omnibus callo destitutis, racemis paniculatis aphyllis, foliis radicalibus cordato-ovatis acutis basi dilatatis, petiolis supra anguste et leviter sub folio autem evidenter canaliculatis.

Binnenste slippen van het vruchtdragend bloemdek eivormig of bijna hartvormig, gaafrandig, vliezig, alle zonder eeltknobbel. Bladlooze bloempluimen; wortelbladen hartvormig-eivormig, spits, met verbreedend voet, bladstelen van boven smal en ondiep onder het blad echter zeer duidelijk gevoerd.

VERKLARING DER AFBEELDING: *a. b. c.* bloemdek in verschillende ouderdom, *d* en *d'* vruchtje.

GROEIPLAATS: Wordt opgegeven langs beken, stroomende slooten en op moerassige weiden zeer verspreid in bijna geheel Europa en in Noord-Amerika.

NEDERLAND: In zeer groote hoeveelheid in de uitgestrekte uiterwaarden der rivier de Merwede ten westen der stad Gorinchem, vanwaar de ontdekker, de Heer J. TH. HENRARD, zoo welwillend was op 11 Aug. 1914 ons een exemplaar toe te zenden. Tevens vond de Heer HENRARD deze plant aan de overzijde van de rivier in de uiterwaarden bij het dorp Sleeuwijk.

RUMEX AQUATICUS L.

Rumex aquaticus.

Fleurit: Juillet—Août. 2.

Pl. 1913.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. VI. Ord. III. Hexandria. Trigynia.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Polygonacées.

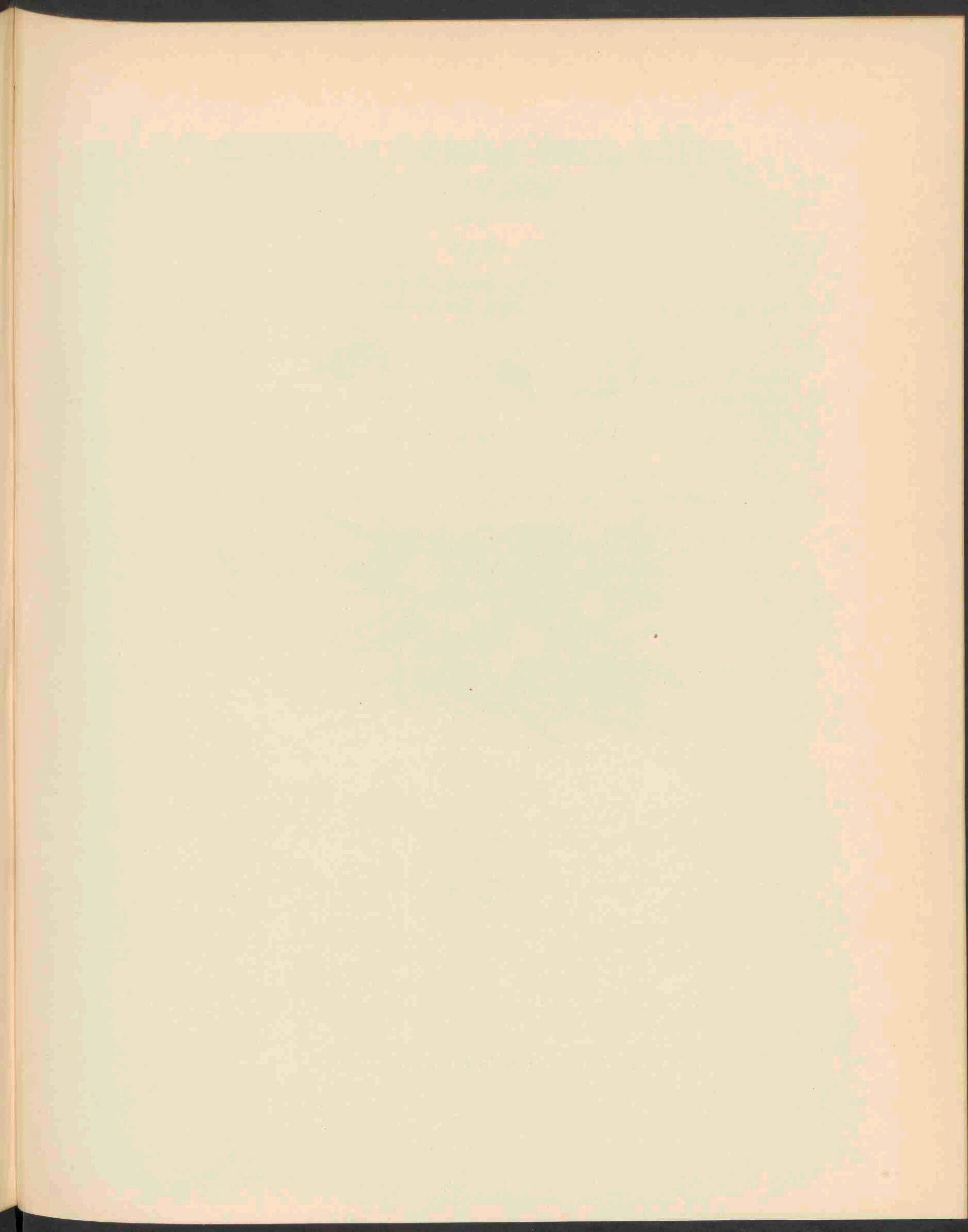
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 374, Vol. V.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Divisions intérieures du périgone fructifère minces et membraneuses, largement ovales et presque en coeur à la base, entières ou subdenticulées, toutes dépourvues de callosité. Panicules dépourvues de feuilles bractéales. Feuilles radicales ovales ou en coeur à la base, acuminées, dilatées à la base, à pétioles arrondis, canaliculés supérieurement, resserrés et non marginés.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a. b. c.* Périgone à divers états de développement. *d* et *d'*. Fruit.

HABITAT: Bords de ruisseaux, de fossés coulants, paturages marécageux très répandu dans presque toute l'Europe et en Amérique du Nord.

PAYS-BAS: En grand nombre dans les terres étendues entre la digue et la rivière de Merwede, au côté ouest de la ville de Gorinchem, d'où M. J. TH. HENRARD eût l'aimable obligeance de nous envoyer les exemplaires pour notre dessin; le même a retrouvé le *Rumex aquaticus* à l'autre côté de la rivière dans les mêmes terrains près du village de Sleeuwijk.

a

COLLYBIA TUBEROSA (BULL.) QUÉL. 1914

COLLYBIA TUBEROSA (BULL.) QUÉL.

Knolletjes Collybia.

Pl. 1914.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Basidiomycetes. Fam. Hymenomycetes. Sect. Agaricineae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. X, N°. 799.

SOORTELIJKE KENMERKEN: alba; pileo carnosulo, convexo-expanso, umbonato, glabrato, levi; stipite fistuloso, obsolete pulverulento, radice glabra, tubere sclerotioideo subrufescente insitito; lamellis adnatis, confertis, tenuibus, albis.

Minima, pileo 4—7 mm. lato, stipite vero saepe elongato, interdum prolifero, 3½ cm. longo, 2 mm. crasso; sporis sphaeroideo-ellipsoideis, 4—6 × 2—3.

Wit. Hoed eenigszins vleezig, bolvormig-uitgespreid, vrijwel kaal, glad; steel pijpvormig, bijna niet melig, met kalen wortel en eindigend in een eenigszins rood sclerotiumachtig knolletje; plaatjes aangegroeid, dicht bijeen, smal, wit.

Zeer klein; hoed 4—7 mm. breed; steel meestal sterk verlengd, somtijds met zijknoppen, 3½ cm. lang, 2 mm. dik; sporen bolvormig-ellipsoidisch, 4—6 × 2—3 μ.

Collybia tuberosa Bull. t. 256 (Agar.); Fries Syst. M. 1. p. 133, Hym. Eur. p. 119; Cooke Ill. t. 144; Fl. Dan. t. 1613; Grev. Scot. t. 23; QuéL. t. 3 f. 5; Weinm.; Batsch f. 93; Sacc. V. p. 224.

GROEIPLAATS: Op rottende Agaricineae algemeen in Europa.

NEDERLAND: De afgebeelde planten danken wij aan de vriendelijkheid van Mej. CATH. COOL, die haar vond bij Vogelenzang in Oct. 1914. Ik had het genoeg dezelfde champignons dit jaar in het Park Braband, gemeente Diepenveen, te vinden.

COLLYBIA TUBEROSA (BULL.) QUÉL.

Collybia tubereuse.

Pl. 1914.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Basidiomycètes. Fam. Hyménomycètes. Sect. Agaricinées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 799, Vol. X.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Blanc. Chapeau charnu, convexe, puis étalé, mamelonné au centre, glabre, lisse; pied fistuleux, sparsément couvert d'une poussière, à racine glabre, portant une petite tubercule en forme de sclérotium rougeâtre. Feuilletés adnés, rapprochés, minces, blancs.

Très petit: chapeau 4—7 mm. large, pied le plus souvent allongé, quelquefois prolifère, 3½ cm. de longueur, 2 mm. en diamètre, spores sphéroïdes-ellipsoïdes, 4—6 × 2—3 μ.

Collybia tuberosa Bull. t. 256 (Agar.); Fries. Syst. M. I. pag. 133, Hym. Eur. p. 119; Cooke Ill. t. 144; Fl. Dan. t. 1613; Grev. Scot. t. 23; QuéL. t. 3 f. 5; Weinm. Batsch f. 93; Sacc. V. p. 224.

HABITAT: Sur les Agaricinées pourissantes, commun en Europe.

PAYS-BAS: Nous devons les exemplaires pour notre dessin à la bienveillance aimable de Mlle CATH. COOL, qui a trouvé ces petits champignons à Vogelenzang en Octobre 1914. J'ai eu le plaisir de cueillir la même espèce au Parc Brabant, communauté de Diepenveen, en Octobre de cette année.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES OF AMERICA

TRICHOLOMA PUTIDUM (FR.) KARST 1915.

TRICHOLOMA PUTIDUM (FR.) KARSTEN.

Stinkende Ridderzwam.

Pl. 1915.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Basidiomycetes. Fam. Hymenomycetes. Sect. Agaricineae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XIII, N°. 1039.

SOORTELIJKE KENMERKEN: pileo carnosulo, hemisphaerico, umbonato, levi, molli, hygrophano; stipite cavo, fragili, subcompresso, pruinoso; lamellis adnaxis, ventricosis, confertis, cinereis. Stipes 4 cm. longus, 6—7 mm. crassus, totus fibrosus, mollis et fragilis. Pileus subolivaceo-griseus, siccus canus, hinc inde albo-sericeus. Lamellae 4—6 mm. latae, distinctae, apparenter liberae. Odor farinaceo-rancidus. Sporae 8—10 × 3—4.

Hoed vleezig, half bolvormig, glad, zacht, hygrophaan; steel hol, breekbaar, eenigszins samengedrukt, berijpt; plaatjes aangehecht, buikig, dicht bijeen, grijs.

Steel 4 cm. lang, 6—7 mm. dik, geheel vezelig, zacht en breekbaar. Hoed eenigszins olijfkleurig grijs, droog wit, hier en daar wit-zijdeglanzend. Plaatjes 4—6 mm. breed, afzonderlijk, schijnbaar vrij. Reuk naar bedorven meel. Sporen 8—10 × 3—4 μ .

Tricholoma putidum Fr. *Epicr.* p. 54, *Icon. t.* 46 f. 2, *Hym. Eur.* p. 78; *Cooke Ill. t.* 172; *Sacc. V.* p. 140.

GROEIPLAATS: In dennenbosschen in Europa.

NEDERLAND: Deze, naar ik meen, voor ons land nieuwe champignon werd in November 1913 gevonden door Dr. J. S. MEULENHOF in een dennenbosch op het landgoed Zandhove onder Zwollerspel. In Nov. 1914 werd hij op dezelfde plaats wedergevonden, waarbij Dr. MEULENHOF de vriendelijkheid had een exemplaar voor de afbeelding in dit werk toe te zenden.

TRICHOLOMA PUTIDUM (FR.) KARSTEN.

Tricholome puant.

Pl. 1915.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Basidiomycètes. Fam. Hyménomycètes. Sect. Agaricinées.

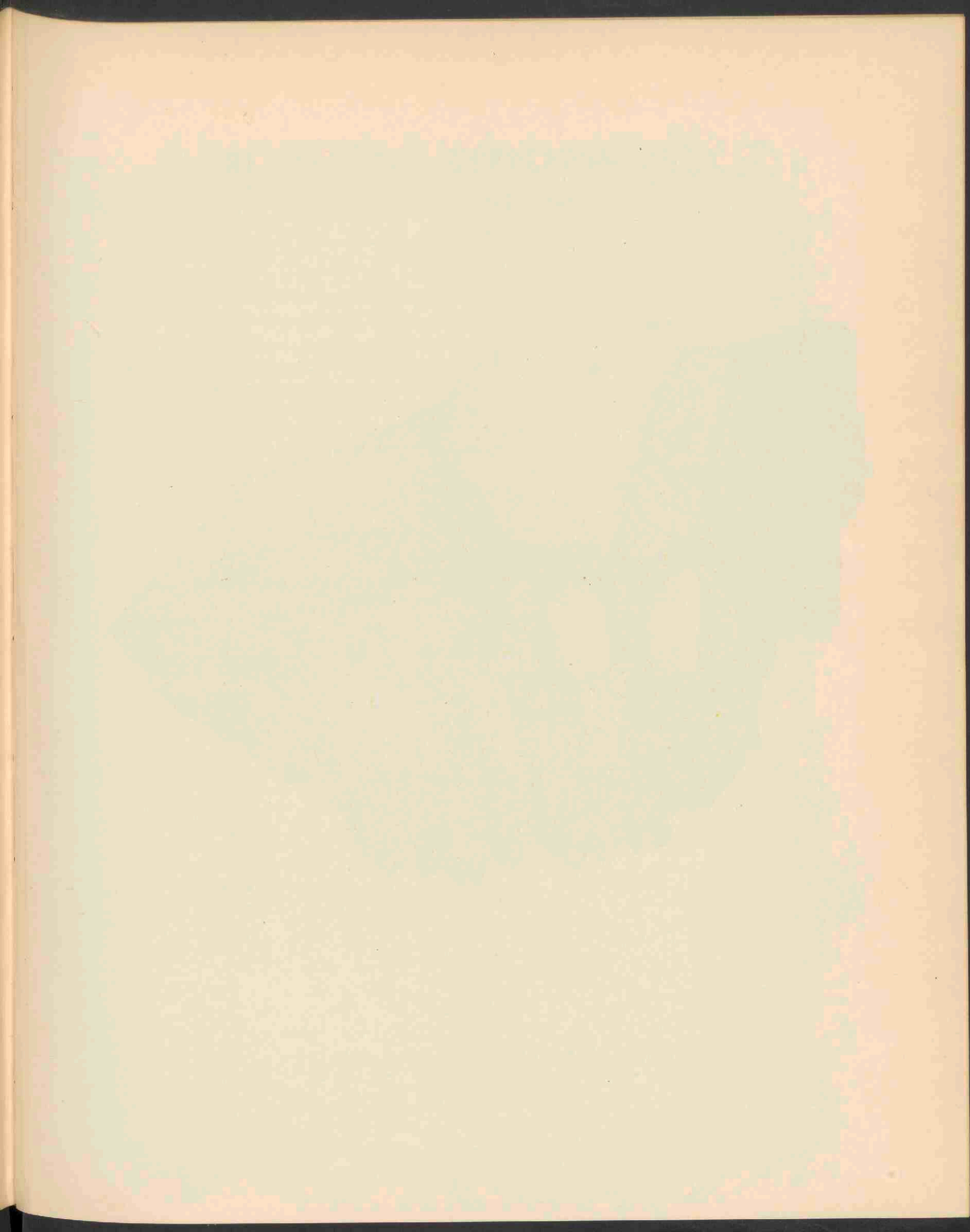
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 1039, Vol. XIII.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Chapeau peu charnu, hémisphérique, mamelonné, lisse, souple, hygrophane; pied creux, fragile, un peu comprimé, pruineux; feuillets adnés, ventrus, rapprochés, cendrés. Pied 4 cm. de longueur, 6—7 mm. de largeur, fibrilleux dans toute sa longueur, mou et fragile. Chapeau couleur d'olive grisâtre, sec blanchâtre, çà et là blanc-soyeux. Feuillets larges 4—6 mm. distincts, évidemment libres. Odeur ressemblant la farine rance. Spores 8—10 × 3—4.

Tricholoma putidum Fr. *Epicr.* p. 54, *Icon.* t. 46 f. 2, *Hym. Eur.* p. 78; *Cooke Ill. t.* 172; *Sacc. V* p. 140.

HABITAT: Bois de pins en Europe.

PAYS-BAS: Le champignon, je crois nouveau pour notre pays, a été trouvé par le Dr. MEULENHOF de Zwolle dans une sapinière de la maison de campagne Zandhove, communauté de Zwollerkerspel en Novembre 1913. M. MEULENHOF l'a retrouvé en Novembre 1914 au même endroit et nous a offert avec bien d'amitié un exemplaire pour le dessin de notre Flore.

a

750 X

RETICULARIA LYCOPERDON BULL. 1916.

RETICULARIA LYCOPERDON BULL.

Bovistachtige Slijmzwam.

Pl. 1916.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Myxomycetes.

GESLACHTSKENMERKEN: Aethalia cortice papyraceo, fragili, communi tecta.

Aethalium door een papierachtigen, breekbaren, gemeenschappelijken wand bedekt.

SOORTELIJKE KENMERKEN: sporis, columella et capillitio umbrinis, cortice concolori, opaco et levi vel argenteo-micante aut verrucis inaequalibus tecto; sporis dimidia parte reticulatis, 8—9 μ diam.

Aethalia applanata, rotundata vel subellipsoidea, 2—6 cm. lata.

Sporen, zuiltje en traliewerk umberachtig, schors gelijkkleurig, donker en zacht of zilverachtig glimmend of met ongelijke pukkeltjes bedekt. Sporen voor de helft netvormig geaderd, 8—9 μ in doorsnede. Vruchtlichamen afgeplat, rond of eenigszins ellipsoidisch, 2—6 cm. breed.

Ret. Lycoperdon Bull. Champ. Franc. p. 95, t. 446, f. 4 et t. 476 f. 1—3; Rost. Mon. p. 240 f. 3, 46, 13, Hist. Champ. Fr. p. 95 t. 95, Cooke Myx. p. 61 f. 3, 4, 6, 13; Schroeter Krypt. Fl. Schles. Pilze p. 116. Sacc. VII p. 418. Lycogala griseum majus. Mich. t. 95 f. 1. Lycoperdon fuscum Huds. Fl. Ang. 645; Mucor lycogalus Bolt. t. 133 f. 2. Lycogala argentea Pers. Disp. 7; Lycog. turbinatum Pers. Syn. 157; Strongylium fuliginoides Ditm. t. 11 f. 1; Fuligo Lycoperdon Schum. Saell. 1409; Reticularia argentea Poir. Ency. VI. p. 20; Ret. umbrina Fr. S. M. III. p. 87; Corda Ic. VI. f. 36; Engl. Fl. V. p. 308, Cooke Hdbk. N. 1100.

GROEIPLAATS: Op oude boomstronken in Frankrijk, Duitschland, Italië, Zweden, Engeland, Finland, Hongarije en in den Staat Carolina der Vereenigde Staten.

NEDERLAND: Gevonden door den Heer H. A. A. VAN DER LEK op Voordorp onder Voorschoten den 18den April 1912, onder wiens toezicht de afbeelding vervaardigd werd.

RETICULARIA LYCOPERDON BULL.

Myxomycète vesse de Loup.

Pl. 1916.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Myxomycètes.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Aethalium couvert par une écorce papyracée commune, fragile.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Spores, columelle et capillitium couleur terre d'ombre, écorce concolore, opaque et lisse ou luisante argentée ou couverte par des verrues inégales; spores à demi réticulées, 8—9 μ en diam.

Ret. Lycoperdon Bull. Champ. Franc. p. 95 t. 446, f. 4 et t. 476 f. 1—3; Rost. mon. p. 240 f. 3, 46, 13, Hist. Champ. Fr. p. 95 t. 95; Cooke Myx. p. 61 f. 3, 4, 6, 13; Schroeter Krypt. Fl. Schles. Pilze p. 116. Sacc. VII p. 418. Lycogala griseum majus Mich. t. 95 f. 1. Lycoperdon fuscum Huds. Fl. Aug. 645; Mucor lycogalus Bolt. t. 133 f. 2. Lycogala argentea Pers. Diss. 7; Lyc. turbinatum Pers. Syn. 157; Strongylium fuliginoides Ditm. t. 11 f. 1. Fuligo Lycoperdon Schum. Saell. 1409; Reticularia argentea Poir. Encyc. VI p. 20; R. umbrina Fr. S. M. III p. 87; Corda Ic. VI p. 36; Engl. Fl. V. p. 308; Cooke Hdbk. N. 1100.

HABITAT: Sur des souches vieilles en France, Allemagne, Italie, Suède, Angleterre, Finlande, Hongrie et dans l'état Carolina des Etats Unis.

PAYS-BAS: Trouvé le 18 Avril 1912 à la maison de campagne Voorburg près du village de Voorschoten par M. H. A. A. VAN DER LEK, qui a eu la bienveillance de reviser le dessin.

ה'תש"ח

ה'תש"ח

IVA XANTHIIFOLIA

NUTT. 1917.

IVA XANTHIIFOLIA NUTT.

Stekelnootachtige Iva.

Hoogduitsch: Spitzklettartige Iva.

Engelsch: Burweed Marsh Elder.

Bloeit: Juli - September. ☉.

Pl. 1917.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XIX. Ord. II. Syngensia. Superflua.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Compositae.

GESLACHTSKENMERKEN: Herbae pubescentes v. scabrae, foliis oppositis, crassis vel superioribus alternantibus et parvis, curvatis, floribus virescentibus in capitulis axillaribus, solitariis, spicatis, racemosis v. paniculatis, involucre hemisphaerico vel cupuliformi e paucis bracteis rotundatis consistente; receptaculo squamoso, squamis linearibus v. spathulatis flores involventibus, floribus marginalibus 1-6, femineis fertilibus, corollis brevibus tubiformibus v. nullis; floribus centralibus perfectis, sterilibus, corollis infundibuliformibus 5 lobatis, stylis indivisis apice dilatatis, antheris basi indivisis, flavis, subcohaerentibus, in appendices mucronatas exeuntibus; acheniis compressis, obovoideis, glabris; pappo nullo.

Behaarde tot ruwe kruiden met dikke overstaande bladeren of de bovenste afwisselend, smal en omgebogen; groenachtige bloemen in hoofdjes die of alleen staan in de oksels of tot aren, trossen of pluimen vereenigd zijn. Omwindsel halfbolvormig of komvormig, met weinige afgeronde blaadjes. Bloembodem met lijnvormige of spatelvormige kafjes, die de bloemen omhullen. Randbloemen 1-6, van een stamper voorzien, vruchtbaar, met korte buisvormige of zonder bloemkroon. Schijfbloemen volkomen, steriel met trechtervormige 5-lobbige kroon, stijlen onverdeeld, aan den top verbreed. Meeldraden onverdeeld aan den voet, geel, bijna niet samenhangend, uitlopend in een stekelpuntig aanhangsel. Vruchtjes samengedrukt, omgekeerd eivormig, glad. Vruchtpluis ontbrekend.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Annuua; caule valde ramoso pubescente v. in parte superiore piloso, basi glabro; foliis fere omnibus oppositis, large ovatis, longe petiolatis, apice acuminatis, basi abrupte vel sensim attenuatis, grosse et irregulariter dentatis, pallescentibus, largis; inflorescentia spicato-paniculata, terminali et axillari, laxa, non foliata, capitulis sessilibus vel minute pedicellatis, parvis, bracteis involucri 10 biserialibus, exterioribus ovatis, interioribus obovatis v. truncatis, concavis, latius patentibus sub plerumque 5 acheniis; corollis florum fertilium rudimentariis v. nullis, florum masculorum 10-15 corollis obconicis.

Eenjarig; stengel rijk vertakt, zachtharig of naar boven behaard, beneden kaal. Bladeren bijna alle overstaande, breed eivormig, langgesteeld, aan den top scherp toegespitst, plotseling of langzaam samengetrokken aan den voet, grof en onregelmatig getand, licht gekleurd en breed. Bloeiwijze aar-pluimvormig, eindstandig en okselstandig, wijd, onbebladerd met zittende of zeer kort gesteelde hoofdjes; blaadjes van het omwindsel in twee rijen van 5, de buitenste eivormig, de binnenste omgekeerd eivormig of afgeknot, hol, zich uitstrekkende onder de meestal 5 in aantal zijnde vruchtjes; kroon der vruchtbare bloemen rudimentair of ontbrekend; meeldraadbloemen 10-15 met omgekeerd kegelvormige kronen.

VERKLARING DER AFBEELDING: *A.* Bloeiwijze. *a.* bloemhoofdje, *b* en *c.* afzonderlijke bloempjes, vergroot, *d.* tweede geopend, *d.* vruchtje.

GROEIPLAATS: Op vochtigen grond, somtijds op woeste gronden, van Michigan tot het noordwestelijk gebied, zuidwaarts tot Wisconsin, Nebraska, Nieuw Mexico en Utah.

NEDERLAND: Reeds eenige malen in ons land als aangevoerde plant waargenomen. De afgebeelde plant werd ons toegezonden door den Heer J. TH. HENRARD, destijds te Gorinchem, die haar vond in 1914 te Amsterdam in slechts enkele exemplaren aan de handelsterreinen in de Rietlanden, waar de plant vroeger reeds in 1909 in enorme hoeveelheden door de Heeren HENRARD en G. H. H. ZANDVOORT werd aangetroffen.

IVA XANTHIIFOLIA NUTT.

Iva à feuilles de Lampourde.

Fleurit: Juillet—Sept. ☉.

Pl. 1917.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XIX. Ord. II. Syngénésia. Superflua.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Composées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Herbes pubescentes ou scabres; feuilles opposées, épaisses ou les supérieures alternantes et minces, courbées; fleurs virescentes en capitules axillaires, solitaires, en épis, racémeuses ou en panicules; péricline hémisphérique ou cupuliforme à folioles peu nombreuses, arrondies. Réceptacle muni d'écaillés linéaires ou spathulées enroulant les fleurs. Fleurs de la circonférence 1—6, femelles fertiles à corolles courtes tubiformes, ou nulles; fleurs du disque complètes, stériles à corolles infundibuliformes, 5-lobées; styles entiers dilatés au sommet; anthères entières à la base, jaunes, un peu soudées, ordinairement prolongées en appendice au sommet. Akènes comprimés, obovés, glabres. Aigrette de poils nulle.

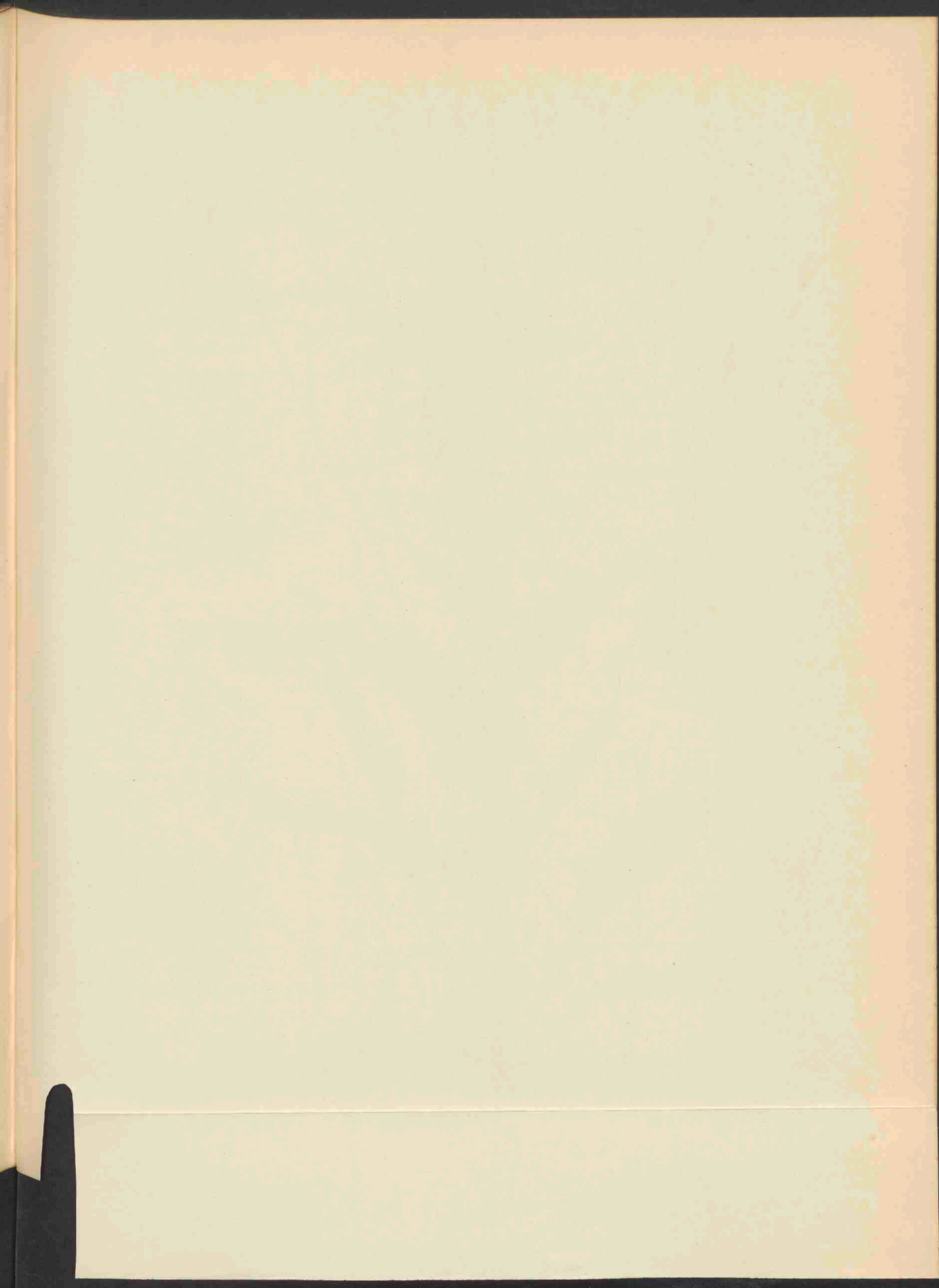
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Plante annuelle. Tige très rameuse pubescente ou dans la partie supérieure poilue, glabre à la base. Feuilles presque toutes opposées, largement ovales, longuement pétiolées, acuminées au sommet, subitement ou peu à peu atténuées à la base, grossièrement et irrégulièrement dentées, larges, pallescentes. Calathides sessiles ou brièvement pédicellées, petites, en grappes spiciformes, terminales ou axillaires, non feuillées, lâches. Folioles du péricline 10 bisériales, les extérieures ovées, les intérieures obovées ou tronquées, concaves, largement étalées sous les ordinairement 5 akènes; corolles des fleurs fertiles rudimentaires ou nulles; celles des fleurs masculines 10—15 obconiques.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *A.* Sommet d'une tige florifère, *a.* Calathide, *b.* et *c.* Fleurs, la dernière ouverte, *d.* Akène.

HABITAT: Lieux humides, quelquefois lieux incultes de Michigan jusqu'au territoire nord-ouest, vers le sud jusqu'à Wisconsin, Nebraska, le Nouveau Mexique et Utah.

PAYS-BAS: La plante adventive a été signalée déjà quelques fois dans notre pays. Celle de notre table nous a été envoyée par la bienveillance de M. J. TH. HENRARD, autrefois à Gorinchem, qui l'a trouvée en 1914 à Amsterdam en quelques exemplaires sur les terrains de commerce dans les „Rietlanden”, où la plante a été découverte en 1909 en grande abondance par M. M. HENRARD et G. H. H. ZANDVOORT.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and appears to be a formal document or letter.

CREPIS PULCHRA L. 1918

CREPIS PULCHRA L.

Fraai Streepzaad.

Hoogduitsch: Schöne Grundfeste.

Engelsch: Splendid Hawk's-beard.

Bloeit: Juni—Aug. ☉.

Pl. 1918.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XIX. Ord. I. Syngenesia. Polygamia aequalis.

NATUURLIJK STELSEL: Vasculares Dicotyledoneae. Ord. Compositae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. V, N°. 364.

SOORTELIJKE KENMERKEN: Caule gracili inferne pubescente foliato, superne nudo glabro dichotome et laxo paniculato-corymboso, foliis puberulis interdum glandulosus, radicalibus oblongo-spathulatis in petiolum attenuatis, dentatis vel runcinato-pinnatifidis rarius subintegris, caulinis sessilibus basi rotundatis truncatis vel auriculatis sagittatisve oblongis et linearibus dentatis vel integris; ramis pedunculisque elongatis gracilibus, capitulis parvis cylindraceis, involucri glaberrimi phyllis externis brevissimis ovatis adpressis internis linearibus fructiferis induratis costa spongioso-incrassata semi-cylindrica; acheniis linearibus apice vix attenuatis obsolete striatis marginalibus scabriusculis, interioribus laevibus pappo molli tenuissimo in acheniis praesertim exterioribus fugaci.

Stengel slank, onderaan behaard, bebladerd, bovenaan glad kaal, vorksgewijze en wijd pluimtuilvormig; bladeren behaard, nu en dan van klieren voorzien, de wortelstandige langwerpigspatelvormig in den bladsteel versmald, getand of schaafswijze vinvormig verdeeld, zeldzamer bijna gaafrandig; de stengelbladen zittend aan den voet afgerond, afgeknot of geoord, zelfs pijlvormig, langwerpig en lijnvormig, getand of gaaf; takken en bloemstelen lang en slank; bloemhoofdjes klein, cilindervormig, de buitenste schubben van het zeer kale omwindsel zeer kort, eivormig, aangedrukt, de binnenste lijnvormig, bij de vruchtrijpheid hardwordend met een halfcilindervormige sponzig verdikte nerf; vruchtjes lijnvormig, aan den top nauwelijks versmald, onduidelijk gestreept, de randstandige eenigszins ruw, de binnenste zacht, met een zacht teeder vruchtpluis dat vooral bij de randvruchten spoedig loslaat.

VERKLARING DER AFBEELDINGEN: *a.* Bloemhoofdje, *b.* jong hoofdje, *c.* afzonderlijke bloem, opengesneden, *d.* vruchtje.

GROEIPLAATS: Op bebouwde en onbebouwde gronden, op begroeide en zelfs rotsachtige bergheuvels, in geheel Midden- en Zuid-Europa, van Frankrijk en Midden-Duitschland tot de Donaulanden.

NEDERLAND: Gevonden in Juli 1914 op het aanvoerterrein aan de Linge bij Gorinchem door den Heer J. TH. HENRARD, die zoo welwillend was ons een exemplaar ter afbeelding te doen toekomen.

CREPIS PULCHRA L.

Crépide élégante.

Fleurit: Juin—Août. ☉.

Pl. 1918.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XIX. Ord. 1. Syngenesia. Polygamia aequalis.

SYSTÈME NATUREL: Vasculaires Dicotylédonées. Ord. Composées.

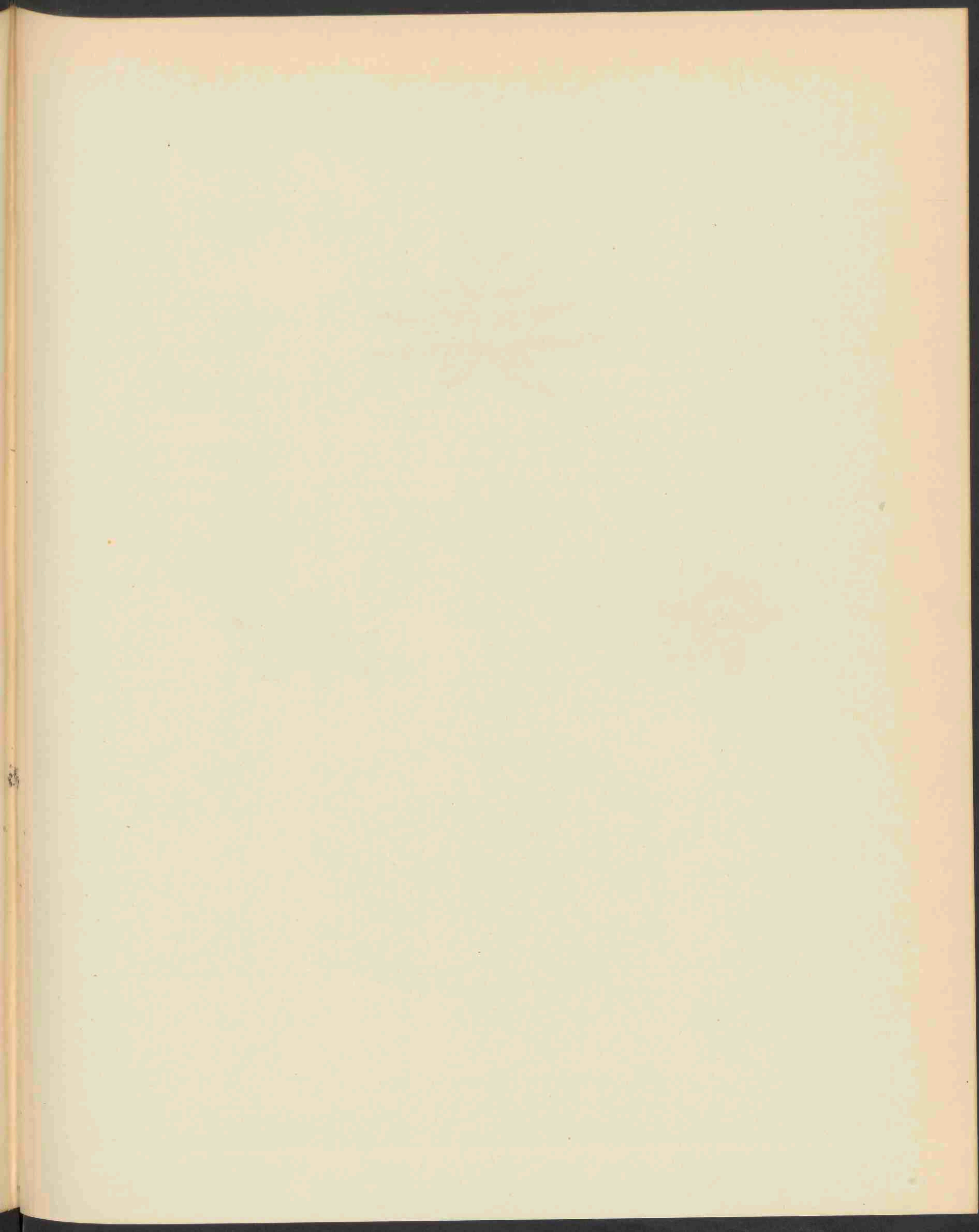
CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 364, Vol. V.

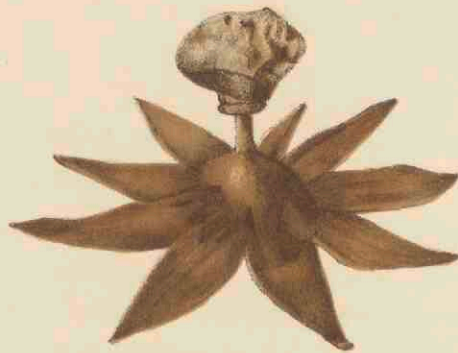
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Tige grêle, nue et glabre au sommet, feuillée et poilue, visqueuse inférieurement, ramifiée en dichotomie, terminée en panicule corymbeuse, lâche. Feuilles poilues, souvent glanduleuses, les radicales oblongues spathulées, atténuées en pétiole, dentées ou roncées-pinnatifides, rarement entières; rameaux et pédoncules allongés grêles; calathides petites, cylindriques; folioles extérieures du péricline très glabres, très courtes, ovées, appliquées, les intérieures linéaires à côte dorsale épaissie à la base et à la fin indurée, roulées en dedans par leurs bords. Akènes jaunâtres, atténuées au sommet, à 10 côtes écartées et superficielles; ceux du centre lisses, ceux de la circonférence hérissés de poiles très fines; tous pourvus d'une aigrette blanche et très caduque, surtout dans les akènes marginaux.

EXPLICATION DE LA PLANCHE: *a.* Calathide. *b.* La même jeune. *c.* Fleur. *d.* Akène.

HABITAT: Lieux cultivés et incultes, terrains pierreux montagneux de l'Europe centrale et australe, de la France et l'Allemagne centrale jusque les pays du Danube.

PAYS-BAS: Plante trouvée sur les terrains d'importation le long de la rivière de Linge près de Gorinchem en Juillet 1914 par M. J. TH. HENRARD, qui eût l'obligeance de nous procurer quelques exemplaires pour le dessin de notre table.

GEASTER BRYANTII BERK. 1919.

GEASTER BRYANTII BERK.

Bryant's Aardster.

Pl. 1919.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Gasteromycetes. Fam. Lycoperdaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Zie Dl. XII, N°. 943.

SOORTELIJKE KENMERKEN: exoperidio multifido (plerumque 10-fido), coriaceo, expanso, dein involuto, intus griseo-brunneo vel brunneo, levi; laciniis inaequalibus, acutis; endoperidio e globoso inferne attenuato vel subobpiriformi, atrocoeruleo vel pallide coeruleo-griseo, hinc illinc brunneolo maculato; pedicello cylindraco vel compresso, albido aut brunneolo, basi apiceque annulo (aetate provecta evanido) instructo, suffulto; peristomio conico, sulcato-plicato, minime aut indistincte marginato; capillitio brunneo; sporis globosis, echinulatis, 4—6 μ diam., brunneolis.

Exoperidium usque ad 8 cm. latum.

Exoperidium veelslippig, dikwijls 10slippig, lederachtig, uitgebreid, vervolgens naar binnen omgebogen, van binnen grijs-bruin of bruin, glad; slippen ongelijk, spits; endoperidium bolvormig naar onder versmald of omgekeerd peervormig, zwart blauw of licht blauw-grijs, hier en daar met bruine vlekken; steel cilindervormig of samengedrukt, witachtig of bruinachtig, van boven en onderaan met een ring voorzien, die bij het ouder worden verdwijnt; peristomium kegelvormig, gevoordgeplooid, zeer weinig of onduidelijk berand; capillitium bruin; sporen bolvormig, gestekeld, 4—6 μ in doorsnede, bruinachtig.

Exoperidium tot 8 cm. breed.

Geaster Bryantii Berk. *Outl.* p. 300; *de Ton. Geast.* p. 9 t. 1 D.; *Geaster orientalis* Harzb. in *Grevillea* VI p. 108 t. 98. f. 15; *Lycoperdon etc. Schmidel Icon. t. XXXVII f. 11—12*; *Sacc. VII* p. 75.

GROEIPLAATS: Op den grond op moerassige plaatsen in Engeland, Duitschland, bij Bordeaux, bij Schoharia en New-York in de Vereenigde Staten en bij Peradenya op Ceylon.

NEDERLAND: Gevonden op drogen grond tusschen eiken en dennen in de duinen bij Leyduin onder Vogelenzang door de Heeren W. KLEIJN en C. DRUIJVESTELJN, terwijl wij de exemplaren onzer afbeelding danken aan de goede zorgen van Mej. CATH. COOL te Haarlem.

GEASTER BRYANTII BERK.

Géastre de Bryant.

Pl. 1919.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Gastéromycètes. Fam. Lycoperdacées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Voyez le N°. 943, Vol. XII.

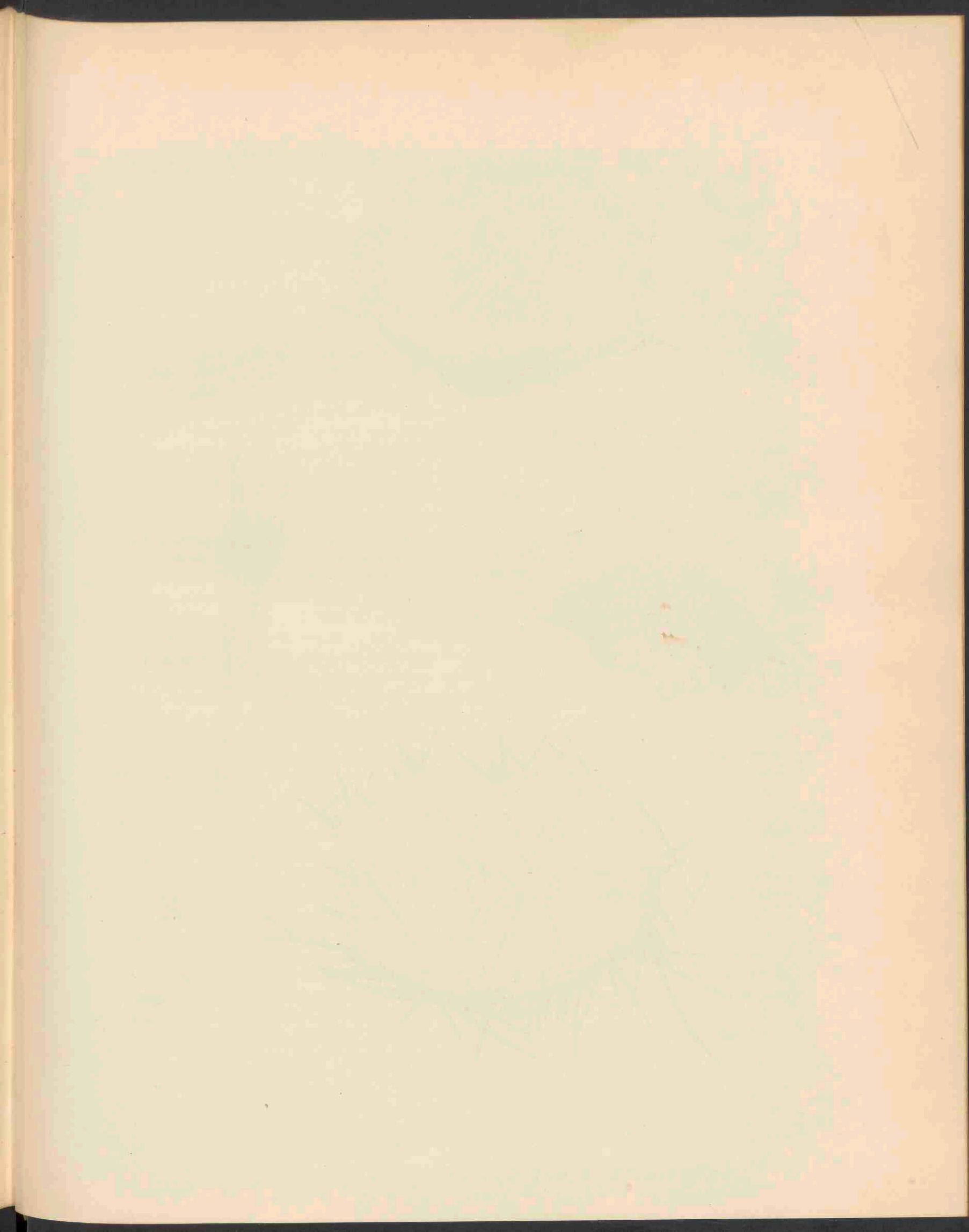
CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: Périidium externe multifide, le plus souvent se divisant en 10 lanières, coriace, étalé, à la fin enroulé, couche intérieure grise-brune ou brune; lanières inégales, aiguës. Périidium interne ovoïde atténué à la base ou piriforme obscur bleuâtre ou pâle bleu-gris, çà et là maculé de brun; pédicelle cylindrique ou comprimé, blanchâtre ou brunâtre, muni d'un anneau au sommet et à la base, qui disparaît à un âge avancé. Péristome conique, sillonné-plié, très peu ou indistinctement marginé. Capillitium brun. Spores globuleuses, échinulées, 4—6 μ en diam., brunâtres.

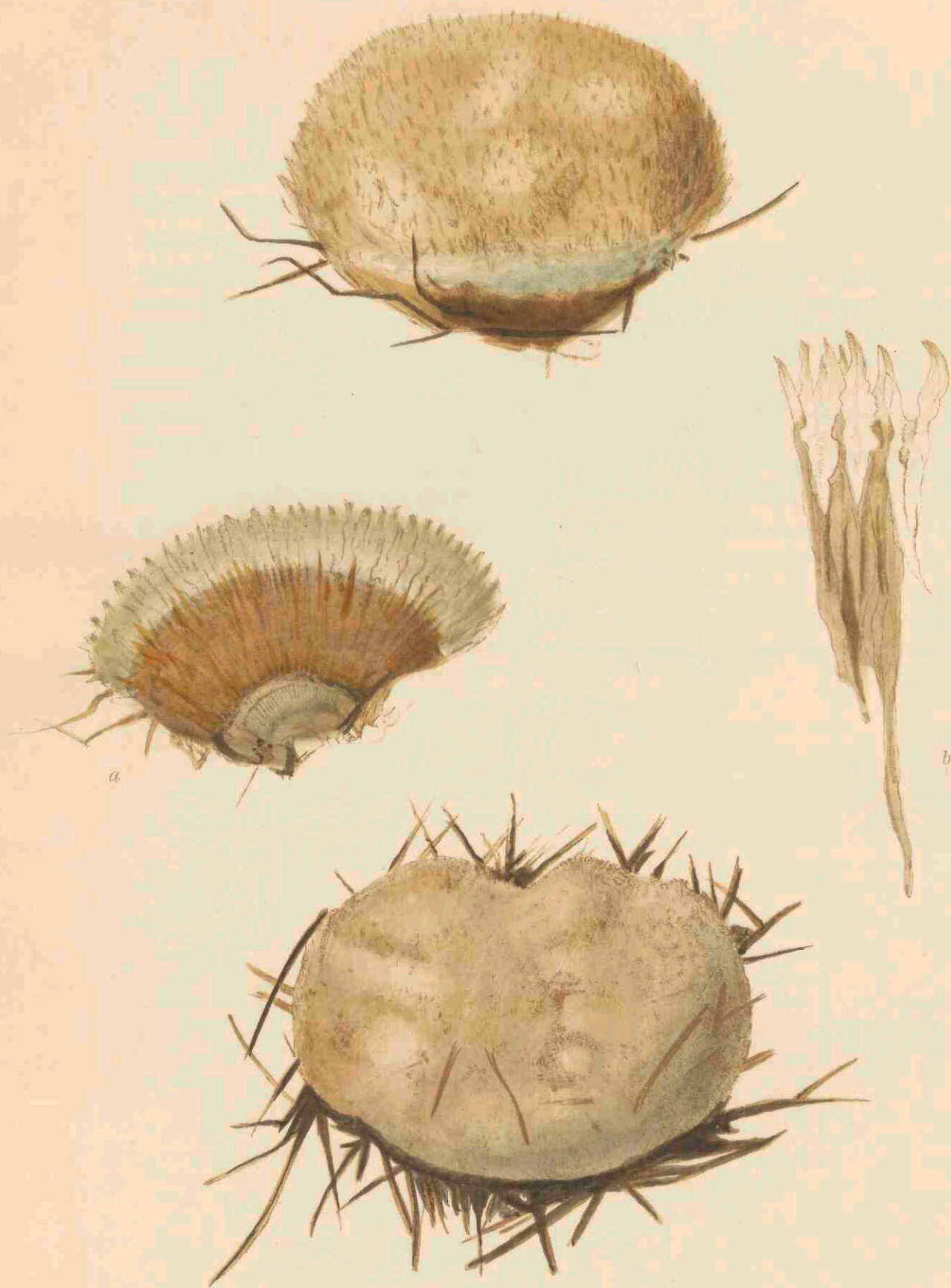
Exoperidium jusqu'à 8 cm. de largeur.

Geaster Bryantii Berk. *Outl.* p. 300; *de Ton. Geast.* p. 9. t. 1 D.; *Geaster orientalis* Harzb. in *Grevillea* VI. p. 108. t. 98. f. 15; *Lycoperdon etc.* Schmidel *Icon.* t. XXXVII. f. 11—12. *Sacc.* VII. p. 75.

HABITAT: Sur la terre aux lieux marécageux en Angleterre, Allemagne, près de Bordeaux, près de Schoharia et de New York dans les Etats Unis et près de Peradenya dans Ceylon.

PAYS-BAS: Trouvé par M. M. W. KLEIJN et C. DRUIJVESTELJN sur un terrain sec des dunes près de Leijduin au voisinage de Vogelenzang, entre des chênes et des sapins. Mlle CATH. COOL de Harlem nous a bien obligé en nous procurant quelques exemplaires pour les figures de notre table.

CERIOMYCES ALBUS (CORDA) SACC. 1920.

CERIOMYCES ALBA (CORD.) SACC.

Witte Ceriomyces.

Pl. 1920.

STELSEL VAN LINNAEUS: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

NATUURLIJK STELSEL: Cellulares Mycetes. Ord. Hymenomyces. Fam. Polyporaceae.

GESLACHTSKENMERKEN: Fungi subglobosi vel pulvinati, subsessiles, carnosi vel suberosi, intus locellati sporigeri, extus inaequales, subinde spurie porigeri, sporae ovoideae, continuae hyalinae vel pallide coloratae, sporophoris filiformibus variis suffulta.

Bijna bolvormige of kussenvormige zwammen, bijna zittend, vleezig of kurkachtig, van binnen in sporendragende ruimten verdeeld, van buiten ongelijk, spoedig schijnbare poriën dragend; sporen eivormig, met gelijken inhoud, doorzichtig of licht gekleurd, gesteund door verschillend gevormde draadvormige sporendragers. *Ceriomyces* Corda in Sturm D. C. F. p. 133 (1837).

SOORTELIJKE KENMERKEN: pileo subgloboso, sessili vel vix stipitato, pulvinate, 10 cm. lato, 5 cm. alto, initio albido, molli, dein brunneo et saepe atro-brunneo marmorato, intus stratoso, stratis concentricis, partim brunneis, partim albis, partim subdiaphanis, subgelatinosis, demum intus cavernosis; sporis (gasterosporis) in sporophoris simplicibus vel ramosis, spiraliter tortis, serialiter acrogenis ellipsoideo-oblongis, saepe inaequalibus, 6 μ longis, brunneolis. Status hymenialis: poris hinc inde in superficie pilei gasterospori efformatis, mediocribus angulosis vel rotundis, denticulatis, albidis.

Hoed bijna bolvormig, zittend of nauwelijks gesteeld, kussenvormig, 10 cm. breed, 5 cm. hoog, eerst witachtig en zacht, dan bruin en dikwijls donkerbruin geaderd, van binnen laagsgewijze met concentrische lagen, die ten deele bruin zijn, ten deele wit of ook bijna doorschijnend, eenigszins gelatineus; eindelijk binnen in met holten; sporen (gasterosporen) in enkelvoudige of vertakte sporendragers, die schroefvormig gedraaid zijn, in rijen naar boven groeien, dikwijls ongelijk, bruinachtig, 6 μ lang en ellipsoidisch langwerpig zijn.

Bij den hymenialen toestand worden er hier en daar aan de oppervlakte van den gasterosporendragenden hoed poriën gevormd met middelmatige, hoekige of ronde, gestekelde en witachtige sporen.

C. albus (Corda) Sacc. VI. p. 388. Als *Polyporus Ptychogaster* Ludwig Zeitschr. f. ges. Naturw. 1880 Bd. 53 p. 430; Winter Pilze p. 456. Status gasterosporus: *Ceriomyces* (*Ptychogaster*) *albus* Corda Ic. II. p. 24 t. 12 f. 90; Oud. Rév. I. p. 392.

Volgens LUDWIG is de afgebeelde zwam de gasterospore toestand eener afzonderlijke *Polyporus*-soort (*P. Ptychogaster*), terwijl FRIES haar tot *P. destructor* brengt, BERKELEY daarentegen haar, misschien ten onrechte houdt voor synoniem met *Instiales acariformis* (Cfr. Berk. North Amer. Fungi).

Het lijkt mij niet onwaarschijnlijk dat de afgebeelde plant behoort tot *Ptychogaster albus* Richon (Descript. et dess. crypt. p. 216 t. 1 f. 2), gevonden op dennenstronken in Frankrijk met de volgende diagnose: obconicus vel pulvinatus, pallide rufescens, strigulosus, sporophoris praelongis, radiantibus, simplicibus, sporis ellipsoideis 4 μ longis, subcinnamomeis. Omgekeerd kegelvormig of kussenvormig, bleek roodachtig, sporendragers tamelijk lang, straalvormend, enkelvoudig, sporen ellipsoidisch, 4 μ lang, licht kaneelkleurig. Dit zou dan een andere soort zijn, waarvoor SACCARDO den naam *Ceriomyces Richonii* voorstelt.

VERKLARING DER AFBEELDING: a. Doorsnede. b. Vergrooting van een deel dezer doorsnede.

GROEIPLAATS: Op boomwortels voornamelijk van Coniferen in België, Engeland, Duitschland, Zwitserland en Boheme.

NEDERLAND: In ons land werd van deze zwam het eerst melding gemaakt door OUDEMANS, die haar ontving van Mej. J. STARING, gevonden in November 1877 op de Boekhorst bij Lochem. (Kruidk. Arch. 2 II. p. 252). Zij groeide aldaar op rottende dennennaalden. Ik vind verder geen gewag gemaakt van deze plant. Op 14 September 1910 vond ik in het oudste gedeelte van de Sysselt onder Ede het afgebeelde exemplaar, dat ik eerst voor een Myxomyceet hield, doch het niet kon zijn, ofschoon ik er verder geen raad mede wist. De Heer VAN DER LEK bracht mij echter op den goeden weg; wegens de oppervlakkige gelijkenis met *Reticularia Lycoperdon* heb ik beide zwammen in deze zelfde aflevering opgenomen. Het vorig jaar vond ik de zwam in talrijke exemplaren en gedurende langen tijd op uitgegraven dennenwortels, die een kunstmatige verhooging afsloten op den Kranenkamp onder Diepenveen, terwijl ik later ook kleinere voorwerpen vond aan dennenpalen, die een weiland in mijn onmiddellijke nabijheid begrenzen. Ik wil er nog aan toevoegen, dat de oppervlakte aan de ruwe uitsteeksels nu en dan heldere vochtdroppels afscheidt, wat mij aan *Meruliussoorten* herinnerde. Het is in ieder geval een merkwaardige paddenstoel, die wel een nadere studie waard is. De onderste figuur op onze Plaat is naar een exemplaar, dat Dr. P. A. DIETZ te Doorn zoo welwillend was voor de Flora op te zenden, door hem gevonden aldaar in Juni 1912.

CERIOMYCES ALBUS (CORDA) SACC.

Ceromyces blanc.

Pl. 1920.

SYSTÈME DE LINNÉ: Cl. XXIV. Sect. V. Cryptogamia. Fungi.

SYSTÈME NATUREL: Cellulaires Mycètes. Ord. Hyménomycètes. Fam. Polyporées.

CARACTÈRES GÉNÉRIQUES: Champignons presque globuleux ou en forme de coussin, presque sessiles, charnus ou tubéreux; à l'intérieur divisés en cavités sporifères; spores ovoïdes continues, hyalines ou un peu colorées; sporophores filiformes de forme diverse.

CARACTÈRES SPÉCIFIQUES: chapeau presque globuleux, sessile ou à peine stipité et en forme de coussin, 10 cm. de largeur et 5 cm. de hauteur, d'abord blanchâtre, mou, à la fin brunâtre et souvent tacheté de brun obscur, à l'intérieur à zones concentriques, en partie brunes, en partie blanches, d'autres subdiaphanes, un peu gélatineuses, à la fin divisées en cavités; spores (gasterospores) dans des sporophores simples ou rameuses, tordues en forme de spirale, les unes auprès les autres poussant en haut, ellipsoïdes-oblongues, souvent inégales, 6 μ longues, claires-brunâtres. Etat hyménal: pores dispersés çà et là à la surface du chapeau gasterospore, médiocres, anguleux ou rotondés, denticulés, blanchâtres.

C. albus (Corda) Sacc. VI p. 388. *Polyporus Ptychogaster* Ludwig Zeitschr. f. ges. Naturw. 1880 Bd. 53 p. 430; *Winter Pilze* p. 456. Etat gasterospore: *Ceromyces (Ptychogaster) albus* Corda Ic. II p. 24 t. 12 f. 90; Oud. Rév. 1 p. 392.

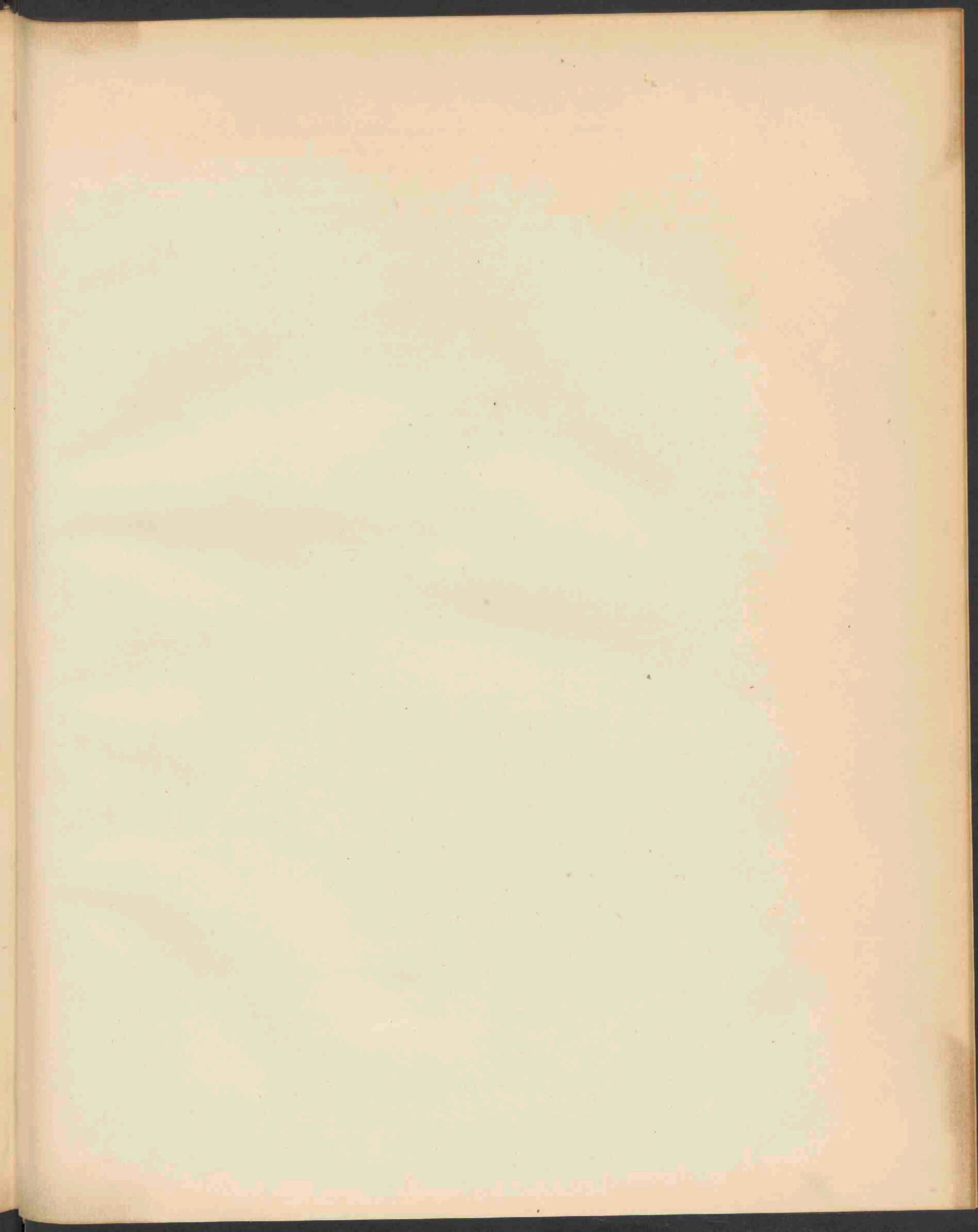
D'après l'opinion de LUDWIG le champignon dessiné est l'état gasterospore d'une espèce propre de *Polyporus* (*P. Ptychogaster*), tandis que FRIES le rapproche au *P. destructor*; BERKELEY au contraire le tient pour synonyme, peut-être à tort, d'*Institalia acariformis* (Cfr. Berk. North Amer. Fungi) Il me semble probable que la plante figurée appartient au *Ptychogaster albus* Richon (Descript. et dess. crypt. p. 216 t. 1 f. 2), trouvé sur des souches de sapins en France avec la description suivante: obconique ou en forme de coussin, clair roussâtre, striguleux, sporophores allongées, radiales, simples; spores ellipsoïdes, longues de 4 μ , couleur claire de cannelle. Ce serait une espèce diverse, à la quelle Saccardo propose le nom *Ceromyces Richonii*.

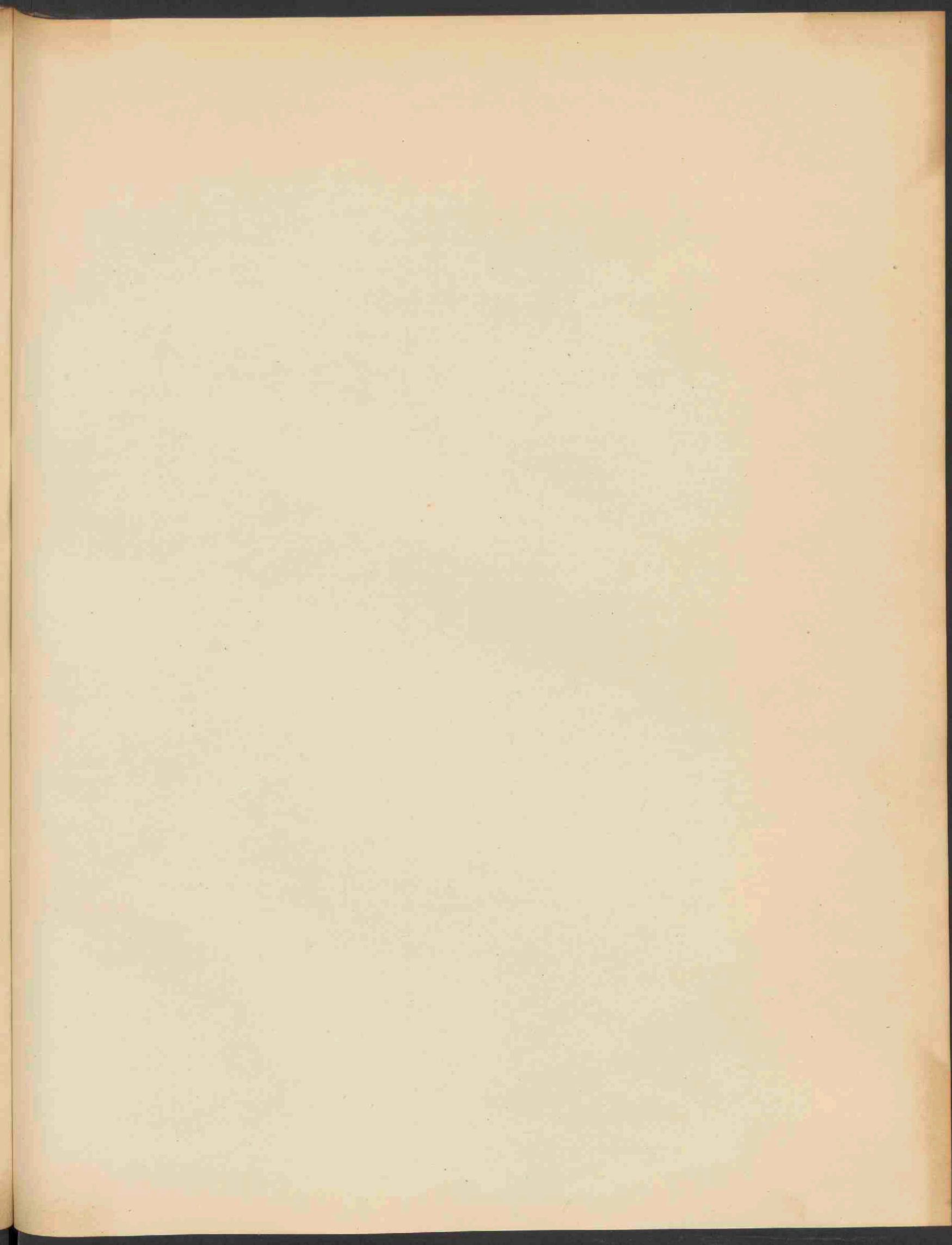
EXPLICATION DE LA PLANCHE: a. Coupe transversale. b. Grossissement d'une partie de cette coupe.

HABITAT: Sur les racines d'arbres surtout de conifères, en Belgique, Angleterre, Allemagne, Suisse et Bohême.

PAYS-BAS: De notre pays le champignon a été mentionné pour la première fois par OUDEMANS, qui l'eut reçu de Mlle J. STARING, trouvé en Novembre 1877 au Boekhorst près de Lochem (Kruidk. Arch. 2. II p. 251). Il croissait en cet endroit sur des feuilles aciculaires du pin pourrissantes. Le 14 Septembre 1910 je trouvais l'exemplaire dessiné dans la partie la plus âgée du Sysselt, une sapinière près du village d'Ede, le regardant comme un myxomycète. Bientôt j'eus appris mon erreur, mais je ne savais que faire, jusqu'au moment, que M. H. A. VAN DER LEK m'a délivré de l'embarras. A cause d'une ressemblance fautive avec la *Reticularia Lycoperdon*, je les publie dans la même livraison. L'année passée j'ai trouvé le champignon en beaucoup d'exemplaires et pendant une longue durée sur les racines de pin déterrées, qui entouraient un monticule

artificiel à la maison de campagne le Kranekamp à Diepenveen, tandis que j'ai trouvé plus tard des objets plus petits sur des pieux de sapin, qui limitent un pâturage dans mon voisinage. Je veux remarquer que la surface exsude de temps à temps aux parties saillantes des gouttes d'eau claires, qui me rappellent les espèces de Mérius. Certainement c'est un champignon très remarquable, digne d'une observation continuée. La figure en bas de notre planche est d'après un spécimen, que nous a envoyé M. le Dr. P. A. DIETZ, trouvé à Doorn en Juin 1912.

BOEK BINDERIJ
S. G.
AMSTERDAM

F. B.

BA
V